திருச்சிற்றம்பலம்.

மலைவிடங்கன் வித்துவான் மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய.

புலியூர்வெண்பா.

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த.

தி. க. சுப்பராயசெட்டியாரால்.

தாம் இயற்றிய உரையோடு.

சென்னை - சூளை.

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஸு வைகாசிமீ

இரண்டாம்பதிப்பு.

குருவாழ்க.

நன்கறிவுறுத்தல்.

உயிர்க்குறுதி பயக்கும் கல்விபயிலு மாணாக்கர்கள் எளிதி
னுணர இப்பிரபந்த மியற்றினவர் பௌத்திரர்தி-சு-வேலுசாமி
பிள்ளையவர் வேண்டுகோளால்யாம் இயற்றிய புலியூர்வெண்பா
வுரையையும் பிழை திருத்தத்தையும் பார்த்தபுறத்தேசத்து
வித்துவான்களி லொருவர் "உழுதநிலத்திற் பின்னுழுபவர்
போல" பின்பு உரையெழுதி யச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பிரதி
யொன்றைப் பார்வையிட்டுச் சிற்சில இடங்களிற் குறியிட்
டனுப்பினர், அப்பிரதியைப்பெற்று நோக்கும்போது உரை
வரலாறென்று ஒன்றுமுன்னாப்புலப்பட்டது "ஆடையிரவல,
கப்பெற்ற வொருவன் முழம்போடத் தொடங்கியதுபோல"
அதிலளந்தபயனில்சொற்கள்பலவுண்டு அவைஅடியிற்காண்க

ஷை வேலுசாமிபிள்ளையவர் சென்னைக்குவந்த காலையில்
என்னைக்கண்டபோது மஹாகவிகள் ஐயா அவர்கள் மீனாட்சி
சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரென்று கூறினர், முன்பின்
இவரையும் இவர் குணாதிசயங்களையும் அறியாதிருப்பினும்
ஷை ஐயா அவர்கள் மாணாக்கர் என்றமையாலவரோடளவளா
வியுரையாட அன்றுமுதல் வந்துகொண்டிருந்தனர். 1889ஞூ
A B டெகஸ்டுக்கு வழக்கப்படியாம் பொருளெழுதி வருங்
கால் வந்தவர், யாழ்ப்பாணம். தமிழ்ப்பண்டிதரொருவர் தாம
புலியூர்வெண்பாவுக்கு உரையெழுதுகின்றோம் எனக்கூறிய
தற்கும், வெஸ்லிமிஷன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரொருவர்
ஷை வெண்பாவிற்கு உரையெழுதுகின்றோம் அதற்கு உதவி
செய்ய வேண்டுமென்றதற்கும் சுப்பராயசெட்டியார் உரையெ
ழுதப் போகின்றனர் என்றுயான் மறுத்தேன், நீங்களதற்கு
உரையெழுதவேண்டுமெனக்கூறித் தாம் மூலமாகப் பதிப்பித்த
ஐந்தாம்பதிப்புப் புலியூர்வெண்பா ஒன்றுதந்ததுமன்றி இரண்
டாம்பதிப்பில் பாதிக்குக்கூடிய செலவுபெற்றுக்கொண்டு புத்த
கங்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது கேட்டிருந்தவர்க
ளுஞ் சிலரிருக்கின்றனர், இந்த உண்மையைப், பிறவிக்குரு

நன்கறிவுறுத்தல்.

னுக்குக் கண்கொடுத்து நடராசப் பெருமானாரருளால் இப்பிரபந்தத்தைச்செய்து பெருமைவாய்ந்தோர்மரபில்வந்தவர் இது பொய்யெனத் துணிந்து கூறவரா;—கூறாரா? கூறார்? அவர் தாமெழுதி யச்சிடுவதாகச் சொன்னால்யாம்மறுப்போமா, உரையெழுதத் தெரிந்தவரானால்யாம் எழுதுவதற்குமுன்னரேயெழுதி யச்சிட்டிருக்கவேண்டும் "காற்றுள்ளபோதேதூற்றிக்கொள்" என்றபடி பயன் வாய்த்தபோதாவது எழுதிமுடித் திருப்பாரல்லவா; ௬, ௧௨, ௩௨, ௩௬, ௩௮, ௫௫, ௫௮, ௬௧, ௮௦, ௯ அம் செய்யுளிலுள்ள தப்புகளை யாம் ஆசங்கித்து இவ்வாறிருக்க வேண்டுமென, தாம் உடம்பட்டதற்குப் பிறர் சாக்ஷியிருப்பதை மறுப்பினும் தம்மனஞ்சான்றாகு மல்லவா;—தாம் பிழையென உடம்பட்டவைகளும அச்சிற்றவறியவற்றையாம் எடுத்துக்காட்டிய பிழைதிருத்தத்தையுந் தவறுகளாகக் கொண்டு, ன்னவிபரீதமோ, பித்தமோ, பிறவிக்குணமோ எனஇன்னம் பலபடப் பித்தர்போலப் பிதற்றுங்கவிகள் முன்னிருந்தனவொன்றாவது, இன்றிருக்கின்றனவென்றாவது விரன்முடக்க இவரையன்றிக்கூடுமோ;—எந்தவகையிலும் அபராதியல்லாத எம்மைப் பழித்த இந்தப்பெரும்பாவத்தைப்போக்க எந்தமூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிற் சென்றுபோக்கு வரோயாம் அறியோம்? அறியோம்? இதுநிற்க. இவர் உரையெழுதிய நியாயத்தைச் சற்றுப்பார்ப்போமாக.

முற்காலத்தில்நச்சினார்க்கினியர்,பரிமேலழகர் உள்ளிட்ட உரையாசிரியர்கள் நூலாசிரியர் கருத்தின்படி உள்ளவாறே உரையெழுதி யேம்பட்டனர் என்றெழுதி யிருக்கின்றனர், அதனைச்சுருக்கிக் கூறுகின்றோம்.

இளம்பூரணர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் "எல்லாவெழுத்தும்" "அஃதிவணுவலாது" எனவும்இரண்டு சூத்திரங்களாகப் புறனடைக்கமைத்தனர், நச்சினார்க்கினியர் ஒருசூத்திரமாகக்கொண்டும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருள் "யரையன்செருகால்" என்னும்பாசுரத்துள் "நிரைவன்றழுவெழு,, என்னும்பாடத்தை "நிரையன்றழுவெழு" எனவும் "ஐயனைக்கண்ணிற்காண" என்னும் பாடத்தை "ஐயநிற்கண்ணிற்

காண" எனவும்பாடங்கொண்டு பொருளெழுதியிருக்கின்றனர். திருக்குறளில் "மதினுட்ப நூலோடுடையார்க் கதினுட்பம்" என்னும் பாடத்தைப்பரிமேழகா "அதிநுட்பம்" எனப்பாடங்கொண்டுபொருளெழுதிமுன்னுள்ளபாடத்திற்குக்குற்றமுங்கூறினா, இஃதொன்றோ;—பல. சிலப்பதிகாரம், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, புலவராற்றுப்படை, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, நெடுந்தொகைமுதலிய மூலவிலக்கியங்கட்கும் அவ்வாறே. இவர்கள்காலத்தில் "இறைவன் தண்டசக்கரங்கள்" இருந்தனவல்லவா "குட்டிதற் கோபிள்ளைப்பாண்டியன்" உண்டல்லவா இவர்களுக்குவந்தன அழியாப்புகழும், அரசர் சன்மானமுமன்றிவேறியாவை. நெல்லைவெண்பா, சிவகிரிவெண்பா, திருவையாற்றுவெண்பா, வேங்கடவெண்பா, கலைசைவெண்பா, சிராமலைவெண்பாமுதலியவெண்பாக்களோடுபுலியூர்வெண்பாவும் ஒன்றோ, வேறோ, இவ்வாறிருக்க இந்தச்சிறு பிரபந்தத்தை மூல இலக்கணத்தோடும் திருக்கோவையார்முதலிய இலக்கியங்களோடும் ஒன்றாகக்கருதியது அந்தோபெரும்பாவம்? பெரும்பாவம்? தமக்குபகரிக்கும் ஆசிரியன்முதலிய பலரையுங்காலவிடத்தில் நிந்தித்தொழுகுவோர்க்கு இஃதொருபெரும்பாவமாகத் தோன்றுமா இல்லை? இல்லை?.

இக்காலத்தில் மகாவித்துவான்கள் சரவணப் பெருமாளையரவர்கள் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தொன்றுதொட்டு வழங்கிய பாடங்களை மாற்றி வேறுபாடங்கொண்டனரா என்றனர், அருள் ஷெ நாவலரவர்கள் நல்வழியில் "நண்டுசிப்பிவேய்கதலி நாசமுறுங்காலத்தில்-கொண்டகருவழிக்குங்கொள்கைபோல்" என்னும்பாடத்தை "கருவளிக்கும்" எனப்பாடங்கொண்டு பொருளெழுதினா, எழுத்துமட்டுமா;—சொல்லும், அடியும், பாட்டுங்கூடவல்லவா;—மேற்படி ஐயரவர்களும் அப்படியே. இதனாலிவர்களுக்குவந்தனபுகழோ, வேறோ? வெள்ளிடைமலைபோலவிளங்கிக்கிடக்கும் அவ்வவர்பாடபேதங்களி னுண்மை இவர் மனக்கண்ணிற்குப் புலப்படாமை பெருமடமையே, அதைப்போக்குவது நம்மாலரிது, இறைவன் தண்டமேபோக்கும்.

நன்கறிவுறுத்தல்.

நாம்தப்பென்று அவாமுன்பாக மறுத்தபாடங்களுக்குப் பொருளமைதியை யாங்காங்குணர்க. அவற்றுள் புதைபொருளாகவும் புதையிலக்கணமாகவும் உள்ளனவற்றைச் சிறிதுபார்ப்போம். ௬௯ம செய்யுளில முதற்றேவா என உள்ளபாடத்திற்கும், முதறேவா எனவுள்ளபாடத்திற்கும் வேறு, போபபையரிலக்கணத்தைக்கா ற பெரும்புலவர்க்குவிளங்குமா, நல்லாசிரியனைவழிபட்டு நன்னூலைப்பாடங்கேட்டு கஉ-வருடம சிந்தித்துப்பயின்றவர்க் கல்லவாபுலப்படும் ௬௯-ம் செய்யுளில் தனையை காமருகேசஞ் சரிப்பாா என்னும் பழம் பாடத்தைக்கொண்டு தனையக்கு ஆம்மரு[illegible]ம் எனச்சொல்வகை செய்தால்மருக்கேசம் என ஒற்றுமிகவேண்டும என்று ஆலோசிக்காதுசொல்வகைசெய்துபொருள் எழுதியிருக்கின்றனா, ஆதலால் யாம் அதுபோல வழுக்கேடாது தனையைகாமருகேசம் என இயல்பாகக்கொண்டு சொல்வகைசெய்து பொருள்கொண்டாம்.

௬௪-ம் செய்யு[illegible]ல் [illegible]மாம் என்னும் பழம்பாடங்கொண்டேமெய்யைநான் எனகிறபரியம், மறைக்கின்ற ஆணவத்தாலாகுமென்றல் உண்மையே, அப்பொருள் ஆணவம்ஆம மெய் என்றசொல்வகையி லடங்குமா; உபசாரவழக்கென்றல் அபசாரவழக் காயன்றோமுடியும் "சொறசெறுவேதாந்தம்" என்னுஞ் செய்யுள் முதல் "எழுலகேந்தொன்பான்" என்ற ௫0-செய்யுள்காறும் அத்தலப் புராணங்களிற்கூறிய மான்மியங்களைச் சுருக்கியல்லவா கூறியிருக்கின்றன "உமைடு கேது நிற்கின்றவன்மாகொண்டுவா" என்றால சமையவாற்ற லுணராதவன் குதிரைகொண்டுவாராது உமைமானைக்கொண்டு வந்ததுபோல ௬௨-ம் செய்யுளில் சோதிவளா என்றதுபுருவமத்தியம் எனவும், மும்மடி என்றது இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனையெனவும், தோன்றாது என்றது இவற்றால்வரும் அவஸ்தைகளில்லையெனவும் பொருள்கூறுவார்சொாறறு வலலார்கள். ஔடை மகாகவிகளிடத்திற [illegible] கற்றோபாற கற்றோர்பாற் கற்றோரும் இது [illegible] நுண்மதியார்களே தோன்றாது என்றதற்குஇவ்வா[illegible] [illegible]சயவெனெச்சத்திரிபு என இலக்கணம் எழுதியிருக்கின்றது, அதனைச் சற்றுப்பார்ப்

நன்கறிவுறுத்தல்.

போல, தொல்காப்பியம்சொல் - வினையியல் ஈகூ-ம் சூத்திரம் உடன்பாட்டு வினைக்கும் எதிர்மறை வினைக்கும் பொதுவாக கூறப்பற்றிமுடிபுகூறியதல்லது விதிப்பொருளனவாகிய வாய்பா ட்டைப்பற்றிக் கூறியதல்லவே இதனை யுணராது யிதிவினைக்குக்கூறும் இலக்கணத்தையமைத்தது தாம்கூறியதுபோல என்நஉரை யாசிரியாகளாவது;--நூல்களி லிவ்வாறு வருமிடங்கள் பலவுள ளவாதலால், அவற்றுளொன்றுக்கேனும் இவ்வாறெழுதியது எங்கேனும் உண்டா, "கம்பாகும்பக்களிற்றினன்" கம்பத்திற் கட்டிய பெரிய மத்[illegible]யுடைய யானையை யுடையவன் எனக்கவிகள் உபநியாசஞ்செய்ய, மற்றொருகவிக்கும் பத்திற்பெய்துகிளறியகம் [illegible] யான்[illegible]தின்றான் எனப்புதைத் பொருளமைந்[illegible]கின் [illegible]யென, உபநியாசஞ்செய்துதகரம் நகரமாகவந்தது [illegible] "[illegible]டி[illegible]யா[illegible]றல்" எனவந் தாற்போல வந்[illegible] [illegible]கெட்டி? கெட்டி? நன்றாயிருக்கின் றது என்று [illegible] உலகிலுண்டா;—பிறர்பாலிரந்து புதைபொருளையும் [illegible] இலக்கணத்தையும் நம்பிப்பெரிய ஆரவாரம்செய்தது [illegible], என்னபித்தம், என்னபிறவிக் குணம் அந்தோ [illegible] இரங்குகின்றேம்.

அருள்வாக் [illegible] சொல்லஞ்சொளாது இவர்பதிப்பித் கூறியதைக்க[illegible] அதைச்சற்றுநோக்குவோமாக; இயா சித்திரபானு[illegible] பதிப்பித்த ஐந்தாம்பதிப்பில் "வில்லா - வணக்குந்[illegible] மாகனைக்குஞ்சமத்திஞர்" என்பு பொருளமைந்து பெருந்திருத்தலால் பொருளமைதிபெற ஒரு ரகரவொற்றைச்சேர்ப்பதற்கு "நூலுக்கு இருமரபினுஞ்சுதந்தரமுடையவனுயிருக்கஎவ்வளவோயோசிக்கலாயினேன்" என்றவர் உரையோடு பதிப்பித்த ஆறும்பதிப்பில் ச-ம் செய்யுளில் ஐந்தாம்பதிப்பிலுள்ள பொற்கொடையால் என்னும் பாடத்தைப் பொற்குடையால் எனவும், கஅ-ம் செய்யுளில் புன்னையர்க்கீயும் என்னும் பாடத்தைப் புன்னையற்கீயும் எனவும், கூஅ-ம் செய்யுளில் கொணர்வா என்னும் பாடத்தைக் கொணர்வாய் எனவும் அகூ-ம் செய்யுளில் காற்காட்டி யாறுதலைகாட்டி என்னும் பாடத்தைக்காற்காட்டியாறுதலைக்காட்டி எனவுந்திருத்துதற்கு எத்தனைநாள்சென்றனவோ அந்தோபெரும் பிரயாசை?

நன்கறிவுறுத்தல்.

பெரும்பிரயாசை? அருள்வாக்காயினும். சுதந்தரமுடையவ ராதலால் பதிக்குந்தோறெல்லா மாற்றலாம். மாசுணக்குஞ்சு, ...ட்டு, முயல், மாட்டினூர், குபேரனுக்குமுடம் எனவருதலால் இவற்றிற்கு நியாயங்கள் "அடியோரேற்றினன்" என்பதற்கு அநாமதேய நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியதுபோல, அவ் வவ்விடங்களிலருள்வாக்குளன் றோராட்சியைக்காட்டி யிருப் பாரோ, அன்றிப்புதைபொருளும்புதையிலக்கணமும் எழுதியி ருப்பாரோ என்று பலதரந்திருப்பித் திருப்பிப்பார்ப்பினும் ஒன் றுங்காணோம். கண்டது, நாமெழுதியவுரையில் ஒவ்வோரிடங் களில் ஒருசொல்லைமாற்றியும் கூட்டியும் அன்றிப் புதிதாகவே றுரையில்லாமையையே. இதனை நியாயத்தலத்தி லறிவோம்.

வ மகாகவிகள் ஐயா அவர்கள் திருநாகைக் காரோணப் புரா ணம் அச்சிற்பதிப்பிக்க எவியபணியைசிரமேற்கொண்டுபதிப் பித்துவரும்போது (உ) பாரம் அவர்களனுமதியாலனுப்பக்க வுள்வாழ்த்தில் "கருந்தடங்கண்ணம்மை "கழகவிடங்கரை" என் னெனும் (உ) செய்யுள்களுக்குயாமுரையெழுதியிருத்தலைநோக்கி, வத நீயெழுதியிருக்கும் உரையைக் கண்ணுற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி யுற்றோம், இப்புராணத்தில் நந்திநாதப்படலத்தில்வருஞ் சித் திரக்கவிகட்கும் காஞ்சிப்புராணத்தில் சுரகரீசப்படலத்தில்வ ருஞ் சித்திரக்கவிகட்கு உரை எழுதியதுபோல எழுதிமுடிக்க வேண்டுமென" சுக்கிலவருடம் கட்டளையிட்டனர்கள் திருவா வடுதுறை யாதீனம் மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ, சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் "வித்துவசிகாமணியாகிய தாங்கள் காஞ்சிப் புராணம் அச்சிடத்தொட்டது முடிவுபெறாமலிருப்பதை இப் போது நிறைவேறும்படிபார்வையிட்டு உடனே முடித்தனுப்ப வேண்டுமென" தாதுவருடம் கட்டளையிட்டருளினர்கள் இந்த மகான்கள் மதித்த ஆசிவசனம் எமக்கோர் பெரும்புகழ் விளைப் பதேயன்றிக், கற்றோர்போலநடிக்குமற்றையோர் எமது உரை யை நிந்தித்ததை யொருபொருளாகக்கொண்டு கவல்வோமா பாத "தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்பதன்றிமற் - றெம்மை யிக ழ்ந்தவினைப்பயத்தால் - உம்மை - எரிவாய் நிரயத்துவீழ்வர் கொலென்று - பரிவதூஉஞ் சான்றோர்கடன்" என்பதையுன னி சிந்தித்தொழுகுவது எமதுகடமை.

பரமபதிதுணை

புலியூர் வெண்பா.

—ooo—

காப்பு.

பொன்னாருந் தில்லைப் புலியூர் வெண்பாவுக்குப்
பன்னாளுமேத்திப் பணிகுவாம் நன்னாரி
கைக்குஞ்சரப்பூங் கடுக்கையா னீன்றகற்ப
கக்குஞ் சரப்பூங் கழல்.

இ - ள். பொன் ஆரும் தில்லை - அழகமைந்த தில்லைவனத்திலுள்ள, புலியூர்வெண்பாவுக்கு - புலியூர்மேற்பாடும் வெண்பாமுட்டின்றி முடிதற்கு, நல்நார் - நல்லநாரினின்று, இகக்கும் - நீங்கிய, பூங்கடுக்கை சாத்தான் - பொலிவமைந்த கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சிவபெருமான், ஈன்ற - பெற்றருளிய, கற்பகக்குஞ்சரம் - கற்பகவிநாயகரது, பூங்கழல் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை, பன்னாளும் - பலநாளும், ஏத்தி - துதித்து, பணிகுவாம் - வணங்குவாம்.

செய்வதுதன்மையது என்பார்நன்னார் இகக்கும என்றுமா.

நூல்.

சொற்செறிவேதாந்தச்சுடர்த்தகரவித்தையதாம்
பொற்சபையினோங்கும்புலியூரே - முற்சமனை
வீசுபதத்தாலடித்தார்விற்கொண்டமர்விளைத்த
பாசுபதத்தாலடித்தார்பற்று.

இ - ள். சொல்செறி - உறுதிச்சொல்நிறைந்த, வேதம் அந்தம் - வேதத்தினிறுதியிலுள்ள, சுடர் - ஒளிமிகுந்த, தகர வித்தைஆம் - தகரவித்தையாகிய, பொன்சபையின்று - பொன்னம்பலம்நிலைபெறுதலால், ஓங்கும் - (எல்லாத்தலங்களினும்)

சிறந்தோங்கும், புலியூர் - புலியூரானது, முன் - முற்பொழுது, சமன்ஐ - இயமனை, வீசு - உதைத்த, பதத்துஆன் - திருவடியால், நடித்தார் - நடனஞ்செய்தருளினவரும், வில்கொண்டு - வில்லையேந்தி, அமர்விளைத்த - போர்செய்த, பாசுபதத்தான் - தம்மால் பாசுபதம்பெற்ற அருச்சுனனால், அடித்தான் - அடிக்கப் பட்டவருமாகிய இறைவா, பற்று - அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம் புலியூர். எழுவாய், பற்றுபயனிலை. பற்று என்பதை எழுவாயாக்கிப் புலியூரைப் பயனிலையாகக் கொள்ளுதலும் அடங்கும். சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுதலால் வேதாந்தம் எனவும், பிரமபுரமாகிய சரீரத்திலிருக்கும் தகரமாகிய புண்டரீகமென்னும் வீட்டினுள்ளிருக்கும் ஆகாயமாதலால் தகரவித்தையதாம் பொற்சபையெனவுங்கூறுவர். இதனைச் சூதசங்கிதையில் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தாற்பரியத்தைப் பின்னும் உரைத்த அத்தியாயத்திற்காண்க. தம்மைச் சரணடைந்த மார்க்கண்டேய பொருட்டாக, அவருயிர் வாங்கவந்த இயமனைத்திருக்கடவூர் என்னுந் திருப்பதியில் உதைத்தருளினது காந்தப்புராணத்துள்ள, தம்பட்டத்தில பாசுபதம் பெறும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்யும் அருச்சுனன் தவத்திற்கிரங்கி, அவனைக் கொல்ல எழுந்த மூகாசுரனென்னும் பன்றியையெய்து அருச்சுனனொடு பன்றியைக்குறித்து திருவிளையாடலாகப் போர்செய்யுங்கால் அருச்சுனன் விற்கழுந்தாலடிபட்டது பாரதத்திலுங் காண்க. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (க)

தன்கருமநீத்ததுன்மதன்முனடங்காணநிரம்
புங்கதியைத்தந்தபுலியூரே - கங்கையதி
மோகரத்தர்யாசடையார்மோதலையுப்பற்றவருட்
சாகரத்தர்மாசடையார்சார்பு.

இ - ள். தன்கருமம் (அந்தணர்குலத்திற்பிறந்து) தான் செய்யுங் கருமத்தை, நீத்த - ஒழித்துப் பாவத்தைமேற்கொண்டுன்மதன் - துன்மதனெனவன், முன் - முற்காலையில் (ஓர் [illegible]ம்) நடம்காண - திருநடனத்தைக்காண, நிரம்பும் கதியை - நிறைந்தமுத்தியை, தந்த - தந்தருளிய, புலியூர் - புலி

புலியூரானது, கங்கை - கங்காதேவியின்மேல், அதிமோகர் - மிக்கவிருப்பமுடையவரும், மோதுஅலை - கரையொடுமோதும் அலைகளையும, உப்பு - உப்பையும், அற்ற - ஒழிந்த, அருள்சாகரத்தர் - கிருபாசமுத்திரமாயுள்ளவரும், மாசடையார் - பெரியசடாபாரத்தையுடைய வருமாகிய இறைவர், சார்பு-சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

அந்தணர்குலத்திற்பிறந்த துன்மதனென்பவன், தன்தந்தைசொல்லையுங் கேளாது தன்குலத்துக்கியைந்த கருமங்களையுஞ்செய்யாது கொலைகளவாதிகளைச்செய்து பலஇடங்களினுந் திரிந்தலைந்து தன்கூட்டத்தோடு சிதம்பரத்துக்கு அண்மையில்வருங்கால் அன்றுதனுரவியில் நிகழுந் திருவாதிரைநன்னாளாதலால் தரிசனத்துக்குவந்த அடியவர் கூட்டங்களோடுகலந்து பொன்னம்பலத்தையடைந்து நடேசர்திருநடனத்தைக்கண்டு மீண்டுந் தன்கூட்டங்களோடுங்கூடிக் கொடுந்தொழிலைச் செய்து அலையும்போது பாம்புதீண்டியுயிர்விட்டான், அப்பால் இயமன் தூதுவர்களால் கட்டியிழுக்கப்பட்டுச்சென்றனன், சிறிது நேரிட்ட சிவபுண்ணியத்தால் சிவகணங்களால் அவரினின்றும் மீட்கப்பட்டனன் என்பது புராணவரலாறு. (உ)

பாதகஞ்செய்துற்சகனும்பண்டிறப்பக்கண்டுகதி
போதவுவந்திட்ட புலியூரே - வேதன்
சிரமதலையங்கணிந்தார்சேர்த்துநரசிங்கத்
துரமதலையக்கணிந்தாரூர்.

(இ - ள்.) பாதகம்செய் (கொலைமுதலிய) அதிபாதகத்தைச் செய்த, துற்சகன்உம் - துற்சகனென்னும் வேடனும், பண்டு - முற்காலையில், இறப்ப - (தன் எல்லையில்) உயிர்விட, கண்டு - பார்த்தருளி, கதி - சிவபுரத்தில், போத - செல்ல, உவந்துஇட்ட - மகிழ்ந்துதந்த, புலியூர் - புலியூரானது, வேதன் - பிரமனுடைய, சிரம் - தலையையும், மதலை - கொன்றைமலர் மாலையையும், அக்கு - சங்குமணியையும், அணி - அழகிய, தார் - மாலையாக, சேர்த்து - அணிந்து, நரசிங்கத்து - திருமால் கொண்ட

நரசிம்மமூர்த்தத்தின், உரம்— வலிமை, அலைய—கெட, கணித்தார்—கடைக்கட்பார்வைசெய்தவர், ஊர்—ஊராம.

சையமலையிலுள்ளவேடர் குலத்திற்பிறந்து கொலைகளை முதலிய கொடும்பாதகங்கள்செய்து திரியுந் துற்சகனென்னும் ஓர்வேடன், வஞ்சிநாடாளுஞ் சேரகுலதீபம்போன் றவதரித்த சேரர்குலாதிபதி யொருவர் சிதம்பரத்திற்சென்று நடராசர் திருநடனத்தைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பினராய்த் தமது நாட்டினின்று சிதம்பரத்திற்குச் செல்லுங்கால் அவரது பரிசகத்தினேவலால் பொற்குடையெடுத்து அவர் சேனையோடுசென்று சிதம்பரத்தையடைந்தபின், சுரநோயாற் கட்டுண்டு சிறிதுநாட்சென்று இறந்தபின் சிவபுரத்தை யடைந்தனன் என்பதும், பிரமன் செருக்கடைந்து தலையிழந்தன னென்பதும், திருமால்இரணியனை வதைசெய்து இறுமாப்படைந்தகாலத்தில் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் அந்நரசிங்கத்தை யொறுத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௩)

நற்கதியைத்துற்றெரிசனன்மறையோனுட் களிப்பப்
பொற்குடையானல்கும்புலியூரே - சொற்கிளர்நால்
ஆரணமாறங்கத்தரம்பவளமேனியினேறு
நாரணமாறங்கத்தர்நாடு.

இ - ள். நல்கதி ஐ—நல்லசிவகதியை, துற்றெரிசனன்—துற்றெரிசனனென்னும்வேடன், மறையோன் - ஒரு அந்தணனுடைய, உள்களிப்ப— மனங்களிகூர (தந்த) பொன்குடையால் - அழகியகுடையால், நல்கும் (அவ்வேட னுக்கு தந்தருளிய) புலியூர்—புலியூரானது, சொல்கிளர்—புகழால் விளங்கும், நால் ஆரணம்—நான்குவேதங்களும், ஆறுஅங்கத்தர்-ஆறங்கங்களுமாகிய இவைகளை (உயிர்கள்பொருட்டு) அருளினவரும, அம்- அழகிய, பவளம்—பவளத்தையொத்த, மேனியின் - திருமேனியில், நாரணன்மால்—நாரணனாகிய திருமால், தங்கு—தங்கிய, ஓர் அத்தர்—ஓர்பாகத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், நாடு —நாடாம்.

ட பொற்கொடையாலென்னும் பாடம் புராணத்திற்குப்பொருத்தமை காண்க.

புலியூர் வெண்பா

ஆரணம் முதனூல் ஆறங்கம் சார்புநூல, ஆறங்கங்கள் ஆவன சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் சந்தோவிசிதி. வித்தாரணியவேடர்களில் தலைமைபூண்டதுந் தெரிசனனென்னும் வேடன்வழிப்பட்டவர்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொலைசெய்தொழுகுநாளில், ஒருநாள் விருத்தவேதியனொருவனை அவ்வழியில்வரக்கண்டு உன்னுயிரைக் கவர்வேன் உன்னிடத்துள்ள பொருள்முழுதுங் கொடுவெனக் கவர்ந்தனன், அவ்வந்தணனஞ்சி நான் விருத்தனாதலால் வெயில வெப்பத்திற்கு ஆற்றேனை நீ கவர்ந்தகுடையை மட்டுங் கொடுக்கவென்றிரக்க, கலையினைப் பயன்வந்துதவுதலால் அவ்வேடன் கொடுத்த அக்குடையைப் பெற்றுத் தலைக்கருகில் முறுகியவெயில் வெப்பத்தால் வெசாறிய விருத்தவேதியன் வருந்தலையோரந்தணன் கண்டுடன்சென்று அக்குடையைவாங்கி நிழல்விரிக்க, அந்நிழலில் மகிழ்ந்த பாதிசயன்று செவ்வகைத் தீர்த்தகரையை யடைந்தனன். அத்தீர்த்தக்கரையையடையக் குடையுதவிய சிவபுண்ணியத்தால் அவ்வேடன் சிறிதுநாட்சென்று சிவபதத்தையடைந்தனன் என்பது புராணவரலாறு. (௧)

தாண்டு புலிக்கால்கையுகிர் தானோ மழமுநிவன்
பூண்டிருந் தர்ச்சிக்கும் புலியூரே - பாண்டியற்காய்
மாணிக்கங்காட்டினார் மாமறைப்பாலன்பாலால்
வேணிக்கங்காட்டினார் வீடு.

இ - ள். ஓர் மழமுநிவன் - ஒப்பில்லாத பாலமுநிவர், தாண்டி - தாவோடிச்செல்லும், புலிகால்கை - புலியினது கால்களிலும் கையிலுமுள்ள, உகிர்தான் பூண்டிருந்து - நகங்களைத்தமதுகால்களிலும் கைகளிலும் பெற்றிருந்து, அர்ச்சிக்கும் - அருச்சனைசெய்யும், புலியூர் - புலியூரானது, பாண்டியற்குஆய் - பாண்டியனுக்காக, மாணிக்கம் காட்டினார் - (வணிகவுருக்கொண்டுவந்து) மாணிக்கங்களைக் காட்டினவரும், மா - பெருமையமைந்த, மறைபாலன் - ஆதிசைவ மறையவர்குலத்திற் பிறந்த ஓர்சிறுவன், பால் ஆல் - ஆட்டியபாலால், அங்கு - அவ்விடத்தில், வேணிக்கு - தமதுசடாபாரத்தில், ஆட்டினார் - ஆடியருளினவருமாகிய இறைவர், வீடு - திருக்கோயிலாம்.

உரைபாடம்.

தமது பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவருடைய அநுஞை யால் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று திருமூலட்டானேசுரரை வழிப ட்டிருக்குநாளில் ஓர்நாள் அருச்சித்தற்கு விடிந்தபின் சென்று மலரெடுக்கலாமெனமுல் வண்டுதேம், விடியுமுன் எடுக்கலாமெ ன்முல வழிதெரியாது, மரங்களிலேறல் கைகால்கள்பனியிரு ல்வழுக்கும அதனுல் பழுதிலலாத மலரைக்கொண்டு எவ்வாறு ருச்சிப்பேனென்று தளர்ந்திருக்கும்போது பெருமானுர் காட்சி தந்து அம்மழமுன்வா மவண்டுகோளின்படி கைகால்களில் பு லியின்நகங்களைபோலக் கூரிய நகங்கள்பெற்றனர் என்பதும், மதுரையில் வீரபாண்டியன் புத்திரனுககு மகுடஞ்சூட்ட மந்தி ரிகள்கருதிக்கருவூலத்திறப்பாககை, அவ்வீரபாண்டியன்காமக்கிழ த்தியா மககளாகவார்ந்து போனதால்காணுது யாதுசெய்வோமெ ன்று திகைதது சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதிக்குச்செல்ல, அப பொமானுா வணிகருருககொண்டு எதிரப்பட்டு ஏன்வருந்துகி ன்றீர் என்னிடததில நவமணிகளுமுள்ளனவெனக் காட்டினா என்பதும், திருவிரிஞ்சிபுரததில் ஆதிசைவ வேதியருள் தாதை யிழந்த ஓா சிறுவன் முனறவா, அநநாள் மறைறயோா உரவா மையால் அச்சிறுவனே சென்று பூசிக்கும்போது சிவபெருமா னிரங்கி யச்சிறுவனுக்கு எட்டும்படி திருமுடி தாழ்ந்தனரென் பதும் புராணவரலாறுகள் (ரு)

தத்துதிரைப்பாலுததிதன்னையழும்வெம்புலியின்
புத்திரனுக்கீயும்புலியூரே - பத்தித
தவந்தழைத்தசித்தனுர்தாஞ்சமைத்தசேயை
உவந்தழைத்தசித்தனுரூர்.

இ - ள். தத்துதிரை - தாவிவரும்அலைகளையுடைய, பால் உததிதன் ஐ - பாற்கடலை, அழும் - அழாநின்ற, வெம்புலிஇன் வியாக்கிரபாதருடைய, புத்திரனுக்கு - புத்திரராகிய உபமன் னியுமுனிவருக்கு, ஈயும் புலியூர் - கொடுத்தருளிய புலியூரான து, பத்தி - சிவநேசமாகிய, தவம்தழைத்த - தவம்நிரம்பிய, சி த்தனுர்தாம் - இதையத்தையுடைய சிறுத்தொண்டர் நாயனுர், சமைத்த - (தமக்காக) பாகஞ்செய்த, சேய்ஐ - (அவரது) புத் திரனை உவந்து - விரும்பி, அழைத்த - (மூன்போலுருக்கொ

ண்டுவர) அழைத்தருளிய, சித்தனூர் - சித்தருருக்கொண்டுவந்த வர், ஊர் - ஊராம்.

வியாக்கிரபாதமுனிவர் தமது தந்தையினனுஞையால் வசிட்டமுனிவர் தங்கையைமணம்புரிந்து உபமன்னிய முனிவரைப்பெற்றனர், வசிட்டமுனிவர் மனைவியாராகிய அருந்ததியார் அம்மகவைக் கொண்டு தம்பர்ணசாலைக்குவந்து காமதேனுவின் பாலூட்டிவளர்த்தனர், ஓர்நாள் வியாக்கிரபாதமுனிவர் தம்பர்ணசாலைக்குக் கொண்டுவந்து மாவைநீரிற்கரைத்தூட்ட உமிழ்ந்துவிட்டுக் காமதேனுவின் பாலைவிரும்பியழுதனர், தந்தையார்நொந்து திருமூலட்டானர் சந்நிதியில்விளாததைப் பசியாற்றாது இறைவரருளால் பாற்கடல் பெற்று உண்டு வளர்ந்தனர் என்பதும், திருச்செங்காட்டங்குடியில் வசிக்கும் அந்தணர்குலத்தில அவதரித்த சிறுத்தொண்டர் நாயனார் அன்பினையுலகினுக்கு உணர்த்தச் சிவபெருமான் வைரவவேடத்திருவுருக்கொண்டு அவர்மனைகருவந்து தமது பிள்ளையையறுத்துக் கறிசமைத்து அமுதுபடைப்பீராகில்லிலருந்துவோமென்றுகூறத், தமது ஏக புத்திரனாகிய சீராளனையவ்வாறே செய்து பரிகலந்திருத்தியமுதுபடைக்குமபோதுபிள்ளையில்லாதனரோம், உமதுபிள்ளையிருந்தாலழையுமென்ன, அதற்கு உடன்படுவார் போன்று புறத்துவந்து பள்ளியிலிருந்தபிள்ளையையழைப்பார்போல அழைக்க அப்பிள்ளைவந்த தென்பதும் புராணவரலாறுகள். பு என்னும் நரகத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவோன் என்னும் பொருள்மேல். திறலால் புத்திரன் காரணப்பெயர். (கூ)

மெய்திகழுஞ்சேடனுருவிட்டுப்பதஞ்சலியாய்ப்
பொய்கையுழிவந்தபுலியூரே - வையை
வரம்புகட்டுவாரானூர்மாமுநிக்குப்பாற்சா
கரம்புகட்டுவாரானூர்காப்பு.

இ - ள். மெய்திகழும் - வடிவால் விளங்கும், சேடன் - ஆதிசேடன், உருவிட்டு - தனதுருவையொழித்து, பதஞ்சலியாய் - (முன்கொண்ட) பதஞ்சலிவடிவமாய், பொய்கையுழி - பிலத்துவாரத்தினிடமாக, வந்த - வந்தடைந்த, புலியூர் -

யூரானது, வையை - வையைப்பெருக்கிற்கு, வரம்புகட்டுவோர்-களையணைக்கவந்தவரும், ஆஞர்-இடபவாகன முடையவரும், மாமுனி கு - பெருமைவாய்ந்த உபமன்னியுமுனிவர்க்கு, பால்சாகரம் - பாற்கடலை, புகட்டுவார் ஆஞர் - ஊட்டியருளியோராகிய இறைவர், காப்பு - காவலாயுள்ள விடமாம்.

ஓர்காலத்தில் திருமால் ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதுயிலொழிந்து சிரசின்மேற் கைகள்குவிப்பிச் சிவானந்தபரவசராயிருக்கக்கண்டு, அந்த ஆதிசேஷன் வணங்கி இவ்வாறிருந்தமை யென்னென்று வினவ, நேற்றுச்சிவபிரானார் பிக்ஷாடனதிருக்கோலங்கண்டு தேவதாருவனத்தில் திருநடனம்புரிந்தருளியதைத் தெரிசித்த ஆநந்தத்தினால் விழித்தனமென்றுகூற, அதுகேட்டுத் தாமுந் தெரிசிக்கவிருப்பங்கொண்டு விடைபெற்றுத் திருக்கயிலையையடைந்து தவஞ்செய்ய, இறைவர்காட்சிதந்து இவ்வடிவத்தோடுசென்றால் உலகஞ்சுமாகலின், அத்திரிமுனிவனும் அனசூயையும் செய்ததவத்தால் அவ்வனசூயை இருதயந்தியாய் நீராடி அவளுடைய அஞ்சலியில் நீ ஏந்துதலையையுடைய சிறுபாம்பாய் அவள்பாதத்தில் வீழ்தலாற் பதஞ்சலி யெனப் பெற்ற பெயரோடு நாகலோகத்திற்சென்று அங்கே யொருபருவதமும் அதற்குத்தெற்கே ஒருபிலத்துவாரமுமுண்டு, அப்பிலத்துவாரத்தின்முடிவே தில்லைவனமாதலால் அவ்வாயிலாகத் தில்லைவனத்திற்குச் செல்வாயென்றருள, அவ்வாறே வந்துபொய்கையினின்றெழுந்தனர் என்பதும், வாதவூரடிகளைப் பாண்டியன் வருத்தியகாலத்திலிறைவரருளினால் வையைப்பெருக்கெடுத்து ஊழிவெள்ளம் போல்வர, அந்நகரிலுள்ளோரடைக்க அணைசெய்தபோது, வந்திக்குக் கூலியாளாயிறைவர்வந்து அளந்துவிட்ட கரையினெல்லையை யடைத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். அப்பொய்கைக்குநாகசேரித்தீர்த்தம் என்பதுதிருநாமம். சாகரம் சகரரால் தோண்டப்பட்டது எனஇற்றலால் தத்திதாந்தபதம். (எ)

மாசிலாவம்புலிக்குமாதுமைக்குமாநடத்தைப்
பூசமதிற்காட்டும்புலியூரே - பேசரிய

புலியூர்வெண்பா

வித்தகத்தாராகண்டிறந்தார்வீடுறச்செய்தங்கசற்கா
மத்தகத்தார்கண்டிறந்தார்வாழ்வு.

இ - ள். மாசு இல்லாத - குற்றமில்லாத, அம்புலிக்கும் - அழகிய வியாக்கிரபாதருக்கும், மாது உமைக்கு உம் - உமாதேவியாருக்கும், மாநடத்து ஐ - ஞானப்பெருமை வாய்ந்த திருநடத்தினை, பூசம் அது இல் - பூசத்திரு நக்ஷத்திரத்தில், காட்டும் - திருநடத்தினைக்காட்டியருளிய, புலியூர் - புலியூரானது, பேசு அரிய - சொல்லுதற்கரிய, வித்தகத்தார் - மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவராகி, கண்டு (பாசவியல்பை) உணர்ந்து, இறந்தார் - கடந்த சநகர்முதலானவர்கள், வீடு உற - பரமுத்தியையடைய, செய்து - செய்தருளி, அங்கசற்கு ஆக - மன்மதனுக்கு ஆக, மத்தகத்து - நெற்றியில், ஆர் - பொருந்திய, கண் திறந்தார் அனற்கண் திறந்தருளியஇறைவர், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்.

சநகர்முதலிய நால்வர், சநகர், சநற்குமாரர், சநாதநர், சநந்தநர். வியாழக்கிழமையில் பூசநக்ஷத்திரத்தில் மத்தியானத்தில் வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலியாரிவர்கட்குத் திருநடனங்காட்டியருளினர் என்பதும். சநகர்முதலியநால்வருக்கும் வீட்டியல்புணர்த்த, இறைவர் யோகங்கூடிய காலத்தில் போகத்தை இழந்து நின்ற, தேவர்களேவலால் மன்மதன் சென்று மலர்க்கணைதொடுக்க, இறைவர் நெற்றிக்கண் திறந்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். புலிஎன்னும் பொதுப்பெயர் மாசிலா என்னுங் குறிப்பால் புலியையொழித்து முநிவரை யுணர்த்தியது. வியாக்கிரபாதர் என்ற உபலக்கணத்தால் பதஞ்சலியாரையுங் கொள்ளப்பட்டது "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்ற சூ - ஆல் அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. (அ)

முன்னாகச்சிங்கவன்மன்மூழ்கச்சிவதடத்திற்
பொன்னாகமாக்கும்புலியூரே - ஒன்னார்க்காக்
குன்றுவளைவிற்போர்கொளவெடுப்போர்கூடறனிற்
சென்றுவளைவிற்போர்செறிவு.

இ - ள். சிங்கவன்மன் - சிங்கவன்மனென்பவன், முன்

ஆக - முற்பட, சிவநடத்தலில் - சிவகங்கையில், மூழ்க - ஸ்நானஞ்செய்ய, பொன்ஆகும் ஆக்கும் - பொன்னிறம் வாய்ந்த உருவந்தந்த, புலியூர் - புலியூரானது, ஒன்னார்க்கு ஆக - பகைவர்க்காக, குன்று - மேருமலை, வில்லினை - வில்லாக வளைத்து, போர்கொள்ள - போர்செய்ய, எடுப்பார் - எடுத்தவரும், கூடல்தன்னில் - மதுரையில், சென்று (வணிகவுருக்கொண்டு) சென்று, விளைவிற்போர் - வளைவிற்றவருமாகிய இறைவர், செறிவு - நெருங்குமிடமாம்.

கௌடதேசத்தையாளும் ஐந்தாவதுமனுவின் மனைவியரிருவருள் மூத்தவளுக்குப்பிறந்த, உடல்முழுதும் சிங்கம்போலவெண்ணிறமுடைய சிங்கவன்மனென்னும் பெயரையுடையவர் தம்தந்தையாரைநோக்கி மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்கட்குச்செல்ல விடைகொடுமென்று அவர் அனுமதிபெற்று, பல இடங்களுக்குச்சென்று தெரிசித்து ஒருவேடன் வழிகாட்டத் தில்லைவனம் அடைந்து வியாக்கிரபாதரையும் பதஞ்சலியாரையும் வணங்கி யிறைவரருளால் சிவகங்கையில் மூழ்கிப் பொன்வடிவந்தாங்கிய காரணத்தால் இரணியவன்மா எனப்பெயர்பெற்றனர் என்பதும், தாருவனமுனிவர்கள் மனைவியர் கற்பினையளந்துகாட்ட இறைவர் பிக்ஷாடனமூர்த்தங்கொண்டு சென்றருளியகாலையில் அம்முனிவர் பன்னியர் கற்புநிலை கலங்கிநிற்குங்காலையில் முனிவர்கள்கண்டு மதுரையில் வணிகர்குலக்கன்னியர்களாய் அவதரியுங்களென்று சபிக்க, அச்சாபமேற்றபெண்கள் எப்போது ஒழியுமெனப் பணியும்போது, அம்மதுரையிலெழுந்தருளிய பரமசிவன் உங்கள்கையைப் பரிசிப்பர் அப்போது அகலுமென அனுக்கிரகஞ்செய்ய அவ்வாறேவந்துபிறந்தனர்கள், அவர்கள் சாபத்தைநீக்கி யருளுதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வளைவணிகராய்வந்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். வளை என்னு முதனிலை, இறந்தகால வினையெச்சத்தில்வந்தது. (கூ)

அள்ளியவாயோதனமொன்றந்தணன்வாய்வீழ்த்தகொ
புள்வருள்பெற்றுய்யும்புலியூரே - உள்ளமது [டிப்
சோதிக்கவருவார்தொண்டாவோடுன்வசமென்
றோதிக்கவருவாரூர்.

ஸ்ரீ

புலியூர்வெண்பா

புலியூரைப்பற்றிய வெண்பாவினாலாகிய நூலென்றுபொருள். அவ்வூர்ச்சிவபெருமானைப்பற்றிப் பாடியதும் இதிலடங்கும். வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, இரண்டனுருபும்பயனுமுடன்தொக்கதொகை. புலியூரென்பது- சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களுள் ஒன்று. சிவதலங்களுட் சிறந்த சிதம்பரத்திற்கு - தில்லை, கோயில், புண்டரீகபுரம் முதலிய வேறுஞ் சிலபெயர்களும் உண்டு. கால்களுங் கைகளும் புலியினுடையனவாக இருக்கப்பெற்ற வியாக்கிரபாதரென்னும் முனிவர் கடவுளைத்தரிசித்து வழிபட்டுப்பேறுபெற்ற தலமாதலினால், இதற்குப்புலியூரென்பது காரணப்பெயரென அறிக. புலி- முனிவர்க்கு உவமவாகுபெயர். தன்னைத்தரிசித்த பிராணிகளுக்குத் தன்னிடத்திற் பெரும்பற்றை [பக்தியாசையை] விளைக்கும் புலியூரானதினால், இது பெரும்பற்றப்புலியூரென்றுங் கூறப்படும். வெண்பா- நால்வகைப்பாக்களுள் ஒன்று. இது ஈண்டு அவ்வகைப்பாடல்களாலாகிய நூலுக்குக் காரணவாகுபெயர். இந்நூலை - மேன்மையுணர்த்தும் திரு எனனும் அடைமொழிசேர்த்து, திருப்புலியூர்வெண்பாவென்றும் வழங்குவர்.

காப்பு.

காப்பு - காத்தல்; அஃது- ஈண்டு, காக்கின்றகடவுள்விஷயமான வணக்கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். ஆகவே, கவி தமக்கு நேரிடத்தக்க இடையூறுகளை நீக்கித் தம் நினைத்ததைமுடிக்கவல்லதோர் பொருளின்விஷயமாகச் செய்யுந் தோத்திரமென்பது கருத்து. தம்மைச் சரணமடைந்தவர் தொடங்குந் தொழில்களுக்கு வரும் விக்கினங்களை [இடையூறுகளை]ப் போக்குதலாலும், தம்மையடையாது அநங்கீகரித்தவர்களுக்கு விக்கினங்களையாக்குதலாலும் விக்கினேசுவரனென்னுந் திருநாமம்பெற்றுள்ள (பரமசிவனது மூத்ததிருக்குமாரரான) விநாயகமூர்த்தியைப் பற்றியதென அறிக. இக்காப்புச்செய்யுளில் வழிபடப்பட்டவர், சைவசம்பிரதாயமுறைமைப்படி தலத்துக்குரிய கற்பகவிநாயகரெனக.

(இ - ள்.) பொன் ஆர்ந்த - அழகு மிகுந்த, தில்லை - தில்லைவனத்திலுள்ள, புலியூர் - புலியூரென்னுமொருபெயரையுடைய சிதம்பரதலத்தைப் பற்றிக் கூறுகிற, வெண்பாவுக்கு - வெண்பாவினாலாகிற பிரபந்தம் தடையின்றி முடியும்பொருட்டு, நல் - சிறந்த, நாறிக்கக்கும் - தேனைச் சொரிகிற, சரம் - மாலையாகத் தொடுக்கப்படுகிற, பூ கடுக்கையான் - அழகிய கொன்றைமலரைச்சூடிய சிவபிரான், ஈன்ற - பெற்றருளிய, கற்பகம் குஞ்சரம்- கற்பகவிநாயகருடைய, பூ கழல் - தாமரைமலர்போன்ற அழகியதிருவடிகளை, பல் நாளும் - பலநாளிலும் [தினந்தோறும்], ஏத்தி - துதித்து, பணிகுவாம்- (யாம்) வணங்குவோம்; (எ - று.)

எல்லாநூல்களிலும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்துக் கூறவேண்டுவது கவிமரபாதலின், பொன் என்று தொடங்கினர், மேல் நூலின்முதலிற் சொல் என்று தொடங்குவதும் இதுபற்றியே: திரு யானை தேர் பரி கடல் மலை மணி பூ புகழ் சீர் மதி நீர் எழுத்து பொன் ஆரணம் சொல் புயல் நிலம் கங்கை உலகம் பரிதி அமிழ்தம் இவையும், இவற்றின் பரியாயப்பெயர்களும், இவைபோன்ற இன்னுஞ்சிலவும் மங்கலச்சொற்களாம். சிதம்பரதலமுள்ள இடம் தில்லையென்னுமரமடர்ந்தகாடாயிருந்தமையின், தில்லையென்றும் தில்லைவனமென்றும் பெயர்பெறும். பணிகுவாம், கு - சாரியை. இது, கடவுள்வணக்கமாதலால் "நான்முகற் றொழுது நன்கியம்புவன்", "அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன்", "பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்" என்றாற்போல ஒருமையாற்கூறித்தன்னைத்தாழ்த்தாமல் பன்மையாற்கூறித்தன்னை உயர்த்தியது இல்வணக்கமென்னெனின்;—

இ - ள். வாய்அள்ளிய - அலகாகியவாயாலள்ளிய, ஒன்றுஓதனம் - ஓர்சோற்றவிழை, அந்தணன்வாய் - ஓர்மறையவன்வாயில், வீழ்ந்த - வீழ்த்திய, கொடிப்புள் - காக்கையானது, அருள்பெற்று (இறைவர்) திருவருள்பெற்று, உய்யும் - பிறப்பொழிந்த, புலியூர் - புலியூரானது, உள்ளம் (திருநீலகண்டநாயனருடைய) மனநிலையை, சோதிக்கவருவார் - சோதிக்கவருமிறைவரும், தொண்டா - அடியவனே, ஓடு - பலியோடு, உன்வசம் என்று ஈந்தி - உன்வசமென்று கூறிக்கொடுத்து, கவருவார் - (பின்) அதனைக்கொள்ளைகொண்டவருமாகிய பரமனூர், ஊர் - நகரம்.

சிதம்பரத்தெரிசிக்கவந்த மறையவனொருவன் இளைப்பாலக்கரையிற் படுத்துறங்குமபோது, அன்னத்தைக்கவர்ந்து போன காகத்தினின்றும் ஓரவிழ்வீழ, நித்திரையாலதையறியாது அம்மறையவன்பருகினான், அந்தப்புண்ணியத்தாலக்காக்கைசிவகதியடைந்ததென்பதும், வேட்கோவர்குலத்திற் றிருவவதாரஞ்செய்த, திருநீலகண்டநாயனார் மனைவியாரோடு சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடுதரும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், இவர்களன்பினையுலகத்தாரறிந்துய்யும் பொருட்டு இறைவர் ஓர் சிவயோகியாய்த் திருவுருக்கொண்டுவந்து தாம் கொண்டுவந்த திருவோட்டை யவர்கையிற்கொடுத்து இதனைச் சேமஞ்செய்துவையும் என்று கொடுத்து அதனைப்பின்பு மறைத்தருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். கொடிப்புள் பின்மொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (க0)

சென்றேநலந்தீதுசெய்யிலொன்றுகோடியதாய்ப்
பொன்றாதுநீடும்புலியூரே - நின்றாடும்
பொன்னம்பலவர்புகன்மறையினூலுணரா
வன்னம்பலவர்மனை.

இ - ள். சென்று - தில்லையிற்சென்று, நலம் - புண்ணியமாவது, தீது - பாவமாவது, செய்யில் - செய்தால், ஒன்று (அவற்றுள்) ஒன்று, கோடியது ஆய் - கோடியென்னும் இலக்க

முடையதாய், பொன்றுது - கெடாமல், நீடும்- விருத்தியாகும், புலியூர் - புலியூரானது, நின்று - அருளுருககொண்டுநின்று, ஆடும் - திருநடனமசெய்யும், பொனனம்பலவா - பொன்னம் பலத்தையுடையவரும், புகல் - கூறும், மறையின்ஆல் - வேத நூலளவையினுல், உணராத - அறிதறகரிய, வன்னமபலவா பலநிறஙகளையுடையவருமாகிய இறைவா, மனை - திருபபனை வீடாம்.

சிதம்பரததில் நன்மையாது தீமையாவது ஒருவன செய வானுயின அது ஒன்று பலகோடியாகும் என்பது புராணவரலாறு. வேதமவிசுதுசத்தியின் காரியபபாடாதலால் மறையினுலுணரா எனவும, பஞசவனனஙகளுடையவராதலால் வனனம்பலவா எனவுஙகூறினா (கக)

மாககளாவினைபாலவயிரவைகைச்சூலத்துநாற
போக்கிநலந்தந்தபுலியூரே - சாகஙியர்கல
மோதக்கனிவிருந்தார்முன்வணிகமாதளித்த
சூதக்கனிவிருந்தாரதோயவு

இ - ள். மாக்களா (அங்குவசிக்கும்) மக்களா, வினை - (தாம்செய்யும) தீவினைபயன்களை, பாலவயிரவன் - பாலவயிரவமூர்த்தி, கைசூலத்து அல - திருக்கரத்தேலேந்திய சூலாயுதத்திறைல், போக்கி - ஒழித்து, நலம் - முததிபபயனை, தநத - கொடுத்தருளும், புலியூா - புலியூரானது, சாக்கியா - சாகஙியநாயனுா, கலமோத (அன்பாலமலரெனக்கருதி) கலலெறிய, கனிவு இருந்தாா - மகிழ்கூாநதவரும், முன் - முற்பொழுது, வணிகமாது - புனிதவதியாா, அளிதத - கொடுத்த, சூதக்கனி- மாங்கனியாகிய, விருந்தார் - விருந்தினையுண்டவருமாகியஇறைவா, தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சங்கமங்கையென்னும பதியிற்பிறந்து முத்திபயககும் சமயம எதுவென நாடிக்காஞ்சிநகரிறசென்றுபௌத்தாகொள்கையிற்புகுந்து அதுபயன்படாததென்று கழிததுச் சைவசமயமே முத்திபயக்குஞ் சமயமென்றெண்ணி யெவ்வேடம் பூண்டிருப்பினும் அன்புதான்காரணமென்று சிவநேயமிக்குடையவராய்

டிாநாள் வெள்ளிடையில் ஒருசிவாலிங்கத் திருவுருவத்தைக் கண்டு மனங்கசிந்து ரோமம்புளகித்துப் பரவசத்தராய் அங்குள்ள ஓர்செங்கல்லையெடுத்தெறிய இறைவர்குழைந்தருளி யேற்றனர் என்பதும், காரைக்காலில் வைசியர்குலத்தி லவதரித்த புனிதவதியாரைப பரமதத்தசெட்டியார் மணம்புணர்ந்து இல்லறம்வழுவாதொழுகிச் சிவனடியாரை யுபசரித்து வாழுங்காலையில் ஓர் சிவனடியார் பசியினைப்பால்வந்தடையக் கறியமுது தவாமையால் அன்னம்படைத்துத் தங்கணவரனுப்பிய மாங்கனியிரண்டனுள் ஒன்றினைவைத்தருந்தினர் என்பதும், சிதம்பரத்தில் வசிப்போர் தீய்வினைசெய்வாராயின் அத்தீவினைக்குத் திருவுபால வடிவமூர்த்தி திருக்கரத்திலேந்திய சூலத்திற்கோத்துக்கழிந்தபின் சிவகதிபெறுவார் என்பதும் புராண வரலாறுகள். இயமன்சைட்டப்பட்டு வருந்துதலில்லையென்பார் மாக்கள் வினைகளைச் சூலந்தாங்கிபோக்கி என்றார். மக்கள்மாக்கள் சீட்டல்லிகாரம். (கஉ)

சொல்லாச்சிவசன்மா சோமநாதர்க்குவினைப்
பொல்லாங்ககற்றும்புலியூரே - வில்லா
வணக்குஞ்சமர்த்தினார் மாமலைதோண்மேன்மா
சுணக்குஞ்சமார்த்தினார்தோய்வு.

இ - ள் சொல்லாத - (தானறிந்ததை) கூறாத, சிவசன்மா - சிவசன்மாவென்னும் அந்தணன், சோமநாதர்க்கு - சோமநாதமென்னும் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, வினைபொல்லாங்கு - (செய்த) தீவினைப்பயனை, அகற்றும் - ஒழிக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, மாமலை - பெரியமேருவை, வில்ஆக வணக்கும் - வில்லாக வளைத்த, சமர்த்தினார் - சமர்த்துடையவரும், தோள்மேல் - திருத்தோளின்மேல், மாசுணக்குஞ்சு - பாம்பின்குட்டியை, அமர்த்தினார் - தங்கச்செய்தவருமாகிய இறைவர், தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சௌராட்டதேயத்திலுள்ள சோமநாதம் என்னும் ஆலயத்தில் கார்த்திகைமாசத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் நடக்கும் திருவிழாச் சேவிக்கச்சென்றவர்களுள், சோமசன்மாவினு

டைய சரீரம உரிஞ்சுதலால் நெய்யாகல் வீழ்ந்து திருவிளகுக அணைந்தது; அவன் அருகில்நின்றசிவசன்மா அதுகணடும் ஒன் றும் பேசிலன், சிலநாள்சென்று இவர்களிறந்தபின் திருவிளக் குநெய்கவிழ்த்த பாதகத்தால் சரீரம் எல்லாம் புழுக்குடையச் சோமசன்மாவும, திருவிளக்கு நெய்கவிழ்ந்தமைகண்டுஞ் சொ லலாத சிவசன்மாகண்கள் மலைபோல்வளர நாக்குமூன்றுகூடப்பி டித்தூரம நீளவும இவ்விருவரும் பேயுருக்கொண்டு விந்தாடவியி லலைந்தனர் இவர்கள் முன்னர்ச்செய்த சிவபூசைப்பேற்றால் வாமதேவமுனிவனைக்கண்டு தரிசித்து அவரால் தங்களுக்குவ ந்த பேய்ப்பிறவியையுணர்ந்து சிவநேயம் பிறந்து கடைத்தேறி னா என்பது பழமைவரலாறு. மாசணக்குஞ்ச என்றதுமட பவழு (கரு)

ஆழ்ந்த கட்டமெசல்வற்கடாப்பிரமகத்திதனை
போழ்ந்தறுத்தாளுந்தென்புலியூரே- தாழ்ந்தவனை
துய்யகதியேற்றினார் சோதிவெள்ளிவெற்பனை
வெய்யகதியேற்றினார்வீடு

இ - ள் ஆழ்ந்த - ஆழ்ந்ததாயுள்ள, கடல்செல்வற்கு - ச முத்திரபதியாகய வருணனுக்கு, அடா - அடுத்த, பிரமகத்திதன்னை - பிரமகத்தியை, போழ்ந்து அறுத்து - வேரோடு அ கலைந்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளும், தென்புலியூர் - (இம யமலைக்குத்) தென்பாலுள்ள புலியூரானது, தாழ்ந்தவனை - அ ன்னைவணங்கிய அடியவர்களை, துய்யகதி - என்றுமுள்ள சிவ கதியில், ஏற்றினார் - செலுத்தினவரும், சோதி - விளக்கமமை ந்த, வெள்ளிவெற்பு - வெள்ளிமலையை, அனைய - ஒத்த, வெ ய்ய - விரைந்துசெல்லும், கதி - வேகத்தையுடைய, ஏற்றினார் - இடபவாகனத்தையுடையவருமாகிய விறைவா, வீடு - திருப்ப டைவீடாம்

தனக்குப் பகைஞனுயுள்ள ஓரசுரனைவருணன்கொல்ல அ வனுக்குப் போர்செய்யும உபாயத்தைக்கற்பித்தற்பொருட்டு அ வன் ஆசிரியன் இருளில்வர, அவ்வாசிரியனைப் பகைவனென் றுகருதிப் பாசத்தைவிடுத்தனன் அதனுல் ஆசிரியனிறக்க அ

கலோபாதகம் காரணமாக ஓர் பிசாசுதோன்றிக் கால்க் கைகளுங் கழுத்தோடுபொருந்தும்படி கட்டிக் கடலிற்போட்டது, நெடுநாள் கடலிலழுந்திக்கிடந்த அவ்வருணனுக்குச் சிவபெருமானார் எழுந்தருளி மாசிமகத்தில் காட்சிதந்து அப்பாசக் கட்டு அறும்படி யருள்செய்தனர் என்பது புராணவரலாறு. அன்றுமுதல அத்துறை பாசமறுத்த துறையெனப பெயர் பூண்டது (கஎ)

வன்மதிநீசன்கடனீர்மாசிமகத்தாடவவன்
புன்மைதவிர்த்தாளும்புலியூரே—தென்மதுரைக்
கற்களிறுக்கிக்களித்தார்கானவனெச்சிற்சுவைக்கப்
பற்களிறுக்கிக்களித்தார்பற்று.

இ-ள். வலமதி-கொலைகளவாதியின்முதிர்ந்த அறிவையுடைய, நீசன்-ஒர்புலையன, கடலநீர்-கடலென்னுந்தீர்த்தநீரில் மாசிமகத்து ஆட—மாசிமாதத்தில்வரு மகநக்ஷத்திரத்தில் நீராட, அவன் புன்மைதவிர்த்து—அவனது மலப்பற்றை யொழித்து, ஆளும் புலியூர—அடிமைகொணட புலியூரானது, தென்மதுரை—தென்றிசையிலுள்ளமதுரையில், கல்களிறுகு—கல்யானைக்கு, இக்கு அளித்தார்—கரும்பினை யுண்பித்தவரும், கானவன்—வேடாகுலத்திற்றோன்றிய கண்ணப்பநாயனார், எச்சில்—எச்சில்செய்தநசையை, சுவைக்க—சுவைபார்த்தருள, பல்கள் இறுக்கி—பற்களாலிறுகமென்று, களித்தார—களிகூர்ந்தவருமாகிய இறைவர, பற்று—அன்புகூர்ந்த இடமாம்.

பாசமறுத்த துறையென்னுங் கடற்றீர்த்தத்தில் மாசிமகத்திருநக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர் பிறப்பொழிந்துமுத்திபெறுவார், அதனையுணராத கொடியநீசனொருவன் அத்திருநக்ஷத்திரத்தில் நீராடிப் பிறப்பொழிந்தானென்பதும், மதுரைத்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதிச்சையால் எல்லாம்வல்ல சித்தராய்த் திருவிளையாடல் செய்தருளுங்காலையில் அக்காலத்தரசாணட அபிடேகபாண்டியன் கேள்வியுற்று அவரை வரும்படி சொல்லவிடுத்தனன், அரசனால் எமக்கு ஆகுங் காரியம் என்னவென்று மறுத்தருளுங்காலையில் ஓர்நாள், அப்

பாண்டி — ...நக்கோயிலுக்குப பரிசநததோடு வரும்போது அவனுக்குக் காட்சிதந்தருளத் திருவுளங்கொண் டெதிர்ப்பட்டருளினர், அப்பாண்டியனேக்கி யவரியல்புதெரிந்து தன்னைக் காணவந்த ஒருவேளாண்மகன் கையுறையாகக் கொடுத்தகரும்பினை நீர் எல்லாம்வலல சித்தராயின் இந்தக்கல்யானை தின்னக் கொடும் என்றுநீட்டப் புன்னகையரும்பி யக்கல்யானைககு அருந்தினை என்பதும், திருககாள நதியென்னுந்திருத்தலததி னருகிலுள்ள உடுபபூரில வேடாகுலத்தலைவனுசிய நாகன் செய்த தபோபலத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனு எனத்திருநாமம்பூண்டருளிய கண்ணப்பநாயனு வேட்டஞ்செயத மிருகததின் கொழுந்தசையை, அமபாலரிந்தெடுதது நெருப்பிறபதமாகக் காய்ச்சி வாயிலிட்டுப பக்குவமபாாததுச சிறந்ததசையைக் கல்லையிலிட்டூட்டவுணடனா என்பதும் புராணவரலாறுகள். ()

மேவுநடுக்கஙகடமைமவீட்டியொவர்க்குங்காயாம
பூவண்ணன்காக்குந்தெனபுலியூரே—கோவணஞ்சீர்த்
தட்டிடவென்றொப்பினாதமபிறவியலிருளை
அட்டிடவென்றொப்பினராவு.

இ-ள். எவாக்குஉம்—அடியாாகளெவாககுப, மேவும்-பொருந்திய, நடுககஙகள்நம்ஐ—துன்பஙகளை, வீட்டி—அழித்து, காயாம பூவண்ணன்—காயாம்பூவைப்போலுங கரியநிறத்தையுடையதிருமால், காக்கும்—அன்போடுகாககும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ள புலியூரானது, கோவணம்—கோவணத்தை, சீர்—பொலிவமைந்த, தட்டிட—தட்டிவிடககடவாய், என்று-என்றருள, ஒப்பினார்தம்—உடன்பட்ட அமர்நீதிநாயனாரது, பிறவியல் இருள்ஐ—பிறவியென்னும் போககுதற்கு அரிய இருளினை, அட்டிடவென்று-வேரோடறுக்கவென்று, ஓம்பினா-பாதுகாத்த இறைவர், ஆாவு—அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

அட்டிட என்று ஒப்பினார் ஒழிககச சூரியனுக்கொப்பாயுள்ளவரும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று.

திருமால் திருக்கயிலையில் ஓாநாள் இறைவனை வணங்கிச் சிற்சபையில் தேவரீர் திருநடனத்தினை யென்றுந்தரிசிக்க அருளாயென்று குறையிரக்க,மகமேருவின் கொடுமுடி மூன்றனுள்

தென்பாற்சிகரம் சனகசபையாதலால் அம்மலையின்மேலபார கொடுமுடியிலிருந்து தரிசித்து நமது அடியவருள் நீயுத்தமன் ஆதலால் அவர்களைப்பாதுகாத்து வருவாய் என்பதும், வணிகர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த அமர்நீதிநாயனார் திருநல்லூரில் ஓர் திருமடங் கட்டுவித்துச் சிவனடியார்களைப் பாது காத்து வருகையில், இவர் சிவநேயத்தை யுலகினரறிந்துய்யப்பிரமசாரியாத் திருவுருவங்கொண்டருளிவந்து தண்டிலிருந்த கோவணத்தையவர்கையிற் கொடுத்து நீராடிவருமின்றும் அது காறுமி தனைக் காப்பாயென்றுகொடுத்து மழையில் நனைந்துவந்து நமது கோவணத்தைக்கொடுமென்றுகேட்க, அவர்மாயையால் மறைந்த அக்கோவணத்தைத்தேடிக் காணாமையால் அஞ்சியிறக இறைவர்கண்டு வேறுள்ள இக்கோவணத்துக்கு நிகராகக்கொடுமென்றருளினர், துலைநாட்டி யோர்தட்டி லக்கோவணத்தை யிட்டு மற்றோர்தட்டில் தம்மிடத்திலுள்ள ஆடை, பொன்முதலியவற்றையிட்டும் நிகரில்லாமையால் தாமும்ஏறிச்சிவபுரியை யடைந்தனர் என்பது புராணவரலாறுகள். (௧௬)

நேயமனையாளுடனே நீலகண்டனார்முதுமை
போயிளமைபெற்றபுலியூரே — தீயமலத்
தோடும்போதங்கெட்டா ருள்ளத்தாரன்றிருவர்
தேடும்போதங்கெட்டார்சேர்வு.

இ-ள். நேயம்—சிவநேயமிகுந்த, மனையாள் உடன்—தமது மனையாளோடு, நீலகண்டனார்—திருநீலகண்டநாயனார், முதுமைபோய்—மூப்புப்பருவத்தினின்று நீங்கி, இளமைபெற்ற—இளமைப் பருவத்தையடைந்த, புலியூர் — புலியூரானது, தீயமலத்து—கொடிய ஆணவமலத்தில், ஓடும் போதம் கெட்டார்—செல்லும் தற்போதமிழந்த அடியவரது, உள்ளத்தார்—இதயத்திலுள்ளவரும், அன்று—அக்காலையில், இருவர் தேடும் போது—அரிபிரமர் தேடுங்காலையில், அங்கு—அவ்விடத்தில், எட்டார்—அடைதற்கரியவருமாகிய இறைவர், சேர்வு—வாசஞ்செய்யும் இடமாம்.

சிதம்பரத்தில் வாழும் வேட்கோவர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடு கொடுக்குந் தொண்டுபூண்டு இல்லறத்தில் வாழுங்காலையில், இன்பத்துறையில் இச்சைகொண்டிருந்ததலை மனைவியார் அறிந்து, எம்மைத் தீண்டுவீராயின் திருநீலகண்டம் எனச்சபதங்கூற, அதுகேட்டு அஞ்சி உம்மையன்றி யேந்தமாதரையும் மனத்தாலும் தீண்டேனென்று அவ்வாறேயிருந்து முதுமையடைந்த காலத்தில் இவர்கள் அன்பினையுலகறிந்து கடைத்தேற நடராஜப்பெருமானார் ஒரு சிவயோகிபோல எழுந்தருளி யந்நாயனாரைக் கண்டு இத்திருவோட்டினை நாம் கேட்கும்போது கொடுக்கவேண்டும் என அவரிடம் வைத்து அது மறையச் செய்து மீண்டு சென்று கேட்கும்போது, அது அங்கில்லாமையால்மயங்கிப் பயந்துவந்து சொல்ல, அச்சிவயோகியார் நாம் நம்போம் உமது மனைவியார் கையைப்பற்றி யிக்குளத்தில் மூழ்கிச்சொல்லென, ஒரு தண்டத்தி னிருதலையையு மனைவியாரும் தாமும்பற்றி அத்திருக்குளத்தி லிளமையோடுவந்தனர்கள் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஎ

அந்நாட் சிகைவிளக்கேற் றன்பினுக்கு முத்திகணம்
புன்னாயர்க் கீயும் புலியூரோ—எந்நாளும்
அன்பர்கருத் துடையா ரன்பரிடத் தன்பில்லா
வன்பர் கருத்துடையார் வாழ்வு.

இ-ள். அ நாள்—அக்காலத்தில், சிகை—தமது சிகையினை, விளக்கு ஏற்று—திருவிளக்காக ஏற்றிய, அன்பினுக்கு—அன்பின்பொருட்டு, முத்தி—மோக்ஷத்தை, கணம்புல்நாயர்க்கு—கணம்புல்லநாயனார்க்கு, ஈயும்—கொடுத்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, எ நாள் உம்—எக்காலத்திலும், அன்பர்—மெய்யன்பினையுடையவரது, கருத்து—மனத்தினை, உடையார்—திருக்கோயிலாக வுடையவரும், அன்பர் இடத்து—தமது அடியவரிடத்து, அன்பு இல்லாத—அன்புபூண்டொழுகாத, வன்பர்—புறச்சமயிகளுடைய, கருதுடையார்—பிறப்பினையொழிக்காதவரும் ஆகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

இருக்குவேளூரில் திருவவதாரஞ்செய்து மெய்யன்பு பூண்டு செல்வத்தாலான பயன் திருவிளக்கிடுதலேயெனத்தெளிந்து அப்பணிபூண்டொழுகுநாளில், செல்வங் குறைவுபட்டுவருதலைக்கண்டு சிதம்பரத்திற்குவந்து அங்குள்ள திருப்புலீச்சரத்தில் தமது வீடுமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் விற்று அத்திருப்பணியை வழுவாது நடத்திவரும்போது, அதுவும் ஒழியக்கடன் வாங்குதற்கு அஞ்சிக் கணம்புல்லரிந்து விற்று அப்பொருளைக் கொண்டு அத்திருப்பணி நடத்திவந்தனர். ஒருநாள் சிவபெருமான் அருளால் அதுவும் விலைப்படாமையால் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுவாராமல் சந்நிதியிற் குவித்தெரிக்கத் தாம் குறித்தகாலயளவைக்குச் சரிவாராமையால் தமதுசிகையைத்திரித்தெரித்துச் சிவகதிபெற்றனர் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஅ)

தாவோமத் தானீசந் தாமல் போய்க்கதிநாளைப்
போவோமென் பார்சேர் புலியூரோ—மாவாகச்
சம்புவைச்செய் தேமுனிந்தார் தந்தவத்திசாயவில்லில்
அம்புவைச்செய் தேமுனிந்தாராரவு.

இ - ள் தாவு ஓமத்து ஆல்—(தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) வேள்வித்தீயினால், ஈசம் தான்போய்—புலைத்தன்மை கழிந்து, நாளைப்போவோம் என்பார்—(சிதம்பரத்திற்கு) நாளைக்குச் செல்வோம் என்றகாரணத்தால்வந்த திருநாளைப்போவார் என்னுந் திருநாமமுடையநாயனார், கதிசேர் — முத்தியடைதற்கு எல்லையாகிய, புலியூர்—புலியூரானது, சம்பு ஐ—நரியை, மா ஆகசெய்து—குதிரைகளாகச்செய்து, முன் — முற்காலத்தில், ஈந்தார்—(அரிமருத்தனபாண்டியனுக்கு) தந்தவரும், தந்த—(சமணர்கள்) ஏவிய, அத்திசாய—யானையிறக்க, வில் இல்—கோதண்டத்தில், அம்பு வைச்சு ஏவிஅம்பினை யேறிட்டுக்கோபித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—தங்குமிடமாம்.

ஆதனூரில் புலைச்சேரியர் செய்ததவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்த நந்தனார் என்பவர் சிவநேயமுடையவராய்ச் சிவால

யங்களிலிருக்கும் பேரிகைக்குத் தோலிட்டு வார்பிசித்தலமுதலானதிருப்பணிகளைச்செய்து சிதம்பரம்போய் நடேசனைத்தரிசனஞ்செய்ய வேண்டுமென்னும் ஆசைமுளைக்க, இரவெல்லாந்துயிலாது விடிந்தபின்பு, அவ்வெல்லையிற்போவது நமதுகுலத்துக்கு ஒவ்வாதாதலால் போகலாகாதென்று நின்றுவிடுதலும், நாளைப்போகலாமென்று சிந்தித்தலுமாயிருந்து, ஒருநாள் சென்று ஊரெல்லைக்குச் சமீபமாய்ப்பாயங்குநடக்கும் வேள்விகளை நோக்கி யினிப்போகலாகாதென்று இரவும் பகலும் அவ்வெல்லையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமக்கெப்போது தரிசனங் கிடைக்குமென்று தளர்ச்சியடையும்போது இறைவர் திருவுளமிரங்கி யந்தணாளருக்குக் கட்டளையிட, அவ்வந்தணாளர் உபசாரத்துடனழைத்துத் தென்றிருமதிலுக்குட்புறத்தில் நடேசசந்நிதிக்கு நேராகத்தீயமைக்க, நாயனார் மூழ்கிச்சடைமுடி உபவீதம் விளங்கத் தவமுனிவராயெழுந்து சிற்சபைக்குச்சென்று தரிசித்து முத்தியடைந்தனரென்பதும், அரிமருத்தனபாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கொண்டு சென்றதனது பொருளையிறக்க, வாதவூரடிகளை யொறுத்தற்கிரங்கி நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொடுத்தருளினார் என்பதும், விக்கிரமபாண்டியனோடு போர்செய்தற்கு அஞ்சிக் காஞ்சித்திருநகரையாளும் ஒருசோழன், தனது ஆசிரியர்களாகிய சமணர்களை யருவித்து ஆபிசாரவேள்வியொன்று செய்து மதுராத்திருநகரை யழிக்க யானையொன்றையேவ, அதனையுணர்ந்து சிவபெருமானது திருவடிகளை யப்பாண்டியன் சரணடைந்தனன், அதற்கு இறைவர் வேடுவத் திருவுருக்கொண்டு அந்தயானையை யெய்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். சந்தார் குறுக்கல் விகாரம். வைத்து வைச்சுமருஉ ()

சிற்கனதற்சொருபச்சீரகத்தைச்சேர்ந்தனுமுன்
புற்கையிட்டுப்பெற்றபுலியூரோ—நற்கொடிக்கோர்
தாயுமானார்கொடியார்தங்கள்வினைத்தீக்கொடியா
பாயுமானார்கொடியார்பற்று.

இ - ள். சிற்க கனம் தற்சொருபம் — ஞானாகாசமாகிய சொருபமாயுள்ள சிவத்தின், சீர் அகத்தை—பொலிவமைந்த

அங்ஙனம் உயர்த்திக்கூறுதல் பிறவிடங்களில் உண்டெனினும் இவ்விடத்தில் உயர்த்தியதன்று; தாமொருவன் கடவுளையறிந்து அன்புகூர்ந்து வணங்கி அப்பயனைத் தான் அடைதலினும் சிருஷ்டிதொடங்கித் தன கோத்திரத்தாரையுந் தன்னொடுகூட்டிவணங்கி அவர்க்கும் அப்பயனை அடைவித்தலே சிறந்த தெனக் கருதிச் சான்றோரெல்லாம் தொன்றுதொட்டு இவ்வாறுகூறிவருவது[illegible]பாமென்க. [ய.பு.-பழமை.] என்னெனின்;-"ஏகதந்த வினையடி [illegible]ராம்", "வித்தி வேத்திர தொழுவோ மியாமே", "சரணவாரிசம[illegible]தலைக்கொள்வாமரோ", "மலடி சென்னி வைப்பாம்" என இவ்வாறு[illegible]வை அளவில வெனக. கழல[illegible]வாமென [illegible]வைக்க. இதற்கு - ய[illegible]ன்னுந் தோன்றுமெழுவாய் வருவிக்க. [illegible]ர் இகக்ரும் எனப்பிரித்[illegible]தல்லநாளைநிலவிடு என்று [illegible]; தெய்வத்தன்மையாலமைந்த கொன்றைப்பூமாலையென்று கருத்துக்கூறுவாருமுளர். கடுக்கையென்னும் கொன்றைமரத்தின்பெயர்-அதன்மலருக்குமாகுபெயர். சாப்பூங்கடுக்கையான்-கடுக்கைப்பூச்சாத்தானவனென்று பொருள். சாப்பூங்கடுக்கை-மாலையாகப்பூக்குங் கொன்றையுமாம். எ[illegible], என் - பகுதி. கற்பகவிருட்சம்போல வேண்டுவார்வேண்டுவனவற்றைக் [illegible] எக்ககருணுந் தன்மையராதலின், சுதமபாதலத் தப்பிள்ளையாருக்குக் கற்பகவிநாயகமென்றுபெயர். எல்லா அவயவங்களுமமனுதன்மையாகிய தலை யானைத்தலையாயிருத்தல்பற்றி, விநாயகக்கடவுளைக் குஞ்சரமுகனென்பர்.

நூல்.

க.—(இ - ள்.) சொல் செறி - சொற்கள் நிறைந்த, வேத அந்தம் - வேதத்தின்முடிவாகிய உபநிடத்திற் கூறப்படுகிற, சுடர் - ஒளியையுடைய, தகர வித்தையது ஆம் - தகரவித்தையாகிய, பொன் சபை - பொன்னம்பலம், நின்று - நிலைபெற்று, ஓங்கும் - உயர் திருத்தலமான, புலியூரே - புலியூரானது,—முன் - முன்னொருகால் [illegible], சமனை - யமனை, வீசு - உதைத்தருளின, பதத்தால் - திருவடியா[illegible]த்தார் - திருநடனஞ்செய்தருளினவரும், வில் கொண்டு - (காண்டீவம் [illegible]னும்) வில்லையெடுத்துக்கொண்டு, அமர் விளைத்த - போரைச்செய்த, பாசுபதத்தான் - (தவம்செய்து) பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெற்ற அருச்சுனனால், அடித்தார் - அடிக்கப்பட்டவருமாகிய சிவபிரானை, பற்று - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குந் தலமாகும்; (எ - று.)

இப்பிரபந்தத்திலுள்ள பாட்டெல்லாம் (கலம்பகங்களில்வரும் பதியென்னுந்துறைபோல) முன்னிரண்டடிகளில் ஊர்ப்பெயரும் வருணனையும், பின்னிரண்டடிகளில் தலைவன்பெயருமகிமையுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளனவென அறிக. ஊழ்வினையாற் பதினாறுவயதுபெற்ற மிருகண்டுபுத்திரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர், கூற்றுவன்வந்து காலபாசத்தாற்கட்டியிழுக்குங்காலத்துப் பரமசிவனைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் யமனைக்காலாலுதைத்துத் தள்ளி முனிகுமாரருக்கு என்றும்பதினாறாகத் தீர்க்காயுசுகொடுத்தருளினா ரென்பதும், பாசுபதம்பெறத் தவஞ்செய்கின்ற அருச்சுனனை அழிக்கத் துரியோதனனேவலால் பன்றிவடிவாய்வந்த மூகாசுரன்மேல் வேடவடிவாய்வந்த சிவபெருமான் அம்பெய்ய, அதுபோலக்குமுனனே அருச்சுனன் அம்பொன்றெய்து வராகத்தைவீழ்த்த, அதுகாரணமாக அவ்விருவருக்கும் உண்டான போரிற் பரமசிவன் எதிரியின்விலநாணியையறுக்க, பார்த்தன் அவ்விற்கழுந்தால் கடவுளதுமுடியில் அடித்தவளவிலே, சிவபிரான் தமது நிசரூபத்தோடு காட்சிகொடுத்து அவன்வேண்டுகோளின்படி பாசுபதாஸ்திரத்தையும் வில் அம்பறாத்தூணி முதலியவற்றையும் அருளிப்போயினா ரென்பதும் இச்செய்யுளிற்குறித்த கதைகள். இவற்றால் முறையே கடவுளது அடியவர்க்கெளிமையும், அமரர்கட்கருமையும் விளங்குகின்றன. இவற்றுள்

சமுத்திரையை, சேந்தன் உம்—சேந்தனும், முன்—முற்போழ்தில் புற்கை இட்டு—புல்லரிசியாலமைந்த கூழினையூட்டி, பெற்ற—(அதனால்) அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஓர் நல் கொடிக்கு—அழகிய பூங்கொடிபோன்ற ஒரு வணிககுலப்பெண்ணுக்கு, தாயும் ஆனார்—அன்னையுமாய் வந்தவரும், கொடியார் தங்கள்—கொடுமையாளரது, வினை நீங்கு ஓடியார்—தீவினையையொழிக்காதவரும், பாயும் ஆன் ஆர் கொடியார்—பாய்ந்துசெல்லும் இடபமெழுதிய கொடியையுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

சேந்தனார் என்னுந் திருநாமமுடையவர் சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியவர்க்கு உணவளித்து இல்லறம் வழுவாது நடக்குங் காலையில் வறுமை மேலிட உணவில்லாது மக்கள் வாடுதலை மனைவியார் நோக்கி மங்கலநாணைவிழ்த்து, இதனை விற்றாயினும் உணவிற்கு வேண்டும்பொருளைக்கொள்கவெனத்தமது நாயகன் கையிற்கொடுக்க, அச்சேந்தனாரும் அதுபெற்று மாறிப் புல்லரிசிகொண்டு தம்மனையாள் கையிற்கொடுத்தனர், அவர் அதுபெற்றுத் திருவமுது அமைத்துக் கணவர்க்குணர்த்தச் சிவபூசனை முடித்து வரும்போது நடராசர் ஓர் சிவனடியார் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி யெமக்கு ஆற்றக்கூடாத பசிவந்தது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமெனக்கூற, தமது மக்கள் பசியும்நோக்காது அவர் பசியாற்றக் கூழுணவை யூட்ட முற்றுமுண்டுஅவர்கள் பசியையு மாற்றி முத்திதந்தனரென்பதும், திரிசிரபுரத்தில்வாழும் தநகுத்தனென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள அரதநகுத்தன் மகளை மணம்புரிந்து வாழுங்காலையில் அவன் மனைவியார் சிவநேயம்பூண்டு சிராமலைப் பெருமானை வழிபட்டொழுகுநாளில் கருப்பமெய்ந்தனர், இதனைக்கேள்வியுற்ற அரதநகுத்தன் மனைவி காயமுதலிய மருந்தும் சிற்றுணவுகளும் அமைத்துச் சிலதியர் தலையிலேற்றித் திரிசிரபுரத்திற்கு வரும்போது, பெருமழையால் காவிரிநதி பெருக்கெடுத்துக் கரைவழிந்து வழிமறிக்க அங்குத் தங்கினள், பேறுகாலங் கிட்டியதாதலால் இறைவர் அரதநகுத்தன் மனைவியைப்போலத்தமிச்சையால் திருவுருக்கொண்டுகாயமுதலியவற்றைத் தோழி

யர் தலையிலேற்றித் தன்னாடிவழிநடந்த பேரன்புடையவை போல வேசாறித் தம்மகளில்லத்திற்குவந்து உச்சிமோந்து மனங்குளிரப்பேசி மருந்துவும்பார்த்தனா என்பதும் புராணவரலாறுகள். தத் அது, சிந்தகனமாகிய அது என்பதுபொருள். தந்தையாதலுமன்றி யெனநிற்றலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு (உ0)

விண்டலம்மேபோற்றும்விராட்புருடனாரிதய
புண்டரிகமானபுலியூரே—சண்டன்வலி
மைத்தாமமொழிவித்தா ரவதொடுமார்க்கண்டருக்கன்
பைத்தாம்பொழிவித்தார்பற்று.

இ - ள். விண் தலம் போற்றும்—விண்ணுலகம் வணங்கும், விராட்புருடனார்—விராட்புருடனாரது, இதயம்புண்டரிகம் ஆன—இதயதாமரையாயுள்ள, புலியூர் — புலியூரானது, சண்டன்—இயமன் (வீசிய) வலிமைதாம் பு—வலியபாசத்தை ஒழிவித்து—(வீழாமல்) ஒழித்து, ஆர்வத்தொடு—விருப்பத்தோடு, மார்க்கண்டருக்கு—மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பு ஐ—அன்பினை, தாம்பொழிவித்தார்—தாம்செய்து காத்தருளிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்.

அரைக்குமேல் ஏழுலகும் அரைக்குக்கீழ் ஏழுலகுந் திருவுருவமாக வுடைய விராட்புருடனார்க்குச் சிதம்பரம் அநாகததானம் என்பதும், திருக்கடவூரில் தம்மை வழிபடும் மார்க்கண்டேயர்மேல் இயமன் கோபித்துவீசிய பாசத்தையொழித்து அவனையுதைத்து இவரைக்காத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். அன்பு ஆசைக்குக்காரணமாதலால் ஆர்வத்தொடு என்றார். மிருகண்டேயர் புத்திரர் மார்க்கண்டேயர் இது தத்திதாந்தபதம். (உக)

குஞ்சிதத்தாள்கண்டவரைக்கும்பிடப்பெற்றோர்கள்விரு
புஞ்சிவவீடெய்தும்புலியூரே—செஞ்சடையிற் [ம்
சின்னவிளம்பிறையார்தில்லைமறையோருருவாய்
என்னவிளம்பிறையாரில்.

இ - ள். குஞ்சிதம் தாள் கண்டவர் ஐ—மேலெடுத்தவளைந்த திருவடியைத் தரிசித்தவர்களை, கும்பிட பெற்றோர்கள்—வணங்கப்பெற்றவர், விரும்பும் சிவவீடு—விரும்புஞ்சிவகதியை எய்தும் புலியூர்—அடைதற்கேதுவாயுள்ள, புலியூர்—புலியூரானது, செஞ்சடை இல்—செவந்தசடாபாரத்தில், சின்ன—உருவிற் சிறிய, இளம்பிறையார்—இளஞ்சந்திரனையணிந்தவரும் தில்லை மறையோர்—தில்லைவாழந்தணரது, உருநாம் என்ன—திருவுருவம் நாமென்று, விளம்புஇறையார்—கூறும் இறைவருமாகிய பெருமானுரை, இல்—வாழும்படை வீடாம்

இரணியவன்மனுா வியாக்கிரபாதர் கட்டளையால் அந்தர்வேதியிலிருந்த திருவுடையந்தணாளர் மூவாயிரவரையும் வணங்கித் தேர்மேலேற்றிக்கொண்டு தில்லையையடைந்து அந்த வியாக்கிரபாதனையும் பதஞ்சலியானையும் வணங்கித் தமதுகௌடதசத்தில் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறித் திருவுடையந்தணாளவந்தனையுங் கூறினார், அம்முனிவரிருவரும் எதிர்கொள்ள, அவ்வந்தணர்கள் தேரினின்றிறங்கித் தங்களையெண்ணிக்காட்ட மூவாயிரவர் என்னுந்தொகையில் ஒருவர் குறைந்தமையால்திகைத்து நிற்க, நடராசப்பெருமானார் இவ்வந்தணர்களெல்லாரும் நம்மையொப்பார், நாமிவரையொப்போம், ஆதலால் நாமொருவர் ஒருவர் என அருளிச்செய்தனர் என்பது புராணவரலாறு. சின்ன—சிறுமையென்னும் பண்பின்றிரிபு (உஉ)

தேவமறையாகமங்கடென்கயிலையென்றுதொழப்
பூவுலகிலோங்கும்புலியூரே—மூவுலகும்
வந்துதிக்குமுன்புணர்வார்வாழ்வருளம்பரத்தம்பா
நந்துதிக்குமுன்புணர்வார்சார்பு.

இ - ள். தேவமறை ஆகமங்கள்—தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களும் ஆகமங்களும், தென்கயிலை என்று தொழ—தென்கயிலையென்று வணங்க, பூ உலகு இல்—நிலவுலகில் ஓங்கும் புலியூர்—சிறந்துவிளங்கும் புலியூரானது, மூ உலகும்—சுவர்க்கமத்திய பாதலம் என்னும் மூன்றுலகும், வந்துஉதி

க்கு முன்—வந்துதோன்றுதற்குமுன்பே, புணர்—சம்மேளபேதமாயுள்ள, வார் வாழ்வு அருள— எல்லையில்லாத பேரின்ப வாழ்வினை யருள, அப்பர்—திருநாவுக்கரசுகள், தம்பாதம்—தமது திருவடிகளை, துதிக்குமுன்பு— துதித்தற்குமுன்னம், உரைப்பார்—(அத்துதியைத் திருச்செவியில்) ஏற்ற இறைவர், சார்பு—சார்ந்துவசிக்குமிடமாம்.

வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் தில்லையைத் தென்கயிலையென்று கூறுதலால் வேதமறையாகமங்கள் தென்கயிலையென்றுதொழ எனவும், பேரின்பவாழ்வு சேர்தற் கேதுகளில்லாததாதலால் மூவுலகும் வந்துதிக்குமுன்புணர் எனவுங் கூறினார். அம்மறிஞையொருமையும்மைத் தொகையாதலால் மறையாகமங்கள் எனஇறுதியிற் பன்மைவிகுதிபெற்று வந்தன. (உரு)

நன்மா தவத்தொருவ னொப்படிக்கிரங்கிப்
பொன்மாரி பெய்யும் புலியூரே—முன்மார்பிற்
பன்னாகத் தார்பசுந் தமிழ்க்காச் செங்கலனைப்
பொன்னாகத் தந்தார் புரி

இ-ள். நல் மாதவத்து ஒருவனை— குறைவில்லாத பெரிய தவத்தைப்பூண்ட ஒருமுனிவன், ஒப்படிக்கு—தான் மேற்கொண்ட (திருப்பணியை) முட்டின்றி முடித்தற்கு, இரங்கி— கருணைகூர்ந்து, பொன்மாரி — பொன்வருஷத்தை, பெய்யும்— சொரியும், புலியூர்—புலியூரானது, மார்பு இன்முன்— திருமார்பின் முன்னே, பல்நாகம்—பலசர்ப்பங்களாகிய, தந்தார்—உபவீதத்தையுடையவரும், பசுந்தமிழ்க்கு ஆக—தம்மேற்பாடிய பாசுரங்களுக்காக, செங்கலதனை—செங்கல்லை, பொன் ஆகத்தந்தார்—பொற்கட்டிகளாகத் தந்தவருமாகிய இறைவர், புரி—வாசஞ்செய்யும் திருநகராம்

ஒருமுனிவர் சிதம்பரத் திருப்பணியை மேற்கொண்டு முடித்தற்கு இடையில் பொருளில்லாமையால் வருந்துங்காலையில் இறைவர் திருவுளமிரங்கிப் பொன்வருஷஞ் சொரிவித்தார். என்பது ஓர் வரலாறு. திருவாரூரில் திருப்பங்குனியுத்திரத்தி

ருவமூராவிற்குப் பரவையார் குறைமுடிக்கத் திருப்புகலூர்க்குச் சென்றருளி யிறைவர் திருவடிவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடித்தமது குறைமுடியாமையால் திருமடத்திற்குச் செல்லாது திருமுற்றத்தில் ஒரிடத்திருக்கும்போது, இறைவர் அருளால் சிறிது நித்திரைவர அங்குக் கோயிற்றிருப்பணிக்காகவந்த செங்கலைத் தலையணையாக அடுக்கி யுத்தரீயப்பட்டாடையை விரித்துத்திருக்கண்டுயிலும்போது அடியார்களுந் துயில்கொள்ளச்சிறிதுபோது சென்று துயிலுணர்ந்து, அவ்விறையருளால் செங்கல்பொன்றகை இருக்கக்கண்டு மகிழ்கூர்ந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. தமிழ்க்காக ஆக என்பது குவ்வுருபின்மேலவந்த நான்காம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு நாடும் டிக்கு நாட்டிற்கு எனக் கொள்க (உ௪)

நாமகடென்கீழ்த்திசையினீட்டுங்குணதிசையிற்
பூமகளர்ச்சிக்கும்புலியூரோ—தாமலதோர்
ஆதரவில்லார்வாழ்த்தடியார்தமக்கங்கையிற்பொற்
பூதரவில்லார்வாழ்புரம்

இ - ள். தென்கீழ்திசை இல்—தென்கிழக்குத்திசையில், நாமகள்—கலைமகளும், நாட்டும்—எடுத்துக்கூறும், குணதிசையில—கீழைத்திசையில, பூமகள்—திருமகளும், அர்ச்சிக்கும—பூசித்துப் பேறுபெறும், புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்த்து அடியா தமக்கு—தம்மைவாழ்த்தும் அடியவர்களுக்கு, தாம் அல்லது—தாமல்லாமல், ஓர் ஆதரவு இல்லார்—ஓர்பற்றுக்கோடில்லாதவரும், அங்கை இல்—தமது திருக்கரத்தில், பொன்பூதரம் வில்லார்—பொன்மலையைவில்லாக வுடையவருமாகிய இறைவர், வாழ்புரம்—வாழ்ந்திருநகராம்.

தம்மைவாழ்த்தும் அடியார்களுக்குத் தாம்பற்றுக்கோடா யுள்ளார் என்பார் தாமலதோர் ஆதரவில்லார் என்றார். (உரு)

வாசனைசேர்மாமலரோன்மாமறைமூவாயிரவர்
பூசனைசெய்தேத்தும்புலியூரோ—ஓசைதரு

பாற்சங்கரியார்பதுமத்திருக்கணிந்தோர்
பாற்சங்கரியார்பதி.

இ - ள். வாசனைசேர்—வாசமிக்க, மாமலரோன்—பெருமையமைந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும், மா—மகத்துவமுடைய, மறைமூவாயிரவர்—திருவுடையந்தணர் மூவாயிரவரும், பூசனைசெய்து—பூசித்து, ஏத்தும்—வணங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஓசைதரு—கோஷிக்கும், பால்சங்கு—வெள்ளியபாஞ்சசன்னியத்தையேந்திய, அரியார்—திருமால் (போர்த்துசாத்திய) பதுமம்திருக்கு—திருத்தாமரையாகியகண்ணினை, அணிந்து—தரித்து, ஓர்பால்—ஓரிடப்பாகத்தில், சங்கரியார்—உமாதேவியையுடையவர், பதி—வாழுந் திருநகராம்.

பிரமன அந்தர்வேதியில் தாமசெய்யும் வேள்வியைத் திருவுடையந்தணரைக்கொண்டு முடித்துப் பேறுபெற்றமையால் பிரமனொடுகூட்டியெண்ணினார். சலந்தராசுரனை வகிர்ந்த சக்கரத்தை விரும்பித் திருமால் சிவபெருமானைப் பூசித்துவருங்கால், ஓர்நாள் அவரன்பைச் சோதித்தற்பொருட்டு அருச்சித்தற்குரிய ஆயிரந்தாமரையுள் ஒன்றைமறைத்தருள, அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருக்கண்ணை இடந்துசாத்தினார் என்பது புராணவரலாறு. எண்ணும்மைதொகுத்தல் (உசு)

ஓதுபசியாலெருவையுண்ணவிறக்குங்கயற்குப்
போதுகதிநல்கும்புலியூரே—பூதிவெகு
வாயிடுமாகத்தனார்வல்கமர்வாய்மாவடுவை
வாயிடுமாகத்தனார்வாழ்வு.

இ - ள். ஓது பசி ஆல்—சொல்லுந் திப்பசியினால் எருவை உண்ண—பருந்து கவ்வியுண்ண, இறக்கும் கயல்கு—உயிர்விடுங் கயல்மீனுக்கு, அ போது—அக்காலையில், கதி நல்கும்—முத்திதரும், புலியூர்—புலியூரானது, பூதி—திருநீற்றை, வெகுவாய் இடும்—மிகவுஞ்சண்ணித்த, ஆகத்தனார்—திருமேனியையுடையவரும், வல் கமர் வாய்—வலிய கவரில், மாவடுஐ—மாவின் வடுவினை, வாய் இடும்—திருவாயிலிட்டெழுந்த, மாக

சதநூற—பெரியகடவுளரும் ஆகிய இறைவர். வாழ்வு—வாழும் இடமாம்.

ஒருபருந்து பசியால் ஒருகயல்மீனைக்கவ்விக்தில்லையினெல்லையில் வந்து தின்னும்போது, உயிர்விட்ட அக்கயல்மீனுக்கு நடராசப்பெருமானார் முத்தி தந்தருளினார் என்பதும், கணமங்கலமென்னுந் திருப்பதியில்வேளாளர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம் பூண்டொழுகும் அரிவாட்டநாயனார் இறைவருக்கு நைவேதனஞ் செய்யும்படி செந்நெல்லரிசி, செங்கீரை, மாம்பிஞ்சு இவைகளைத் திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோயக்கொடுக்கும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், இவரன்பினை யுலகினரறிந்து உய்தற்பொருட்டுச் செல்வங்குன்றப் பெருமானார் கடைக்கணித்தலால், கூலிக்கு நெல்லரிந்து தாம்கொண்ட திருப்பணியைக் கைக்கொண்டொழுகும் நாளில், ஓர்நாள் அரிசிமுதலிய வற்றைத் திருக்கூடையி லெடுத்துக்கொண்டு சென்றருளும் போது காலிடறி நிலவெடிப்பில் யாவுங் கவிழ்ந்துவிட, மனம்வருந்தி அரிவாளினால் தமது கழுத்தை யரியத்தொடங்கும் போது, அவ்வெடிப்பின் வழியே திருவுளமிரங்கி யிறைவர் திருக்கரநீட்டி யவர்கையைப் பிடித்தருளியது மன்றிச்சிந்திய அப்பொருளினை நைவேதனங்கொண்டது தெரியும்படி மாம்பிஞ்சினைக்கடித்த ஓசையும் அவர் செவிக்குப்புலப்படுத்தியருளினார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (உ௭)

பத்தரைக்கொண்டேபேசாப்பாவைதனைப்பேசுவித்துப்
புத்தரையாட்கொள்ளும்புலியூரே—முத்திதரும்
பஞ்சாக்கரனார்பணிவார்வினைபறன்முன்
பஞ்சாக்கரனார்பதி.

இ - ள். பத்தர் ஐ கொண்டு—வாதவூரடிகளால், பேசாத பாவை தன் ஐ— மூங்கைப்பெண்ணினை, பேசுவித்து—பேசச் செய்வித்து, புத்தர் ஐ ஆட்கொள்ளும்—புத்தசமயிகளையடிமை கொண்டருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, முத்திதரும்— (விதிவழி யுச்சரிப்பவர்களுக்கு) பரகதி தந்தருளிய, பஞ்சாக்கரனார்—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுடையவரும், பணிவார் வினை— தம்மை

வணங்கும் அடியவர் கன்மமலத்தினை, அழல் முன் பஞ்சு—தீயி லெதிர்ப்பட்டபஞ்சுப்போல, ஆக்கு அரனார்—செயசதுருசெய்வோரு ம் ஆகிய இறைவா, பதி—திருநகராம்.

இலங்கையினின்றும் சிதம்பரத்தைப் புத்தபள்ளியாக்கவந்த புத்தர்கள் தில்லைவாழ் திருவுடையர் தம்முனை வாதில்வெல்ல வழைக்க, அவர்கள் நடராசப்பெருமானை கட்டளையின்படி மாதவூராளிகளுக்குத் துணர்த்த பாதா அவ்வாதவூரப் பெருமானார் அவர்களை வாதில்வெல்ல, அதனையுணர்ந்த சோழன் தன்புத்திரியின் மூங்கை நோயைத் தவிர்க்குஞ் சமயமே மெய்ச்சமயமென் றங்குவிடுக்க, அப்புத்தர்கள் மணிமந்திராதிகளால் தீர்க்க முயன்றுந் தீராதாக, அவ்வாதவூரடிகள் திருநீறு தந்தருளித் திருச்சாழலுக்கு அம் மூங்கைப்பெண் விடைதரும்படிசெய்வித்தருளினர் என்பது புராணவரலாறு பாவைஉவமையாகுபெயர். (உ௮)

கண்ணுறுபோதும்பவத்தைக்காய்ந்தருளும்பத்துப்
புண்ணியதீர்த்தஞ்சேர்புலியூரோ—பெண்ணொருபா
கத்திருந்தார்கட்டறியாரைகைகூப்பிநின்றுதுதிக்
கத்திருந்தார்கட்டரியார்காப்பு.

இ - ள். கண்ணுறுபோது உம்—(ஆன்மாக்கள்) கண்களாற் பரிசிக்கும் பொழுதிலும், பவத்து ஐ காய்ந்து—பிறப்பினையொழித்து, அருளும்—சிவபுரத்தைத் தந்தருளும், புண்ணியம்—புண்ணியசொரூபமாகிய, ஈரைந்துதீர்த்தம்சேர்—பத்துத்திருத்தீர்த்தங்களமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, பெண்—உமாதேவியாரின், ஒருபாகத்து இருந்தார்—வலப்பாலிலமர்ந்தவரும், கட்டுஅரியார்—பாசம்ஒழிந்த அடியவர், கைகூப்பி நின்று துதிக்க—கைகுவித்து நின்றுதுதிக்க, இருந்தார்கள் தரியார்—புறச்சமயிகளிடத்தில் வசிக்காதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல் வாய்ந்த இடமாம்.

அடியவரிடத்து வசிப்பாரெயன்றி யல்லாரிடத்து வசியார் என்பார் இருந்தார் கட்டரியாரென்றார். கனகசபைக்கு வடக்கில் சிவகங்கையும், திருக்கோயிலுக்கு வடசிழக்கில் குய்யதீர்

த்தமும, திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கில் புலிமடுத்தீர்த்தமும், திருப்புலீச்சுரத்திற்கு முன் அனந்ததீர்த்தமும், திருவனந்தேச்சுரத்திற்கு மேற்கில் நாகசேரித்தீர்த்தமும், திருக்களாஞ்சேரியில் பிரமதீர்த்தமும், பிரமசாமுண்டி திருக்கோயிலிற்குமுன்சிவப்பிரியை தீர்த்தமும், சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கில் திருப்பாற்கடலும், கனகசபைக்குக் கிழக்கில் பரமானந்தக் கூபமும் இருத்தலால் ஈரைந்து புண்ணிய தீர்த்தஞ்சேர் என்றார். நீராடலும் பரிசித்தலும் அன்றிமெனா நிற்றலால் உம்மை இறந்தது தழீஇய வுயாவு சிறப்புப்பொருட்டு அரியார்என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றில் அருமை இல்லாமை மேல் நின்றது. கண்ணுறுபோதே எனப்பாடமோதிப்பார்க்கும்போதே எனப்பொருள் கூறில் பார்த்தபொன்றேயமையும் அதலால் எச்சவும்மை தந்தசெனவுணர்க.

முத்தீயிடையினவிமுந்தச்சொரிந்துமறைப்
புத்தோளோமஞுசெய்புலியூரா—மெய்த்தோளின்
மாதுளவனந்தன்வணங்குபதனாகத்தோர்
மாதுளவனந்தன்மனே.

கு - ள். முத்தீ இடையின்—வேள்வித்தீயில், அவி—அவிப்பாகத்தை, முற்த சொரிந்து—முற்படச்சொரிந்து, மறைப்புத்தேள—பிரமன், ஓமம் செய்—ஓமஞ்செய்தற்கு எதுவாயிருந்த, புலியூர்—புலியூரானது, மெய்த்தோள் இல்—தேற்றத்தையுடைய புயத்தில், மாதுளவள்—பெருமையமைந்த துழாய்மாலையை யுடையவனும், நந்தன்—பாஞ்சசன்யமென்னுஞ்சங்கையேந்தினவனுமாகிய திருமால், வணங்குபதன்—வணங்குந்திருவடியை யுடையவனும், ஆகத்து—திருமேனியில், ஓர்மாதுவள—ஒப்பில்லாதஉமாதேவியாரையுடைய, வன்னத்தன்—பஞ்சவன்னங்களையுடையவனுமாகிய இறைவன்,மனை-வீடாம்.

முத்தீ வேள்விக்குரிய மூன்றக்கினி. அவையாவன காருகபத்தியம், தக்கணக்கினியம், ஆகவனீயம். கங்கைக் கரையில்அந்தர்வேதியில் பிரமன் ஓர்யாகஞ்செய்யத் தொடங்கி யதனை முடித்தற்பொருட்டுத் தில்லைவனம் அடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தில்லைவா

புநதனாகளையுந் தேவா களையுமுடன்படுத்தி வியாக்கிர பாதர்
னாயிராகக்கொண்டு சென்று வேள்விமுடித்தனன் என்பது பு
ராணவரலாறு. சேர்என்னும்வினைத்தொகை காலங்கரந்தபெய
ரெச்சமாதலால் புலியூர் என்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது
புத்தேளபுதுமை, அதுபுதுமையை விளக்குந்தேவா மேல் நிற்
றலாம்பணைபாகுபெயா, நத்தன் வலித்தல்விகாரம் (௫0)

ஓர்கலையெங்கெங்குமுலாவியத்தயாமத்திற்
பூரணமாயொன் றாம்புலியூரே—காரணமாம
பார்த்காண்டவனார் பணிந்தாலுமுள்ளன்பைப்
பார்த்தாண்டவனாபதி

இ - ள். ஓர்கலை—ஒப்பில்லாத கலை, எங்கும் எங்கும் உலாவி—எந்தெந்தத் திருப்பதிகளிலும் உலவி, அத்தம் யாமத்து இல்—நடுராத்திரியில், பூரணம் ஆய்—நிறைவாய், ஒன்றும்—பொருந்தும், புலியூர்—புலியூரனது, காரணம் ஆம்—திருநடனஞ்செய்தருளுதற்குக் காரணமாகிய, பார்—இல்லைவனத்தில், காண்டவன்—திருநடனத்தை யுடையவனும், ஆர் பணிந்தால் உம்—எவர்வணங்கினும் உள் அன்பு ஐ பார்த்து—முறுகியஉள்ளன்பினை நோக்கி, ஆண்டவன்—அடிமைகொண்டவனுமாகிய இறைவன், ஊர்—எழுந்தருளும், பதி—திருநகராம்.

சிதம்பரத்தில் இறைவராருருவம் வசித்தருளு மறைநத தலங்கள்தோறும் அத்திருவுருவத்தின் கலைகளுலாவி அர்த்தயாமத்தில் அவ்வாறுருவத்தில் வந்தொடுங்குவதெனவும், தேவருருவனம் திருநடனஞ்செய்தற்குப் பொருமையால் பூமிக்கு நடுவாகிய இல்லை பொறுக்குந் தானமாயிருத்தலாலங்குத் திருநடனஞ்செய்தருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள் ஒன்றும் என்னும் பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் நிலப்பொருள் கொ
(௫௧)

சோதிவனாரும்முடியாய்த்தோன்றுதேவர்க்குமனு
பூதிவெளியாகும்புலியூரே—மாதெனவங்
கந்தரவல்லாளுருங்கைக்கொளப்பொற்றுளமிடங்
கந்தரவல்லானுருங்காட்பு.

மூலசரித்திரத்தால், அநுபவிக்கவேண்டிய பெருந்தாழ் வினையையும் தன்அடியார்க்குக்கடக்கச்செய்கிற கடவுளதுபேராற்றல் புலப்படும். உயிர்களுக்குத் தலைவனாதலாலும், விருஷபத்துக்குத் தலைவனாதலாலும் பசுபதியென்று சிவனுக்குப்பெயர்; அவனது சம்பந்தமானது-பாசுபதம்: தத்திதாந்தநாமம். இவ்வாறு - ஒருவனது குற்றத்தைப் பொறுத்து அவனுக்கே அருள்செய்தற்குத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறப்படும். முன் - காலமுன். சமன் - ஸமன் என்னும் வடமொழித் திரிபு; (எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) சமவுரிமையாகக் காட்டப்படுவ னென்று பொருள்: சமநன் எனும் வடமொழித்திரிபாயின்-(எல்லாப்பிராணிகளையும்)ஒடுக்குபவனென்றும், யமன் என்னும்வடமொழிச்சிதைவாயின்-(பிராணிகளைத்)தண்டித்து அடக்குபவனென்றும்பொருள்படும். வீசுபதம்-இறக்குங்காலவினைத்தொகை. பாசுபதத்தான், அன்-மன்றனுமாம். சிதம்பரத்தில் நடித்தது, வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலி பகவான் என்பவர்க்காக எனக. பற்று - செயப்படுபொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்ட [illegible] தொழிலாகுபெயரென்றுமொரு கொள்க. ஐங்குமரர் - பெயரெச்சம், இடப்பெயர் கொண்டது; இனி, பொற்சபை சிறந்த - பொற்சபை சிறப்பால் தான்சிறப்புப்பெற்றதென்றுமாம் புலியூரெனப்படுவதொன்றே அந்நகர் - அவையாகவாவது, பிரிநிலை தேற்றங்களாவது கொள்க. சொல் செறி - புகழ் மிக்க என்றுமாம். வேதாந்தம் என்பதற்கு - வேதத்தினைசேர்ந்ததென்று பொருள். தகராவித்தையென்பதற்கு-சிதாகாசம் என்பது சேர்ந்தபொருள்; பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்தில் இருக்கும் தகரமாகிய இருதயகமலத்தில் உள்ள ஆகாயம்போலுதலால், தகராவித்தையதாம் பொற்சபை யெனப்பட்டது: தகரம-இதயம், வித்தை - வித்தை, உபாசனாரூபமானஞானம. பூதாகாசம் போலச் சடமாகாது ஞானவடிவமான ஆகாயமா மெனக. பாசமாகிய இருளை யொழித்தவன், சுடர்த தகராவித்தை யென்றார். பொற்சபை - பொன்மயமானசபை; கனகசபை. (க)

உ.—(இ - ள்.) தன் கருமம் - தான்பிறந்தசாதிக்கு உரிய (நித்திய நைமித்திக) கருமங்களை, நீத்த - செய்யாதொழிந்த, துன்மதன - துன்மதனென்னும் பிராமணன், முன் - முன்னொருகாலத்தில், நடம காண - (சிவபிரானுடைய) திருநடனத்தைத் தரிசிக்க, நம்பும் கதியை தந்த - இன்பம் நிறைந்த முத்தியை(அவனுக்குக்)கொடுத்தருளின, புலியூரே-புலியூரானது,— அதி மோகா - கங்காதேவியினிடத்தில் மிகுந்தவிருப்பத்தையுடையரும், அத்தர் - (யாவர்க்கும) தலைவரும், மா சடையார்-பெரியசடையையுடையவரும், மோது அலை உப்பு அறற அருள் சாகரத்தர் - வீசுகின்ற அலைகளும் உவர்ப்புச்சுவையு மில்லாத திருவருட்கடலானவரும், மாசு அடையாா - (இயல்பாகவே) பாசத்தினின்று நீங்கினவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம; (எ - று.)

பாண்டிநாட்டிற் பிராமணசாதியிற்பிறந்த துன்மதன் தனதந்தைசொல்லையுங் கேளாமல் தனது சாதிக்கு இன்றியமையாத தொழில்களுள் ஒன்றையுஞ் செய்யாதுவிட்டுக் கொலை களவு முதலிய பெரும்பாவத்தொழில்கள் பலவற்றையுஞ்செய்துகொண்டு பலவிடங்களிலுந்திரிந்து தன்கூட்டத்துடனே சிதம்பரத்துக்குச் சமீபமாகவருகையில், அன்று மார்கழித்திருவாதிரைத்திருநாளாதலால், சுவாமிதரிசனத்திற்குவந்த அடியார்கூட்டங்களோடு கலந்து அவன் சென்று பொன்னம்பலத்தை யடைந்து அங்குச் சிவபிரானுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து, மீண்டுங் கொடுந்தொழில்களைச் செய்துகொண்டு விந்தியாரணியத்திற் செல்லுகையில், பாம்புகடித்து இறக்க, அவனதுபாதகங்களைநோக்கி யமதூதர்கள் வந்து அவனைக்கட்டியிழுத்துக்

இ - ள். சோதி வரை—ஒளிவாய்ந்த மேருவின், மூமுடி ஆய—மூன்றுசிகரமாய், எவர்க்கு உம் தோன்றாது—யாவர்க்கு ம்புலப்படாமல், அனுபூதி—சிவானுபூதியுடை யவர்க்கே, வெளி யாகும்—புலப்படத்தோன்றும், புலியூர்—புலியூரானது, அங்க ம்—உக்கிய எலும்பினை, மாதுஎன்ன—பெண்ணென்று சொல் ல, தரவல்லான்—படைக்கவல்ல ஆளுடைய பிள்ளையார், நாள் உம்—எந்நாளும், கைகொள—திருக்கரத்திற் கொண்டொத்தறு த்துப்பாட, பொன் தாளம் இடும்—பொன்னாலமைந்த தாளந் தந்தருளிய, கந்தாம் அல்லான்—திருமிடற்றில் விஷத்தின் கரு நிறமுடைய இறைவர், ஆளும்—உரிமையாகக்கொள்ளும், காப் பு— காவலாகிய இடமாம்.

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையும், மேலைச்சிகரம் சேவித்து வழிபடும் கந்திருவர்மு தலியோரிடமுமாய் ஏனையோர் கண்களுக்குப் புலப்படாது சி வானுபூதியுடையவர்க்கே விளங்கும் என்பதும், திருமயிலையில் வாழுஞ் சிவநேசச்செட்டியார், கபாலீசர்திருவருளால் பிறந்தபு த்திரி தோழிமாருடனே சென்று நந்தவனத்தில் மலர்கொய்யப் பாம்புதீண்டி யிறக்க, ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு உடைமையா கக கருதியிருந்தமையால் தகனஞ்செய்த சாம்பலை யஸ்தி யோடு எடுத்துக் குடத்தில்வைத்து அந்தப்பெண்ணிருந்த கன் னியாமாடத்தில் வைத்து முன்போலுபசரித்து வரும்போது பி ள்ளையா ரங்குவரத் தெரிசித்துப்பூசிக்க அக்குடத்தை வருவித் து அடைத்த எலும்பினைப் பெண்ணாக்கினார் என்பதும், அந்த ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கோலக்காவென்னுந் திருத்தலத் திற்கு எழுந்தருளித் திருக்கரத்தா லொத்தறுத்துத் திருப்பதிக ம்ஓதும்போது இறைவர் கருணைகூர்ந்து பொற்றாளம் அருளி னார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௩௨)

வானவுலகேத்துதுருவாசர்பசியாறவுமை
போனகமளிக்கும்புலியூரோ—ஆனசபை
நம்பத்துவிதத்தார்நாடரியார்மோனத்தார்
நம்பத்துவிதத்தார்நாடு.

இ - ள். வான உலகு—விண்ணுலகம், ஏத்து—துதிக்கும், திருவாசர்—துருவாசமுனிவர், பசி ஆற — பசிதீர்ந்திளைப்பாற, உமை—சிவகாமியம்மையார், போனகம் அளிக்கும்—திருவமுதந்தருளிய,புலியூர்— புலியூரானது, ஆன— எடுத்த,சாகம்பத்துவிதத்தார்—பத்துவிதத் திருவவதாரமுடைய திருமால் நாடு அரியார்—வராகவுருக்கொண்டு தேடுதற்கு அரியவரும், மோனத்தார்—மௌனநிலையையுடையசிவயோகிகள், நம்பு—விரும்பும், அத்துவிதத்தார்—அத்துவிதவடிவானவருமாகிய இறைவர், நாடு—வாழும் நாடாம்.

துருவாசமுனிவர் தம்பாங்கெதிரிசிக்கத் தில்லைக்கு வந்தபோது, வழிநடையிளைப்பால் பசியால்வருந்தித் தமக்குஅமுது எங்குங்கிடையாமையால் கவலையுற்று "எருக்குமுளைத்ததில்லை யீசனுமிங்கில்லை" எனவாயெடுக்கும்போது சிவகாமியார் ஒருபார்ப்பனச்சிறுமித் திருவுருக்கொண்டுவந்தருளித்திருவமுதபடைத்தவுடன் உண்டு பசியாறி "எருக்குமுளைத்ததுஇல்லை யீசனுமிங்குண்டு" என்று பாடினர் என்பது ஓர்வரலாறு. சாகம்பத்துமச்சம், கூர்மம்,வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன்,இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கி அத்துவிதம் ஆண்டான், அடிமையென்னும் இரண்டிகந்தது. வானமுலகு எனப்பாடமோதி வானமுகிலவுலகும் எனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு ()

வாணகையாழ்தீபுரத்தின்வாழ்மூவரைக்காவல்
பூணவளித்தாளும்புலியூரோ—ஆணவத்தாம்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்மிக்குழலாமிகமேகார்கம்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்வீடு.

இ - ள். வாள்—ஒள்ளிய, நகை ஆல தீ—புன்னகையால் மூட்டிய தீயினால், புரத்து இன் வாழ் மூவர் ஐ—திரிபுரத்தில்வாழுமூவரை, காவல் பூண—(திருவாயில்) காவல்பூண்டிருக்க, அளித்து—கருணைசெய்து, ஆளும்—அடிமைகொள்ளும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆணவத்து ஆம்—ஆணவமலத்தால்வரும், மெய்கரு—சரீரத்தோற்றமாகிய, துவந்தனை ஆல்—பந்தத்

திறல், மிக்கு உழலாமல்—சட்டுப்பட்டு மிகவும் சுழன்றுவருந் நாமல், மிக்கோர்கள்—சிவஞானிகளுடைய, மெய்கருத்து—உண்மையமைந்த மனத்தினை, உவந்த விரும்பிய,அன்னையான்—(அவர்களுக்கு) தாய்போலுள்ள இறைவன், வீடு—வாழுந் திருப்படை வீடாம்.

பொன்வெள்ளி இரும்பால் பிரமன்வரத்தாலமைந்த திரிபுரங்களிலும் தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்துன்மாலியென்னும் மூன்றசுரர்களும் அரசியல் செய்து சிவநேயமுடையவராய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்து வாழுநாளில, தேவர்கள்வேண்டுகோளால் திருமால் புத்தவேடங்கொண்டு அப்புரத்தில் அம்மூவரையொழிய ஏனையோரையெல்லாம் மயக்கிச்சிவபெருமானுக்குணர்த்த, அப்பெருமானார், அத்தேவர்களமைத்த தேரின்மேல் ஆரோகணித்து அப்புரத்தை நகைத்தெரித்துச்சிவநேயம் வழுவாது நின்ற அம்மூவரையும் திருவாயிற்காவலாளர் ஆகக்கொண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு. ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால் ஆணவத்தாம் என்றார். ஆணவமாம் என்பதற்கு ஆணவத்தாலாகியஎனப்பொருள் கூறுவோர்வேற்றுமைவழியில்அத்துச்சாரியைவேறுதலைநோக்கிலர்.ஆணவம், மாஎனச்சொல்வகைசெய்தலிங்கமையாதென்க

சம்பந்தர்க்கந்தணர்கடம்மைச்சிவகணமொப்
பும்பண்பைக்காட்டும்புலியூரோ—அம்புலிவான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானேத்தமறையோடிருபான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானில்.

இ - ள். சம்பந்தர்கு—ஆளுடையபிள்ளையார்க்கு, அந்தணர்கள் தம்மை—தில்லைவாழந்தணர்களை, சிவகணம் ஒப்பும்பண்பு ஐ—சிவகணங்களொக்குந் தன்மையை, காட்டும்—புலப்படுத்திய ...ளும், புலியூர்—புலியூரானது, அம்புலி—சந்திரன்தவழும் ...ன் எட்டு—ஆகாயத்தையளாவிய, ஆகம்—திருமேனி, மஞ்...ர்ந்தான்—மேகத்தையொத்த திருமால், ஏத்த—துதிக்க, ... ஓடு—நான்கு வேதங்களோடு, இருபான் எட்டு ஆகமம்—இருபத்தெட்டாகமங்களின், சார்ந்தான்—உட்கிடையாயுள்ள இறைவன், இல்—வாழுந் திருப்படைவீடாம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனு ருடன் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நடராசப்பெருமானைத்தரி சித்து ஆநந்தபரவசத்தராய் அங்கிருந்தற்கஞ்சித் திருவேட்கள த்தில் வசித்திருக்கும் நாளில், பெருமானையருச்சிக்கத்தில்லை வாழந்தணர்கள் என்னபேறு பெற்றார்களோ வென்னுங் கருத் துடையராய்ச் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றருளுங்காலையில் அத் தில்லைவாழந்தணர்கள் அப்பெருமானார் திருவருளால் சிவகண ங்களாகப் புலப்படத் தரிசித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. இருபத்தெட்டாகமங்களாவன—காமிகம், யோசஜம், சிந்தியம் காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கிநேயம் வீரம், இரௌரவம், மகுடம்,விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம் பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம்,சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் (௩௫)

வைத்தவருளாற்கோவைவாதவூரன்புகலப்
புத்தகத்திற்றீட்டும்புலியூரோ—துத்தியரா
வானத்தமரிந்தார்மாமவுலியாரெழுநா
வானத்தமரிந்தார்வாழ்வு.

இ - ள். வைத்த அருள் ஆல்—தாம்வைத்த திருவருளா ல், கோவை—கோவைத்திருவாசகத்தினை, வாதவூரன்—திரு வாதவூரடிகள், புகல—சொல்ல,புத்தகத்து இல்—தாம்சேர்த்த திருமுறையில், தீட்டும்—எழுதியருளிய, புலியூர்—புலியூரான து, துத்தி—படப்பொறியையுடைய, அரா—பாம்பும், வானத் து—ஆகாயத்தில், அமர்—பொருந்திய, இந்து—சந்திரனும், ஆர்—பொருந்திய, மா மவுலியார்—பெரியசடாமுடியையுடை யவரும், எழுநா—எழுநாவையுடைய அக்கினிதேவனது,வான் அத்தம்—பெரியகையினை, அரிந்தார்—தறித்தவருமாகியஇறை வர், வாழ்வு—வாழுமிடமும்.

திருவாதவூரடிகள் திருத்தில்லைவனத்தி லெழுந்தருளியிரு க்குங்காலையில், நடராசப்பெருமானார்பாண்டிநாட்டில்அவரொ டு முன்பழக்கமுள்ள ஒரு வேதியத்திருவுருவங் கொண்டுவந்து நிற்ப நீர் யாரென்று அடிகள்வினவியபோது நாம் பாண்டிநாட்

டின் வாழ்வுடையோம், உமது தன்மையைக்கேட்டுக் காணவந்தோமென்று கூற, உபசரித்து இங்குவந்த காரண மென்னென்று கேட்டபோது நீர்பாடிய திருப்பாசுரங்களையெழுதவேண்டுமென்னும் விருப்புடையோம் என்றவ்வாறே யெழுதிமுடித்து, ஒரு கோவைசொல்லவேண்டுமென எழுதிமுடித்தனர் என்பதும், தம்மையவமதித்துத் திருமாலை, யாக பதியாகக்கொண்டு நடத்திய தக்கன்வேள்வியில் வந்த தேவகணங்களுள் தீக்கடவுளின் கையை வீரபத்திரக்கடவுளால் தறித்தார் என்பதும் புராணவரலாறுகள் எழுநா—ஏழுநாவையுடையோன் என நிற்றலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். (௩௬)

சீருற்றசரீரிசேக்கிழார்க்காதிமொழி
பூரித்துரைக்கும்புலியூரோ—நீரைக்
கரந்துவைத்தவேணியார்காதினிற்றாவிக்கூய்க்
காந்துவைத்தவேணியார்காப்பு.

இ-ள். சேக்கிழார்கு—சேக்கிழார் நாயனாருக்கு, சீர் உற்ற—சிறப்புமிக்க, அசரீரி—அசரீரியாக, ஆதிமொழி—முதலடியை, பூரித்து—(திருத்தொண்டர்புராணத்தை) முடிக்க, உரைக்கும்—எடுத்துத்தந்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, நீர் ஐ கங்கையினை, காந்து (பனித்துளிபோல் அது) ஒளிக்க, வைத்த—வைத்தருளிய, வேணியார்—சடாபாரத்தையுடையவரும், காதினில்—திருச்செவியில், தாவிகூய்—தாவிக்கூவி, கரம்துவைத்த—திருக்கரத்தில் கோஷித்துக்கொண்டிருந்த, வேணியார்—மாலையுடையவருமாகிய இறைவா, காப்பு—காவலாயுள்ளஇடமாம்.

சீவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென்று நம்பி வீணாள் போக்கிவந்த சோழன்கடைத்தேற, அடியார் வைபவச்சரிதையை யடைவுபடப் புராணஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானை வணங்கித் தமது குறைமுடிப்பான் வேண்ட, பெருமானார் "உலகெலாம்" என அடியெடுத்துத்தந்தருள அப்புராணமுடித்தனர் என்பதும், பகீரதன் தன்மூதாதையர்கள் சுவர்க்கமடையக் கங்கையோர்

டுத்தருளவேண்டுமென்று குறையிரப்ப, அக்கங்கை நமநுசடை டவியில் பனித்துளிபோல மறைந்தொழிய வேந்தனர் என்ப தும், தேவதாருவன முனிவர்களேவ அனைடங்கிறிடச் கோஷி த்துவந்த மானை நமது செவியருகிற் கூவு எனத் திருக்கரத்திற் பிடித்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௭)

வாட்கையசவாணியர்சொன்மாநூலினைப்படிக்கற்
பூட்கையெடுக்கக்கொள்புலியூரோ—தாட்கமலப்
போதுளவனத்தன்புருகூதன்போற்றுமந்திப்
போதுளவனத்தன்புரி.

இ-ள் வாள் கை—வாளையேந்திய கையையுடைய, அசவாணியர்—அசவாணியர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார், சொல்—கூறிய, மாநூலினை—மகத்துவமமைந்த சைவசித்தாந்தநூலினை, படி (சந்நிதானத்தின்) சோபானத்திலமைந்த, கல்பூட்கை—கல்யானையான து, எடுக்க—எத்துத்தர, கொள—அங்கீகரித்த, புலியூர்—புலியூரானது, தாள் —தண்டமைந்த, கமலப்போது உள்ளவன்—தாமரையில் வசிக்கும், பிரமனும், நத்தன் — பாஞ்சசன்யம் ஏந்தியதிருமாலும், புருகூதன்—இந்திரனும், போற்றும—துதிக்கும், அந்திப்போது—செக்கர்வானம்போல, உள்ள—இருக்கின்ற, வன்னத்தன்—செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவா, புரி—வாழுந திருநகராம்

திருப்பெரும்பற்றப் புலியூரி லெழுந்தருளியிருந்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் தமது ஞானாசிரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரருளிச்செய்த சைவசித்தாந்தநூல் பதினான்கனுள் முற்பட்ட திருவுந்தியாரி னுட்கிடையை விளங்கக்காட்ட இந்நூல்செய்தருளிச் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானார் சந்நிதியில் வாசிக்கமுயலும்போது, தில்லைவாழந்தணா முதலியோர் சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கல்யானை இந்நூலை நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ்வைத்தால் வாசிக்கலாமெனக்கூற அதற்குடம்பட்டு அக்கல்யானைமேல் வைத்தனர், அக்

கல்யானை மதம்பொழிந்து செருக்குற்றெழுந்து தன்மேல்வைத்த அத்திருநூலினைத் துதிக்கையாலெடுத்து அப்பெரியாருடைய திருவடிக்கீழ் வைத்தலால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியா ரெனக்காரணப்பெயராய்த் திருநாமம் வந்தது. இந்நாயனார் தந் துவாயாமரபிற் றோன்றினவர் அனைககேள்வி. பூட்கைதுவாய்ந் த சயமுடைய கையையுடையதெனப் பற்றலால் இரண்டாம்வே ற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைநிலை த் தொடர். உய்யவந்த தேவநாயனார் சிவஞானச்செல்வம்பெற் றவர் ஆதலால் உய்யவந்தோன் றவாட்கையசவாணிபர் என்றும் ()

ஆசைக்கெட்டு ஞக்கிறை யமரைச்செட்டியாளைச விட்ட
பூசையிட்டுப்போற்றும்புலியூரே — பேசவெட்டா
வேதாந்தத்ரும்பரமரின் ஞானந்தர் நெல்லை
வேதாந்தருப்பராமலின்

இ-ள். ஆசை எட்டினுக்கு உம் — எட்டுத்திசைகளுக் கும், இறைவரும் — இறைவர்களாகிய இந்திரன் முதலிய திக்கு பாலகர்களும், ஆசை எட்டி — அன்புண்டு, ஆசு — பலசகுற்றத்தைத்தொழிய, பூசை இட்டு — பூசைசெய்து, போற்றும் — துதிக்கும், புலியூர் — புலியூரானது, பேச எட் டாத — பேசுதற்கரிய, வேதாந்தா — வேதமுடிவிலுள்ளவரும், உ பயாசயர் — தோற்றாவங்கதும், விளைநாடு — பொன்னுலகை, அளந்து — வளையறுத்துயர்ந்த, நெல்லை — திருநெல்வேலியென் னும் திருப்பதியில், வேதம் — மூங்கில் — தருமபரமா — பெற்ற பயமாகிய இறைவரது, வீடு — திருவீடாம்.

அட்டதிக்குபாலகர்யாவர் இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். இவர்கள் கிழ க்கு முதலிய எட்டுத்திசையிலுமுள்ளவர்கள். இவர்கள் தத்தந் திசையிற் றிருத்தலையிற் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர் என்பது புராணவரலாறு. திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியில் சிவ பெருமான் மூங்கிலின் கீழெழுந்தருளி யிருத்தலால் வேதாந்த தருமபரமர் என்றார்.

சூரியனும்பச்சைத்துழாயமுகிலும்பூசனைசெய்
தென்பூருவதிக்கிற்செய்புலியூரே—கூரியவேல்
ஆறுமுகக்குமரனாலுபதேசம்பெறுவான்
ஆறுபடைக்குமரனாவு.

இ-ள். சூரியன்உம்--சூரியனும், பச்சைதுழாய—பச்சைத்துழாய்மாலையையணிந்த, முகில்உம் — மேகம்போன்ற திருமாலும், பூசனை—பூசையை, தென்பூருவதிக்குஇல்—தென்கிழக்குத்திசையில், செய்—செய்யும், புலியூர — புலியூரானது, கூரியவேல—கூர்மையையுடைய வேலேந்திய, ஆறுமுக—ஆறுமுகங்களையுடையய, குமரன்ஆல்—முருகக்கடவுளால், உபதேசம் பெறுவான் உபதேசம் பெற்றவரும், ஆறு—கங்கையை, முடிக்கும் (சடையில்) தரித்த, அரன் (அடைந்தவர் பாவங்களையொழிப்பவரோம்) அரியவராயாகிய இறைவர், ஆவு — பொருந்துமிடமாம்.

பிரமனை செருக்கையொழிக்கப் பிரணவத்தின் பொருளை வினவி, அது தெரியாது அவன் மயங்குங்காலையில் முருகக்கடவுள் அவனைச் சிறையிலிட்டனர். அப்போது தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமானார் அச்சிறையினின்று நீக்கி, அம்முருகக்கடவுளைத் தமது திருத்தொடைமேல் வைத்தருளி, அப்பிரணவத்தின் பொருளைக் கூறுமென்று திருச்செவிசாய்த்துத் தன்னைவினவுதலும் அம்முருகக்கடவுள் இறைவனுக்கருளினார் என்பது புராணவரலாறு. (௬௦)

மேனிலத்தொப்பாலயங்கண்மெய்க்கவுடர்கோன்செழு
பூநதத்தாற்செய்யும்புலியூரே—ஞானமுற்ற [மைச்சாம்
சம்பந்தர்த்தாதராதலமேலெம்புணருஞ்
சம்பந்தராத்தர்தலம்.

இ-ள். மேல்நிலத்து ஒப்ப—பொன்னுலகத்தையொத்துத் தோன்ற, ஆலயங்கள்—சிவாலயங்களை, மெய்—உண்மையையுடைய, கவுடர்கோன்—கவுடதேசத்தரசராகிய இரணியவன்மனார், செழுமை— மாற்றுயர்ந்த, சாம்பூநதத்துஆல்—சாம்

பூநரமென்னும்பொன்னினால், செய்யும்—செய்தமைத்த, புலி யூா—புலியூரானது, ஞானம் உற்றசம்பந்தர்- திருஞானசம்பந் தர்க்கு, அத்தர்—பிதாவும், தராதலம் எல்லாம்— எல்லாவுலகங் களிலும், புணரும்—கலந்த, சம்பந்தர்—இயைபுடையவரும், அத்தர்—தலைவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

சூரியன்புத்திரனாகிய மனுமரபில்வந்த ஐந்தாமனுவின்புத் திரராகிய சிங்கவன்மா சிங்கம்போலவெண்ணிறம்வாய்ந்த தன து உடற்குற்றத்தைநோக்கி, அது தீரும்வண்ணம் தந்தையின் அநுமதிபெற்றுத் தமதுநாடாகிய கௌடதேசத்தினின்று நீங் கிக் காசிமுதலிய திருப்பதிகளையடைந்து சிவபெருமானை வ ணங்கித் திருத்தில்லையை யடைந்து பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்களைவணங்கி, அவர்களருளால் சிவகங்கையில் ஸ்நான ஞ்செய்து உடற்குற்றமொழிந்து பொன்வடிவந்தாங்கி யிரணி யவன்மனார் எனப்பெயர்பெற்றனர், பின்னா அம்முனிவர்களா ல் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர வுபதேசம்பெற்று நடராசப்பெருமானார் ஆநந் தத் திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தமதரசியலைவெறுத்து அம்மு னிவர்களால் முடி சூட்டப்பெற்றுச் சோழநாட்டரசாய்த் திரு வம்பலமுதலிய திருப்பணிகளைச்செய்வித்தனர் என்பது புராண வரலாறு. ஆளுடையபிள்ளையாருக்குத் திருமுலைப்பாலூட்டி யருளினமையால் ஞானமுற்ற சம்பந்தரத்தர் என்வும், ஆன்மா க்களுக்குத் தோன்றாத்துணையாயுடனிருத்தலால் தராதலமெ லாம் புணருஞ் சம்பந்தா எனவுங் கூறினார். சாம்பூநதம் சம்பு நதியிற் பிறந்தது இது நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று. ஆட கம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம். (சுசு)

உக்கிரசாமுண்டியும்பண்டூர்த்தநடத்தானைநாண புக்குவந்தித்தேத்தும்புலியூரே—அக்கு வலையங்கழுத்துளவன்வாரியின்மீனுக்கா வலையங்கழுத்துளவன்வாழ்வு.

இ-ள். உக்கிரம்—கோபமிக்க, சாமுண்டிஉம்—காளி யும், பண்டு—முன்னாளில், ஊர்த்தநடத்துஆல்—ஊர்த்ததிருந டனத்தினால், நாணம்புக்கு—நாணங்கூர்ந்து, வந்தித்து—வணங்கித்

ங்கி, ஏத்தும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, அச்சுவலையம்—சங்குமணியாலமைந்த வட்டவடிவாகிய வடத்தை, கழுத்து உள்ளவன்—திருக்கழுத்திலுள்ளவனும், வாரிதியில்—கடலில், மீனுக்குஆக—மீனைப்பிடித்தற் பொருட்டாக, வலை—வலையினை, அங்கு—அக்கடலில், அழுத்து—அழுத்திய, உளவன்—உளவையுடையவனுமாகிய இறைவன், வாழ்வு— வாழுந்திருப்பதியாம்.

இறைவிக்கு இறைவர் ஓர்கால் உபதேசித்தகாலையில் அவ்விறைவி பராமுகமாயிருக்க, அதுநோக்கி யவ்விறைவர் ஓர்திருவிளையாடலைக்கருதிச் சினங்கூர்ந்தவர்போல நாம் அருளியதைப் பராமுகஞ்செய்தமையால் பாண்டிநாட்டின் கீழைத்திசையிலுள்ள நெய்தனிலத்தலைவன் புத்திரியாகக் கடவாய் நாம் வந்து மணம்புரிவோமென்றருளி, தம்பாற் சாபமேற்ற நந்திநாயனர் சுறுமீன்வடிவாய்க் கடலையுழக்கிநிற்றலால் இம்மீனைப் பிடிப்போக்கு என்புத்திரியாரைத் தருவோமென்ற அந்நெய்தனிலத் தலைவன் சூளால் நெய்தனிலத்தலைவராய்ச்சென்று வலைவீசி மீன்பிடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. (சஉ)

மாதவத்துமாணிக்கவாசகர்மன் றுள்ளொளிக்குட்
பூதியத்தோடொன்றும்புலியூரே—கேதகைப்பூந்
தாமங்கழித்தளிப்பார்தன்னொடண்டமூழிதொறுந்
தாமங்கழித்தளிப்பார்சார்பு.

இ - ள். மாதவத்து — பெரியசிவஞானத்தையுடைய, மாணிக்கவாசகர்—திருவாதவூரடிகள், மன்றுஉள் ஒளிக்குஉள்—சிற்சபையில் நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ், பூதியத்து ஒடு—மானிடசரீரத்தோடு, ஒன்றும்—அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, கேதகைப்பூ—தாழைமலராலாகிய, தாமம் கழித்து—மாலையைக்கழித்து, அளிபார்தன் ஒடு—குளிர்ந்த நிலவுலகோடு, அண்டம்—பல்லாயிரகோடியண்டங்களையும், ஊழிதொறும்—ஊழிகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து—தாம் அவ்விடத்திலழித்து, அளிப்பார்—மீட்டுந் தந்தருளும் இறைவா, சார்பு—பொருந்துமிடமாம்.

கொண்டுசெல்கையில், அவன் ஒருகால் சிவதாண்டவத்தைத் தரிசித்திருந்த மாத்திரத்தாலுண்டாகிய பெருநற்பயனால் சிவகணங்கள்வந்து அவனையமபடரினின்றும்மீட்டு உயர்கதியிற்கொண்டுசேர்த்தன வென்பது முன்னிரண்டடியிற் குறித்த கதை. நீத்த, நீ - பகுதி. துன்மதன் - துர்மதன்: வடசொல்; கெட்டகளிப்புடையவனென்று பொருள். நடம், கூ - வடசொற்கள். காண - செயவெனெச்சம், காணப்பெற்றதனால் என்றபடி; இறந்தகாலம். முன் - இங்கே காலமுன். நிமலபுவனம் - நிர்மலமான ஆன்மாக்களைத் தருவதும், எல்லாபதவிகளினும் மேம்பட்டதும், ஓய்வில்லாததும், அழிவில்லாததுமான முத்திபுலகம். கங்கை அதிமோகர் என்றது, கங்காநதியை எப்பொழுதும் தவிர்ந்தொழியாமையினால். அருட்சாகரத்தர் - நீர்நிரம்பியகடல்போலக் கருணைநிரம்பியவர். கடவுளின் திருவருளை நீர்நிறைந்த சாகரமென்றது, கடவுளுக்குச் சகலவற்றையும் ஒப்பிடலியலாதலின். சாகரம் - சகரசக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டதனைக் கடலுக்குக் காரணக்குறி; தத்திதாந்தநாமம். மாசு - குற்றம்; என்றது, இங்கே மும்மலத்தையும். சால் - நிறைந்த; கடைக்குறை; ...பெயர்.
ஒருகாலத்தில் திருக்கைலாசத்திலே உமாதேவியாரானவள் உருத்திரமூர்த்தியின் பின்னே வந்து வேடிக்கை விளையாட்டாக அவருடைய இரண்டு திருக்கண்களையும் தனது இரண்டு திருக்கைகளால் ஒருகணப்பொழுது மறைக்க, அம்மாத்திரத்திலே சந்திரசூரியர்களாகிய அவ்விருவருடைய ஒளிகளும் ஒழிந்ததனால் இருள் மூடி யுகமுடிவுபோலாகி மன்னுயிர்கள் மிகவருந்த, அவ்வருத்தத்தையறிந்து கருணைபொருந்திய சிவபிரான் சிறிது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து நோக்க, பார்வதி அதனைக்கண்டு அஞ்சி உடனே கண்களைமறைத்த கைகளிரண்டையும் வாங்கி அப்பொழுது தன் கைவிரல்கள்பத்திலும் தோன்றிய வியர்வையினைக் கீழேயுகுக்க, அவ்வியர்வைகள்பத்தும் பத்துக் கங்காநதிகளாய் எழுந்து இவ்வுலகத்தையொழிக்கவுற, அதுகண்டு அருள்வடிவான பரமசிவம் தேவர்களது வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் அவற்றைத் தனது சடையில் தரித்தருளினாரென்பது, கங்கையதிமோகர் என்பதிலுள்ள கதை; அன்றியும், பகீரதசக்கரவர்த்தி கங்காநதியை மேலுலகத்திலிருந்து இவ்வுலகத்துக்குக் கொணர்கையில் அவனது வேண்டுகோளால் அக்கங்காநதியை முடியின்மேலேற்ற சரித்திரமும் உண்டு. (உ)

க.—(இ - ள்.) பாதகம் செய் - (கொலை முதலிய) பெரும்பாவத் தொழில்களைச் செய்த, குற்சகனும் - குற்சகனென்னும் வேடனும், பண்டு - முன்னொருகாலத்தில், கண்டு - (சிவதாண்டவத்தைத்) தரிசித்து, இறப்ப - (தனது எல்லையில்) மரணமடைய, (அவனுக்கு), கதி உவந்து போந்த - நற்கதியில் மகிழ்ந்துசெல்லும்படி, இட்ட - கொடுத்தருளிய, புலியூர் - புலியூரானது,—வேதன் சிரம் - பிரமனது தலையும், மதலை - கொன்றைமலரும், அக்கு - எலும்பும் என்பவற்றை, அணி தார் சேர்த்து - அழகையுடைய மாலையாக ஒருங்கு அணிந்து, நரசிங்கத்து ஊரம்அது அலைய கணித்தார் - (திருமால்கொண்ட) நரசிங்கவடிவத்தினது வலிமை கெடும்படி கருதியவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - இடமாம்; (எ - று.)

சையமலையிலுள்ள வேடர்குலத்திற் பிறந்து கொலை களவு முதலிய கொடும்பாவங்கள்பலவற்றையுஞ் செய்துதிரியுங் குற்சகனென்பானொருவன் ஒருசோழகுலத்தரசர் சிதம்பரதரிசனத்தை விரும்பித் தம்நாட்டினின்று அத்திருப்பதியைநோக்கிச் செல்லுகையில் அவர்பரிசனத்தின்ஏவலால் தான் பொற்சுமையெடுத்துஅவர்சேனையுடனேவந்து சிதம்பரத்தையடைந்துஅங்குத்திருநடனத்தைத்தரிசித்துச்சிலநாட்சென்றபின் சுரநோயால்அங்குஉயிர்நீ

இறைவர் திருக்கைகொட்டு வரைந்தருளித் திருவாயிற்படியில்வைத்த திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னுந் திருமுறையைத் திருவுடையந்தணர்களோடு அருச்சித்து வாசித்து இறுதியில் இதுவாதவூரடிகள் கூறினவை, இவையெழுதியமுடித்தவர் அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் எனவரைந்திருக்கவைப்பார்த்து ஆநந்தபரவசத்தராய்த், திருவாதவூரடிகளைத் தரிசித்து இத்திருமுறையிலடங்கியபொருளைத் தெரித்தருளவேண்டுமென்றிரக்க, நாமே உரைத்தியருளுவோம் வாருமென்று அந்தணர்களோடு திருவம்பலஞ்சென்று இங்கு நின்ற பெருமானுரே யிதற்குப் பொருளாவாரெனக்காட்டியங்கு நின்றோர் யாவருங்காணத் திருவடிநிழற் கீழ்க்கலந்தனர் என்பதும், பிரமன் ஒருகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் படைத்தலால் நானே யிறைவனென்ற அகந்தையினோடு திருமாலோடு போர்செய்யுங் காலையில் அனைவருமயங்கிநிற்க, சிவபெருமானார் கருணைகூர்ந்து இருவருக்கும் இடையே ஓரக்கினிமலையாய் நின்றருளும்போது, அவ்விருவருங்கண்டு திகைத்து இதனடிமுடிகளிரண்டனுளொன்றையறிந்தவரே பெரியரென்று கூறுந்தறுவாய்த் திருமுடிகாண அன்னவடிவமாய்ச்சென்ற அப்பிரமன் காணவியலாது அத்திருமுடியினின்றும் வீழ்ந்த தாழைமலரைத் தான்கண்டதாகப் பொய்க்கரிகூறென்றிரக்க, அம்மலர் அவ்வாறுகூறினமையால் அத்தாழைமலரை யினிமேற்கோமென்று கழித்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். பார்பரத்தலையுடையதென்னும் பொருள்மேல நிற்றலால் முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர் பரபகுதி, முதல் நீளுதல் விகாரம். அகரக்கேடு சந்தி. (சுங)

நாட்டமுறுமாசிமகநாள்வணிகன்பாசவினைப்
பூட்டறுத்தாளுந்தென்புலியூரே—மாட்டில்
எழுதுங்கரப்பானுமேடதனிற்கோவை
எழுதுங்கரப்பானூரில்.

இ-ள். நாட்டம் உறும் (யாவரும்) ஆராயத்தக்க, மாசிமகம்நாள்—மாசியில் மகநக்ஷத்திரத்தில், வணிகன்—தூர்க்கடன் என்னும் ஒருவைசியனது, பாசம் வினைபூட்டு — பாசவினைத்

லையின் கட்டை, அழுத்த ஒரும் — செறித்து முதலிய சேர்ந்த, தென்புலியூர் — தென்றிசையிலுள்ள புலியூரானது, மாடு இல் எழு — இடபவூர்தியில் அடியார்க்கு அருள எழுந்தருளுபவர், துங்கம் — பெருமையையுடையவரும், அப்பு — கங்கையையணிந்த, ஆறு — ஆறென்னுந்திருநாமத்தையுடையவரும், எல் அதன் இல் - எட்டின, கோவையமூதும் — திருக்கோவையையெழுதிய, கரம் — திருக்கரத்தையுடைய, பாவை — மேலானவருமாகிய இறைவனது, இல் — வீடாம்.

பாதகங்களியற்றச் செய்தவனையும் ஒருசெட்டி, பலரோடும் படவிலேறிக்கொண்டு பாசியகத்திலே பாசமறுத்த துறையில் செய்போது படகோடு சாய்ந்து முத்தியடைந்ததென்பதும், திருவாதவூரடிகள் தில்லையில் பௌத்தசாலையைத் தடுத்தருளியிருக்குங்காலையில், இறைவன் அந்தணவுருக்கொண்டு வந்தருளியவர் இடமது பாண்டிநாடு தீர்த்திய திருப்பாசுரங்களைக்கேட்க விருப்புற்று வந்தனமென்று கூறியருள, அவரையும் பரிந்திருந்து செய்து சமைந்திய திருப்பாசுரங்களைச் சொல்லியருளியபின், வந்தருளிய அந்தணரான நடராசப்பெருமானை பட்டினைத்தலைமுடிக்கொண்டு ஓலைச்சாலைக்கூறினென்று கொண்டன அதற்கு உயர்ந்த அம்பலவாணரே திருக்கைத்தொட்டெழுதினார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௭)

செப்புநடனத்தைத் தேசிகநமசிவாயர் களிப்
புப்பெறக்காட்டுந்தென்புலியூரே — ஒப்பில்லா
ஓரேற்றினன் மறையானுள்ளத்திருந்தமுடி
யோரேற்றினன் மறையானூர்.

இ - ள். செப்பும் (அயன்முதலியோர்) புகழும், நடத்துஐ — திருநடனத்தை, தேசிகநமசிவாயர் — குருநமசிவாயர், களிப்புபெற — பேரானந்தமடைய, காட்டும் — தெரித்தருளும், தென்புலியூர் — தென்றிசையிலுள்ள புலியூரானது, ஒப்பு அது இல்லாத — ஒப்பில்லாத, ஓர் எற்றினன் — ஓரிடபவூர்தியையுடையவரும், மறையான் (குருபரம்பரைவிளங்க) நான்குவே

சங்கையருளினவருமே, உள்ளத்து (தமது) மனத்தில், இரங்கும்—அன்புகனிந்திரங்கும், அடியோர் எற்றின் ஆல்—அடியவர்கள் (தமதுகுறைகூறி) இரங்கால், மறையான் — ஒலிக்காமல்நுள்பவருமாகிய இறைவனது, ஊர்—இருக்குமிடமாம்.

இப்பாடல் அதுபகுதிப் பொருள்குறி. இல்லாத எதிராமையைக் குறிப்பாய் பெய்யாச்சத்திலீடுபடுத்தாது சகல குருநமசிவாய நடராசப்பெருமானை அனுசைநயால திருச்சிலம்பும் சின்னசின்னியுஞ் செய்விக்கத் தொடுகின்ற வேண்டும் பொருள்தந்தனா. அதுதெரிந்த தில்லையந்தணர்கள் அவரைத் தரித்தால் நமது பெருமானை திருநடனஞ் செய்யப்போகிறாரென்ற சொல்லைக்கேள்வியுற்று அவையந்தபின் சாத்திர தில்லையந்தணர்களை வயலித்து "அம்பலவா வொருகாலாடுதற் குழ்வாமோ - உம்பரெலாங் காணவெனக் கொட்டாமோ - சம்புவே - வெறுப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென - ஒத்தப்ப தஞ்சலிக்குமோ" எனக்கூற உடனே திருநடனஞ்செய்தருளினா ரென்பது வரலாறு (௬௫)

நந்திமுதற்றேவர்பன்ஞானமுனிவோர் பூசை
பந்திமகிழ்ந்தேத்தும்புலியூரே—தந்தனைய
காமருகேசஞ்சரிப்பாரன்பினுக்குமுத்தியிட்டோர்
ஆமருகேசஞ்சரிப்பாரார்வு.

இ - ள். நந்திமுதல்தேவர்—நந்திநாயகர் முதலிய தேவகணநாயகரும், பல்ஞானம்முனிவோர்—சிவஞானம்பெற்ற பல முனிவர்களும், பூசை— பூசனையோடு, புந்திமகிழ்ந்து—மனமகிழ்ந்து, ஏத்தும்— துதிக்கும், புலியூர் — புலியூரானது, தம்தனையை—தமதுபுத்திரியினது, காமமருவு—விருப்பஞ்செய்யும், கேசம்—கூந்தலை, சரிப்பார்—சரித்தமானக்கஞ்சாறநாயனாரது, அன்பினுக்கு—பத்திக்கு, முத்தி இட்டோர் — சிவகதியருளி, ஆம் அருகே—ஆகிய அவர்கள்பக்கலிலே, சஞ்சரிப்பார்—சஞ்சரிக்கும் இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

சஞ்சாறென்னுந் திருப்பதியில் வேளாளர்குலத்தி

துச் சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டிய பொருளை இல்லையென்னாது கொடுத்தொழுகுநாளில், இவரன்பினை யுலகினரறிந்துய்ய இவர் புத்திரியார் திருமணத்திற்கு மாவிரதியர் வேடம்பூண்டு இறைவர் மணப்பந்தலிலெழுந்தருள, நாயனார்கண்டு அன்புமீதூர்ந்து வணங்கித் தமது மணக்கோலத்தையுடைய புத்திரியாரையும் வணங்கச்செய்தனர். அப்போது அவர் புத்திரியார் கூந்தலைப்பார்த்து இது பஞ்சவடிக்கு ஆமென உடனே கொய்துதரத் திருவுருமறைந்தருளி இடபவாகனராயெழுந்தருளிக் காட்சிதந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. சாமமருவ சாமந் தனைத்தொகை நின்றது. (௪௬)

வன்பர் புலையோ ரெனினுமவர் வாசஞ்செயிலவர் தம்
புன்பிறவி மாற்றும் புலியூரே — அன்புதிகழ்
வத்திரங்களைந்தார் வனத்திருடி மாதரிடை
வத்திரங்களைந்தார் மனை.

இ-ள். வன்பர்—மகாபாதகரும், புலையோர் எனினும்—நீசருமாயிருந்தாலும், வாசம்செயில் — வசிப்பார்களானால், அவர்தம்—அவருடைய, புன்பிறவி —கொடியபிறவியை, மாற்றும்—போக்கிமுத்தியருளும், புலியூர்—புலியூரானது, அன்புதிகழ் (அடியவரிடத்து) பரிவுகூரும், வத்திரங்கள் ஐந்தார்—ஐந்துதிருமுகங்களை யுடையவரும், வனத்து—தேவதாருவனத்தி லுள்ள, இருடிமாதர்—முனிவர் பன்னியர்கள், இடைவத்திரம்—இடையிலுடுத்த ஆடைகளை, களைந்தார்—களைந்தவருமாகிய இறைவரது, மனை—வீடாம்.

தேவதாருவநமுனிவர் பன்னியர் கற்பினிறு மாப்பினையளந்துகாட்ட, பிச்சாடனமூர்த்தமா யிறைவரெழுந்தருள, அதுகண்டு அம்முனிவர் பன்னியர் கற்பினிலை குலைந்து கலைசோர நின்றனர் என்பது புராணவரலாறு. புன்பிறவி உரிச்சொற்றொடராதலால் பொதுவிதிபெறாது "இடையுரிவடசொலின்" என்ற புறனடைச் சூத்திரத்தால் ஈற்றுலகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

(௪௭)

சாதல்பிறப்பைப்புலைப்பெற்ருனுக்குமாபதியால்
போதல்செய்வித்தபுலியூரே—சோதிப்
பரசங்கரனாபணிமதிசூடுந்தற்
பரசங்கரனார்பதி.

இ - ள். சாதல்—இறத்தலையும், பிறப்புஐ—பிறத்தலையும், புலைபெற்ருனுக்கு — புலையர்குலத்திற் ருேன்றிய பெற்ருனென்னுந்திருநாமத்தையுடையசாம்பனுர்க்கு, உமாபதிஆல்—உமாபதி சிவாசாரியரால், போதல்செய்வித்த—ஒழித்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, சோதி—ஒளிவாய்ந்த, பரசு—மழுவாயுதத்தையேந்திய, அம்கரனார்—அழகிய திருக்கரத்தையுடையவரும், பனி—குளிர்ந்த, மதிசூடும்—பிறைசூடிய, தற்பரசங்கரனார்—தற்பராகிய சங்கரருமாகிய இறைவரது, பதி—திருப்பதியாம்.

பெற்ருன்சாம்பனுா அதிதீவிரபக்குவமுடையவராய் ஞானேபதேசம் பெறும்பொருட்டுக் கொற்றவன் குடியிலெழுந்தருளிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருமடத்திற்கு நாள்தோறும் விறகுகொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் பணிவிடைசெய்துகொண்டு வந்தனர், இவ்வாறு பலநாள் கழிந்தமையால் தமதுகருத்தை நடராசப்பெருமானுர்க்கு உணர்த்த, அப்பெருமானுர் "அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங் - குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டுப் - படியின்மிசைப் - பெற்ருன்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து - முத்திகொடுக்கமுறை" எனத்திருமுகமொன்றைத் திருச்சாளரத்தின்வழி நீட்டியருளப்பெற்றுகொண்டு நாடோறுஞ் செய்யும் பணியையன்றுசெய்து அங்குநிற்க, பரிசனங்களு ளொருவர்கண்டு இங்கு என் நிற்கின்ருயெனவினவியபோது, இத்திருமுகத்தைச் சுவாமிகள் சந்நிதியிற் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமெனக் குறையிரக்க, அதனையேற்று அச்சந்நிதியில் சேர்த்தினர். அதனை உமாபதி சிவாசாரியர் திருக்கண்ணுல் நோக்கியச் சாம்பனுரை நீராடிவரச்செய்வித்து ஞானுக்கினியோம் பியதனுள்ளே புகச்செய்து முத்திகொடுத்தனர், இதைக் கேள்வியுற்ற அவர்மனைவி தனது மடமையால் கூலிகேட்கச்

சென்ற தன்புருடனை நெருப்பிற்றாக்கிப்போட்டுக் கொன்றனா என அப்போதிருந்த அரசனிடத்தில முறையிட, அவ்வரசன் அமைச்சர்களோடு ஆலோசித்துத் திருமடத்திற்குச்செல்ல, அக்குறிப்பையறிந்த அச்சிவாசாரியா ஏவல்செய்வோரை நோக்கி நாடோறும் நமக்குப்பயன்படுவது இங்குண்டோவெனவினவியருள, முள்ளிச்செடியுண்டென்றமையால் அதனருகிற்சென்று ஞானோபதேசஞ்செய்தகாலையில் அதுபற்றியெரிந்து முத்தியடைந்ததென்பது வரலாறு. (௪௮)

நாட்டிலிறந்தோரான்மா நல்லென்பவ் வெல்லைதனிற்
போட்டிடவீடெய்தும்புலியூரே—கோட்டிபமூர்
வாசவனசத்திறைன் வாழ்த்தித்தொழுஞ்சரண
வாசவனசத்திறைன் வாழ்வு.

இ - ள். நாடுஇல்—புறநாட்டில், இறந்தோர்—இறந்தவரது, நல் என்பு—நல்ல எலும்பினை, அ எல்லைதன் இல்—அத்திருப்பதியினெல்லையில், போட்டிட—போட, ஆன்மா—அவகளது ஆன்மா, வீடெய்தும்—சிவகதியை யடைதற்குரிய, புலியூர்—புலியூரானது, கோடு—நான்குகொம்புகளையுடைய, இபம்—வெள்ளையானையை, ஊர்—செலுத்தும், வாசவன்—இந்திரனும், அசத்திறைன்—ஆட்டுவாகனத்தையுடைய அக்கினிதேவனும், வாழ்த்தித்தொழும்—வாழ்த்திவணங்கும், சரணம்—திருவடியாகிய, வாசம்—வாசமமைந்த, வனசத்திறைன்—தாமரைகளையுடைய இறைவர்—வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

தில்லைப்பதியி னெல்லையிலிறந்தவர் என்புவிட்டபினும் அவர் முத்தியடைவர் என்பதும், இந்திரனும் அக்கினித்தேவனும் பூசித்து வணங்கினர் என்பதும புராணவரலாறுகள்

எழுலகேத்தொன்பாணிலிங்கப்பிரதிட்டை
பூழியர்கோன்செய்தபுலியூரே—வாழ்சிவலோ
கத்தர் கணிச்சிப்படையார்சாதலித்துஞ்ஞாதனெஞ்ச
கத்தர்கணிச்சிப்படையார்காப்பு.

இ-ள். எழுலகு—எழுலகங்களும், ஏத்து—துதிக்கும்—ஒன்பான் இலிங்கம்பிரதிட்டை—ஒன்பது சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகளை, பூழியர்கோன்—பாண்டியாமரபில்வந்த அரசன், செய்த—செய்தமைத்த, புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்—என்றும் நிலைபேறுடைய, சிவலோகத்தர்—சிவலோகத்தையுடையவரும், கணிச்சிபடையார்—மழுவாயுதத்தையுடையவரும், காதலித்து—விரும்பி, உன்னாத—சிந்தியாத, நெஞ்சகத்தார்கண்—இதயமுடையவரிடத்தில், இச்சிப்பு அடையார்—விருப்பமில்லாதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

ஒன்பது சிவலிங்கப்பிரதிட்டைகளை பாண்டியன்செய்து பேறுபெற்றனன் என்பது புராணவரலாறு. (௫௰)

ஆனபலசத்திரத்துமாழ்கமலவாவியினும்
போனகம்பாலிக்கும்புலியூரே—யானெனுந்தப்
போதமொழிவாயினோர்புந்திச்சுடரொளியார்
வேதமொழிவாயினார்வீடு.

இ-ள். ஆன (சிற்பநூல்வழி) அமைந்த, பலசத்திரத்தும்—பலசத்திரங்களிலும், ஆழ்—ஆழ்ந்த, கமலம்—தாமரைகளையுடைய, வாவியின்உம்—தடாகங்களிலும் (போனகம்—அன்னத்தை, பாலிக்கும் (இரவலர்க்கு) கொடுத்து இரட்சிக்கும்) போன—சென்று, கம்பு—சங்குகள், ஆலிக்கும்—ஒலிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, யான்என்னும்—நானென்னும்அகந்தையாகிய, தப்போதம்—சீவபோதம், ஒழிவாயினோர்—ஒழிந்தசிவயோகிகளுடைய, புந்தி—இதயத்தில், சுடர்—ஒளியுள்ள சூரியசந்திரர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல, ஒளியார்—ஒளிவீசி விளங்குவோரும், வேதம்—நான்குவேதங்களையும், மொழிவாயினார்—சொல்லியருளிய நான்குதிருமுகங்களிலுமுள்ள திருவாயினையுடையவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருவீடாம்.

நான்கு திருமுகங்களாவன ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம். இதுபிரிமொழிச்சிலேடை யணியாதலால் (சத்திரத்தும் போனகம் பாலிக்கும்) எனவும் ஆழ்கமலவாவியினும் போனகம்பு ஆலிக்கும் எனவுங்கொள்க. பாலிக்கும்என்னு

ய்ப்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் வினைமுதற்பொருளையும், ஆலிக்கும் என்னும்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் எல்லைப்பொருளையுங்கொண்டன பாலி, ஆலிபகுதிகள். பின்வருவனவாற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. (ருக)

ஓதிமமும்வேந்தருலவுநெடுவீதிகளும்
போதகமேநிற்கும்புலியூரே—மாதவர்க்கு
வீடளித்தார்மாட்டினார்வேணிபுயத்தாரிதழி
ஏடளித்தார்மாட்டினாரில்.

இ-ள். ஓதிமம் உம்—அன்னங்களும், வேந்தர் உலவும்—அரசர்களுலாவும், நெடுவீதிகள் உம்—நெடிய வீதிகளும், போது அகம் ஏ—தாமரைமலரிடத்தே, நிற்கும்—நிலைபெறும், போதகம் ஏ—யானைகளாலே, நிற்கும்—நிற்கப்படும்—புலியூர்—புலியூரானது, மாதவர்க்கு—பெரியதவத்தினையுடையவர்க்கு, வீடு அளித்தார்—முத்தியைத்தந்தருளினவரும், மாட்டினார்—இடபவாகனத்தையுடையவரும், ஆர்—ஆத்திமலரும், இதழி—கொன்றைமலருமாகிய இம்மலர்களின், ஏடு—இதழ்களாலமைந்த, அளி—வண்டுகள்நிறைந்த, தார்—மாலையை, வேணி மாட்டினார்—சடையினிடத்துள்ளவரும், புயத்து மாட்டினார்—புயத்தினிடத்துள்ளவருமாகிய இறைவரது, இல்—திருமனையாம்.

மாட்டுதல் என்னும் வினைக்கு அணிதல் பொருளென்னையால் "வேணிபுயமீதிதழி—என்னும் பாடத்தைமாற்றுக யாம் இடம். அதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. நிற்கும் செயப்படுபொருளில்வரும் படுவிகுதி குன்றிவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்றாய் நிற்றலால் யானைகளால் நிற்கப்படும் எனப்பொருள்கொள்க (ருஉ)

மாத்தயங்குசோலைகளும்வந்தவப்பார்தாமுமகிழ்
பூத்தழைக்கப்பாடும்புலியூரே—வாய்த்தபுலி
யோடப்பதஞ்சலியாருன்மகிழமன்றினடப்
ஆடப்பதஞ்சலியாராவு.

இ - ள். மா—வண்டுகளால், தயங்கு — விளங்காநின்ற, சோலைகள் உம்—சோலைகளும், வந்த—தரிசிக்கவந்த, அப்பர்தாம் உம்—அருளுடையாசுகளும், (மகிழ்—மகிழமரத்தின், பூதழை —பூவையுந் தழையையுமுடைய, கப்பு—கொம்புகளால்,ஆடும் —ஆடாநிற்கும்) மகிழ்பூத்து—மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, அழைக்க— அழைத்தருள்செய்ய, பாடும்—திருப்பாசுரங்கள் பாடாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வாய்ந்தபுலி ஓடு—சிவநேயம் பொருந்திய வியாக்கிரபாதரோடு, அபதஞ்சலியார்—அப்பதஞ்சலி முனிவரும், உள்மகிழ—மனமகிழ, மன்று இல்—பொன்னம்பலத்தில், நடம்ஆட—ஆநந்தநடனஞ்செய்ய, பதம்சலியார்—திருவடி சலியாத இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

வாய்த்த வலித்தல் விகாரம். (௫௬)

கட்பங்கயமின்னார்கார்க்குழலிலந்தியினிற்
புட்பஞ்சரஞ்சேர்புலியூரே—நட்பினொடு
மெச்சிக்கும்பிட்டார்மெலிவொழிப்பார்வந்தியிட
இச்சிக்கும்பிட்டாரிடம்.

இ - ள். பங்கயம்—தாமரைபோன்ற, கண்—கண்களையுடைய, மின்னார்—மின்னலையொத்தபெண்களது, கார்—கரிய குழல் இல்—கூந்தலிலும், அந்தியின் இல்—அந்திக்காலத்திலும் (புட்பம் சரம் சேர்—மலராற்றொடுத்த சரம்சேரும்) புள்—பறவைகள், பஞ்சரம்—கூட்டில், சேர்—அடையும், புலியூர்—புலியூரானது, நட்பு இன் ஒடு—சிவநேயமுதிர்ச்சியோடு, மெச்சி—புகழ்ந்து, கும்பிட்டார்—கும்பிடும் அடியாரது, மெலிவொழிப்பார்—பிறவித் துன்பத்தை யொழிப்பவரும், வந்தி இட—வந்தியாகொடுக்க. இச்சிக்கும்—விரும்பிய, பிட்டார்—பிட்டிணைவையுமுடைய இறைவரது, இடம்—இடமாம்.

அரிமருத்தன பாண்டியனேவலாளர் ஒறுக்கும் ஒறுப்பினையாற்றாதிரங்கிய வாதவூரடிகள் முறையீட்டிற் கிரங்கிச் சிவபெருமான், வையை ஊழிவெள்ளம்போலப் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டருளினர், அவ்வாறே பெருகிவரப் பாண்டியன்கண்டஞ்சி யடைக்கும்படி தன்னாட்டிலுள்ளவர்க்கு அளந்துவிட,

அவரவரடைக்குங்காலையில் பிட்டுவிற்கும் வந்தியம் மைதனக்குக் கூலியாள் கிடையாது வருந்துங்காலையில் இறைவர் கூலியாளாய் எதிர்ப்பட்டுப் பிட்டைக் கூலியாகப்பெற்றுண்டு அவர்களை ஏந்தகரையையடைக்கத் தொடங்கினர் என்பது புராண வரலாறு. (௩௪)

சாரொலிநீடாவணமுந்தம்பதியைமாதருங்கற்
பூரமணந்துன்னும்புலியூரே—பாரினுடன்
ஊதையங்கியம்புவானுட்புறம்பான்மாதர்பக்கற்
றூதையம்கியம்புவான்றோய்வு.

இ - ள் ஒலிசார் — ஆரவாரம்பொருந்திய, நீடு ஆவண உம்—நெடியகடைவீதியும், தம்பதிஐ—தமது கணவனை, மாதர்உம்—கற்புடையபெண்களும (கற்பூரம்மணம்—கருப்பூரவாசனையால், துன்னும்—நெருங்கி மணம்வீசும்) கற்புஊர—கற்பு அதிகரிக்க, மணந்து—கலந்து, உன்னும்—கருதிவாழும், புலியூர்—புலியூரானது, பார்இன் உடன்—பிருதிவியோடு, ஊதை—வாயுவும், அங்கி—தேயுவும், அம்பு—அப்பும், வான்—ஆகாயமுமாகிய பஞ்சபூதங்களின், உள்புறம்பான்—உள்ளும் புறம்பும் கலந்திருப்பவரும், மாதர் பக்கல்—பரவையாரிடத்து, தூது ஐ (ஆளுடைநம்பிகள்பொருட்டு) தூதுமொழிகளை, அங்கு இயம்புவான்—அவ்விடத்துக் கூறுகின்றவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—பொருந்தும் இடமாம்.

பெருமாட்டியார் தோழியரிருவரு ளொருவராகிய கமலினியார் திருவாரூரில் உருத்திர கணிகைமார் மரபிற் பிறந்துபரவைநாச்சியாரெனத் திருப்பெயர்பூண்டு சிவநேசம் பூண்டொழுகுநாள், ஒருநாள் ஆளுடைய நம்பிகள் எதிர்ப்பட்டுப் பெருமானார் திருவருளால் திருமணஞ்செய்து சிலநாள்சென்றபின், திருவொற்றியூர்க் கெழுந்தருளிப் பெருமானாரைத் தரிசித்து அநிந்திதையார் வேளாளர் மரபிற் பிறந்து சங்கிலிநாச்சியாரெனத் திருப்பெயர்வாய்ந்து அத்திருவொற்றியூரில் திருப்பணிசெய்தொழுகுவாரைக்கண்டு சிவபெருமானார் திருவருளால் திருமணமுடித்திருத்தலை, அப்பரவை நாச்சியார் கேள்வியுற்றுப்பிணை

த்தபின், ஒருகாற்செய்தசிவதரிசனத்தின்மகிமையாற் பெரும்பாவங்களெல்லாமொழிந்து உடனே சிவகதிபெற்றனனென்பது* முன்னடிகளிற் குறித்த கதை. பாதகம் - வடசொல். துற்சகன் - வடசொற்சிதைவு; துஸ்ஸஹனென்னும்வடசொல்லுக்கு - பொறுக்கவொண்ணாதவனென்று பொருள். கண்டு உவந்து என்னும் வினைகளை ஊருக்கேற்றி யுரைப்பாருமுளர். துற்சகனும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு; கீழ்ச்செய்யுளில் வந்த துன்மதனையும், மேற்செய்யுளில்வருமத்துற்றெரிசனனையும் நோக்கிய இறந்தது எதிரது தழுவிய எச்சப்பொருளதாகவுங் கொள்ளலாம். போத - புகுத என்பதன்மரூஉ; போ என்னும் பகுதியின்மேல த - சாரியையென்றுங் கொள்ளலாம். பிரமன் எப்பொழுதும் நான்குமுகங்களாலும் நான்குவேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்கின்றமையின், அவனுக்கு வேதனென்று பெயர்; இதனை வேதா என்னும் வடசொற்றிரிபாகக் கொண்டால், விதித்தற்றொழிற்குரிய கடவுளென்று பொருளாம். சர்வசங்காரகாலந்தோறும்ஒடுங்குகிறபிரமாக்கள் தலைகளையும் விஷ்ணுக்களது எலும்புகளையும் சிவபிரான மாலையாகத்தொடுத்து, எப்பொழுதும் அழிவில்லாமல் எஞ்சுகின்றபொருள் தாமொருவரே யென்று அப்பிரமாதியோர் அறிந்து வழிபட்டு நற்கதியுடைதற்பொருட்டு, ஆபரணமாக அணிகின்றனரென்பதுபற்றி, 'வேதனசிரம அக்கு அணிந்தார் சேர்த்து' என்றார். மதலையென்னுங் கொன்றைமரத்தின்பெயர், அதன்பூவுக்கு முதலாகுபெயர். திருமால் நரசிங்காவதாரமெடுத்து இரணியனைச் சங்கரித்தபின் அவனிரத்தமுழுவதையுங்குடித்து அதனால் மயங்கிச் செருக்குக்கொண்டு மூவுலகங்களுக்கும் வருத்தம்விளைத்தபொழுது, அதனைப் பிரமன்முதலிய தேவர்களாலறிந்த பரமசிவன் அவர்களவேண்டுகோளால் சரபவுருக்கொண்டு அச்சிங்கத்தைக்கொன்று அதனதோலைமேற்கொண்டனரென்னுங் கதைபற்றி, 'நரசிங்கத்துரமலையக்கணிந்தார்' என்றது. உரமது, அது-முதல் வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. நரசிங்கம்-கழுத்துக்குக்கீழ்ப்பட்டது மனிதவடிவமும், முகம் சிங்கவடிவமு மாக அமைந்த திருமாலின் நான்காமவதாரம். அணிந்தார் - இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்கதொகை. (௩)

ச.—(இ - ள்.) மறையோன் - ஒருபிராமணனானது, உள் - மனம், களிப்ப - மிகமகிழும்படி, பொன் குடையால் - அழகியகுடையொன்றை (அவனுக்கு)க் கொடுத்த புண்ணியமாத்திரத்தைக்கொண்டு, துற்றெரிசனன் - துர்த்தரிசனனென்னும் வேடனுக்கு, நல கதியை - உயர்ந்தபதவியை, நல்கும் - கொடுத்தருளின, புலியூரே - புலியூரானது,—சொல கிளர் நால் ஆரணம் ஆறு அங்கத்தர் - சிறந்தசொற்கள்விளங்குகிற நான்குவேதங்களையும் (அவற்றின்) அங்கமான ஆறுசாஸ்திரங்களையும் வெளியிட்டவரும், அம் பவளம் மேனியின் - அழகியபவழநிறமான தனதுஉடம்பிலே, நாரணன் மால் தங்கு - நாராயணனென்னும் ஒருபெயரையுடைய திருமால் தங்கப்பெற்ற, ஓர் அத்தர் - ஒரு [இடது] பாகத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

விந்தியமலையையடுத்த வனத்தி லுள்ள வேடர்களின் தலைவனான துற்றெரிசனனென்பவன் வழிப்பிரயாணிகளைக் கொள்ளையடித்துக் கொலைசெய்தொழுகுகிற தன்வழக்கப்படி, ஒருநாள் அவ்வழியில் வயதுமுதிர்ந்த ஓரந்தணன் வரக்கண்டு அவனைக்கொல்வதாக அச்சமுறுத்தி அவனதுபொருள்முழுவதையுங் கவர்கையில், அவ்வந்தணன் அஞ்சி 'பெருமூப்புடையவனாகிய யான் வெயிலால்வருந்தாவண்ணம் நீகவர்ந்தகுடையைமாத்திரம் எனக்குக்கொடுத்துவிட்டுப்போ' என்று வேண்ட, அங்ஙனமேஅக்குடையை அவ்வந்தணனுக்குத் தானஞ்செய்து, அந்நல்வினையால், அவ்வேடன் சிலநாட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தைநீத்துச் சிவகதியடைந்தனனென்பது இச்செய்யுளின்

க்குற்றனர், அப்பிணக்குப் பிறர்மாற்றுதலரிதாதலால் அப்பெரு மானுரே பிணக்கொழியத் தூதுசென்றனர் என்பது புராணவ ரலாறு. ஊழைதயங் கிம்புவான் எண்ணும் மைத்தொகை.

தாசிபக்கல் எனப்பாடம் உண்டு புராணமுதலிய வற றுள் பரவைநாச்சியாரிடத்துச் சிவபெருமானார் தூதுசென்றரு ளினமையைக் கூறுமிடத்துத் தாசியென்றாயினும் அவர்கட்கு ரியமற்றைப் பரியாயநாமங்களாலாயினு மறந்துங் கூறினவரில் லையாதலால் மாதர்பக்கல் எனப்பாடங் கொண்டாம். (ருரு)

மீத்தாவிமகரனை மீன்பாய்ந்தரம்பையினைப்
பூத்தாறுடைக்கும்புலியூரே—கூத்தாடிப்
பாதஞ்சிவந்தார்பழிக்காலவாயினிலோர்
போதஞ்சிவந்தார்புரி.

இ - ள். மீ—மேலே, தாவு—தாவிச்செல்லும், இமகர ன்ஐ—சந்திரனை, மீன்பாய்ந்து — மீன்மேலேபாய்ந்து, அரம் பையின்ஐ—வாழையினை (பூத்த ஆல்—மலர்ந்த ஆலமரம், து டைக்கும்—களங்கம் போக்காநிற்கும்) பூ—பொலிவினையுடை ய, தாறு—குலையினை, உடைக்கும்—உடைக்காநிற்கும், புலியூர் —புலியூரானது, கூத்தாடி—ஆநந்தநடனஞ்செய்து, பாதம்சிவ ந்தார்—திருவடிசெவந்தவரும், பழிக்கு — பழியின்பொருட்டு, ஆலவாயின் இல்—திருவாலவாயில், ஓர்போது—ஒருகாலையில், அஞ்சிவந்தார்—அஞ்சிவந்தவருமாகிய இறைவரது, புரி—திரு நகராம்

ஒருமறையவன் திருப்புத்தூரிலிருந்து பிள்ளையோடு தன் மனைவியுடன் மாமன்வீட்டிற்குச்செல்ல மதுரையைநோக்கி வருங்கால், வழியில் வந்தவேசறவினால் தன்மனைவிநீர் வேட் கையளாய்மூர்ச்சித்திருத்தலைக்கண்டு அவ்வழியிலிருக்கும் ஓரா லமரத்தின் கீழிருத்தித் தண்ணீர்கொண்டுவரச்சென்றனன், அ ப்போதவளாயுளுலந்தமையால் அம்மரத்திலேறுண்ட அம் பால் உயிரிழந்தனள், தண்ணீர்கொண்டு வரச்சென்ற அம்ம றையவன்வந்து நோக்கி யென்மனைவியி னுயிர்வாங்கிய பாவி யாரெனச் சுற்றிலும் பார்க்கும்போது வில்லில் அம்பேறிட்டு

வழியில்வரு மிருகங்களைத் தேடியம்மரத்தில் ஓர்பாலொதுங்கி நின்ற வேடனைநோக்கி இவன்தான்கொன்றனனென்று துணிந்து அவனைப்பிணித்து அப்போதுள்ள குலோத்துங்க பாண்டியன்முன்னே கொண்டுவந்துவிட்டனன், அவன் மிகவும் ஒறுத்தும் தான்கொன்றவனல்லாமையால் உண்மைகூற அரசன் மனங்கலங்கி யிறைவர் சந்நிதிக்குச்சென்று குறைகூறுங்காலையில், அவர் திருவருளால் இந்நகர்க்குப் புறம்பிலுள்ள வணிகர் வீதியில் கலியாணம் நடக்கின்றது அங்கு இந்த அந்தணனோடு வருவாயாகில் உண்மைதெரிவிப்போமென்று ஓரசரீரியெழ, அதனைக்கேட்டுமகிழ்ந்துவிடைபெற்று அவ்வணிகர்வீதியில் மணம்நடக்கும் வீட்டில்சென்று ஒருபாலிருக்குமிடத்து, மணவாளன் ஆயுள்முடிந்தமையால் இயமனுலேவப்பட்டு வந்தகாலபடரிருவரில் ஒருவன் இவன் மணவாளனுயிருப்பதாலிவனுயிர்வாங்குவது எவ்வாறென்று வினவ, மற்றொருவன் நேற்றுநோயில்லாத ஒருபார்ப்பனியை ஆலமரத்திலேறுண்ட அம்பினைவீழ்த்தியெவ்வாறுயிர்கவர்ந்தேமோ. அப்படியே யிங்குள்ள பசுவாலிவனுயிரைக் கவர்வோமென்று பேசியதுகேட்டு அவ்வேடனுக்கு மகிழ்ச்சிசெய்தனுப்பினன் என்பது புராணவரலாறு. ()

அற்பகற்சோட்டன்றிலன்பாலாந்தவத்தாலும்பருக்கு
புற்பதிமேலாகும்புலியூரோ—வெற்பினுரு [ம்
வந்தக்கழலொளியார்மன்றுளெவருக்குமர
விந்தக்கழலொளியார்வீடு.

இ - ள். அல்பகல்—இரவிலும் பகலிலும், சோடு அன்றில்—ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும், அன்பு ஆல்—அன்பினல், ஆம்—ஆகிய, தவத்து ஆல்—தவத்திஞல் (உம்பர்—உக்கும்—தேவர்கள் மனதையும் உயர்ச்சியையுடைய, புற்பதிமேல்—பனைமரத்தின்மேல், ஆகும்—பிரியாதுவசிக்கும்) உம்பருக்குஉம்—விண்ணுலகிற்கும், புல்—வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசிக்கும்—பதி—திருநகர், மேல்ஆகும்—மேற்பட்டுவிளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வெற்பின் உருவம் — மலைவடிவமாய், த்க்க அழல் ஒளியார்—கனிந்ததீப்பிழம்பினெளிவாய்ந்தவரும்,

மன்றுஉள்—பொன்னம்பலத்தில், எவருக்குஉம்—யாவருக்கும், அரவிந்தம்—தாமரைமலர்போன்ற, கழல்—திருவடியை, ஒளியார்—கரவாதவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

வெற்பினுருவந்தக்கழலொளியார் என்பதைமுன்புகாண்க.

மாவனஞ்சூழ்காவிடத்துமாலுறுமின்னாரிடத்தும்
பூவைவண்டூதுந்தென்புலியூரே—நாவளைந்து
பிட்டிரதமென்றார்பிரமப்பாகாகொடுவா
தட்டிரதமென்றார்தலம்.

இ - ள். மாவனம்சூழ்—பெரியகாடுபோலச்சூழ்ந்த, காஇடத்துஉம்—சோலையினிடத்திலும், மால்உறும்—காமமயக்கங்கொண்ட, மின்னார் இடத்துஉம் — மின்னலையொத்த பெண்களிடத்தும் (பூ—பூவில், வை—வாய்வைத்து, வண்டு ஊதும்—வண்டுகளூதும்) பூவை—நாகணவாய்ப்புள், தூதுஉம்—தூதுமாகும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ளபுலியூரானது, நாஅளைந்து—நாவிற்கலக்க, பிட்டு—பிட்டின், இரதம்—இரசத்தை, மென்றார்—சுவைத்தவரும், பிரமன்பாகா—பிரமனாகிய பாகனே, கொடுவா—கொண்டுவா, தட்டு—தட்டினையுடைய, இரதம்—தேரை, என்றார்—என்று திருவாய்மலர்ந்தவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

பிட்டிரதமென்றார் என்பதைமுன்புகாண்க. திரிபுரதகனஞ்செய்தற்குப்பிரமன் சாரதியாயிருந்தமையால் பிரமப்பாகாகொடுவாதட்டிரதம் என்றார் என்றனர். ஆகும் என்னும் வினைமுற்றுச் சொல்லெச்சமாய் நின்றது. கொணர்வா என்று வழக்கின்மையால்கொடுவா எனப்பாடங்கொள்க. கொணர் வினைப்பகுதி. கொண்டுவா எனப்பொருள். தொழிற்பெயர் முதலின ஆகுமிடத்து ஈற்றயல் குறுகிரகரமெய்விரிந்து கொணர்தல், கொணர்ந்த, கொணர்ந்து, கொணர்பு, கொணரா, எனவருதலின். (சுக)

பண்டுதவஞ்செய்திடவும்பள்ளரலத்தாலுழவும்
புண்டரிகமலருகும்புலியூரே—விண்டுமறை
வேந்துமறியாரிருக்குமேயறியார்தீயகலோ
டேந்துமறியாரிருக்குமில்.

இ - ள். பண்டு—முன்பு, தவம்செய்திடஉம்—தவஞ்செய்யவும், பள்ளர்—பள்ளர்கள், அலத்து ஆல்—கலப்பையால், உழஉம்—உழுதொழில்செய்யவும் (புண்டரிகம்—வியாக்கிரபாதர், அல்கும்—தங்கும்) புண்டரிகம் — தாமரைமலர்கள், மல்கும—நிறைந்து விளங்கும், புலியூர — புலியூரானது, விண்டுஉம்—திருமால்உம், மறைவேந்துஉம்—பிரமனும் ஆகிய இவர்களால், அறியார்—அறியப்படாதவரும், இருக்கு—இருக்குவேதத்தால், மெய்—பொருந்தி, அறியார் — அறியப்படாதவரும், தீஅகல்ஒடு—தீயகலினோடு, ஏந்தும் மறியார்—மானையேந்திய இடத்திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், இருக்கும்—எழுந்தருளியிருக்கும், இல—திருமனையாம்.

விண்டு, இருக்கு இரண்டும் வடசொற்களாதலால் குற்றியலுகரங்கெடாது, அதனால்வேந்துஎன்பதின் இறுதியிலுள்ள உம்மையைவிண்டு என்பதனோடு கூட்டியும், மெய் எனப்பிரித்தும் பொருள்கொண்டாம். (௫௯)

சாற்றுதிருத்தொண்டருஞ்செய்ச்சங்கினமுமுந்தும
போற்றவளமிக்கபுலியூரே—ஏற்றுருவாய்ச் [தி
சங்கத்தரங்கத்தர்தாங்கமகிழ்வோருமையோர்
பங்கத்தரங்கத்தர்பற்று.

இ - ள். சாற்று—புகழும், திருத்தொண்டர்உம்—அடியாரும், செய்—வயல்களிலுள்ள, சங்கு இனம் உம்—சங்கின் கூட்டங்களும் (உந்து—தூண்டாநின்ற, மதி — பேரறிவால், போற்ற—துதிக்க, வளம்மிக்க—செழுமைமிகுந்த) முந்து—முற்பட்ட, மதிபோல்—சந்திரன்போல — தவளம்மிக்க—வெண்ணிறமிகுந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஏற்று உரு ஆய்—இடபவடிவாய், சங்கம்—சங்குகளையுடைய, தரங்கத்தர்—அலைவாய்ந்ததிருப்பாற்கடலையுடைய திருமால், தாங்க மகிழ்வோர்-விடையாய்ச் சுமக்கமகிழ்ச்சி கூருகின்றவரும், உமை—உமாதேவியாரை, ஓர்பங்கு—இடப்பாகத்திலுடைய, அத்தர்—தலைவரும், அங்கத்தர்—எலும்பாபரணத்தை யுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்பு கூர்ந்திருக்கு மிடமாம். (௬0)

தெள்ளிமையோர்போற்றுதொறுந்தேம்பொழிறோறு
புள்ளிவருமால்சேர்புலியூரே—வெள்ளிச் [ங்கனிச்செம்
சயிலத்திருப்பார்சனிப்பிறப்பிலென்னைப்
பயிலத்திருப்பார்பதி.

இ - ள். தெள்—மனத்தெளிவோடு, இமையோர்—தேவர்கள், போற்றுதொறும — துதிக்குந்தோறும், தேம்பொழில்தோறும்—தேன்வாய்ந்த சோலைகள்தோறும் (கனி—கனிதலையுடைய, செம்புள்—கருடவூர்தியில், இவரும்—ஏறும், மால்சேர்—திருமால்சேரும்) கன்னி—கன்னிராசியும், செம்—செம்மைவாய்ந்த, புள்ளி—கற்கடகராசியும், வரும்—வந்துதங்கும், ஆல்சேர்—ஆலவிருட்சம் நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, வெள்ளிசயிலத்து—வெள்ளிமலையில், இருப்பார் — இருப்பவரும், சனி—சனித்தலாகிய, பிறப்பு இல்—சனனத்தில், என்ஐ பயில—என்னைப்பொருந்த, திருப்பார் — திருப்பாதவருமாகிய இறைவரது, பதி—திருத்தலமாம்.

கனி—பழங்களில், செம்புள்ளி—செவந்தபுள்ளிகள், வரும்—பொருந்திய, ஆல்—ஆலவிருட்சங்கள் எனவும் ஒருபொருள். தோறும் என்னும் இடைச்சொற்கள். முன்னது தொழிற்பயில்வுபொருளிலும், பின்னதுஇடப்பன்மைப்பொருளிலும் வந்தன. கன்னி கனி. தொகுத்தல் விகாரம். (சுக)

தங்கவவை சேவிக்கத்ததண்ணறைவண்டுண்ணவரு
புங்கவரேசேரும்புலியூரே—அங்கைதனில் [ம்
ஏந்துதலையோட்டினரேத்துமன்பர்தாய்முலைப்பால்
மாந்துதலையோட்டினர்வாழ்வு.

இ - ள். தங்க அவை—பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்க—துதிக்கவும், தண்—தண்ணிய, நறை—தேனை, வண்டுஉண்ண—வண்டுகளுண்ணவும் (வரும்—வாராநின்ற, புங்கவர்ஏ—தேவர்களே, சேரும்—சேராநிற்கும்) அரும்பும்—முகிழ்க்கும், கவர்ஏ—மரக்கப்புகளே, சேரும்—நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, அங்கைதன் இல்—அழகிய திருக்கரத்தில், ஏந்து—ஏந்திய, தலைஓட்டினர் — பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும்

(தம்மை) துதிக்கும், அன்பர்—அடியார்கள், தாய்முலைபால்—தாய்மாரின் முலைப்பாலினை, மாந்துதல்ஐ—உண்ணுதலை, ஓட்டிஞர்—ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழ்ந்திருக்கும் இடமாம்.

அடியவர் பிறப்பினையொழிப்பவர் என்பார் தாய்முலைப்பால் மாந்துதலையோட்டினார் என்றார். (௬௨)

முத்திதரும்பூசையென்றுமுமைதனைப்பேசிடென்று
புத்தரவமாற்றும்புலியூரே—சித்திமதி
நேமித்தாரத்தனார்நித்தியகல்யாணிசிவ
காமித்தாரத்தனார்காப்பு.

இ - ள். முத்திதரும்—மோட்சத்தைத்தாராநின்ற, பூசை—சிவபூசனையை, என்றும்—எக்காலத்தும், உமைதன்ஐ—உமைப்பெண்ணை, பேசிடென்று—பேசாயென்று (புது—புதுமைவாய்ந்த, அரவம்—பாம்பாகிய பதஞ்சலியார், ஆற்றும்—செய்யும்) புத்தர்—புத்தர்களது, அவம்—பாவம் விளைக்குஞ்சமயவொழுக்கத்தை, மாற்றும்—போக்கும், புலியூர—புலியூரானது, சித்தி—சித்திகளையும், மதி—புத்திகளையும், நேமித்தார்—நியமித்தவரும், அத்தனார் (அயன்முதலியோர்க்கு) மூத்தவராயுள்ளவரும், நித்தியகல்யாணி — நித்தியகல்யாணியாகிய, சிவகாமி—சிவகாமியம்மையாரை, தாரத்தனார்—மனைவியராகவுடையவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல்கொள்ளுமிடமாம்.

நியமித்தார் நேமித்தார் வடமொழித்திரிபு. புதுமை அரவம் ஈறுகெட்டுத்தன் ஒற்றிரட்டித்துப் புத்தரவம் என நின்றது. (௬௩)

சொற்பழுத்தமாமுநியுஞ்சூழுந்துறவினரும்
புற்பதத்தையாரும்புலியூரே—உற்பவித்த
கஞ்சமனைவிட்டினார்கம்பமுறித்தார்செம்பதத்தால்
வெஞ்சமனைவிட்டினார்வீடு.

இ - ள். சொல்பழுத்த—புகழ்மிக்க, மாமுநி உம்—பெருமைவாய்ந்தவியாக்கிரபாதமுநிவரும், சூழும் துறவினர்உம்—

சூழ்ந்த துறவிகளும் (புல்பதத்துஐ—புலியின்காலினை, ஆரும்-பொருந்திய) புல்பதத்துஐ—புல்லரிசியாலாகிய உணவினை, ஆரும்—உண்ணும், புலியூர்—புலியூரானது, உற்பவித்த—திருமாலுந்தியிற்றோன்றிய, கஞ்சம்—தாமரையாகிய,மனைவீட்டினார்-இல்லத்தையுடையபிரமனது, கம்பறித்தார்—தலையைக்கொய்தவரும், செம்பதத்துஆல்—செவந்ததிருவடியினால், வெம்சமன்ஐ—கொடிய இயமனை, வீட்டினார் — உதைத்தருளினவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

யாவையும் படைத்தலால் நானேயிறைவனென்றகங்கரித்தபிரமனுக்கு நான்குவேதங்களும்வந்து நீயிறைவனல்லவெனக்கூறவு மயங்கியிறுமாந்திருத்தலால் வயிரவமூர்த்தி, அவன்செருக்கொழியச் சிரங்கொய்தனர் என்பதும், திருக்கடவூர் என்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்துவந்தமார்க்கண்டேயமுனிவர் வாழ்நாளுலந்தமையாலவருயிர் கவரவந்தஇயமன்பாசம்வீசியபோது அவனையுதைத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௪)

நன்குற்றமாதருமங்கல்லார்கண்முன்றில்களும்
பொன்கற்படுக்கும்புலியூரே—மென்கட்
கமலவடிவந்தியார்கட்கருளார்ஞான
அமலவடிவந்தியாரார்வு.

இ - ள். நன்கு உற்றமாதர் உம் — நன்மைமிக்கபெண்களும், அநல்லார்கள்—அப்பெண்களது, முன்றில்கள்உம்—முற்றங்களும் (பொன்—இலட்சுமியினது (கற்பையொத்த) கற்பு அடுக்கும்—கற்பினைப்பொருந்திய) பொன்—பொன்கட்டிகளை, கல்படுக்கும்—கல்லாகப்படுத்த, புலியூா—புலியூரானது, மெல்-மெல்லிய, கள்—தேன்வாய்ந்த, கமலம்—தாமரைமலர்போன்ற, அடி (தமது) திருவடியை, வந்தியார்கட்கு—வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார்—அருள்செய்யாதவரும், அமலம்—மலரகிதமாகிய, ஞானம்வடிவு—அருள்வடிவம்—அந்தியார்—செவ்வானநிறத்தையொத்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்தும் இடமாம். (௬௫)

தேம்பொழின்மேற்சேல்பாயச்செங்கழையைமேதியு
பூம்பழனஞ்சாரும்புலியூரே—மேம்படுமெண் [ணணப்
டோளுக்காசைப்பட்டார்தொண்டாமியற்பகையில்
லாளுக்காசைப்பட்டாராரவு.

இ - ள். தேம் — தேன்பொருந்திய, பொழில்மேல்—சோலையின்மேல், சேல்பாய—சேல்கள்பாயவும், செங்கழை ஐ—செங்கரும்பினை, மேதி உண்ண — எருமைகளுண்ணவும் (பூ—பொலிவமைந்த, பழன்—பழங்கள், நஞ்சு—நைந்துவீழ்ந்து, ஆரும்—நிறைந்துகிடக்கும்) பூபழனம்—தாமரைமலர்களையுடைய வயல், சாரும்—சேர்ந்துசூழும், புலியூர்—புலியூரானது, மேம்படும்—மேம்பட்ட, எண்தோளுக்கு—எட்டுத்திருப்புயங்களுக்கும், ஆசைபட்டார் — திக்குகளையே பட்டுத்தரீயமாக அணிந்தவரும், தொண்டுஆம்—அடியவராகிய, இயற்பகை இல்லாளுக்கு—இயற்பகைநாயனார் மனையாள் பொருட்டு, ஆசைப்பட்டார்—விருப்பமுற்றவர்போல்நடித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு - பொருந்துமிடமாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வைசியர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த இயற்பகைநாயனார் அடியார் திறத்து அன்புபூண்டொழுகு முறுதிப்பாட்டினை யாவருமுணர்ந்துய்ய, சிவபெருமானார் ஒருதூர்த்தவேட முடையவராயவரில்லத்திற்குச் சென்று, அவர்செய்யும் வழிபாட்டிற்கு மகிழ்ந்து உமது மனைவிவேண்டுமென, அதற்கிசைந்து கொடுக்கப்பெற்றுச் செல்லுங்கால், வழியிலந்நாயனார் சுற்றத்தார் இசையாது இறைவனைத்தடுக்க அவர்களைக்கண்டித்து வழிவிட்டுத்திரும் புகையில், ஓரிடையூறு வந்ததுபோல மீளவுங்கூவி ரிஷபவாகனரூடராயவர் மனைவிக்கும் அவருக்கு முத்திகொடுத்தார் என்பது புராணவரலாறு. ()

கார்ப்புணர்ப்பிற்பொற்கலையைக்காமுகர்க்காவேள்வர
போர்ப்பவனன்பார்க்கும்புலியூரே-பார்ப்பதியாம் [வைப்
பெண்டனுகத்தடுத்தார்பேர்மணத்திற்சுந்தரனைத்
தொண்டனுகத்தடுத்தார்தோய்வு.

இ - ள். கார்—மேகம்போல நிறம்வாய்ந்த, புணர்ப்பு இல்—திருமேனியில், பொன்கலை—பீதாம்பரத்தை, காமுகர்க்கு ஆக—காமிகளுக்காக, வேள்வரவு—மன்மன துவருகையை (போர்ப்பவன்—போர்க்குந்திருமால், அன்பு—அன்பினால், ஆர்க்கும்—பிணிக்கும்) போர்—போர்த்தொழிலையுடைய, பவனன்—வசந்தன், பார்க்கும்—பார்க்கின்ற, புலியூர்—புலியூரானது, பார்ப்பதிஆம்—பெருமாட்டியாராகிய, பெண்—மாதரசியை, தன் ஆகத்து அடுத்தார்—தமது திருமேனியில் ஓர்பால் வைத்தவரும், பேர்மணத்துஇல்—பெரியதிருமணத்தில், சுந்தரனை—சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, தொண்டன்ஆக—அடிமையாக, தடுத்தார்—தடுத்து ஆண்டவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்திருக்கும் இடமாம்.

திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானுர்க்குப் பூமாலைதொடுத்துச் சாத்தும் திருப்பணி பூண்டொழுகும் ஆலாலசுந்தரரென்னுந்திருநாமமுடையவர் ஒருநாள் மலர்கொய்யச் சோலைக்குச்சென்றசாலையில், அங்குவந்த உமையம்மையார் தோழியராகிய அநிந்திதை, கமலினியென்னுந்தோழியரிடத்துக் காதல்கொண்ட காரணத்தால் உன்னையாம் வந்து தடுத்தாட்கொள்வோம் நிலவுலகில் மானிடப்பிறப்புற்று இவர்கள் பாலின் பநுகர்வையென்றிறைவர் கட்டளையிட்டருளினர், அக்கட்டளையைமேற்கொண்டு திருநாவலூரில்சடையனாரென்னுந் திருநாமமுடைய ஆதிசைவருக்கு இசைஞானியாரென்னும் அம்மையின் திருவயிற்றிலவதரித்துப் பருவம்வாய்ந்து அம்மறையவர் குலத்திலோர் பெண்ணைத் திருமணமுடிக்கும்போது, இறைவர் ஓர்விருத்தபிராமணவடிவங்கொண்டு எமக்கு நீயடிமையென்று வழக்கிட்டு நம்பியாரூரனைத்தடுத்தாட்கொண்டனர் என்பது புராணவரலாறு. (சுஎ)

தென்னூர்பொழிலிடத்துஞ்செங்கனகமன்றிடத்தும்
புன்னாகத்தோடார்புலியூரே—நன்னீரை
விட்டுவிளக்கிட்டார்வினைதொலைத்தார்மாட்டினுமன்
பொட்டுவிளக்கிட்டார்நுழைவு.

இ - ள். தென் ஆர்—வண்டுகளினிசைநிறைந்த, பொழி ல்இடத்துஉம்—சோலையினிடத்தும், செம்—செவந்த, கனகம ன்றுஇடத்துஉம்—பொன்னம்பலத்தினிடத்தும் (புன்னாகம்— புன்னாகமலரின், தோடு ஆர்—இதழ்நிறைந்த) புல்—வியாக்கி ரபாதர், நாகத்து ஒடு—பதஞ்சலியாரோடு, ஆர்—பொருந்திய, புலியூர்—புலியூரானது, நல்நீர் ஐவிட்டு—நல்லநீரைவார்த்து, விளக்கு இட்டார்—விளக்கெரித்தநமிநந்தியடிகள், வினைதொ லைத்து—பிறவிக்குக்காரணமாகிய இருவினைகளைத்தொலைத்து, ஆர்மாடுஇன்உம்—எவரிடத்தினும், அன்புஒட்டு—அன்பாகிய பற்று, விள்ள—நீங்கினால், கிட்டார் (அவர்களை) அணுகாத இ றைவர், உறைவு—தங்குமிடமாம்.

சோழநாட்டில் எமப்பேறூரென்னும் ஊரிலவதரித்த நமி நந்தியடிகள் சிவநேயமுடையவராய்த் திருத்தொண்டுபூண்டு தி ருவாரூர்க்கு நாள்தோறுஞ்சென்று புற்றிடங்கொண்ட பெருமா னைத் தரிசனஞ்செய்தொழுகுநாளில் ஒருநாள், அந்த ஆலய த்தின் புறத்திலிருக்குந் திருவரனெறியப் பரைச்சேவிக்கச்செ ன்றபோது திருவிளக்குக் குறைவாயிருக்கப்பார்த்து நெய்வாங் கக் கமலாலயமென்னுந் திருக்குளத்தி னருகிருக்கும் ஒருவீட் டிற்போய் நெய்கேட்டனர், அவன் சமணனாதலால் உங்கள்தே வன்கையில் அக்கினியிருக்க வேறுதீபமேன், வேண்டுமானால் இந்தக்குளத்து நீரைவார்த்துவையெனக் கேட்டுத், தளர்ந்திருக் கும்போது பெருமானார் திருவருளால் கமலாலய தீர்த்த நீரை வார்த்துத்தீபம்வையென ஓர்திருவாக்கெழக்கேட்டு அவ்வாறே வார்த்துத் திருவிளக்குவைத்துத் தரிசித்துவந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. விள்ள என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சத்தி னது ளகரமெய் தொகுத்தல். (சுஅ)

பெட்பின்முகில்கண்டாற்பிறந்திறந்தாலெம்மேனைகைப்
புட்பரதங்காட்டும்புலியூரே—உட்பரிவாற்
கையாரமாவுனைத்தார்க்காத்தாற்கீழ்நூனுல்வர்க்
கொய்யாரமாவுனைத்தாரூர்.

முன்பாதியிலுள்ள வரலாறு. ஆர்த்தரிசனன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - சோக்குதற்குக்கொடியவனென்று பொருள் 'பொற்கொடையால்' என்றபாடம் கதைக்குப்பொருந்தாது. வேதம் நான்கு - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம். வேதாங்கம் ஆறு - சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தம், நிருக்தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன. சொல்கிளர் - புகழ்மிக்க என்றுமாம். சிவனது திருமேனிநிறம் செம்மையாதலால் "வளையுடைக்கை செம்மையவனாச் சோதியென்ன வாணிலச் சோதியெனன மறைபாகம்" என்பதனுங் காண்க. நாரணன்என்னும் உயர்திணைப்பெயரின் ஈறுகெட்டது. அர்த்தம் - அர்த்தம்: வடசொல்; பாதிவடிவம்: அதனையுடையவன், அர்த்தன். சிவபிரான் தனது இடப்பாகத்தில் உமாதேவியோடொப்பத் திருமாலையும் அடக்கிவைத்துக் கொண்டுள்ளானென்பது நூற்கொள்கை. பவளமேனியன்றோ எனவிந்த-பவழநிறமுடையவனென்றுங்கொள்ளலாம். 'மனற்பொற்றுக்களிக்க' என்றும் பாடங்கொள்ளலாம். (௪)

௫.—(இ - ள்.) ஓர் - ஒப்பற்ற, பழமுனிவன் - பாலமுனிவர், தாண்டு - பாயுந்தன்மையுள்ள, புலி - புலியினுடைய, கால் - கால்களையும், கை - கைகளையும், உகிர் - நகங்களையும், ஆர்ந்து இருந்து - தாம்பெற்றிருந்து, அர்ச்சிக்கும் - சிவபூசைசெய்கின்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—பாண்டியற்கு - பாண்டியனுக்காக, மாணிக்கம் - மாணிக்கங்களை, காட்டினோர் - காணச்செய்தவரும், மறைப்பாலனை - சிறந்தவேதங்களுக்குரிய ஓர் அந்தணச்சிறுவன் (அபிஷேகஞ்செய்த), பாலால் - பாலினால், அங்கு - அப்பொழுது, வேணிக்கு - (கங்கை) சடையை, ஆட்டினோர் - அசைத்தருளினவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

மத்தியந்தினமுனிவர் குமாரர் தமது தந்தையின் கட்டளைப்படி சிதம்பரத்தையடைந்து திருமூலட்டானேசுவரரைப் பூசித்துவருநாட்களில் ஒருநாள், 'பொழுதுவிடிந்தபின் சென்று அர்ச்சனைக்கு மரங்களினின்று மலரெடுக்கலாமென்றால், அப்பொழுதைக்குள் வண்டுகளால் அம்மலர்கள் இவிடுகின்றனவாதலின், அம்மலர்கள் பூசனைக்குப் பயன்படாவாகின்றன; பொழுதுவிடிதற்குமுன் மலரெடுக்கலாமென்றால், வழிதெரியாமையும், இருட்பொழுதில் மரங்களிலேறினால், அவற்றில் விழாவண்ணம் பற்றுதற்குக் கைகால்கள் வழுக்குறுகின்றன; அதனால் யானெப்படி நல்ல மலர்களைக் கொண்டு பூசிப்பதுஎவ்வாறு' என்று வருந்தியிருக்கையில், சிவபெருமான் காட்சி கொடுக்கப்பெற்று அப்பிரானை வணங்கிப் பிரார்த்தித்தபடி, அவனருளால், புலியின கால்கைகளைப்போன்ற கூரிய வலிய நகங்களையுடைய கால்கைகளையும், அவற்றில் கண்களையும் பெற்று வியாக்கிரபாதரென்றும் பெயருடையவராய் முறைப்படி பூசனைபுரிந்தனரென்பது முன்னடிகளிற்குறித்தகதை. வழுக்காமற்பற்றியேறுதற்குக் கால்கைகளில் நகங்களும், பார்த்து எடுத்தற்கும் பூக்களைப்பழுதுபார்த்தெடுத்தற்கும் இவற்றில் கண்களும் வேண்டப்பட்டனவென்க. மதுரையில் வீரபாண்டியனுக்கு மகுடஞ்சூட்டக் கருதி மந்திரிகள் கருவூலத்திற் சென்று பார்க்கையில், அவனது வேசையர் மக்கள்முன்னமே அங்குள்ளபொருள்களையெல்லாங் கவர்ந்துபோய்விட்டமையாற் கிரீடஞ்செய்வித்தற்கு அதற்கு ஏற்ற இரத்தினங்கள் கிடையாமையால், யாது செய்வோமென்று வருந்தி அவற்றைவாங்குதற்குச் செல்லுகையில், சிவபிரான் அருளால் வணிகத்திருவுருவங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து விற்பவராய், தம்மிடத்து நவமணிகளும் உள்ளனவென்று காட்டினரென்பதும்; திருவிரிஞ்சிபுரத்தில் சிவபூசைசெய்யும் ஆதிசைவவேதியருள் தந்தையையிழந்த ஒருசிறுவனது பூசைமுறை வர, அந்நாளில் பிறரெவரும்பெரியோர் வந்து உதவாமையால், அவ்வந்தணச்சிறுவன் தானேசென்று அன்போடு பூசனை

இ - ள். பெட்பு இன் - விருப்பத்தோடு, முகில்கண்டால் - மேகத்தைக்காணில், பிறந்துஇறந்தால் (தன்னிடத்து) பிறந்து இறக்கில் (எல்—விளக்கத்தையுடைய, தோகை—கலாபம் வாய்ந்த, புள்—மயில்கள், பாதம் காட்டும்—நடனஞ்செய்யும்) ஓகை—ஒழிதலை, எற்று—ஒழிந்த, புட்பரதம்(அவ்வான்மாக்கள் சிவலோகஞ்செல்ல) புட்பரதத்தினை, காட்டும்—காட்டாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, உள்பரிவு ஆல்—மனத்தில் நிறைந்த அன்பால, கை (தமது) திருக்கையை, ஆரம் ஆக—சந்தனக் கட்டையாகக்கொண்டு,உரைத்தார்—உரைத்தமூர்த்தி நாயனாரை, காத்து—பாதுகாத்து, ஆல்கீழ்—கல்லாலினிழலின்கீழ், நூல்—தர்மார்த்தகாமமோட்சங்களை, நால்வர்க்கு உம்—சனகாமுதலியநால்வருக்கும், ஒய்யாரம் ஆக—மகிழ்ச்சியாக, உரைத்தார்—சொல்லியருளினவருமாகிய இறைவரது,ஊர்—திருநகரம்.

பாண்டிநாட்டிற்சிறந்து விளங்கும் மதுரைத்திருப்பதியில் வணிககுலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம்பூண்டு சொக்கநாதர்க்குச் சந்தனத்திருக்காப்புச் செய்தொழுகும் மூர்த்திநாயனார் ஓர்நாள், வடதேசத்திருந்துவந்து பாண்டியனோடு போர்செய்து வென்று அவ்வரசியலைக் கைகொண்டுசமணர்கள் வசப்பட்டிருக்குங் கருநடராசன் தான்செய்யும் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுசெய்ய, சந்தனக்கட்டை கிடையாமற் போனாலும் உரைக்குங்கைக்கு முட்டுப்பாடுண்டோவென்று முழங்கையை எலும்பு நரம்புந்தேயும்படி தேய்த்துப் பெருமானார் திருவருளாலரசுபெற்று முத்தியடைந்தனர் என்பது புராணவரலாறு, கையாரமாவுரைத்தார் எனப்பாடமுமுண்டு, இரண்டிடத்தும் ஆய் என்பதுசெயவெனெச்சத்திரிபாதலால்கையாரமா, ஒய்யாரமா என இயல்பாகப்பாடங்கொண்டாம். (சுகூ)

கட்டுறுகோட்டுப்பூகமலப்பூதேனூறிப்
புட்டரிக்கவீறும்புலியூரே—சிட்டர்தொழ
மின்னாடகத்தினான் மேய்ந்தமன்றுவாநந்த
நன்னாடகத்தினானாடு.

இ - ள். கட்டு உறு—முகிழ்த்த, கோடுபூ—கொம்பிலுள்

ளமலரும், கமலம்பூ—தாமரைமலரும் (தேன்—வண்டுகள், நூ றி—(கட்டினை) சிதைத்து, புட்டு—பிட்டு, அரிக்க (காலால்) அரிக்க, வீறும்—மலர்ந்துதோன்றும்) தேன் ஊறி—மதுவூறி, புன்தரிக்க—வண்டுகள் நிலைபெற்றிருக்க, வீறும்—பொலிவுபெற்று விளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சிட்டர் தொழ—அயன் முதலியமேலோர்வணங்க, மின்—விளங்கும், ஆடகத்து இன்ஆல்—மாற்றுயர்ந்தபொன்னால், மேய்ந்த—வேயப்பட்ட, மன்று உள்-பொன்னம்பலத்தில், நல்—நல்ல, ஆநந்த நாடகத்திறைன்—ஆநந்த நிருத்தஞ்செய்யு மிறைவரது, நாடு—நாடாம்.

ஆடகம நால்வகைப்பொன்னிலொன்று. பிட்டு எனற்பாலது புட்டு எனவந்தது மரூஉ. (எ0)

மேகம்பயில்குழலார்மென்களமுந்தண்பணையும்
பூகம்பொருவும்புலியூரே—மாகமொடு
தாலம்பணிந்திடுவார்தாழ்பவளக்கோடீர
மேலம்பணிந்திடுவார்வீடு.

இ - ள். மேகம் பயில்—மேகத்தையொத்த,குழலார்—கூந்தலையுடையபெண்களது, மென்களம் உம்—மெல்லியகண்டமும், தண்பணை உம்—தண்ணியவயலும் (பூகம—கமுகமரத்தை, பொருவும்—ஒத்திருக்கும்) பூ—மலர்களையும், கம்பு—சங்கினையும், ஒருவும்—நீங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, மாகமொடு—விண்ணுலகோடு, தாலம்—நிலவுலகத்தால், பணிந்திடுவார்—வணங்கப்பட்டவரும், தாழ்—தாழ்ந்த, பவளம்—பவளத்தையொத்த, கோடீரம்மேல்—சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு அணிந்திடுவார்—கங்கையை யணிந்தவருமாகிய இறைவரது, வீடு—வீடாம்.

உழுதவயல் என்பார் மலரையும் சங்கையும் நீங்கிய என்றார். (எக)

கங்குல்வாய்த்தீபங்களுக்கும்வெயிலுக்குமணிப்
பொங்கராவீடாம்புலியூரே—சங்கரா
என்பாரிடத்திறைனிமத்திடைநடித்த
வன்பாரிடத்திறைன்வாழ்வு.

இ - ள். கங்குல்வாய்—இரவிலுள்ள, தீபங்களுக்கு உம்- விளக்குகளுக்கும், வெயிலுக்கு உம்—சூரியனுக்கும் (மணி—மாணிக்கத்தைத் தலையிலுடைய, பொங்கு—விளங்காநின்ற, அரா—பாம்பு, ஈடு ஆம்—ஒக்கும்) அணி—அழகிய, பொங்கர்—சோலையிலுள்ள, ஆ—ஆச்சாமரம், வீடு ஆம்—வீடாகும், புலியூர்—புலியூரானது, சங்கரா என்பார்—சங்கரனேயென்று துதிக்கும்அடியவர்களது, இடத்தினன்—இடத்திலுள்ளவரும், ஈமத்து இடை—மயானத்தில், நடித்த—நடனஞ்செய்த, வன்பாரிடத்தினன்—வலியபூதப்படையை யுடையவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

சர்வ சங்கார காலத்தில் யாவும் மயானமாதலால் ஈமத்திடைநடித்த எனவும், தேவதாருவன முனிவர்கள் கொல்ல ஏவியபூதங்களைத் தனக்குச் சேனையாகக் கொண்டருளினமையால் வன்பாரிடத்தினன் எனவுங்கூறினார். (எஉ)

அல்லிச்சுனைகளினுமாலையினும்நாரியே
புல்லிக்குடையும்புலியூரே—கல்லிற்
றலையைத்தாமோதினர்தம்மையாண்டெண்ணெண்
கலையைத்தாமோதினர்காப்பு.

இ - ள். அல்லி—ஆம்பல்களையுடைய, சுனைகள் இன் உம்—சுனைகளிடத்திலும், ஆலை இன் உம்—ஆலையினிடத்திலும் (நாரி ஏ பெண்களே, புல்லி—பொருந்தி, குடையும்—நீராடும்) நாரி (மன்மதனது) வண்டுநாணும், ஏ—மலரம்பும், புல்—தழுவிய, இக்கு—கரும்புகள், உடையும்—உடையாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, கல் இல்—பாறையில், தலை ஐ—தமது தலையை, தாம்—தாம், மோதினர் தம் ஐ—மோதிய திருக்குறிப்புத் தொண்டரை, ஆண்டு—அடிமைகொண்டு, எண்ணெண் கலை ஐ அறுபத்துநான்கு கலைகளையும், தாம் ஓதினர் (ஆன்மாக்களின் பொருட்டுத் தாம்) ஓதியருளிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாலியர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியார் வஸ்திரங்களி னழுக்குப்போக்

கித் தூய்தாக்கிக் கொடுத்தொழுகுநாளில் சிவபெருமானுரிவர்மு றுகிய அன்பினை யுலகரறிந்துய்ய, விருத்தவடிவங்கொண்டோரா ழுக்குக்கந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டவ் வடியவரில் விற்குள ழுந்தருளக்கண்டு, வந்த அடியவரைத்தரிசித்துபசரித்து எமதை யரோ இக்கந்தையைக்கொடுத்தால் மாசுபோக்கித் தருகின்றே னென, யாம்விருத்தராகையால் குளிருக்காற்றேம் இதைத்தவி ரவேறுமில்லை விரைவிற்றருகவென்றருள, அவ்வாறேதருகின் றேனென வேற்று, மாசு போக்கத்தொடங்குங் காலையில்பெரு மானருளால் மழைபெய்யத்தொடங்கினமையால், அடியவர் க்கிடையூறுசெய்தோமேயாது செய்வோமெனத் தேம்பிப்பா றையில் தமது தலையைமோதியபோது சிவபெருமானுர் காட்சி தந்தருளினரென்பது புராணவரலாறு. (எ௩)

வெற்பிணைக்குங்கொங்கைமின்னார் வீடுஞ்செந்தாமரை
பொற்பளிக்குஞ்சாரும்புலியூரோ—கற்புணையா [யும்
ஓதங்கடந்துவந்தாரோதுதமிழ்க்கொண்டிருபொற்
பாதங்கடந்துவந்தார்பற்று.

இ - ள். வெற்பு—மலையோடு, இணைக்கும்—ஒப்புச்சொ ல்லத் தோன்றும், கொங்கை—தனத்தையுடைய, மின்னார்—மின்னல்போலும் இடையையுடைய பெண்களது, வீடும்—இல்லமும், செந்தாமரை உம்—செர்தாமரைமலரும் (பொன்—பொன்னுலும், பளிக்கும்—பளிங்காலும், சாரும்—அமைந்த) பொற்பு—அழகிய, அளிகுஞ்சு—வண்டின்குஞ்சுகளால், ஆரும்—பொருர்தப்படும், புலியூர்—புலியூரானது, கல்—(சமணர்கள் பிணித்த) தூணை, புணை ஆக—தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம்—கடலை, கடந்து வந்தார்—கடந்துவந்த திருநாவுக்கரசுகள், ஓது—ஓதிய, தமிழ்கொண்டு—திருப்பாசுரங்களைக் கைக்கொண்டு, இருபொன்பாதங்கள்—பொன்போலும் அரிய இரண்டுதிருவடி களையும், தந்து உவந்தார்—தந்துமகிழ்கூர்ந்த இறைவா, பற்று—அன்பு கூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிற்சிறந்த திருவாமூரில் வேளாளர்

குலத்தில் புகழனார் தவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து மருணீக்கியாரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்வாய்ந்து பலநூல்களையுங் கற்றுணர்ந்து வினைவசத்தால் சமண்சமயம் புகுந்து அங்குத்தருமசேனர் என்னும் பெயர்பெற்றொழுகுநாளில், திருவதிகைவீரட்டானத்தில் திருத்தொண்டு செய்திருந்த அவரதமக்கையார்திலதவதியார் கேள்வியுற்று வருந்திப் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டமையால் அப்பெருமானார் திருவருளால் சூலைநோயிற்றொடக்குண்டு அச்சமணர்கள் மணிமந்திரங்களாற் றீராது தமது தமக்கையாரை வழிபட்டுச் சிவநேயம்பூண்டு சூலைநோய்தீர்ந்திருந்தலைச் சமணர்கள் கேள்வியுற்றுத் தமது சமயத்தொடக்கிற்கட்டுண்ட அரசனனுமதியால் திருநாவுக்கரசரை வருவித்துக் கற்றூணிற் கட்டி நடுக்கடலிற்பிணித்துப்போட்டனர், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்பதிக மோதிக்கட்டுண்ட கற்றூணதெப்பமாக மிதந்து திருப்பாதிரிப் புலியூருக்கெழுந்தருளிப் பெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதினரென்பது புராணவரலாறு. இணைக்கும் பிறவினைப்பெயரெச்சம் இணைக்கு பிறவினைப்பகுதி, உ காரகேடுசந்தி, உம் விகுதி (எச)

மிக்ககதிர்த்தேர்விசும்மைமேலோர்தவத்தைதவிருப்
புக்களவித்தாக்கும்புலியூரோ—சக்கரத்தை
நந்தரிக்கிட்டன்புடையானனுஞ்சிவகாம
சுந்தரிக்கிட்டன்புடையான்றேய்வு.

இ - ள். மிக்க கதிர—மிகுந்த ஒளிவாய்ந்த, தேர்—நிலைத்தேர்கள், விசும்பு ஐ—விண்ணுலகினை, மேலோர்—பெரியோர்கள், தவத்து ஐ—தவத்தினை (புக்கு—மேலேசென்று, அளவி—கலந்து, தாக்கும்—மோதும்) விருப்புக்கள்—ஆசைகளை, அவித்து—கெடுத்து—ஆக்கும்—செய்யும், புலியூர்—புலியூரானது, சக்கரத்து ஐ—சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை,நந்து—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யேந்திய, அரிகு—திருமாலுக்கு, இட்ட—கொடுத்தருளிய, அன்பு உடையான்—கருணையையுடையவரும், நாள் உம்—எந்நாளும், சிவகாமசுந்தரிகு—சிவகாமசுந்தரியார்க்கு, இட்டன்—இஷ்டரும், புடையான்

—ஓர்பாலுள்ளவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்துவசிக்கும் இடமாம். (எ௯)

மன்னுமலைதந்துவந்துமாக்களிறறைப்பெறறுமைநேர்
பொன்னிநதிசூழும்புலியூரே—சென்னிமதிப்
பெம்மானிடக்கையான்பேரம்பலத்தாடுஞ்
செம்மானிடக்கையான்சேர்பு.

இ - ள் (மன்றும்—மிக்க. அலைதந்துவந்து—அலைகளை வீசிவந்து, மா—பெரிய, களிறுஐ பெற்று—யானைகளையடைந்து) மன்னும்—நிலைபெற்ற, மலைதந்த—இமயமலையால்தரப்பட்டு, உவந்து—சந்தோஷித்து, மாகளிறுஐ—பெருமைவாய்ந்தயானைமுகக்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையாரை, பெற்ற—ஈன்ற, உமைநேர்—பாாவதிய பெருமாட்டியாரையொத்த, பொன்னிநதி—காவிரிநதி, சூழும்—சூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, சென்னி—சடாபாரத்தில், மதி—இளஞ்சந்திரனையணிந்த, பெம்மான்—பெருமானும், இடக்கையான்—தமருகத்தை யேந்தினவரும், பேர் அம்பலத்து ஆடும்—பெருமைவாய்ந்த பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும், செம்மான்—செவந்தமானை, இடக்கையான்—இடத்திருக்காத்திலணிந்தவருமாகிய இறைவர் சேர்பு—சாருமிடமாம். (எக)

மேதகுவிண்டாவுறலான்மேலம்புலியுறலாற்
பூதரமொப்பாகும்புலியூரே—மோதிப்
பொருமாதங்கத்துரியார்போற்றுலகிரெழுந்
தருமாதங்கத்துரியார்சார்பு.

இ - ள். மேதகு—மேன்மைமிக்க, விண்—மேகம். தாவுறல் ஆல்—தவழ்தலாலும், மேல்—விண்ணிலுள்ள, அம்புலி உறல் ஆல்—சந்திரன்தவழ்தலாலும) மேதகு—மேன்மைமிக்க விண்—ஆகாயத்தை, தாவுறல் ஆல்—அளாவுதலாலும், மேல்—தன்மேல், அம்—அழகிய, புலி உறல் ஆல்—புலிவசித்தலாலும், பூதரம்—மலையை, ஒப்பாகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, மோதி—தாக்கி, பொரும்—போர்செய்யும், மாதங்கத்து

—யானையினது, உரியர்—தோற்போர்வையையுடையவரு, போற்று—துதிக்கும், ஈரேழுலகு உம்—பதினான் குலகத்தையும், தரும்—பெற்ற, மாது—பெருமாட்டியாளை, அங்கத்து உடையார்—தமது திருமேனியினிடப்பாலிற் பெற்றவருமாகிய இறைவர், சார்பு—சாருந்திருக்குமிடமாம்.

பூதாம் உலகுதரிக்கச்செய்வது என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் காரணப்பெயர். (எஎ)

அங்காடியாகம்பலைசங்காரஞ்செறிவாற்
பொங்காழிநோம்புலியூரே—சங்காழி
மாலாஞ்சரத்தர்மணமலிசெம்பொன்மடலைப்
போலாஞ்சரத்தர்புரி.

இ - ள். அங்காடி—கடைகள் (ஆம்—அமைந்த, கம்பலை—ஆரவாரத்தையும், சங்கு—வளையலையும், ஆரம்—முத்தையும், செறிவுஅல்—நெருங்கியிருத்தலால்) ஆம்—சலத்தையும்,கம்பு—சங்கையும், அலை—அலையையும், சங்காரம்—அழித்தற்றொழிலையும், செறிவு ஆல்—பொருந்தியிருத்தலாலும், பொங்கு—பொங்கும், ஆழி—கடலை, நோ ஆம்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சங்கு—சங்கினையும், ஆழி—சக்கரத்தையும்(ஏந்திய) மால் ஆம சரத்தர்—திருமாலாகிய அம்பினையுடையவரும்,மணம்மலி—வாசமிக்க, செம்பொன்மடல் ஏ—செம்பொன்னலாகியமடலினை, போல் ஆம்—போல அமைந்த, சரத்தர்—கொன்றைமாலையையணிந்தவருமாகிய இறைவர், புரி—திருநகராம்.

ஆம் முன்னது வினையிடைச்சொல். பின்னது இடையிலுயிர் மெய்கெட்டு நின்ற ஆகும் என்னும்பெயரெச்சம். செம்பொன்மடல் நிறம்பற்றி வந்தவுவமையணி. (எஅ)

வாய்ந்தவலம்புரிப்பூமாத்தழுவிநந்தவநம்
பூத்துளவத்தோனும்புலியூரே—ஆய்ந்தமலர்ச்
செங்கைக்குழையினார்திண்டோடொடுங்காதிற்
சங்கைக்குழையினார்சார்பு.

இ - ள். (நந்தவநம்—நந்தவநமானது, வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரிபூ—நந்தியாவட்டமலரையும், மா—வண்டையும், தழுவி—பொருந்தி) வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரி—வலம்புரிச் சங்கையும், பூமா—தாமரையில்வசிக்கும் இலக்குமியையும், தழுவி — பூதுளவத்தோன் — பொலிவமைந்தது ழாய் மாலையையணிந்த திருமாலை, ஆம்— ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆய்ந்தமலர்—ஆராய்ந்த தாமரைமலரையொத்த, செங்கைகு—செவந்ததிருக்கரத்தில், உழையினோ—மானையேந்தினவரும், திண்தோள்— திண்ணியதோளை, தொடும்—அளாவும், காதில—திருச்செவியில், சங்குழை குழையினோர்—சங்ககுண்டலத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு—சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

சங்கைகுழை சாரியை எழுனுருபு நிற்குமிடத்தில் நான்கனுருபுநிற்றலால் உருபுமயக்கம். தேவதாருவநமுனிவர் கொல்லவேவிய மானைத் திருக்கரத்திலேந்தினர் என்பது புராண வரலாறு (௭௧)

தாலம்படைத்தலாக்கட்டாமொழுகலாற்பிரமன்
போலும்பொழில்சூழ்புலியூரே—ஆலம்
அருந்தக்கண்டறுங்கறுத்தாரல்லல்வினையன்பா
வருந்தக்கண்டங்கறுத்தார்வாழ்வு.

இ - ள். (தாலம்படைத்து-கூந்தற்பனையைப்படைத்து, அலர்—மலரினின்று, கள்தான் ஒழுகல் ஆல்—மது ஒழுகப்பெறுதலால்) தாலம்படைத்து—உலகினைப்படைத்து, அலர்கண்-தாமரைமலரில், தான் ஒழுகல் ஆல்—தான்வசித்தலால், பிரமன்போலும்—பிரமனையொக்கும், பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஆலம்அருந்த-விஷத்தையுண்ணுதலால், கண்டம்கறுத்தார்—ஸ்ரீகண்டங்கறுத்தவரும், அல்லல்வினை-பிறவித்துன்பத்தை விளைக்கும் இருவினைகளை, அன்பர்வருந்த-அடியவர்துதித்துவருந்த, கண்டு—நோக்கி, அங்கு அறுத்தார்—அப்பொழுது ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

அமுதம்தோன்றத் திருப்பாற்கடலைப் பிரமன்முதலியோர் கடைந்த காலையில் விஷந்தோன்றியதனால் நிலைகுலைந்து அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கருள்கூர்ந்து உண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு கண்டங்கறுப்பார்எனஎதிர்காலம்படப்பாடம் ஓதுவாருமுண்டு. (௮௦)

மின்னுமணிவேழந்தான்மேவரம்பையால்வயல்கள்
பொன்னுலகுக்கொப்பாம்புலியூரே—உன்னியொரு
காலமாவென்றாகருத்துற்றுருத்தெதிர்ந்த
தானமாவென்றார்தலம்.

இ - ள். (மின்னும்—விளங்காநின்ற, மணி — அழகிய, வேழத்து ஆல்—கரும்பினாலும், மேவு—பொருந்திய, அரம்பை ஆல்-வாழையாலும்) மணி—சிந்தாமணியாலும், வேழத்து ஆல்-வெள்ளையானையாலும், மேவு அரம்பைஆல்-விரும்பும் அரம்பையர்களாலும்,வயல்கள்—வயல்களானவை, பொன்னுலகுக்கு—பொன்னுலகத்துக்கு, ஒப்புஆம்—ஒப்பாகும், புலியூர்—புலியூரானது, உன்னி—தியானித்து, ஒருகால்—ஒருதரம், நமா என்றார்—நமாஎன்றுசிந்திக்கும்அடியவரது, கருத்து—மனத்தில், உற்று—பொருந்தி, உருத்துஎதிர்ந்த—கோபித்தெதிர்ந்த, தானம்—மதத்தையுடைய, மா—யானையை, வென்றார்—வென்றவராகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

கயமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனிடத்துப்பலவரங்களையும் பெற்று இந்திரன்முதலியோரையெல்லாம்வென்று நிலவுலகில்வந்து காசியில் வசிக்குமுனிவர்களைக் கொல்லத்துரத்தியகாலையில் விசுவநாதரை யடைந்தனர், அங்கும் அவன்சென்றமையால் சிவபெருமானார் உக்கிரவடிவங்கொண்டுதோன்றச்சிறிதுமஞ்சாதுபோர்செயயப் புகுந்தமையாலவனை மிதித்துக்கொன்று தோலையுரித்துப் போர்த்தனர் என்பது புராணவரலாறு. ()

மாகமுறைந்தாரையைவெள்ளைவாரணமூர்ந்தோரடைமகப்
போகிநிகராகும்புலியூரே—தோகைமயிற்
புள்ளேறிவருவார்போதமழைக்குவந்தார்
வெள்ளேறிவருவார்வீடு.

இ - ள். (மா—பெரிய, கம் உறைந்து—நீர்ப்பெருக்கு அமைந்து, ஆமை—ஆமையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளிய சங்குகளும், ஊர்ந்து—தவழப்பெற்று) மாகம்உறைந்து—விண்ணுலகில் வசித்து, ஆம—நீர (பருகிய) மை — மேகத்தையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளையானையையுநடத்தி, ஓடை—மலரோடையானது, மகம்—யாகத்தையுடைய, போகி — இந்திரனுக்கு, நிகர் ஆகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, தோகைமயில்புள்—கலாபத்தையுடைய மயிலின்மேல், ஏறிவருவார்—ஏறிவரு முருகக்கடவுளது, போதம் மழலைக்கு—உபதேசமாகிய மழலைக்கு, உவந்தார்—மகிழ்ந்தருளினவரும், வெள்—வெள்ளிய, ஏறு—இடபத்தில், இவருவார்—ஏறிவருவோருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம். (அஉ)

தேன்றிகழுமாமலரேந்திப்பரவித்தாழ்ந்தடியார்
போன்றகழிசூழும்புலியூரே—ஊன்றி
உளத்தினயனத்தனுவந்துதொழுதேத்தும்
குளத்தினயனத்தன்குடி.

இ - ள். (தேன்—வண்டுகளையும், திகழும்—விளங்கும், மா—பெருமைபொருந்திய, மல்லர்—வீரரையும், ஏந்தி—பொருந்தி, பரவிதாழ்ந்து—அகன்று ஆழ்ந்து) தேன்திகழும்—தேன்பொருந்திய, மா—பெருமையமைந்த, மலா ஏந்தி—மலர்களையேந்தி, பரவிதாழ்ந்து—துதித்து வணங்கி, அடியார்போன்று—அடியவரையொத்து, அகழிசூழும—அகழிசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, உளத்து இன்—மனத்தில், ஊன்றி—பதித்து, அயன்—பிரமனும், நத்தன்—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினையேந்தியதிருமாலும், உவந்து—விரும்பி, தொழுது ஏத்தும்—தொழுது வணங்கும், குளத்து இல்—நெற்றியில், நயனத்தன்—அழற்கண்ணையுடைய இறைவர், குடி—குடியிருக்கும் ஊர். (அகூ)

ஆசின்மதினூலளவிட்டாங்குயர்ந்துநீறணிந்து
பூசுராபோலாகும்புலியூரே—மாசு

செய்யத்தொடங்குகையில், அச்சிவலிங்கப்பெருமான் அவன்பால் இரக்கமுற்று, அவன் தமக்குப் பாலபிஷேகம்முதலியன எளிதிற்செய்யுமாறு அச்சிவனுக்கு எட்டும்படி தமது திருமுடி தாழ்ந்தருளின வென்பதும் கதைகள். ஆய் ஆக: எச்சத்திரிபு; இனி, பாண்டியற்கு-பாண்டியன்பொருட்டு, ஆய் மாணிக்கம் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணிக்கங்களை, காட்டு மென்றுமுரைக்கலாம். வேணிக்கு-நான்காம்வேற்றுமையுருபு செயப்படுபொருளில் வந்ததனால், உருபுமயக்கம். வேணி - வடசொல். மாணிக்கம் - மாணிக்யம்

இனி, மாமறைப்பாலன பாலால வேணிக்கு அருகு ஆட்டினார் என்பது - சிறந்த பிராமணகுமாரரான விசாரசருமரால் பாலைக்கொண்டு திருமுடிக்கு அக்காலத்தில் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டவரென்றுரைத்தல் நேராமெனவறிக; சோழமண்டலத்துத் திருச்சேய்ஞலூரில் பிராமணசாதியிற் பவித்திரவமரத்தோன்றிய விசாரசருமர் இடையர்பசுக்களை அடிப்பதைப்பார்த்துப் பொறுமலிரங்கி அவ்வூர்ப்பசுக்களையெல்லாம் அவ்வவற்றினுடையவரின் அனுமதிபெற்றுத் தாமேமேய்த்துவருங்காலத்தில் மண்ணியாற்றங்கரையில் மணலாற் சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து அப்பசுக்களின் பாலைக்கறந்து குடங்குடமாகக்கொண்டுபோய் அபிஷேகஞ்செய்துவர, அதைத்தெரிந்து அவ்வூரவர்கள் அவர் தந்தையாகிய யச்சதத்தனிடத்திற்போய் 'உமதுபுத்திரன் பசுக்களை அன்பினோடு மேய்ப்பதுபோலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து மணலிற் சொரிந்து வீணாக்குகிறான்' என்றுசொல்லி முறையிட, அத்தத்தன் மைந்தனறியாதபடி மறைந்துசென்று அங்ஙனஞ்செய்தலைக் கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு விசாரசருமரைத் தன்கைத்தண்டினாற்பலமுறையடித்துத் திருமஞ்சனப்பாற்குடங்களைக் காலாலுதைத்திடச் சிதற, அந்நாயனார் தம்முன்கிடந்த ஒருகோலை எடுத்து உடனேசிவனருளால் மழுவாகிய அதனால் சிவாபராதஞ்செய்த தந்தையின் கால்களைவெட்டிவிட்டு முன்போலவே அருச்சனைசெய்ய, பரமசிவன் பிரத்தியட்சமாகி அவருக்குச் சண்டேசுரபதத்தை அளித்தருளின வென்பது கதை. இனி, மறைப்பாலன - மார்க்கண்டேயரும், வியாக்கிரபாதருமாகலாம். (ரு)

சா.—(இ - ள்) அழும - அழுகிற, வெம் - விரும்பத்தக்க, புலியின் புதல்வனுக்கு - வியாக்கிரபாதமுனிவரது குமாரனான உபமந்யுவுக்கு, தத்து - மோதுகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய, பால் உததிதன்னை - பாற்கடலை, ஈயும் - கொணர்ந்துகொடுத்தருளுதற்கு இடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—பத்தி - சிவபத்தியாகிய, தவம் - சிறந்த தவம், தழைத்த - நிரம்பின, சித்தத்தர்-மனத்தையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனார், தாம் சமைத்த - தாம் பாகஞ்செய்த, சேயை - (அவரது) குமாரனை, உவந்து- விரும்பி, அழைத்த-(முன்போலுருவங்கொண்டுவரும்படி) அழைத்தருளின, சித்தனார் - சித்தவடிவங்கொண்டவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - ஊராம்; (எ - று.)

வியாக்கிரபாதமுனிவர் தமது தந்தையின் கட்டளைப்படி வசிட்டமகாமுனிவரது உடன்பிறந்தவளை மணஞ்செய்து உபமந்யுவென்னுங் குமாரரைப் பெற, அக்குழந்தையை மாமனாகிய வசிட்டரும் அவர்மனைவியான அருந்ததியும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தமதுபர்ணசாலையிற் காமதேனுவின்பாலையூட்டிவளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் தந்தைதாயரான வியாக்கிரபாதரும் அவர்மனைவியாரும் அன்பினுடன்சென்று அக்குழந்தையைத் தமதுபர்ணசாலைக்குஎடுத்துக்கொண்டுவந்து தமக்குப்பால்கிடையாமையால் மாவைநீரிற்கரைத்தூட்ட, அதனை அக்குழந்தை உட்கொள்ளாது உமிழ்ந்துவிட்டுக் காமதேனுவின்பாலைக்கருதிவிரும்பியழ நல்லபாலூட்டிச்சமாதானப்படுத்தவழியில்லாமல் அக்குழந்தையைத் தந்தை சிவசந்நிதானத்திற் கொண்டுவிட, அங்குஅக்குழந்தை பசியாற்றாதழுது சிவபிரானருளாற் பாற்கடலைப்பெ

கழுலாதவன்மதியார்கண்ணுறுூர்கன்றும்
அழுலாதவன்மதியாரார்வு.

இ - ள் ஆசுஇல்—குற்றமில்லாத, மதில்—மதிலானது (நூல் அளவு இட்டு—எற்றுநூலாலளவிடப்பட்டு, ஆங்கு உயர்ந்து—அவ்விடத்திலுயர்ந்து, நீறுஅணிந்து—சுண்ணத்தாற் பூசப்பட்டு) நூல் அளவிட்டு — வேதமுதலிய நூல்களை யளவுசெய்து, ஆங்கு—அப்பொழுதே, உயர்ந்து (அறிவால்) உயர்ந்து, நீறு அணிந்து—திருநீறணிந்து விளங்கும், பூசுரர்போல் ஆகும்—மறையவரையொத்த, புலியூர்—புலியூரானது, மாசுகழுலாத—குற்றத்தினின்றும்நீங்காத, வல்மதியார்கண்—தற்போதமுடையவரிடத்து, உறா—பொருந்தாதவரும், கண்—திருநேத்திரங்கள், ஆம்—அமைந்த, அழல்—அக்கினியும், ஆதவன்—சூரியனும், மதியார் - சந்திரனுமாகவுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

அழலாதவன் மதி உம்மைத் தொகை. (அஅ)

எற்கோவரையாகிவரலாலைங்கரனேர்
பொற்கோபுரஞ்சேர்புலியூரே—நற்காற்
கிசைக்குஞ்சிலம்பினனீரைம்முகத்தான்
அசைக்குஞ்சிலம்பினனார்வு.

இ - ள். (எல்குஒ—சூரியமண்டிலத்துக்கோ, வரைஆகி—ஓரளவாகி, வரல்ஆல்—வருகையால்) எல்—விளக்கம்வாய்ந்த, கோ—அரசத்தன்மையையுடைய, வரை—மேருவையொத்த, ஆகு—பெருச்சாளியின்மேல், இவரல் ஆல்—ஏறுதலால்—ஐங்கரன்—ஐந்துதிருக்கரங்களையுடையமூத்தபிள்ளையாரை, நேர்—ஒக்கும், பொன்—பொன்னாலமைந்த, கோபுரம்சேர்—கோபுரமமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, நல்காற்கு—பொலிவமைந்ததிருக்கால்களுக்கு, இசைக்கும் சிலம்பினன்—இசைந்த சிலம்பினையுடையவரும், ஈரைம்முகத்தான் - பத்துமுகங்களையுடைய இராவணன், அசைக்கும்—அசைக்காநின்ற, சிலம்பினன்—கயிலைமலையை யுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

முனிவர்களோடு மாறுபட்டுப் பெருச்சாளிவடிவங்கொண்டு ஓரசுரன் என்றும் இடையூறவர்களுக்குச் செய்துவந்தமையால் முனிவர் வேண்டுகோளால் அவ்வசுரனைப் பாசாங்குசங்களாலடக்கித் தமக்கு வாகனமாகக்கொண்டார் என்பதும், இராவணன் இந்திரன்முதலிய தேவர்களோடு போர்செய்து செருக்குற்றுச் சிவபெருமான் திருக்கயிலைவழி வருங்காலையில் அவன் விமானஞ் செல்லாமையால் அத்திருமலையை எடுக்க முயன்றானென்பதும் புராணவரலாறுகள். ஈரைந்தபணைபுத்தொகை,()

கால்காட்டியாறுதலைக்காட்டி யடுத்தோர்க்கயில்மேவும்
போற்காவலன்குருப்புலியூரே—பாற்கோலக
குட்டிக்கங்கூட்டினார் கொச்சைமுகமாமனுக்கன்
றொட்டிக்கங்கூட்டினாரே.

இ - ள். (அடுத்தோர்க்கு—அடைந்தவர்களுக்கு; கால்காட்டி—தென்றலைக்காட்டி, ஆறுதலைகாட்டி—இளைப்பாறுதலைக்காட்டி அடுத்தோர்க்கு—தம்மை அடைந்த அடியவர்களுக்கு, கால்காட்டி—திருவடியைக்காட்டி ஆறுதலைகாட்டி—ஆறுதிருமுகங்களையுங்காட்டி, அயில்—வேலையேந்திய. மேவும்போல—முருகக்கடவுளைப்போல, காவலன்குரு—... புலியூர்—புலியூரானது, பால்—பாலை, சோலைக்குட்டிக்கு—..., குட்டிக்கு, அங்கு ஊட்டினார்—அங்கு தாயாயமர்ந்து ஊட்டினவரும், கொச்சைமுகம்—ஆட்டுமுகத்தை, மாமனுக்கு—தக்கனுக்கு, அன்று—அக்காலையில், ஒட்டி—சார்ந்து, சங்கூட்டினார்—தலையாகக் கூட்டினவருமாகிய இறைவனது, ஊர்—ஊராம

பாண்டிநாட்டிலுள்ள குருவிருந்ததுறையென்னுமூரில் வாழுஞ் சுகலனென்னும் ஒரு வேளாளன் பெற்ற பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் தமது தந்தை தாயிறந்தபின் வேடரோடு கூடிக்காட்டில் வேட்டையாடுங் காலையில் அங்கிருந்து தவஞ்செய்த பிரகஸ்பதியின் தவங்குலைய, கல்முதலியவற்றை வாரிவீசினார்கள், அவர் சினங்கூர்ந்து நீங்கள் உழுதொழிலினராதலால்மூ

ரெழும் பன்றியாகக்கடவீரென்று சபிக்க அன்றே அவ்வூரி லைப்புநத்திலுள்ள காட்டில் பன்றிகளாகப் பிறந்தார்கள், அக்கா லத்திலுள்ள இராசராசபாண்டியன் வேட்டையாடுங் காலையி லவன்கையில் அவற்றின் தந்தை தாய்களகப் பட்டிறக்க அக் குட்டிகள் வருந்தும்போது சிவபெருமானவற்றின் தாயாய்வ ந்து முலையூட்டினா ரென்பதும், நம்மைப்பழித்ததக்கன் தலையை யாகசாலையிலறுத்து ஆட்டின் றலையை யிசைத்தனரென்பதும புராணவரலாறுகள். ஆறுதலைகாட்டி இரண்டாம் வேற்று மைத்தொகையில் வருமொழி வல்லெழுத்தியல் பாதலால்வலி த்தல் விகாரம். (௮௬)

மெய்ப்பவளமாய [illegible] மிக்கசிவகங்கைபது
பொய்யாமறைக்கொப்பாம் புலியூரே—மைப்பனை
நெய்க்குந்தனையன்றாதை நெடுமால்வரையாம் [பொற்
றங்கத்தனுக்கையர்சார்பு.

இ - ள். மெய்ப்பவளமாய் [illegible] தேகமெடுக்கும் பிறவி யை [illegible] - ஆகிய தாமரைகள்மிகு க்க [illegible] (ஆறாய்ப்பெருக்கு) [illegible] - அங்குக்கனங்க [illegible] - சிவகங்கையானது, பொய்யா [illegible] - [illegible], மறைக்கு ஒப்பு ஆம் - வே தத்துக்கொப்பாகிய புலியூர் - புலியூரானது, மை - கரிய, பனைபோ ல - பனையைப்போல, [illegible] ஐயர் - நெடுங்கா நின்ற துதிக்கையை யுடைய விநாயகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாயு ள்ளவரும், தூய - பரிசுத்தமான நெடு - நீண்ட, மால்வரை ஆம் —பெரியமேருவாகிய, தங்கம் தனு - தங்கமலையை யேந்திய, கையர் - திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு— பொருந்தும் இடமாம். (௮௭)

காலாயிரந்தாற்க[illegible]ட்டாய்ச்சேடன்
மேலாலயஞ்சேர்புலியூரே—பாலாழி
நந்தகஞ்சமப்பார்தம்மையுயர்குஞ்சசடையிட்
டிந்தக்கஞ்சமப்பாரிடம்.

இ - ள். (கால் ஆயிரத்து ஆல் - ஆயிரங்கால்களாலும், கதிர்—ஒளியையுடைய, மணி—இரத்தினங்களழுத்திய, சூட்டு ஆல்-கலசத்தாலும்) கால் ஆயிரத்து ஆல்—அளவில்லாதகால்களாலும், கதிர்—ஒளியமைந்த, சூட்டு ஆல்—உச்சிக்கொண்டையாலும், சேடன்போல் - ஆதிசேடனைப்போல, ஆலயம் சேர்- ஆலயம்நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, பால் ஆழி—பாற்கடலானது, தந்தநஞ்சு உம்—தந்தநஞ்சினையும், அப்பு ஆதம்உம்—கங்கையையும் ஆத்திமாலையையும், களம்—ஸ்ரீ கண்டத்திலும், சடை—சடாபாரத்திலும், இட்டு— அணிந்து, இந்தனம்—விறகினை, சுமப்பார்—சுமந்தருளுமிறைவரது, இடம்— இடமாம்.

இசைப்பாணர் பகைவனாகிய ஏமநாதனைவெல்ல மதுரை நகரில் விறகுசுமந்தருளினார் என்பது புராணவரலாறு. நஞ்சினைக்களத்திலும் அப்பு ஆதமனைச் சடையிலும் எனக் கொள்ள நிற்றலால் முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளணி. சூட்டு ஆல் தொழிலாகுபெயராய்க் கலசத்தின்பால் நின்றது. (அஅ)

தக்கலைநெரிதலாற் றயவியாசனையொப்
புக்கொடிக்கம்பஞ்சேர் புலியூரே—எச்சயத்தில்
பல்லுக்கெட்டாதவனோர் பாறப்புடைத்தான் மறைச்
சொல்லுக்கெட்டாதவனார் தோய்வு.

இ - ள். (தக்க—கலை(ஆகமங்களிடமாய்) அமையாததனை நெரியல்தனை ஆல்—நெரிதலால், தயவு— மேம்பட்ட, கலை—மேல் தழுதலிய நூல்களை, நெரியல் தன் ஆல்—ஆராய்தலால், வியாசர் ஐ—வேதவியாசரை, ஒப்பு—ஒக்கும், கொடிக்கம்பம் சேர் —துவசத்தம்பம் சேர்ந்த, புலியூர—புலியூரானது, எச்சயத்து இல்—தக்கன் யாகத்தில், பல்லுகெட்டு-பல்லிறந்து, ஆதவனோர் பாற—சூரியனோடே, புடைத்து—தகர்த்து, மறைசொல்லுக்கு வேதவாக்கியத்துக்கு, எட்டாதவனார்—எட்டாதவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—பொருந்துமிடமாம்.

தக்கன்யாகத்தில் வீரபத்திரக்கடவுளால் சூரியன்பல்லையிழந்தான் என்பது புராணவரலாறு. (அகூ)

பாடுமிசையாற்றனக்குப்பத்தாற்சிகரம்வெள்
பூடணமின்றாளாம்புலியூரே—வேடன்
அடித்தரிக்குநேநாவாரமரர்துயராலங்
குடித்தரிக்குங்கோவார்குடி.

இ - ள் (பாடும் இசை ஆல்-பாடலும்சொல்லும் புகழு லும், தனம்குப்பத்து ஆல் - பொன்னாற் செய்த கலசங்களாலும்) பாடும் - பாடாநின்ற, இசை ஆல் - இசையினாலும், தனம குப்பத்து ஆல் - கூடம்போன்ற தனத்தாலும், சிகரம் - சிரக்கோயிலானது, வெள் பூடணம் - வெள்ளிய ஆபரணத்தை அணிந்த, மின்றாள் ஆம் - நாமகளுக்கு நிகராகும், புலியூர் - புலியூரானது, வேடன் - கண்ணப்பநாயனாரது, அடி - திருவடியை தரிக்கும் - தரித்த, நேநாவார் - நேத்திரத்தையுடையவரும், அமரர் துயர் - தேவர்கள் துன்பங்களை, ஆலம்குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அரிக்கும் - கெடுக்கும், கோவார் - தலைவருமாகிய இறைவர், குடி - குடியிருக்கும் ஊராம்

1 தொண்டைநாட்டில் திருக்காளத்தியென்னுந் திருப்பதியினருகிருக்கும் உடுப்பூரில்வாழும் வேடர்குலபதியாகிய நாகனென்பவன் தவப்பயனால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனென்றும் பிள்ளைத்திருநாமம்பெற்று வில்வித்தையில் வல்லவராய் வேட்டையாடுங்காலையில், ஓர்பன்றியின் பின்றொடர்ந்து அதனைக்கொன்று பொன்முகலி யாற்றங்கரையிலிட்டு அங்கிருக்கும் குடுமித்தேவரைத் தரிசிக்கச்சென்றனர், அத்திருமலையிலேறும்பொழுது சத்திநிபாதமுவாய்ந்து முறுகியஅன்பா லபெருமானைத் தழுவித் தேவர் பசித்திருக்கின்றீர் இறைச்சி கொண்டு வருவேனென்று சென்று அப்பன்றியினிறைச்சியைத் தீயிற்காய்ச்சி வாயிலிட்டுப் பக்குவம்பார்த்துச் சுவையாயுள்ளதைப் பெருமானுக்கூட்டி யிவ்வாறொழுகுநாளில், அங்கு அதிசயமாயிருத்தலைக்கண்டு மனம்பொறாத சிவகோசரியார்க்கு அவர் முறுகிய அன்பினையுணர்த்த ஏழாநாளில் ஒருதிருக்கண்ணில் உதிரமொழுகும்படியாயிருந்தனர், ஊனமுது கொண்டு வரச்சென்ற அத்திண்ணனார் அதனைக்கண்டு 'பதைபதைத்துப்

பர்கிலேமுலிகை பிளைந்து விட்டும் திருகாதிருத்தலை மன்மதனை
னுக்கு, ஊனையுறுதியென்று தமது வலக்கண்ணைப் பெயர்த்
தப்ப வுடனே யதிருதிற்பக்கவாடு மகிழ்ந்தனர். பின்னும் அப்
பினையுணர்த்த மற்றொருகண்ணிலும் உதிரம்பெருகும்படி செய்
டி யருள, நான் மருந்துகண்டமையா லன்றேயென்று திண்ண
ன்னேப்பெயர்த்தப்ப அவை யானத்துக்காகத் தமது கால்வைக்க
கி, அக்கண்ணிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு பெயர்க்கப்பிரியை
ன்பது புராணவரலாறு. சதுர்த்திபாதம் திருவருட்பதிய. ([illegible])

வான்மீதெழும்புகையான் மாவிரதத்தாற்கதிரோன்
போன்மாமகஞ்செய்புலியூரே—தேன்மாரு
தோராயிரந்தான் றுலங்கம்புயன்றலையை
ஓடாயிரந்தா னுறைவு.

இ-ள். (வான்மீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகையா
ல் - எழாநின்றபுகையினை, மாவிரதத்து ஆல் - பெரியவிரத
முடையால்) வான்மீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகை ஆல் -
உதயஞ்செய்தலாலும், மா - குதிரைபூண்ட, இரதத்து ஆல் -
ஒற்றையுருளையுடைய தேராலும், கதிரோன்போல் - சூரியனை
ப்போல, மா மகம் செய் - பெருமையமைந்த யாகங்களைச் செய்
யும், புலியூர் - புலியூரானது, தேன்மாருத - தேனீக்களாரு, ஆ
யிரந்தோடுதான் - ஆயிரமிதழ்களின், துலங்கு - விளங்கும், அம்
புயன் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமனது தலையை—சிரத்தை,
ஓடு ஆய் - ஓடாகக்கொண்டு, இரந்தான் - இரந்த சிவனையாரு
றைவு - வசிக்குமிடமாம்

இறுமாப்புற்ற பிரமன் தலையைக்கொய்து செருக்குற்றாரு
ருமால் கால்கரம்பிற் சூலத்தால் வயிரவமூர்த்தி குத்தியதிரு
ப்பலியேற்றனர் என்பது புராணவரலாறு ஆய் செயவெனெ
ச்சத் திரிபு. ([illegible])

ஆங்கருணைமேயா முதிர்கங்கைவேலேந்தியய ப்
பூங்கலையிற்றொப்பாம்புலியூரே—வாங்கும்
வரங்கம்பலவானன்வாயில்காத்தன்பர்க்
கிரங்கம்பலவாணனில்.

இ - ள். (ஆர - அமைந்த, கருணை ஓடு - பொரிக்கறி யோடு, அமுதார்ந்து - அன்னச்சோறுதந்து, கவலைநீக்கி - பசி த்துன்பத்தைப்போக்கி) ஆம் - உண்டாகும், கருணை ஓடு-கரு ணையோடு, அமுதார்ந்து - அமுதினைத்தந்து, அங்கு - அவ்விட த்தில், அ அல் நீ - அந்த இருளினை, நீக்கி - ஒழித்து, மடம்- ... ... , பூங்கலை - பொலிவமைந்த கலைகளையுடைய, இந்து ... ஆம் - சந்திரனையொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, வாங் கும் - பெற்ற, வரம் - வரத்தையும், கம் - தலையையும், பல-பல வாகவுடைய, வாரணை - வாரணசுரன், வாயில்காத்து - வாயிலை காக்க, அன்பார்க்கு - அடியார்களுக்கு, இரங்கு - இரங்காநின் ற, அம்பலவாணனை - அம்பலவாணனது, இல் - நிலையனையாம்.

காத்து செய்யென்னைத்திரிபு. (௯௨)

ஐயம்பெய்தே தாரணியிட்டங்கசன்போற்
பொய்யில்சந்திரஞ்சூழ்புலியூரே — பையரவு
மீதாம்புயத்திறைமிக்கமுயலன்மேலழுத்தும்
பாதாம்புயத்திறைபற்று.

இ - ள். (ஐயம்பெய்து (இரப்பவர்க்கு) பிச்சையிட்டு, தா ரணி - உலகிலுள்ளோர், மகிழ இட்டு - மகிழ்வுணவுதந்து,) ஐ அம்பு எய்து - பஞ்சபாணங்களைப் பிரயோகித்து, தார் அணிம கிழ் இட்டு - பசிய பூமாலையையணிந்து, அங்கசன்போல் - மன்மி தனைப்போல, பொய்ய இல் - உண்மைவாய்ந்த, சந்திரம சூழ்- சத்திரங்கள்சூழ்ந்த, புலியூர் - புலியூரானது, பை அரவு-படத் தையுடைய பாம்புகள், மீது ஆம் - மேலேயாகிய, புயத்திறை கருபபுயங்களை யுடையவரும், மிக்கமுயல்மேல் அழுத்தும்-வ லிமை மிகுந்த முயலகன்மேலழுத்திய, பாத அம்புயத்திறை- திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய இறைவா, பற்று - அ ன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

தேவதாருவனமுனிவர்கள் ஏவியமுயலகன்மேல் திருத்தா ளூன்றிநடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. முயலகன்னனவ ரம்பாலது முயல் எனவந்திருக்கின்றது. (௯௩)

மாயப்புணர்ந்துநீறணிந்துமாமதிமேவிட்டுயர்ந்தோர்
போற்பலைமாடஞ்சேர்புலியூரே — சூழ்வெள்ளைக்
கோடுந்தலைகளைப்பார்கடப்பாமறைச்சேய்க்கயன்முன்
தேடுந்தலைவனைப்பார்சேர்வு.

இ - ள். (மாயம்புணர்ந்து - யோகநித்திரைசெய்து, நீறு அணிந்து - சுடலைச்சாம்பலைத்தரித்துக்கொண்டு, மா - பெருமைவாய்ந்த, மதி - சந்திரனை மேவிட்டு - மேற்கொண்டு) மாயப்புணர்ந்து - பெருமையைப்பொருந்தி, நீறு அணிந்து - விபூதியைத்தரித்து, மாமதி - அழகிய அறிவை, மேவிட்டு - சேர்ந்து, உயர்ந்தோர்போல - உயர்ந்தவர்களைப்போல, மாடஞ்சேர் - மாடங்கள் நெருங்கிய, புலியூர் - புலியூரானது, சூழ்வெள்ளை - சூழ்வாயுள்ள - வெள்ளைக்கோடு - வெள்ளியசங்குகளை, உந்து - கொழிக்கு ம, அலைகளை அலைகளையுடைய கடலையுடைய தலையுடைய, பார் - உலகிலுள்ளோர், கடப்பா - கைக்கூலியாக, மறைச்சேய்க்கு - பார்ப்பனச் சிறுவன்பொருட்டு. அயனைமுன்தேடும - பிரமன்முன்பு தேடிய, தலைவனைப்பார் - திருமுடியையுடையவனாகிய இறை வை, சேர்வு — சேருமிடமாம்.

பார்ப்பனச் சிறுவன் புலிக்குக் காட்டிய உ ... மை முன்பு கூறியதுதானே. மைந்தனிடம் ... உருபும்பயனும் உடன்தொக்க தொகை. இருமொழியும் தக வல்லெழுத்து மிக்கது. (கஎ)

எப்போதுநன்மணந்தோய்ந் தேற்பவர்க்கிட் டைந்தரு
ப்பெறுமிந்தப்புலியூரே — மெய்ப்பவ [வொரு
நந்திப்பரியார்களினைத்தயவரிக்குஞ்
சந்தப்பரியார்தலம்.

இ - ள். (எப்போது உம் - எந்தக்காலத்திலும், நல்மண ம் தோய்ந்து - நல்லகலியாணங்களைப் பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து) எப்போது உம் — எந்நாளி லும், நல்மணம் தோய்ந்து - நல்லவாசனையைப்பொருந்தி, ஏற் பவர்க்கு இட்டு — இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து, ஐந்தரு — பஞ்சதரு

கசனுக்கு, ஒப்பு பேசும் - உகக்கும், வீறு — வீறினையுடைய, புலியூர் - புலியூரானது, மெய்ப்பு ஆன — உண்மையமைந்த, நந்தி — இடபமாகிய, பரியார் - குதிரையையுடையவரும், நளினத்து — தாமரையிலிருக்கும், அயன்கு உம் - பிரமனுக்கும், அரிக்கு உம் திருமாலுக்கும், சந்திப்பு அரியார் - சந்திக்கற்கரியவருமாகிய இறைவரது, தலம் - திருப்பதியாம்.

உண்மை நினைக்கிறதென அதிபொருளில்லாதது முற்று. (கூ௦)

சோபனத்தைச் சேர்ந்து செங்கோறூக்கியுயர் தோரண [ந்தான்
பூபதிக்கொப்பாகும் புலியூரே — தாபரமெண்
டிக்கெனுமாசாரத்தார் சிட்டர்நெஞ்சுட் டித்திக்கும்
இக்கெனுமாசாரத்தாரில்.

இ - ள். (சோபானத்து ஐ சேர்ந்து - படிகளைப்பொருந்தி, செங்கோல் தூக்கி - கோலைத்துலாராசியளவுந் தூக்கப்பட்டு) சோபனத்து ஐ சேர்ந்து - சுபத்தையடைந்து, செங்கோல் தூக்கி - செங்கோலையேந்தி, உயர் தோரணம் தான் - உயர்ந்த தோரணமானது, பூபதிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்கு ஒக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, தாபரம் - அசையாத, எண்டிக்கு என்னும் - எட்டுத்திக்கென்கின்ற, ஆசாரத்தார் - ஆடையையுடையவரும், சிட்டர் நெஞ்சு உள் - பெரியோர் மனத்தில், தித்திக்கும் - தித்திக்காநின்ற, இக்கு என்னும் - கரும்பாகிய, மாசாரத்தார் - பெரிய சாரமாயுள்ளவருமாகிய இறைவரது, இல் - திருமனையாம்.

சோபானம் சோபனம் குறுக்கல். (அகூ)

அம்மழைக்கண் ணாற்காலாடுதலாற் கேதனங்கள்
பொம்மன் முலையாராம் புலியூரே — சம்மதியாய்ப்
பொங்கரவினன் பணிவார் பொற்சடைக்கிட்டார்கிரணச்
செங்கரவினன் பணிவார் சேர்வு.

இ - ள். (அமழைகண் - அந்தமேகமண்டலத்தில், கால் ஆல் ஆடுதல் ஆல் - காற்றாலாடுதலினால்) அம் - அழகிய, மழை — மேகம்போன்ற, கண் ஆல் - கண்களாலும், கால் ஆல் - காலி

ஞல், ஆகிதல் ஆய் ஆகியவையும். கேகயங்கள் - செய்கள், பொம்மல் - பருத்த, முலையார் ஆம் - தனத்தையுடைய [illegible] டியமகளிரை யொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, [illegible] சம்மதித்து, பொங்கு - சோபிக்கும், ஆரம் - பாம்பாகிய [illegible] பணி - கல்லாபரணத்தை, பொன் - பொன்போலொளிர்வா [illegible] க்த, சடை [illegible] - சடையிலணிந்தவரும், [illegible] கரம் - செவ்விய கிரணங்களையுடைய, இனன் - சூரியனும், பணி வார் (பூசனை செய்து) பணிய [illegible] வருமாகிய இறைவர், சே வு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்.

முன்னின்ற [illegible] அசைச்சொல்லாக்கொள்க. (கூ0)

மாலைகலமுற் [illegible] யாளையாய்
போயிரதமா [illegible] புலியூரோ — பாலெனக்கொள
வானகத்தைத் [illegible] முழுமேற்
கானகத்தைத் [illegible]

இ - ள். [illegible] அகலம் - விசால த்தை, உற்று - அடைந்து, [illegible] - இதயத்தைத் தப்பூண்டு) [illegible] மணிவடம்பூண்ட [illegible] இருமகளைப்போல, இரதம் ஆரும் - [illegible] புலியூ ர் - புலியூரானது, பாலனைக்கொல்வான் - [illegible] கொள ஆச் சிறுத்தொண்டநாயனாரது, அகத்து - திருமனையில், ஐ - அ ழகிய, ஊண் இன்றோ - [illegible] வாள் அரக்க ன் — வாளேந்திய இராவணனது, மாமுடிமேல் - பெருமை வாய்ந்த சிரத்தின்மேல், கால்நகத்து ஐ - பெருவிரல்நகத்தினை ஊன்றினார் - ஊன்றினவருமாகிய இறைவரது, காப்பு - காவ லாயுள்ள இடமாம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரத்தை முன்னர்க்காண்க — இரதமூரும் எனப்பாடமுமுண்டு அது உவமைக்குப் பொருத்த மின்மையால் ஆருமெனப்பாடங்கொண்டாம். (கூஅ)

செல்வந்திருந்திடலாற்சேர்முடத்தாழ்பிங்கலனோ
புல்லுக்கெங்கோங்கும்புலியூரோ — மெல்லியற்வாய்

ற்று உண்டுவளர்ந்த தென்பது முன்னடிகளிற்குறித்தகதை. உதகீ - நீர்கு டிமிடம்: வடசொல்; இங்கே, கடலென்னுமாத்திரையாய் [illegible] பதி ரனென்னும்வடசொல்லுக்கு - தனக்குத்தலைவனுமாகத்தில் ன்று காப்பவனென்று பொருள்; புமான் - மக்களில் [illegible] தார் [illegible] கம். இருக்கவேகாட்டகத்தில் அந்தணர்குலத்தில் [illegible] தொண்டநாயனார் [illegible] சிவபிரான் [illegible] [illegible] காண [illegible] கரியவன் [illegible] அழுவுடைய [illegible] குடங்கள்பட்டு [illegible] [illegible] கையில், [illegible] யைக்கபலிப்பென்னா, [illegible] பின்னையைப்பழைக்க, அப்பிள்ளை [illegible] தென்பதுபின்னர் [illegible] கதை. [illegible] - மாபலிகதைப்பயுடைய வனென்றவ் [illegible]. (௯)

எ.—(இ - ள்) [illegible] சேஷன், [illegible] - (தனவர) [illegible] - பத ஞ்சலியென்றும் முனிவர் [illegible], [illegible] வந்த [illegible] [illegible] - வைலகதில், அனேகோ [illegible], மா முனிக்கு [illegible] - [illegible] புலியூருக்குத் திருப்பாற்கடலில் [illegible] ஆகிய சிவபிரா னே, காப்பு - (உயிர்களைக்) காவலனையுடையது [illegible].

முனொருகாலத்தில் [illegible] ஆரு மையும் ஆதிசேஷன் தாக் [illegible] செய்து அவருக்கு அருகில் [illegible] செயல் [illegible] ப்பதுமின் [illegible] அவ்வாறு [illegible] ஸ்தானங்கெய்த [illegible] அருச்சனையிட்டதுபோல அருந்தலைச்சுமையாய் [illegible], அவன் அந்தக் [illegible], ஆதிசேஷன் அவ்வாறு [illegible] விழுந்தருளல் பதஞ்சலியென்றும் பெயரைப்பெற்றான், [பதம் - பாதம். அஞ்சலம் - [illegible].] பின்பு ஒரு காலம் சிவபிரானது நடனத்தின் மகிமையை [illegible] கேட்டு ஆதி சேஷன் அதனைத் தரிசிக்க [illegible] தவஞ்செய் ய, சிவபிரான் பிரதியக்ஷமாய் "நீ இவ்வடிவத்தோடு [illegible] மாதலின், முனொருகால் [illegible] நாகலோ கத்திற்சென்று, அங்கு [illegible] பிலத்துவாரமென்று [illegible] னத்தில் முழுவதாதலின், நீ அவ்வழியாய் [illegible] வியாக்கி ரபாதமுனிவரோடு நமது நடனத்தைத் தரிசிப்பாய்" என்று அருள, அங்ஙனமே நாகலோகன் பிலத்துவாரத்தினவழியாய்த் தில்லைவனத்தையடைந்து திருவரு ந்ததரிசித்தன னென்பது புராணகதை. சிதம்பரத்தில் திரு வநந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கேயுள்ள நாகசேரியென்னும் புண்ணியதீர்த்தமே ஆதிசேஷனெழுந்த பிலத்துவாரத்தின் எல்லையாம். மெய்திகழும் - உண்மை விளங்குகின்ற என்றுமாம். சேடன் - வடசொற்றிரிபு; (பிராபகாலத்திலும் அழியாது) மிகுபவ னென்று பொருள். வாதவூரடிகளை வருத்தியதன்பொரு ட்டு அரிமர்த்தனபாண்டியனமீது உண்டான கோபத்தால் சிவபிரான் வை கையாற்றை அவன்நகர்மேல ஏவ, அந்நதி மதுரையையழிக்குமாறு பெருகி வர, அந்நகரத்தார்யாவரும் அரசன்கட்டளைப்படி கூலியாட்களைவைத்துக் கரைகோலுகையில், சோமசுந்தரக்கடவுள் பிட்டுவிற்றுண்ணும் வந்தியென்

விண்டகங் கணையார் மேருவையாருக்கா
உண்டகங் கைக்கையாரு.

இ-ள். செல்வந்த இருந்திடல் ஆல் - மேகம்வந்து த ங்குதலாலும், சேர் படத்து ஆல் - பொருந்திய படத்தினாலும்) செல்வம் இருந்திடல் ஆல் - செல்வத்தினிறையாலும், சேர்பு அத்து ஆல் - பொருந்திய படத்தினாலும், பிங்கலன் நேர்புள் ளும் - குபேரனையொத்த, ஓங்கு - தென்மைமாயகள், ஓங்கும் உயர்ந்து தோன்றும், புலியூர் - புலியூரானது, மெல் இதழ் - மெல்லிய இதழ்கள், வாய்மலர்ந்த - வாயமலர்ந்த, கடுக்கையார் - கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்தவரும், மேல்நாள் - முன்னா ளில், அமரருக்கு ஆக - தேவர்களுக்கு ஆக, உண்டகம் - உண் டவிடத்தை, ஐயார் - வெறுக்காதவருமாகிய இறைவரது, ஊர் - ஊராம்.

குபேரனுக்கு உடைத்தன்மையையுவந்த இடத்திற்காளக.()
மாகமண்டலந் தாங்கி வண்டடம்பூத்தாறுவிட்டுப்
பூகமுங் கும்பன்சீர்ப் புலியூரே — ஆகமங்கள்
கூறிடுமா வாக்கினார் கூடலிறைக்கா நரியை
மாறிடுமா வாக்கினா ரில்.

இ-ள். மாகமண்டலம் - விண்ணுலகவட்டத்தை, தா ங்கி - சுமந்து, வண்டு அடம்பு - வண்டுகள் மொய்க்கிய, பூத்தாறு விட்டு பூங்குலைகளைவிட்டு) மா - பெருமைவாய்ந்த. கமண்ட லம் தாங்கி - கமண்டலத்தை ஏந்தி, வளம்தாமரைப்பூத்து - வள மைவாய்ந்த தாமரைப் பூத்தது, ஆறுவிட்டு - கல்வழியைக்காட்டி, பூகம் உம் - கமுகமரமும், கும்பன்சீர் - அகத்தியமுனிவரது சீ ரைவாய்ந்த. புலியூர் - புலியூரானது, ஆகமங்கள் - இருபத்தெ ட்டாகமங்களை, கூறிடும் - சொல்லியருளிய, மா - பெருமை வாய்ந்த, வாக்கினார் - திருவாக்கினையுடையவரும், கூடல்இ றைக்கு ஆக - மதுரையிலுள்ள அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்கா க, நரியை - நரிகளை, மாறிடும் - மாறுகின்ற, மா ஆக்கினார் — குதி ரைகளாகச் செய்தவருமாகிய இறைவரது, இல்-திருமனையாம்.

அமைச்சராக இருந்து குதிரைகள்வாங்கக் கொண்டுசென் ற செம்பொன்னைச் சிவபெருமானார் திருப்பணிகளுக்குப் போக்

கிச் சிவாநந்தத்திலழுந்திய வாதவூரடிகளை, அரிமருத்தனபாண்டியன் வருவித்துக் குதிரைகளுக்காக வருத்தியகாலத்தில அச்சிவபெருமானார் நரிகளைப்பரிகளாக்கினார் என்பதுபுராணவரலாறு. ஆக என்னும் வினையெச்சத்தினீறு தொக்கது மண்டிலம் என்பது மண்டலம் என்பது சிராமியம். (கoo)

மன்னுபுலியூர்க்கு வகுத்தவெண்பாநூறவற்றில்
உன்னிலிருபத்தைந்தோர் வயனம்—பின்னுமுள
ஐயைந்தொருவயன மையைந்தொருவயனம்
ஐயைந்தொருவயன மாம்.

புலியூர் வெண்பாவிலுள்ள நூறு செய்யுள்களில் இருபத்தைந்து இருபத்தைந்தாகப் பகுத்து அவற்றுள் ஒவ்வொருவகையும் ஒவ்வொருவிதமாக வருதல்காண்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கசு	அவருடைய	கூப்பிய
கூ	எ	திருநடனத்தினைக்காட்டியருளிய.	காட்டியருளிய
உஎ	எ	அரிவாட்டநாயனார்	அரிவாட்டாயநாயனா
கஅ	எ	வாதவூராளிகளுக்குக்குணர்த்தும்.	வாதவூராளிகளுக்குணர்த்தும்
	கசு	கமலப்போதுள்ளவன்	கமலப்போதுள் அவன்
	கசு	பிரமனும்	அப்பிரமனும்
	உ௫	கொண்டுவாஎனப்பொருள்.	கொண்டுவருதல் எனப்பொருள்,

கஉம் செய்யுளில் முன்வசியமாதளித்த எனப்பாடமுண்டு வசியர் எனயமகம் திரிபுகளில் முதனிலைப்போலியாக வருமேயன்றி மற்றையிடங்களில் வைசியரெனவருமாதலால்வணிகமாது எனப்பாடங்கொண்டாம்.

கூஉம் செய்யுளில் சோதிவளை மும்மடியாய் எனப்பாடமுண்டு, அதுபுராணத்திற்குப் பொருந்தாமையால் சோதிவளாம்மூடியாய் எனப்பாடங்கொண்டு.

ஞும மலட்டுக்கிழவிக்குத் தன்கருணையால் வேலையாளாய் முடி யினைமேற் கூடையில் மண்ணினைச் சுமந்துகொண்டுபோய்க் கொட்டினென்பது கதை. புகட்டு - புகவிடு என்பதன் மரூஉ. (எ)

அ —(இ - ள்.) மாசு இலா - குற்றமில்லாத, அம் புலிக்கும் - அழகி ய புலியின்வடிவத்தைத் தச்சிறப்பானமைகொண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கும், உமைக்கும் - மகளிரிற்சிறந்த உமாதேவிக்கும், மா நடத்தை - சிற ந்த (தமது) திருநடனத்தை, பூசம் திங்கள் - (தைமாதத்துப்) பூசநட்சத்திரத் தில், காட்டும் - (சிவபிரான்) தரிசனங்கொடுத்தருளிடமான, புலியூரே-புலி யூரானது,— பேசு அரிய - சொல்லுதற்குமுடியாத, வித்தகத்தார் - ஞானவ டிவமாகவுள்ளவரும், கண்டு இறந்தார் வீடு உறச் செய்து - (தம்மைத்) தரி சித்தப்பின் மரணமடைந்த அன்பர்கள் முத்தியடையும்படி அருள்செய்து, அங்கசற்கு ஏது முக்கணத்து அர் கண் திறந்தார் - மன்மதனையொழிக்கும்பொ ருட்டுத் திருநெற்றியிலுள்ள நெருப்புக்கண்ணை விழித்துப்பார்த்தவரு மாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

மாசு என்றது - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலத்தொடக் கை. தைமாதத்தில் வியாழக்கிழமையும் பௌர்ணமியும் பூசநக்ஷத்திரமும் பொருந்திய நன்னாளில் திருநடனத்தைக் காட்டியருளின ரென்க. பூசம் - புஷ்யம், மதங்கயம் - மஞ்சுகம் இவை - வடசொற்றிரிபுகள். வித்தகந்தார் கண்டு இறந்தார் வீடுற என்பதற்கு - ஞானமுடையவர்கள் தம்மைத்தரி சித்து மரித்து முத்திபெற என்றுங்கொள்ளலாம். அங்கஜன் என்னும் வட சொல்லுக்கு - (திருமாலின்) உடம்பினின்று தோன்றியவ னென்றாவது, (பிராணிகளின்) உடம்பினிடமாகத் தோன்றுகிறவ னென்றாவது பொருள் கொள்க. ஆ - ஆக; விகாரம். வாழ்வு - தொழிலாகுபெயர். பார்வதிதேவி நல் அபிப்பிராயமானவுடனே பரமசிவனை மணஞ்செய்தற்குத் தவஞ்செய்யவிரு ம்பியவளாய்த் தனதருத்தைப் பெற்றோர்க்குத்தெரிவிக்க, அவர்களால் "அன்னையே யினையதோர் தவமாற்றக் கொத்த, இன்னமேயோர் பருவ மன்று ... சென்று, நின்னுடல் பொறுதா வீண்டிந் நிலை மையத் தவிர்தி" என்று கூறி மறுக்கப்பட்டதனால், அவளுக்கு உமையென்று ஒரு திருநாம முண்டாயிற்று; உ, மா என்பதற்கு - அம்ம, வேண்டாமென்று பொருள். (அ)

க —(இ - ள்.) சிங்கவன்மன் - சிங்கவர்மனென்னுமரசன், முன் ஆக - முற்பட [முற்காலத்தில்], சிவகங்கையில் - சிவகங்கையிலே, மூழ்க - வந்து நீராட, பொன் ஆகும் ஆக்கும் - (அவனுடைய உடம்பைப்) பொன்னிறமான உடம்பாகச்செய்யும், புலியூரே - புலியூரானது,— முன்னோர்க்கு ஆ - பகைவர்களை யொழித்தற்காக, போர் கொள - போரைச்செய்ய, குன்று வளை வில் - மேரு மலையாகிய வளைந்த வில்லை, எடுத்தார் - எடுத்தருளுந்தன்மையுள்ளவரும், கூடல் தனில் - மதுரையிலே, சென்று - (வீதிகளிற்) போய், வளை விற்போர்- கைவளையல்களை விற்குந்தன்மையருமாகிய சிவபிரான், செறிவு - பொருந்து மிடமாம்; (எ - று.)

உடம்புமுழுவதுஞ் சிங்கம்போன்றநிறத்தையுடைமையாற் சிங்கவன் மனெனப் பெயர்பெற்ற கௌடதேசத்து இராசகுமாரன் தலயாத்திரை செல்லுதற்குத் தந்தையிடம் விடைபெற்றுவருகையில் தில்லைவனத்தைய டைந்து அங்குச் சிவகங்கையென்னும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் நீராடிப் பொன் னிறமான வடிவத்தையடைந்து அதனால் இரணியவன்மனெனப் பெயர்பெற் றன னென்பது முற்பாதியின் கதை. சிவகங்கை- இது கனகசபைக்கு வடக் கேயுள்ளது. 'சர்மா' என்பது பிராமணர்க்குப்போல, 'வர்மா' என்பது

க்ஷத்திரியர்க்குச் சாதிக்குரியபெயர்; இவை - தமிழில் [illegible], வர்மன் என்பதிரிந்துநிற்கும். ஒன்றோர் - ஒன்றார் எனபதன் [illegible]: கல்லாதவரென்று பொருள். இங்கே 'ஒன்றார்' என்றது, [illegible]. ஒருகாலத்தில் வருணன் சோமசுந்தரக்கடவுளது [illegible] சோதிக்குமாறு என்னை ஏழுமேகங்களையும் [illegible] மதுரையை அழிக்கும்படி ஏவ, அவ்வாறேவப்பட்ட ஏழுமேகங்களையும் தடு க்கும்பொருட்டு அக்கடவுள்கட்டளைப்படி [illegible] கங்களும் மேலுயர் [illegible] மாடமாகக்கூடி [illegible] கூடலென்றும் மாடக்கூடலென்றும் [illegible]: "வா ற்றல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க [illegible] நீங்கிய மேக நான்கும் [illegible] லாலே, அன்றுநான் மாடக் கூட [illegible] லத்துப் பழமையான [illegible] ன கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவேண்டி [illegible] கொண்டு அவரில்லம் [illegible] கள் அவனைநோக்கிக் [illegible] கையவளைகள்கழன்று [illegible] கள் அப்பசுவினை [illegible] படி சபித்து. அம்மகளைக்கடவுள் [illegible] பொழுது இச்சாபம்நீங்குமென்று அருளிச்செய்ய, [illegible] சியகுலப்பெண்களாய் [illegible] சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுளத்தின்படி [illegible] கனது வடிவத்தைப் புனைந்து [illegible] ளுக்கெல்லாம் வளையல்களை [illegible] அவர்கள்சாபத்தைடபோக்கியருளினர் [illegible] கதை. செறியு- தொழிலாகுபெயர். (௯)

௯௦.—(இ - ள்) அரிய வாய் - தாமரைக்கின்ற வாயினின்று, ஒதனம ஒன்று - ஒருசோற்றவிழை, அந்தணன் வாய விழுத்த - ஒருபிராமணனது வாயிலே விழும்படிசெய்த, கொடி புள் - காக்கையாகிய பறவை, அருள் பெ றறு - (சிவனது) திருவருளை யடைந்து, உயர் - உயர்ந்த நிலையை யடைந்தது; புலியூரே - புலியூரானே,— உமையைச் சேர்ந்தவனே - (திருநீலகண் டநாயனாரது) மனைவியைப் பரிசோதிக்கவேண்டிச் சிவயோகியாய் வந்து [illegible] உன வசம என்று ஓதி - அடியேனை (நீ) ஆட்கொண்டு [illegible] க்கக்கடவ தென்று சொல்லி (கல்லோட்டை), கவருதல் - (பின்பு அதனை) எ டுத்துச்சென்றவராகிய சிவபிரானே, என் - தலைவரே, (எ - று.)

சிதம்பரத்திலிருந்த அந்தணனொருவன் ஒருநாள் பால் வாய்திறந்து உறங்குகையில், ஆகாயத்தில் அன்னத்தையெடுத் துச்சென்ற ஓர்காக்கையினது வாயிலினின்று ஒருவிழ் அவ்வந்தணன்வா யில் விழ, அதனை அவன் உண்ணவே, அந்தச்சிவபுண்ணியத்தால் அக்காக் கை சிவகதிபெற்றதென்பது புராணக்கதை; "அன்னமிழ்ந்த மரு ந்துயில்வசத்தினு லறியான், பன்னுமறையோதிய விழுங்கினனம்மா, வென்னசொல்லுகோமீதறியாதுசெய்காகம, பன்னுப்பயனுற சிவபதம டைந்ததுவால்" என்பது சிதம்பரபுராணம். ஓதனம், வசம்-வடசொற் கள். திருநீலகண்டநாயனார் மனைவியாரோடும் சிவனடியார்களுக்குத்திருவோ டுதருநியமங்கொண்டு ஒழுகுநாளில், அவர்களன்பை உலகமறிய வெளி யிடும்பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருநாள் ஒருசிவயோகியாய்த் திருவுருவங் கொண்டு வந்து தமதுகையிலுள்ளஓட்டைஅவர்கையிற்கொடுத்து இதனைக்

சம்பந்தரெனவும், மௌனர் கூறிச் சென்ற பின்பு அருகனை மறைத்தருளினரெ ன்பது பிரபந்தங்களாலறிக. கொடியபடர் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. (கo)

கக.—(இ - ள்.) சென்று - (தனது இளமையிலே) வந்து, நலம் தீது செய்யும் - (முன்) வினையாகத் தீவினையையும் செய்தால், (அவை), பொன்றாது - கெடாமல், மூன்று கோடியது ஆம் தீமை - ஒவ்வொன்றுங் கோடி யொன்றுக்கொன்று [illegible] யுடையதாய் வளருந்தன்மையதான, புலியூரோ - புலியூ ரானது,— இன்று - (முதலில் [illegible]) இன்று, ஆக்கம் - (ஒருகாலைத்தாக்கின்ற) [illegible] சமீபிக்கிற, பொன் அம்பலவர் - பொன்மயமான சபையையுடையவ ரும், [illegible] உணரா - (யாவராலும் அறியப்படாத) கூறும வேதங்க ளால் [illegible] புகழப்பட்டு, வன்னம் பலவர் - பலநிறங்களையுடையவரும் ஆகி ய சபாபதியினது, பதம் - இருபாதமாம்; (எ - று.)

முறைபாதியைக் குறித்தது, கேசுக்கிரமம். பொன்னம்பலம் - கனகச பை. வன்னம் - வர்ணம், வடசொற்றிரிபு. 'வன்னம்பல' என்றது-குணம், செயல், [illegible] ஆகியவற்றை [illegible]. தீது-வினைகளுக்குப் பண்பாகு பெயர். சேர்ந்து - நூறாயிரம் [illegible] என்றும் எதிர்மறை வினையெச் சத்தில், [illegible]. நலம், தீது - [illegible], தீதுசென்று நலம் செய்யில் என [illegible] செய்தால் என்று உரை த்தலும் ஒன்று. [illegible] - [illegible]. (கக)

கஉ.—(இ - ள்.) மாக்கள் - (நல்லறிவில்லாத) மனிதர்களது, வினை - தீவினையை, பால் வயிரவன் கை [illegible] போக்கி - பாலவயிரவமூர்த்தி யினுடைய திருக்கையிலுள்ள சூலாயுதத்தால் அழித்து, நலம் தந்த - (அவ ர்களுக்கு) நற்கதிகொடுக்குந் தன்மையதான, புலியூரே - புலியூரானது,— சாக்கியர் - சாக்கியநாயனார், கல் போது - கல்லாகிய மலர், கனிவு இருந் தார் - (அவர்பால்) மகிழ்ந்து ஏற்றருளியவரும், முன் - முன்னே, வணிகமாது - வைசியகுலத்திற் றோன்றின புனிதவதியார், அளித்த - (அன்பால்) கொடுத் த, [illegible] உண்ட, விருந்தார் - விருந்தினருமாகிய சிவ பிரான், சேர்வது - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று)

சிதம்பரத்தில் வாசஞ்செய்பவர் தீவினைசெய்வாராயின் அவர்க்கு யமத ண்டனைகிடையாதென்றும், அவர்கள் பாலவைரவமூர்த்திதிருக்கையிலேந் திய சூலாயுதத்தால் ஒருமுகூர்த்தகாலத்துள் தண்டிக்கப்பட்டுப் பின்நற்க தியுறுவரென்றுந் தெரிந்துகொள்க. மாக்கள் - மனவுணர்வில்லாமல ஐம் பொறியுணர்வுமாத்திரத்தையுடையவரும், மக்கள் - ஐம்பொறியுணர்வோடு மனவுணர்வையுமுடையவருமாதலால், இங்கே, விவேகமின்றித்தீவினைசெய் பவரை 'மாக்கள்' என்றார். பாலவயிரவமூர்த்தி, சிவாம்சமானவர். திருச்சங்க மங்கையில் வேளாளர்குலத்திலுதித்த ஒருவர் பௌத்தமதத்தின்கிளையான சாக்கியசமயத்திற் பிரவேசித்து அதுசற்சமயமன்றென்று தெளிந்து பரமசி வனே பதியென்றுஅறிந்து அச்சாக்கியசமயவேஷத்தைத்துறவாமலே தினந் தோறுஞ்சிவலிங்கத்தைத்தரிசனஞ்செய்தபின்பே போசனஞ்செய்யவேண்டு மென்றுவிரும்பிச சமீபத்திலிருக்கிறவொருசிவலிங்கத்தை நாடோறுந்தவறாமல் தரிசித்து அருகிற்கிடக்குங்கல்லையெடுத்து அன்பினோடு அதன்மேலெறிந்து அருச்சித்துவர, ஒருநாள் பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலேதோன்றிக்காட்சிதந்து அச்சாக்கியநாயனாரைத் தமதுதிருவ டியிற்சேர்த்தருளினரென்பதும்; காரைக்காலில் வைசியர்குலத்தில்தோன் றிய (பின்பு காரைக்காலம்மையெனப் பெயர்பெறும்) புனிதவதியாரைப் பரமதத்தனென்பவன் மணம்புரிந்து இல்லறநடத்திவருகையில், சிவபிரான்

ஒருஅடியவர்வேடங்கொண்டு மிக்கபசியால் இளைப்புற்றவர்போல வந்தடைய, அப்புனிதவதியார் அவர்க்கு அன்னம்படைத்துத் தமகணவன் அனுப்புடனனுப்பிய மாங்கனியிரண்டனுள் ஒன்றையும் உடன்பரிமாறி உபசரித்து அருள்பெற்றனரென்பதும் பிற்பாதியின்கதைகள். 'வசியமாது' என்ற பாடத்திக்கு வைசியவென்னும்வடசொற்றிரிபெனபர். விருந்து - புதுமை; புதிதாய்வந்தவர், விருந்தார். தோய்வு - தொழுவார்க்குப்பெயர். சுதம - வடசொல். வயிரவன் - வைரவன்; வடமொழி. (௧௪)

௧௫.—(இ - ள்.) சொல்லா - (மனமாமந்திரத்தை) சொல்லாத, சிவசன்மா - சிவசர்மாவென்னும் அந்தணனுக்கும், சோமநாதருக்கு - சோமநாதனென்பவனுக்கும், வினை பொருளைய்த-(முற்பிறப்பிற்செய்த) தீவினைப் பயனாகிய தீங்குகளை, அகற்றும் - ஒழித்தருளிய, பரம்பொருளானது,—மா மலை - பெரிய மேருகிரியை, வில் ஆய் வளைக்கும் - வில்லாகவளைத்த, சமர்த்தினர் - சாமர்த்தியத்தையுடையவரும், தோள்மேல - (தமது) தோள்களின்மேல், மாசுணம குஞ்சு - பாம்புக்குட்டிகளை, ஆபரணத்தினர் - (ஆபரணங்களாகத்) தங்கவைத்தவருமாகிய சபாபதியின், தோய்வு - தொழுகுலமாம்; (எ - று.)

மேலைக்கடற்கரையிலுள்ள சோமநாதலிங்கமுள்ள ஆலயத்திலே திருக்கார்த்திகையுற்சவத்தைச் செய்விக்கவில்லையாதலால் சோமநாதனென்பவன் புழுமுதலாய் அநேகப் பிறவிகளெடுத்து ஒருகாலையாலயத்தில் வீழ்ந்து விளக்கெரியவிட, அவன் அதற்குமுன் செய்த பாவங்களனைத்தும் நீங்கி, அருகிலிருந்த சிவசன்மாவும் அதுகண்டு நகைத்து அபசாரஞ்செய்தவனாய் நிந்தித்துவிட்டதனால் அவனும் அவ்வாறேயாகிப் பின் பிரமராக்ஷசனாய் உடைய இருவரும்பேய்களாகி அலைந்து வாமதேவமுனிவரைக் கண்டு வணங்கி அவர்கட்டளைப்படி இத்தலத்தையடைந்து சிவனுக்கு அடிமைபூண்டு தீவினைநீங்கப்பெற்றனரென்பது இதன்கதை. சோமநாதருக்கு என்புழியுள்ள நான்காமுருபைச் சிவசன்மாவென்பதனோடுங் கூட்டுக. 'சோமநாதர்க்கு' என்றபாடத்துக்கு, சிவசன்மாசோமநாதர் என்ற அம்பலவாணர்முடிந்த உயர்திணையும்மைத்தொகை யென்க. சமர்த்து - திறமை. குஞ்சு - இளமைப்பெயர். ஒருகாலத்திலே பரமசிவன் தம்மைமதியாத தாருகவனத்திலுள்ள முனிவர்களின் மனைவியர்களின் கற்பைப் பரீக்ஷிக்கவெண்ணித் தாம் ஒருவிடசங்கமத்தேவராய்ச் சென்று அவ்வனத்தே தாருகவனஞ்சென்று பிக்ஷாடனஞ்செய்து தம்மைநோக்கிக் காமங்கொண்ட அம்முனிபத்தினியர்களது கற்புநிலைமையைக் கெடச்செய்ய, அதைக்கண்டு கோபமுற்ற அம்முனிவர்கள் அபிசாரயாகம்பண்ணி அதில் வேள்வித்தீயினின்றுமெழுந்த நாகங்கள் பூதங்கள் மான் புலி முயலகன் வெண்டலை முதலியவற்றைச் சிவனைக்கொன்றுவரும்படி ஏவ, சிவபெருமான் தம்மேற்பாய்ந்துவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களைத் தமக்குக் கணங்களாகவுங் கொண்டு, மானைக் கையிலேந்தி, புலியைத் தோலுரித்துடுத்து, முயலகனை முதுகிற்காலாலூன்றி, வெண்டலையைக் கையிற்பற்றிச் சடைமேலணிந்து, இங்ஙனமே அவற்றையெல்லாம்பயனிலவாகச்செய்துவிட்டனரென்பது கதை. (௧௫)

௧௬.—(இ - ள்.) ஆழ்ந்த கடல் செல்வற்கு - ஆழமாயுள்ள கடலுக்குத் தலைவனான வருணனுக்கு, அடர் - நெருங்கிய, பிரமகத்திதனை - பிரமஹத்திதோஷத்தை, போழ்ந்து அறுத்து - பிளந்தொழித்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளுந்தன்மையுடைய, தென் புலியூரே - அழகிய புலியூரானது, தாழ்ந்தவரை -(தம்மைவணங்கின) அடியார்களை, தூய கதி ஏற்றிடும் - பரிசுத்தமான உயர்கதியில் அடையச்செய்தருளும், சோதி - ஒளியையுடைய, வெள்ளி வெற்பு அனைய - வெள்ளிமயமான கைலாசகிரியைப் போன்ற, வெ

ய்ய கதி ஏற்றினர் - வேகமான நடையையுடைய வெண்ணிறமான இடபத்தை யுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம்; (எ - று.)

வருணனுக்குப் பகைவனாகவுள்ள ஒருவனை வெல்லுமுபாயத்தை அவ்வருணனுக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவனுடைய குரு இரவில் வருணனிடம் வர, அப்பொழுது வருணன் அவனைப்பகைவனென்றுகருதி அவன்மேல் தனது பாசாயுதத்தை யெறிய, அதனால் அவ்வாசிரியன் இறக்கவே, அப்பார்ப்பனக்கொலைப்பாவம் ஒரு பிசாசவடிவமாய்த் தோன்றி வருணனைக்கைகால்கழுத்துக்களைக்கட்டிக் கடலிற் போகட்டுவிட, நெடுநாள் கடலிலழுந்திக்கிடந்த வருணனுக்கு நடேசப்பெருமானே ஒருமாசிமகத்தில் காட்சிதந்து அக்கட்டுக்களையறுத்துவிட்டருளின வரலாறு முற்பாடலின்கதை. அதுமுதல் அத்தலம் பாசமறுத்ததுறையென்ப பெயர்பெறும். பிரமன் - அந்தணன்; யாத்தி-கொலை. இடபத்துக் குவெள்ளிமலை - நிறம் பருமை வலிமை சிவனுக்கிடமாதல் இவற்றால் உவமை. தென்- தெற்குத்திசையிலுள்ள என்றுமாம். கடற்செல்வன்-நீரையே செல்வமாகவுடையவன். ஏறு- எருது; ஆண்மைப்பெயர். (கசு)

கரு —(இ - ள்.) வன்மதி- கொடுமையான மனத்தையுடைய, நீசன் - புலையனொருவன், கடல் நீர் - சமுத்திரதீர்த்தத்தில், மாசிமகத்து - மாசிமாதத்து மகநட்சத்திரத்தில், ஆட - நீராட, (அதனால்), அவன் - அப்புலையனது, புன்மை - நீசத்தன்மையை, தவிர்த்து - நீக்கி, ஆளும் - கருணைசெய்து அவனையடிமைகொண்ட, பதியே - பதியானது,—தென் மதுரை - தென்திசையிலுள்ளமதுராபுரியில், கல் களிறுக்கு - ஒருகல்யானைக்கு, இக்கு - கருமபை, அளித்தார - (என்றுமடியுணவாகக்) கொடுத்தருளியவரும், காவலன் - வேடர்குலத்திலே பிறந்தவராகிய கண்ணப்பநாயனார் தந்த, செயில் - (அவரால்) செய்யப்பட்ட ஊனை, சுவைக்க - உருசிபார்த்து உட்கொள்ளும்பொருட்டு, பற்கள் ஊறுகி - (தமது) பற்களால் மென்றுதின்று, களித்தார் - களிப்படைந்தவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று)

மாசிமகநாளில் தன்னில்வந்து நீராடுபவர்யாவர்க்கும் முத்தியளிக்குந் தன்மையுள்ள பாசமறுத்ததுறையென்னுங் கடல்தீர்த்தத்தில் ஒருமாசிமகத்தினன்று ஒருசண்டாளன் அம்மகிமையையுணராமலே தான் இயல்பிலே மூழ்கியெழுந்து அப்புண்ணியத்தால் அவ்விழிபிறப்பொழிந்து உயர்கதிபெற்றனனென்பது முற்பாடலின்கதை "பாவிமாமகத்திசைசாற்றவரையறையில்லாத் தீமை, நீசனங்கவனுநன்குதிகழ்நீர்தனின்மூழ்கித், தேசுறுமுத்திசேர்ந்தான செப்பவேதனைவேறு" என்பது சிதம்பரபுராணம். இது குய்ய தீர்த்தமெனப்படும். மதி - அறிவு; வடசொல். வன்மை - அருளில்லாமை; கொலை களவு முதலிய தீச்செயல்களில்பலவற்றிலும் விரைந்துசெல்லுதல். நீசன் - யாவரினுங் கடைப்பட்டவன். புன்மை - இழிவு; பண்புப்பெயர். வடமதுரையொன்று உண்மையின், தென்மதுரையென்றது-இனம்விலக்கவந்த அடைமொழியாம் இனி, தென் - அழகிய என்றுமாம். மதுரை - பாண்டியநாட்டிலுள்ளதும், தன்பெயர்கேட்டமாத்திரத்தில் முத்திதருந் தன்மையதும் ஆகியதொரு சிவதலம். குலசேகரனெனனும் பாண்டியன் காடுகெடுத்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக்கருதியபொழுது சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து தமது திருச்சடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்றும் அமிர்தத்தையுகுக்க, அவ்வமுதம்சென்று அந்நகர்முழுவதும் பரவிச சாந்திசெய்து மதுரமயமாக்கியதனால், மதுரையெனப்பெயர்பெற்றது; இதனை "மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகர் வடகு

ணை பார்க்கண், டணிகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னென்னெலா மறிந்தே அ செய்வார்." "பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின புத்தமுதருத்தனை ரத போய்ச், சின்மய மான தமமடியடைந்தார்ச் சின்மய மாக்கிய செயல்போல, தன்மய மாக்கி யர்ஙகர் பூமுத்து சாந்திசெய்த தவத்த மதா, னமைய மான தனமையான் மருவா ரக்கலை வுணாத்தனர் நாமம்" என்னுந் திருவிளையாடற்செய்யுள்களா லறிக. அடியேர்காணைடியனை காத்திட சோமசுந்தரக்கடவுள் எல்லாமவல்லவித்தருவாகிய பல விசித்திரமான செயல்களைச் செய்ய, அதுகேட்டு அவரைவரவழைக்க முயன்ற பாண்டியன் அவரைத் தேவாலயத்தின்கட்பிரதக்ஷிணத்தில்மேற்றுப்பக்கத்திருக்கவே, கடவுளொன்று அறியாமல் மன்றான்றுகருதி ஒருநேநருநருநயசைக் [illegible] ண்டு அவருக்குக்காட்டி 'இதனை இவ்விசித்திரமானதனைத்த [illegible] லானைகளுள் இவ்யானை உணவுண்மாற செய [illegible] க்கும்' என்று இயம்ப, அதற்கு [illegible] சித்தர் கடைக்கண்ணுறநோக்கி காட்ட, உடனே அக்கல்யானை உயிர்பெற்றெழுந்து அக்கருப்பஞ்சையை [illegible] த்தின்றதென்பதும், உறையூரில் வேடர்குலத்திலேதோன்றிய திண்ணனென்னும் இயற்பெயருடைய கண்ணப்பநாயனார் வேட்டையில் [illegible] கொன்றமிருகத்தை கொணர்ந்து [illegible] அம்பாலவிரைத்து நெருப்பிற்சுட்டு மாக்க [illegible] வாயெச்சில் [illegible] தசையைப் [illegible] டக் கடவுள் உண்டருளின [illegible] கதைகள். இக்கு - இக்ஷு; வடசொல். கானவன் - [illegible] காட்டிலேவாழ்பவன். எச்சுவது, எச்சில்; இல் - தொழிற் பெயர் விகுதி: எருக்கதல் - ஒழுகுதல், பெருகுதல். இறக்கி - இறக்கிக்கொண்டு. [illegible] (கரு)

கசு.—(இ - ள்.) யாவர்க்கும் - எல்லோர்க்கும், மேவும் - பொருந்துகிற, நடுக்கங்கள் தமை - அச்சங்களை, காயாம்பூ வண்ணன் - காயாம்பூவினது செடியின் மலர்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால், விட்டு - ஒழித்து, காக்கும் - காத்தருளுதற்கிடமான, ஈதலை - அழகிய, புலியூரே - புலியூரானது,— கோவணம் - (தமது) கோவணத்தை, சீர் கொண்டு (இ)— [illegible] உடைய தராசுத்தட்டிலே [illegible] பெற்றுக்கொண்டு [illegible] (அதற்கு) உடன்பட்ட அமர்நீதிநாயனாரை, பிறவி வல் இருளை - பிறப்பாகிய வலியஇருட்டை, அட்டு - அழித்தருளுதற்கு, என்றும் [illegible] குடியிருக்குமிடமா [illegible] த்தருளவந்த மாகிய சிவபிரான், ஆள்வு - விரும்பும் [illegible] (எ - று.)

கைலாசத்திற்சென்று திருமாலை சிவபிரானிடம் [illegible] பெற்றவர் சிதம்பரத்திலிருந்து கனகசபையில் [illegible] திருநடஞ்செய்த [illegible] தரிசித்து அடியவருள் [illegible] போல [illegible] என்பது வரலாறு. நடுக்கம் - மனநடுக்கம் [illegible] காரணமான அச்சமுறுத் தொழிற்செய்கைகளுக்குக் காரியவாகுபெயர். வீட்டுதல் - [illegible] விடுதல். காயா + பூ = காயாம்பூ; மரப்பெயர்முன்னே [illegible] மெல்லெழுத்து மிகப்பெற்றது. வண்ணன் - வண்ணன்: விகாரம். வணிகர்குலத்தவராகிய அமர்நீதிநாயனார் [illegible] மடங்கட்டுவித்துச் சிவனடியார்களுக்கெல்லாம் பலவகைக்கோவணமீந்து அவர்களையுடசரித்துவருகையில், சிவபிரான இவரதன்பின்குணத்தை வெளியிடும்பொருட்டு ஒருநாள் ஒருபிரமசாரிவடிவமாய்வந்து தமதுகோவணமிரண்டனுள் உடுத்துள்ளகொடிய மற்றையதொன்றை அவரிடங்கொடுத்து 'நாம்நீராடிவருமளவும் இதனைவைத்துக்காத்திருந்து பின்பநமக்குக்கொடும்' என்றுகூறிச்சென்று, அதனை மாயையால் தாமே மறைத்தருளி, நீராடி மழையில்நனைந்துவந்து, நமதுகோவணத்தைக்கொடுமென்றுகூற, நாயனார் வைத்தவிடத்திற்சென்று தேடிப்பார்த்துக் காணாமையால் அஞ்சியிருக்க, கடவுள் கண்டு 'அதுபோனாலும் அதற்குச்சமமாகவுள்ள இந்தமற்றொருகோவ

ணத்திற்கு ஒப்பான எடையுடையதைக் கொடுத்தால் உடன்படுவோம்'என்று கூற, நாயனார் துலைநாட்டி ஒர் தட்டில் அக்கோவணத்தையிட்டு மற்றொருதட்டில் தமதுடைமையான முதலிய பொருள்களனைத்தையும் இட்டும் அதற்கு ஒப்பாகாமையால் தாமும் ஏறி எடையைச் சரிசெய்து சிவகதியையடைந்தனரென்பது அமர்நீதியின்கதை. சீர்த்தட்டு - சீர்தூக்குந் தட்டு என்றுமாம். இட - அகரவீறுவியங்கோள். பிறவி - ஜனனத்துக்கு ஆகுபெயர். பிறவி - தொழிற்பெயர்; வி விகுதி. பிறப்புத்துன்பம்,முசுகுடார்க்கும்ஒழியாத இருள போலுமாதலின், வல்லிருளென்றது. ஆர்வு - தொழிற்பெயர். (கசு)

கஎ.—(இ - ள்) சேமம - அன்பையுடைய, மனையாளுடனே - (தமது) மனைவியுடனே, நீலகண்டனோ - திருநீலகண்டநாயனார், முதுமை போய் - மூப்பு நீங்கப்பெற்று, இளமை பெற்ற - இளமைபருவமடைதற்கு இடமான, புலியூரே - புலியூரானது.—தீயமலத்தின்-கொடிய(ஆணவம்முதலிய)மும்மலத்திலே, வீழ் - விழாநின்றுசெல்கிற, போதம் - (ஜீவ) அறிவு, கெட்டார - ஒழிந்த அடியார்களையுடைய, உள்ளத்தார் - மனத்திலெழுந்தருளியிருப்பவரும், அன்று - அக்காலத்தில், இருவர் - (பிரம விஷ்ணுக்கள்) இரண்டுபேரும், தேடும் போது - தேடும்பொழுதில், அயற்கு - அவ்விடத்து, எட்டார் - (அவர்களுக்கு)எட்டாமல் நின்ற வடிவமாகிய சிவபிரானது, சேர்வு - சேர்ந்துள்ள இடமாம்;(எ-று)-மனையாள் [illegible] இருக்கிக.

சிதம்பரத்தில் குயவர் குலத்தில் தோன்றிய திருநீலகண்டநாயனார் சிவனடியார்களுக்கு திருவோடு கொடுக்குந்தொழில் புரிந்து இல்லறவாழ்க்கையிலொழுகுநாளில், அவர் பரத்தைமகளிடத்துக் காமமுடையவராக அறிந்து அவர் மனைவியார் 'இனி எம்மைத் தீண்டுவீராயின் உமக்கு திருநீலகண்டம்' என்று ஆணையிட்டுக்கூற, அவர் அதுகேட்டு அன்று முதல் அவ்வாணைமொழிக்குப் பயந்து மனைவியாரை யன்றி (மனைவியார் எம்மை என்னுமையால் மெனத் தலை) பிறமகளிரையும் பரிசியாமலே இருவரும் முதுமையடைய, இவர்கள் அன்பைவெளிப்படுத்தற்பொருட்டு சிவபிரான் ஒரு சிவயோகி வடிவமாய்வந்து தமது ஓட்டை அவரிடங் கொடுத்துத் தாம் மீண்டுங் கேட்கும்போது கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிச் சென்று, அதனைத் தாமே மறைத்தருளி, மீண்டுவந்து கேட்கையில், நாயனார் அதனைக்காணாமையால் அஞ்சிவருந்த, சிவயோகியார் 'நாம் நம்பமாட்டோம், உமது மனைவியின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நீர் இக்குளத்தில்முழ்கியெழுந்து சொல்லும்' என்ன, உடனே அவர் ஒருதடியின் இருதலையையும் மனைவியுந்தாமுமாகப்பிடித்துக்கொண்டு அக்குளத்தில் மூழ்கியெழுகையில், இருவரும் இளமைபெற்றனரென்பது, மூற்பாதியின்கதை. மனையாள் - வீட்டிலிருந்து சமுசாரகாரியங்களைச்செய்பவள்; காரணப்பெயர். நீலகண்டன் - நீலநிறமுள்ள கழுத்துடையவன்; இது-கடவுள்பெயர் அடியவர்க்குஇட்டு வழங்கிய ஆகுபெயர். ஆர்என்னும் பலர்பால்விகுதி,உயர்வுகுறிக்கவந்தது. முதுமை, இளமை - பண்புப்பெயர்கள். தீயமலத்துழலும்போதம் கெட்டார் உள்ளத்தார் - கொடியமலங்களையொழிக்குந் தத்துவஞானமுடையவராய் இயற்கையறிவுபரவசப்பட்ட அடியார்களது இதயகமலத்தில் அவர்கள்கரு தியவடிவத்தோடு எப்பொழுதும்வீற்றிருப்பவர். தாம்தாம் கடவுளென்னுங் கருத்துக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் பகைமைபூண்ட பிரமவிஷ்ணுக்களின மாறுபாட்டை யொழிக்கும்பொருட்டுப் பரமசிவன் அவ்விருவர்க்கும் நடுவில் ஒருபெரியஅனற்பிழம்பினுருவமாய்த் தோன்றி நின்று,'இப்பிழம்பின் அடியையும் முடியையுந் தேடுமின்' என்ன,அவ்வடிமுடிகளில்ஒன்றை முன்னங்கண்டவரேமுதல்வரென்றுசொல்லிப் பிரமன் ஹம்ஸரூபியாய் முடியினைக் காண விண்பறந்தும், விஷ்ணு வராகரூபியாய் அடியினைக்காண மண்ணிடந்துஞ் சென்று பலகாலந்தேடியும் முடிவுகண்டிலராய்ப்போயின ரென்பது

கதை. அன்று - முன்பு. இருவர் - தொகைக்குறிப்பு. சேர்வு - தொழிலாகு பெயர். மலம், போதம் - வடசொற்கள். (கஎ)

கஅ.—(இ - ள்.) அநாள் - அந்தக்காலத்தில், சிகை விளக்கு ஏற்று - (தமது) மயிர்முடியைத் திருவிளக்காக எரித்தருளின, அன்பினுக்கு - பக்தி மிகுதிக்காக, கணம்புல் நாயர்க்கு - கணம்புல்லநாயனாருக்கு, முத்தி - வீட்டுலகத்தை, ஈயும் - கொடுத்தருளின, புலியூரே - புலியூரானது,—எந்நாளும் - எப்பொழுதும், அன்பர் கருத்து உடையார் - அன்பையுடைய தமது அடியார்களது உள்ளத்தை (தமக்குவாழிடமாக) உடையவரும், அன்பர் இடத்து - (தமது) அடியார்களிடம், அன்பு இலா - அன்பையுடைத்தாகாத, வன்பர் - கொடியவர்களது, கரு - பிறப்பை, அடையார் - அடைந்தருளாதவருமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று)

புள்ளிருக்குவேளூரில் அவதரித்தவரும் சிவாலயத்தில் திருவிளக்கிடுதலையே சிறந்த திருப்பணியாகக் கொண்டொழுகுபவருமாகிய நாயனார், சிதம்பரத்துக்குவந்து தமதுவேளாண்மையால்வரும் வருவாயைக்கொண்டு திருப்புலீச்சரமென்னுமாலயத்தில் அத்திருப்பணியை வழுவாது நடத்திவருகையில், பொருளில்லாமையால் கணம்புல் அரிந்து விற்று அதனால் அப்பணியை நடத்துகையில், அதுவும் ஒருநாள் விலைப்படாது போகவே, அப்பொழுது திருப்பணிக்கு முட்டுவாராதபடி அப்புற்களையே கோயிலில்வைத்தெரித்து அதுபோதாதாகவே தமது சிகையை உடன்வைத்தெரித்து அப்பணியை நடத்தி அப்பிறப்பொழிந்து சிவகதிபெற்றனரென்பது முற்பாதியின் கதை. அந்நாள் - முற்காலத்திலென்றபடி. விளக்கு - விளங்குதற்கேதுவாவது, காரணக்குறி. முத்தி - வடசொல்; (எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டு விடுபடுதல். கணம்புல் - ஓர்வகைப்புல்; அதனைக்கொண்டு பணிநடத்தினதனால் இவர்க்கு இப்பெயர். நாயர் - நாயகனென்னும் வடசொல்லின் விகாரம், உயர்வுப்பன்மை. நாயகனென்பது நாயனென விகாரப்படுதலை “நாயனுமுடைய நாட்டுயதாரகர்” எனக் கலிங்கப்பரணியிலும், “வானோர்க்கெல்லாம், நாயனும் பிரமகன்” என வில்லிபுத்தூரார்பாரதத்திலும் காண்க. கரு - கருப்பம்; வடசொற்றிரிபு: பிறப்புக்கு ஆகுபெயர். வன்பர் - வன்பினையுடையவரென்றபடி. உடையார் - பண்படியாய்ப்பிறந்த உடன்பாட்டுக்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். அடையார் - வினைப்பகுதியடியாய்ப் பிறந்த எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையாலணையும்பெயர்.

ககூ.—(இ - ள்.) நாளை போவோம் என்பார் - (சிதம்பரத்துக்கு) நாளைக்குச்செல்வோம் என்று நாள்தோறுங்கூறிச் சிலகாலங்கழித்ததனால திருநாளைப்போவாரெனப் பெயர்பெற்றவர், தாவு - மேலெழுந்தெரிகிற, ஓமத்தால் - (தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) ஓமஅக்கினியினால், நீசம் - (தமது) சண்டாளத்தன்மை, போய் - நீங்கி, கதி - முத்தியை, சேர் - பெறுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—சம்புவை - நரிகளை, மா ஆக செய்து - குதிரைகளாக்கி, முன் - முற்காலத்தில, இந்தார [ஈந்தார] - கொடுத்தருளினவரும், தந்த - (சமணர்கள்) கொணர்ந்தேவிய, அத்தி - யானை, சாய - இறக்கும்படி, வில்லில் - வில்லிலே, அம்பு - பாணத்தை, வைச்சு - வைத்து, எய்து - பிரயோகித்து, முனிந்தார் - கோபங்காட்டினவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பித்தங்குமிடமாம்; (எ - று)

ஆதனூரிற்புலையர்குலத்திற்பிறந்த நந்தனார் சிதம்பரத்துக்குவந்து அங்கு அந்தணர்செய்யும்வேள்விகளினின்றுஎழும் ஓமதூமத்தைக் கண்டு உட்செல்லஅஞ்சிப் பின்பு சிவபிரான்கட்டளைப்படி தில்லைவாழந்தணர்வளர்த்த தீயில் மூழ்கிச் சண்டாளசன்மத்தையொழித்து முனிவடிவமாகியெழுந்து உட்சென்று சுவாமிதரிசனம்பெற்றுஉயர்கதியுற்றனரென்பது முற்பாதியின

[illegible] தாவேனம் - [illegible] தாகை. [illegible] - மோமம்; வடசொற்றிரிபு. [illegible], [illegible] வடசொற்கள். [illegible] தரிசகஞ்செய்தலவேண்டுமென்று ஏப் [illegible] கங்க [illegible], [illegible] தரித்தல [illegible] குலத்துக்குஇயலா [illegible]. [illegible] போமியாம் [illegible] போவோம் என்று சிலகாலங்கழி [illegible] [illegible] தானமக்கிரியா [illegible] [illegible] குதிரைவாகனப் பொருட்டு அவர்கொடுத்தபொருளை [illegible] [illegible] காட்சியைத் தரிசித்து [illegible] [illegible] செலவுசெய்து விட, பின்பு [illegible] [illegible] அவ்வடியவர் அனுபத் [illegible] [illegible] காடுயுள் நரிகளைக் குதிரைகளாக் [illegible] [illegible] தவனமு விருப்பத்தால் சம [illegible] [illegible] மதயானையை [illegible] [illegible] கொலைமுடைடி ஏவியறு [illegible] [illegible] அவ்வரசனாவென்றுகோளால [illegible] [illegible] காரியகபான [illegible] [illegible] கதைகள். [illegible], [illegible] குதிரை [illegible] [illegible] - [illegible]; வடசொற்றிரிபுகள். பின் [illegible] [illegible] - அசை [illegible] [illegible] செய் [illegible] [illegible] யாத்த [illegible] [illegible] - கை, இங்கே [illegible] [illegible]. [illegible] - போலி. எய்து, எய்- பகுதி. [illegible]. (௧௧)

௨௦ —(இ [illegible]) [illegible] - [illegible] வடிவமாக [illegible] (வ [illegible] படுதல்), சீர் அகத்தை- [illegible] [illegible] பவனும், முன் - முறகா [illegible] ([illegible]) க்கொடுத்து, [illegible] - [illegible] கொடிக்கு - ந [illegible] - [illegible] தாயாக இருந்த [illegible] [illegible] - கொடுதனமையுடையவர் [illegible] [illegible] யொழித்தருளாதவ [illegible] [illegible] கொடிய - [illegible] நன்மையுள்ள இடபத் [illegible] [illegible] சிவபிரான், பறறு-விரும் [illegible]; ([illegible])

[illegible] [illegible] அவனடியார்க்குத் திருவமுதுசெய் வித்து [illegible] [illegible], [illegible] ஒழிந்து வறு [illegible], [illegible] அவன்மனைவி நோக்கித் தனது மங்கலநாணையவிழ்த்துக்கொடுக்க, கணவன அதனைவாங்கிச்சென்று விற்று க்கொண்டுவந்து [illegible] சமைத்தபின்னர் அவன்பூசைமுடித் திருக்கையில், [illegible] அடியவர்வடிவங்கொண்டுவந்து தமது ஆறுநிலையாற் பெரும்பசியைத் தீர்க்கவேண்டு மென்றுகூற, அவர்கள் தமதுமக்கள்பசியையும நோக்காமல அவ்வடியவரதுபசியைத் தீர்க்கத் தொடங்க, கடவுள அவ்வுணவுமுழுவதையுந தானுண்டு அவர்கள்பசியைத் தீர்த்து அவர்களுக்கு முத்திதநதனரென்பது முற்பாதியின்கதை. சித்தக நதத்ஸ்வருபம என்னும் வடசொற்றொடர், திரிந்தது. அகத்தைப்பெற்ற எ னஇயையும. சேர்ந்தனும் எனஉம்மை-பிறர்பலர் நற்கதிபெற்றதைக் குறிப்

பித்தலால், எச்சப்பொருளது. கொடி - கொடிபோல்மெல்லிய அழகியவடிவ முடைய பெண்ணுக்கு உவமவாகுபெயர். திரிசிராப்பள்ளியில் தனகுப்த னென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள இரத்தினகுப்தன்மகளை மணஞ்செய்துவாழ்கையில், சிவபக்திகொண்டு சிராமலைப்பெருமானைவழிப ட்டொழுகும் அவள் கருப்பமுற, அச்செய்தி கேள்வியுற்ற அவள்தாய் அவளை க்கருவுயிர்ப்பிக்கும்பொருட்டு அதற்கு இன்றியமையாத பொருள்களெல்லாவ ற்றையும் அமைத்துக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று திரிசிராபுரத் துக்குவருகையில், வழியில் காவேரிநதி கரைபுரண்டோடிய வெள்ளப்பெ ருக்கால் தடைப்பட்டு நின்றுவிட, பிரசவகாலநெருங்குகையில் சிவபிரான் அருளால் அவ்விரத்தினகுப்தன்மனைவிபோலவே வடிவெடுத்துவந்து அவளை ப்பிரசவத்துக்கு இனிதாகத்துணைசெய்தருளினனென்பது கதை. தாயும் என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; கடவுளாகலின் எவ்வுயிர்க்குந் தாயுமானவனென்னும் பொருளைக் குறித்தலால், எச்சப்பொருளது. கொடியார்துயர்கள் விலக்கும் திருவடி. யார் - நல்லடியாரது வினைப்பயன்களை யொழிப்பவன் என்றபடி. ஆன், என் - சாரியை. ஆர்கொடி - கொன்றைத்தாரைக். (உ0)

உக.—(இ - ள்.) விண் தலமே போற்றும் - தேவலோகத்தவரும வணங்கும்படியான, விராட புருடனது - (உலகவடிவாகவுள்ள) விராட்புரு ஷனது, இதய புண்டரிகம் ஆன - இதயகமலத்தானமாகவுள்ள, புலியூ ரே - புலியூரானது,—கண்டன் - பயமகற்றலையுடைய, வன்மை - உறு தியையுடைய, தாம்பு - பாசபந்தத்தை, ஒழிவித்து - நீங்கச்செய்து, ஆர்வத் தொடு - அருளுடனே, மார்க்கண்டருக்கு - மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பை தாம் பொழிவித்தார் - அன்பைத் தாம சொரிவித்திட்டவராகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

தலமே, ஏ - உயர்வுசிறப்பு. ஆர்வம் - இயல்பாக விருப்ப மென்றும், அன்பு - செயற்கைவிருப்பமென்றும் வேறுபாடு கொள்க. பொழிவித்தார் - பிறவினை தன்வினைப்பொருளது. மார்க்கண்டருக்கு - மார்க்கண்டரிடத்தி லென்க. இனி, மார்க்கண்டருக்குத் தம்பால் அன்பை மிகச்செய்தவ ரென்று உரைப்பாருமுளர். (உக)

உஉ.—(இ - ள்.) குஞ்சிதத் தாள் கண்டவரை - (தூக்கியெடுத்தாடிய) வளைந்த (சிவபிரானது) திருவடியைத் தரிசித்த அடியார்களை, கும்பிட பெற் றோர்கள் - வணங்கப்பெற்ற பாக்கியமுடையவர்கள், விரும்பும் சிவ வீடு எய் தும் - (யாவரும்) விரும்புதற்கேற்ற சிவகதியை யடைவதற்குக் காரணமா ன, புலியூரே - புலியூரானது,—செம் சடையில் - சிவந்த (கபர்த்தமென்னுந் தமது) சடையிலே, சின்ன நாம பிறையார் - சிறிய இளஞ்சந்திரனையுடை யவரும், 'இல்லை மறையோர் உரு நாம - தில்லைவாழந்தணர்களது வடிவம் யாம்', என்ன - என்று, விளம்பு - கூறியருளின, இறையார் - தலைவருமாகிய சிவபிரானது, இல் - இடமாம்; (எ - று.)

குஞ்சிதத்தாள்கண்டவர் - சிதம்பரத்திற் கனகசபையில் நடேசப்பெ ருமான் ஒருதாளையூன்றி ஒருதாளைத்தூக்கியாடும் ஆனந்ததாண்டவநடனத் தைத் தரிசித்தவ ரென்றபடி. சிவன்-(யாவர்க்கும்) மங்களத்தைச்செய்பவ ன்; சிவம் - சுபம். சின்ன - சிறியஎனபதன் மரூஉ: சின்னம் எனஎடுத்து - அடையாளமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். சந்திரன் தக்ஷமுனிவரது புத்திரிகளாகிய அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் மணஞ் செய்துகொண்டு அவர்களுள் உரோகிணியென்பவளிடத்து மிகவுங்காதல் கூர்ந்து அவளுடனே எப்பொழுதுங் கூடிவாழ்ந்திருக்க, மற்றைமகளிரது வருத்தம்நோக்கி அவனை 'க்ஷயமடைவாயாக' என்று சபித்த அம்முனிவர்சா

ற சந்திரன் பகையினைத்து கலைகளுங்குறைந்து மற்றைக்கலையொன்றை யுமிழப்பதற்குமுன்னமே சிவபிரானைச்சரணமடைய, அப்பெருமான அருள் கூர்ந்து அவ்வொற்றைக்கலையைத்தம் தலையிலணிந்து மீண்டுங்கலைகளவளர்ந்துவரும்படி அநுக்கிரகித்தா ரென்பது கதை; குருவாகிய தமது மனைவியா ன தாரையைச் சந்திரன்புணர்ந்தது குறித்துப் பிருகஸ்பதி சபித்தசாபத் தால் அச்சந்திரன் கலைகுறைந்தா ரென்றுங் கதை கூறுவதுண்டு. ஓய்வா லாதருல், கடவுள் தமது திருவடி நடனத்தைக் காணத் திருவுளங்கொண்டருளுந்தன் மைய வண்டதி லொருவர். ஓர் அந்தணர் விமாசன் வியாக்கிரபாதமுனிவரா து கட்டளைப்படி தில்லைவாழந்தணர்மூவாயிரவரையும் தன்னோடேற்றிக் கொண்டு பிரமன்வேள்விசெய்த அந்தர்வேதியினின்றுந் தில்லைப்பதியைய டைகையில், அந்தணர்மூவாயிரவருள் ஒருவர் குறையவே, அப்பொழுது ந டேசப்பெருமான 'இவர்களுள் யாவரும் நம்மையே யொப்பார், நாம இவரை யொப்போம், ஆதலால், நாம் இவருள் ஒருவர்' எனக்கூறித் தொகையை நிறைத்தன ரென்பது கதை. (உஉ)

உங.—(இ - ள்.) தேவம - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மறை - வேதங் களும், ஆகமங்கள - சிவாகமங்களும், தென் கயிலை என்று - தக்ஷிணகை லாசமென்று துதிக்கும், தாழ - (தன்னை) வணங்க, பூ உலகில்- பூலோகத்தில், முழுதும் - உயர்வுபெற்றுள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—மூ உலகும் - மூன்றுலோகங்களும், வந்து உதிக்கும் முன்பு - வந்துதோன்றுமு ன்னமே, உணர்வார் - (அவற்றின் உற்பத்தியினாசங்களை) அறியுந்தன்மைய ரும், அப்பர் - திருநாவுக்கரசுநாயனார், தம பாதம சூடிக்கும் முன்-தமது தி ருவடியைத் தொழுது சூடுமுன்னே [செய்தவளவிலென்றபடி], வாழ் வு அருள - (அவருக்குப் பேரின்ப) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தருளும்பொரு ட்டு, புணர்வார் - (அவர்பக்கல்)வந்துசேருந்தன்மையரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்துதங்குமிடமாம்; (எ - று.)

தேவ என்னும அடைமொழியை ஆகமங்களுக்குங் கூட்டுக. ஆகமங்க ள் - சிவபிரானால அருளிச்செய்யப்பட்ட காமிகம முதல வாதுளமீறாகிய இருபத்தெட்டு. பூ - வடசொல. அப்பரென்னுஞ் சொல்லுக்கு-தலைவரென் றுபொருள்; இது, திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதற்கண்டபொழுது இட்டழைத்த திருநாமம். கயிலை - வட சொற்றிரிபு. (உங)

உச.—(இ - ள்.) நல் மா தவத்து - சிறந்தபெருந்தவத்தையுடைய, ஒருவன - ஒருத்தன, நாடும் படிக்கு- விரும்பியவிதத்திற்கு, இரங்கி - (கட வுள்தாம்) அன்புகொண்டு, பொன் மாரி பெய்யும் - பொன்மழையைப் பொ ழிந்தருளிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—முன் மார்பில் - (தமது) மார் பின் முன்னிடத்திலே, பல் நாகம் தந்தார - பலபாம்புகளாகிய உபவீதத்தை யுடையவரும், பகர் தமிழ்க்கு ஆ - (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமமேற்) பாடி ய தமிழ்ப்பாட்டுக்காக,(அருள்கொண்டு),செங்கலதனை பொன் ஆக தந்தார்- செங்கலை (அவருக்குப்) பொன்மயமாகக் கொடுத்தருளியவரு மாகிய சிவ பிரானது, புரி - திருநகரமாம்; (எ - று.)

பெருந்தவமுயற்சியுள்ள ஓரடியவர் தில்லையில திருப்பணியைநடத்திவ ருகையில், இடையிற பொருளில்லாமையால் வருந்த,அவ்வருத்தத்தைஅக ற்றும்பொருட்டுச் சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சுவர்ணவர்ஷத்தைச் சொரிவி த்தன ரென்பது முற்பாதியின்கதை. பன்னாகம்என ஒருசொல்லாக எடுத்து, பந்நகமென்னும் வடசொல்லின் திரிபெனக்கொண்டு, பாம்பென்று உரைக்க லாம். தந்து - நூல் ; வடசொல் : இங்கே, முப்புரிநூல், பூணூல். தந்தி

என்னும் வடமொழி, ஆர் என்னும் பலர்பால்விகுதியோடு சேர்கையில் சிறு பான்மை உயிர்வரக் குற்றியலுகரம் கெட்டது. தமிழ்-பாட்டுக்குக் கருவியாகு குபெயர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பங்குனியுத்திரத்திருநாள் சமீபித்தலும் தமது மனைவியாரான பரவையாருக்குத் திருவிழாச்செலவிற்குப் பொருள் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டுவருவதற்காகத் திருப்புகலூரிற் சென்று பரமசிவனைக்குறித்துப் பதிகம்பாடி அக்கோயில்வாயிலின் முன்பால் கோ யில்திருப்பணிக்குவந்த செங்கற்களைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு மேலாடையை விரித்து அதில் துயில்கையில், கடவுள் அருளால் அச்செங் கல்லைப் பொன்னாகச்செய்துவிட, நாயனார் துயிலுணர்கையில் அதனைக்கண்டு மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டன ரென்பது கதை. [illegible] மான வடசொல.

உ௫.—(இ - ள்.) நாமகள் - சரஸ்வதி, நந்தனை [illegible] தென்கி ழக்குத் திக்கிலும், பூமகள் - இலக்குமி, நாட்டும் குணதிசையில் - (முதலாக) நிறைந்துபரவுகிற இயற்கைத்திக்கிலும், அரசகருமபூசை நடை பெறு பெறுதலுடைமான, புலியூர் - புலியூரானது,—வாழ்த்து அடியார்க்கு - (தம்மைத்) துதிக்கிற அடியார்களுக்கு, தாம் அன்றி ஆதரவு இல்லார் - தம்மையன்றி வேறொரு பற்றுக்கோடில்லையாகத் தாமே துணையானவரும், அம் கை யில் - அழகிய திருக்கையிலே, பொன் பூதரம் வில்லார் - பொன்மலையாகிய மேருவைவில்லாகக்கொண்டவருமாகிய சிவபிரானது, வாழ்-(என்றும்)வாழ்ந் தருளுகிற, புரம் - திருநகரமாம். (எ - று.)

'நாமகளென்'என முதலதனைத் திருத்துக. நாமகள் - பிரமனது நாவில் வாழுமமகள்; எல்லோரது நாவிலும் வாழ்பவளுமாம். பூமகள் - தாமரைப் பூவில் வாழும் மகள். வாழ்த்து அடியார் தமக்குத் தாமன்றி ஆதரவு இல லார் - தம்மைவாழ்த்துமடியார்களுக்குத் தாமே பற்றுக்கோடாக வுள்ளவ ரென்றபடி. பூதரம்-(பூமியைத்தாங்குவது) மலைக்குக்காரணவிடுகுறி; வட மொழி, காரணப்பெயர். புரம் - வடசொல். தெற்கு + கிழக்கு + திசை = தெ ன்கீழ்த்திசை, குணக்கு + திசை = குணதிசை; "திசையொடு திசையும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதி. (உ௫)

உ௬.—(இ - ள்) வாசம் சேர் ஆயிரமலரோன் - மணமமைந்த பொருந்தின சிறந்ததாமரைப்பூவில்தோன்றிய பிரமனும், பரமனை ஏத்தும் அந்தணர் - வேதம்வல்ல தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரோடும், பூசனை செய்து - சிவ பூசையைச்செய்து, ஏத்தும் - வணங்கித் துதிக்கின்ற, புலியூர் - புலி யூரானது,—ஓசை தரு-புகழைப்பெறுகின்ற, பால் வண்ணம்-பால்போலவெண் ணிறமான (பாஞ்சசன்னியமென்னும்) சங்கத்தையுடைய, அரி-திருமாலினு டைய, ஆர்-அருமையான, பதுமம் - தாமரைமலர்போலுந் திரு க்கண்ணை, அணிந்தோர் -(தமது திருவடியில்) தரித்தவரும், பாகம் - (தமது) வாமபாகத்தில, சங்கரியார் - உமாதேவியையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரா னது, பதி - திவ்வியதலமாம்; (எ - று.)

'மலரான்' என்ற பாடத்துக்கு - பூக்களைக்கொண்டு என்க. சிவபெரு மானது திருவடிவிரலால் தரையிற்கீறி யுண்டாக்கப்பட்டுச் சலந்தராசுரனைக் கொன்ற சக்கராயுதத்தை அரக்கர்முதலியோரையழித்தற்குப் பெறும் பொருட்டுத் திருமால், சிவபெருமானை நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர் களைக்கொண்டு அருச்சித்து வழிபட்டுவருகையில், ஒருநாள் பரமசிவன் அவ்விஷ்ணுவினது அன்புநிலைமையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி ஒருமலரை மறைத்திட, திருமால் மனந்தளர்ந்து தமது செந்தாமரைமலர்போலுங்கண் களுள்ஒன்றைப் பறித்து அருச்சித்தா ரென்பதும்; பிருங்கியென்னும்மகாமு னிவர் பரமசிவனைமாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யக் கண்ட பார்வதிதேவி

தண்டகினையசோகஷி 'முனிவர் என்னைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாமைக்கு ஏதுஎன்னென்ன, அவர், உருத்ர மூர்த்தி 'இஷ்டசித்திபெறவிரும்புபவர் உன்னையும், மோக்ஷம்பெறவிரும்புபவர் என்னையும் வழிபடுவர்' என்ன, அதுகேட்ட தேவி பெருமானின் மேனியிற் சேரியாதிருக்குமாறு தவம்புரிந்து வாமபாகம்பெற்றாளென்பது கதைகள். பத்மம் - பத்மம். த்ருக்கு - த்ருக்; வடசொற்றிரிபுகள். ஆர்பத்மம் - (பெருமை) பொருந்தின தாமரை யென்றுமாம். அணிந்து ஊர்பால என்றும் பிரித்து உரைக்கலாம். சங்கரி - சங்கரன் என்பதன் பெண்பால்; இன்பத்தைச் செய்பவ ளென்று பொருள்: சம்-சுகம். (உசு)

உஎ.—(இ-ள்) ஓது - (ஒழிக்கமுடியாததாகச்) சொல்லப்படுகிற, பசியால் - பசியினாலே, எருவை - ஒருநாரை, உன்ன-உட்கொள்ள, இடக்கும் - உயிரைவிட்ட, கயற்கு - கயல்மீனுக்கு, அப்போது - அப்பொழுதே, கதி - உயர்ந்தபதவியை, ஈந்தருள் - கொடுத்தருளின, புலியூரே - புலியூரானது,— பூதி - விபூதியை, வெருத்துஆய் - பூசியதாக, இடும - தரித்த, ஆகத்தர் - திருமேனியையுடையவரும், வல - வலிய, கமர்வாய-நிலவெடிப்பிலே, மாவடுவை - மாம்பிஞ்சை, வாய இட்டும் - (தமது) திருவாயிற்கொண்டு அமுது செய்தருளினவருமாகிய, கர்த்தா-சர்வகர்த்தாவருமாகவுள்ள சிவபிரானை, வாழ்வு - வாழ்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - று)

ஒருகாலத்திற் பசியினால் ஒருநாரை மீனைக் கௌவியெடுத்துக்கொண்டு தில்லைப்பதியெல்லையின்மேல் வருகின்றகையில், அவ்வெல்லையில் உயிரைவிட்ட அக்கயல்மீனுக்கு நடேசப்பெருமான் முத்திதந்தருளின ரென்பது முற்பாதியின் கதை; "பொருவிலா வடபனைமிசைப் பணைமொருமீனை, ஒருவைமுன் கொண்டு தனிதில்லை யெல்லையம்போர்ப்பாத்திரின், மருவியக்கயல்கொன் றுண மாய்ந்தவவ்வுயிர்போய்க், கருதருய்பெருமுத்தியைப்பெற்றதக்கணத்தில்" என்பது சிதம்பரபுராணம். "ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய், இருநாளைக் கேலென்றா லேலாய்-ஒருநாளு, மென்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே, யுன்னோடு வாழ்த லரிது" என்பவாதலால், ஓதுபசி யெனப்பட்டது. பசி-உணவின்வேட்கை. எருவை- ஒருபறவை. நல்கும், நல்கு- பகுதி. பூதி-திருநீறு. வெருகு - பழுப்பு, கத்தன்-கர்த்தன்; வடசொற்றிரிபுகள். "கலப்பான திருமேனி யவர்க்கு தீருமாகதிர்முத்தின் சோதியன" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். கணமங்கலமென்னும் திருப்பதியில் வேளாளர்குலத்தி லுதித்த தாயனாரென்பவர் வறுமையடைந்தபின்பும் தமதுவழக்கத்தை விடாமல் செந்நெலரிசி செங்கீரை மாவடு இவற்றைச் சிவாலயத்தில் அமுதுசெய்வித்தற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவரும் நாளில், ஒருநாள் அரிசிமுதலியவற்றை யெடுத்துச்செல்லுகையில், பசியினாற் கால்தடுமாறி விழ, அப்பொழுது நிலவெடிப்பிலே எல்லாஞ்சொரிந்துவிடவே, மிகவருத்தமுற்றுத் தமதுசனமத்தை வெறுத்து அரிவாளால் தமதுகழுத்தை அறுக்கத் தொடங்குகையில், அவ்வெடிப்பினிடமாகச் சிவபிரான் கையைநீட்டி அவர்கையைப் பிடித்துக் கொலையைத்தடுத்துவிட்டது மல்லாமல் அங்குச்சிந்தின மாவடு முதலியவற்றை ஓசையுண்டாகக்கடித்து அமுதுசெய்தருளின ரென்பது கதை. இவர் தாம் அரிவாட்டாயநாயனார். வடு - இளங்காய். கர்த்தா எனனும் வடசொல்லுக்கு- (எல்லாவற்றையுஞ்) செய்பவ னென்று பொருள். (உஎ)

உஅ.—(இ - ள்.) பத்தரை கொண்டே - (சிவபிரான் தாம்நேரில்லாமல் தமது)அடியவராகிய மாணிக்கவாசகரைக்கொண்டே, பேசா பாவை தனை பேசுவித்து - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசும்படிசெய்து, புத்தரை ஆள் கொள்ளும் - புத்தசமயத்தவரை அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே-புலியூரானது,—முத்தி தரும்- (தன்னை ஜபித்தவர்களுக்கு) மோக்ஷத்தைக்

கொடுக்கிற, பஞ்ச அக்கரனார் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமகாமந்திரத்தையுடையவரும், பணிவார் வினை - (தம்மை) வணங்கும் அடியார்களது கருமங்களை, அழல் மூன் பஞ்சு ஆக்கு - நெருப்பின்முன் பஞ்சையாக்கும்படி செய்கிற [இருந்தவிடந்தெரியாதபடி அழிக்கவல்ல], ஆரனார் - அரனென்னுந் திருநாமமுடையவரு மாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

இலங்கையினின்றுவந்த புத்தர்கள் பலர் சிதம்பரத்தையடைந்து தில்லைவாழந்தணர்களை வாதிக்கு அழைக்க, அவர்கள் கடவுட்கட்டளைப்படி மாணிக்கவாசகருக்குத் தெரிவிக்க, அவர் புத்தர்களை வாதத்தில் வெல்ல, அதனையறிந்த சோழன் தனது ஊமைப்பெண்ணை அங்குக்கொணர்ந்துவிட்டு இவளது ஊமைநோயைத் தீர்க்குஞ்சமயமே மெய்ச்சமய மென்றுகூற, புத்தர்களது மணிமந்திரௌஷதங்களால் நீக்கமுடியாதாய்விட, மாணிக்கவாசகர் விபூதியைக்கொடுத்தருளி அம்மகளைப் பேசும்படிசெய்தருளின ரென்பது கதை. பத்தர் - பக்தர். பேசாப்பாவை - பேசாத அழகியபெண். புத்தர் - புத்தனைத் தெய்வமாகக்கொண்ட மதத்தவர். பஞ்சாக்கரம் - ஐந்தெழுத்துடைய மந்திரம்; தீர்க்கசந்திபெற்ற வடசொற்றொடர். ஆரன் - ஹரன்; அழித்தற்கடவுள். (உஅ)

உகூ.—(இ - ள்.) கண்ணுறு போதும் - (தம்மிடம் சூழ்காமல் தம்மைத்) தரிசித்தமாத்திரத்திலும், பவத்தை - (அவர்களது) பிறப்புக்களை, காய்ந்து - ஒழித்து, அருளும் - (அவர்கட்கு) நற்கதிகொடுத்தருளுகிற, ஈரைந்து புண்ணிய தீர்த்தம் - பரிசுத்தமான பத்துத்தீர்த்தங்களும், சேர் - பொருந்தியுள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—பெண் ஒரு பாகத்து இருந்தார் - உமாதேவி ஒருபாகத்தில் இருக்கப்பெற்றவரும், கட்டு அரியார் - (ஆபரணமாகக்) கட்டியுள்ள நாகங்களையுடையவரும், கை கூப்பி நின்று துதிக்க திருந்தார்கண் தரியார் - (தம்மை) அருச்சனைசெய்து வணங்கிநின்று துதிக்கும்படி திருத்தமடையாதவரிடத்தில் தங்காதவரு மாகிய சிவபிரானது, காப்பு - (எல்லாவுயிர்களையுங்) காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

சிதம்பரதசதீர்த்தம் - சிவகங்கை, குய்யதீர்த்தம், புலிமடு, வியாக்கிரபாததீர்த்தம், அனந்ததீர்த்தம், நாகசேரி, பிரமதீர்த்தம், சிவப்பிரியை, திருப்பாற்கடல், பரமானந்தகூபம் என்பன. கண்ணுறும்போதும் என்பதில் உம்மை - இழிவுசிறப்பு. 'கண்ணுறும்போதே' என்றும் பாடம். பவம் - வடசொல். இரண்டடியிலும் 'கட்டரியார்' என ஒலித்தைத் திருத்துக. கூப்பு - கூம்ப என்பதன் பிறவினை. கட்டு அரியார் என்பதற்கு - (இயல்பாகவே) பாசத்தினின்று நீங்கினவரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். கட்டு அரியார் கைகூப்பிநின்று துதிக்க எனஎடுத்து - பாசமொழியாத அடியவர்கள் கைகுவித்துத் தொழுதுநின்று துதிக்க வென்று உரைப்பாருமுளர். திருந்தார்கண் தரியார் என்றதனால், திருந்தினஅடியவரிடத்துத் தங்குபவ ரென்றதும் போதரும். (உகூ)

௩0.—(இ - ள்.) மூத்த - முற்பட்ட [முன்காலத்திலே என்றபடி.], முத்தீ இடையின் - மூன்றுவகை அக்கினிகளிலே, அவி - அவிகளை, சொரிந்து - பெய்து, மறை புத்தேள் - (எப்பொழுதும்) வேதங்களை ஓதும் பிரமதேவன், ஓமம் செய் - வேள்விசெய்யப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மெய் தோளில் மா துளவன் - (தனது) திருமேனியின் பகுதியான தோளில் பெரியதிருத்துழாய்மாலை யுடையவனும், நத்தன் - சங்கத்தையுடையவனு மாகிய திருமாலால், வணங்கு - வணங்கப்பட்ட, பதன் - திருவடிகளையுடைய வரும், ஆகத்து ஓர் மாது உளவன் - (தமது) திருமேனியிலே ஒப்பில்லாத உமாதேவியையுடையவரும், அத்தன் - (யாவர்க்குந்) தலைவரு மாகிய சிவபிரானது, மனை - இடமாம்; (எ - று.)

அவி - ஹவிஸ் என்னும் வடமொழித் திரிப; யாகத்தில் தேவர்க்கு இடும் நெய்முதலிய உணவுகளுக்குப் பெயர். கங்கைக்கரையில் அந்தர்வேதியில் [illegible]மன் ஓர்யாகத்தை [illegible] செய்யத்தொடங்கி அதனை முடிக்கும்பொருட்டுத் [illegible]ல்லைவனை [illegible] திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தில்லைவாழந்தணர்களை [illegible] யாகஞ்செய்யப் பாதமுனிவரையுந் துணைகொண்டு வேள்வி முடித்தானென்பது கதை. நர்ஆ - சங்கம். (௯௰)

௯௧ —(இ - ள்.) ஒரு கலை - ஒருஅம்சமானது, எங்கு எங்கும் - எல்லா சிவதலங்களிலும், உலாவி - சஞ்சரித்து, அர்த்த யாமத்தில் - நடு இராத்திரியில், பூரணம் ஆய் - நிறைவாகி, ஒன்றும் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—காரணம் ஆம் - (திருநடனஞ்செய்தருளுதற்குக்) காரணமான, பார் - நிலவுலகத்திலிடத்தில், தாவு அடைவன் - அமர்ந்த தாண்டவநடனத்தையுடையவனும், ஆர் உயிர் தாலும் - யாவரானாலும், உள் அன்பை பார்த்து - (அவர்களது) மனத்திலுள்ள அன்பினை நோக்கி, ஆண்டவன் - (அவர்களை) அடிமைகொண்டருள்பவனு மாகிய சிவபிரான், ஆர் - பொருந்திய, பதி - தலமாம் ; (எ - று.)

சிவபிரானது பூர்ணரூபமாய் சிதம்பரதலத்தில் எழுந்தருளியிருப்ப தென்றும், அதனது அம்சங்களாகிய கலைகளுள் ஒருகலை கைலாசம் முதலிய எல்லாத்தலங்களிலும் சென்று வியாபித்து நள்ளிரவில் மீண்டும் அவ்வடிவத்தில் ஒடுங்கி நிறைய தென்றும் கொள்கை. "எப்பதிகள் ஒன்று முள்ள விறையருண்மூர்த்தியாவுஞ், செப்ப அரும் சிதம்பரத்துட் டிருநடத்தியாமத் தனனி, யொப்புறவடைதலா அம்போக்காலத்து ஒருமப்பெருங்காலச்சேவை யதிகவுத்தமமாமென்றே" என்றார் சிதம்பரபுராணத்தும். அர்த்தம் - அர்த்தம், பூரணம் - பூர்ணம்; வடசொற்றிரிபுகள். யாமம் - மூன்றுமணிநேரங்களையுடையதோர் காலப்பெயர். சிதம்பரத்தை 'காரணமாம் பார்' என்றது, தேவதாருவனம் சிவபிரான்திருநடனஞ்செய்தலைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலும், பூமிக்குநடுவாகிய தில்லைவனம் அந்நடனத்தைப் பொறுக்கும் தானமாக இருந்ததனாலும், அங்குத்திருநடனஞ்செய்தருளினமையின்;இனி, காரணமாம் பார் - (முத்திபெறுதற்குக்)காரணமான இடமென்றுமாம். அன்றியும், (மற்றைத் தலங்களைத் தரிசித்தபயன்கள் இத்தலத்தைத் தரிசித்தற்குக்) காரணமாகப்பெற்ற இடமெனலாம்; "சொற்றதின்னதேற் சுருதிநாயகனிடங்கொண்ட, நற்றலங்களாலாய்தனனெனனிருள்மறைகள், முறைமுறைநாடருஞ்சிதம்பரமூர்த்தியைக்காண்டற்,குறறவத்தலக்காட்சிகளேதுவாமுணரில்" என்பது சிதம்பரபுராணமாதலின். (௯௧)

௯௨.—(இ - ள்.) சோதி வரை - ஒளியையுடைய மகாமேருகிரியினது, மும் முடி ஆய் - மூன்றுசிகரங்களாக, எவர்க்கும் - யாவர்க்கும், தோன்றாது - காணப்படாமல், அனுபூதி - (சிவாநுபவமுடையவர்களுக்கே) அவ்வநுபூதியிலேயல், வெளி ஆகும் - புலப்படுகின்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— அங்கம் - எலும்பை, மாது என - பெண்ணாக, தர வல்லான் - செய்துகொடுக்கவல்லவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், நாளும் - தினந்தோறும், கை கொள - கையிலேவைத்துக்கொண்டு உபயோகிக்கும்படி, பொன் தாளம் இடும் - (அவர்க்குப்) பொன்னிலைமைந்த தாளத்தைக்கொடுத்தருளின, கந்தரம் அலலான் [அல்கந்தரத்தான்] - இருள்நிறமான கண்டத்தையுடைய சிவபிரான், ஆளும் - (உயிர்களை) அடிமைகொள்ளுகிற, காப்பு - காவலிடமாம் ; (எ - று.)

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையும், மேலைச்சிகரம் கோபுரத்துவாரமு மாகச் சிதம்பரதலம் மேருவின்மூன்

றுகிகாங்களாகும் உண்மை பிறர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சிவாநுபூதி யுடையவருக்குமாத்திரமே புலப்படு மென்பது, மூறடாதியினுலாறு. அநுபூதி-வடசொல். திருமயிலையில் வணிகர்குலத்திலே தோன்றின சிவநேசரென்பவர் கபாலீசுவரருளாற் பிறந்த தமதுபுத்திரியாகிய பூம்பாவையைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு உடைமையாகக்கருதி வளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் நந்தவனத்திற்சென்று மலர்கொய்கையில் அம்மகளைப் பாம்பு தீண்டியிறக்க, அவளைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைமையாகக் கருதியதைப் பற்றி, அவளைத் தகனஞ்செய்தவெலும்பை எடுத்தெறியாமல் ஒரு குடத்தில்வைத்து அவளிருந்த கன்னிமாடத்திலே வைத்து அவர்வருகையை எதிர்பார்த்து வருகையில், அந்நாயனார் அத்தலத்திற்கு எழுந்தருளுகையில் அச்செய்தியையறிந்து அக்குடத்தைத் தருவித்துப் பதிகம்பாடிச் சிவபெருமானருளால் அவ்வெலும்பைப் பெண்ணாக்கினரென்பதும்; அந்நாயனார் புனைபெய்திய கோலக்காவெனுந் திருப்பதியில் கைத்தாளத்தோடு திருப்பதிகம்பாடுகையில், சிவபெருமான் பொற்றாளம் அளித்தருளினரென்பதும் கதைகள். கர்த்தா - தன்னைத்தந்த காரியத்துக்குக் காரணக்ருதி; கம் - தலை. (௧௨)

௧௩.—(இ - ள்.) வானமுலகுக்கு - தேவலோகத்தாராலும் துதிக்கப்படுகிற, துர்வாசர் - துர்வாசமுனிவருக்கு, ... நூறு - தவிர்ப்பதற்கு, உமை - உமாதேவி, போனகம் - உணவை, அளிக்கும் - (அவருக்குத்) தாகதருளின, புலியூரே - புலியூரானது,—அனைவராலும் போற்றப்படுகிற அரியார் - பத்திமையாலடைதற்கரிய திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கருமையானவரும், மோனத்தார் ... அத்துவிதத்தார் - மௌனநிலைமையையுடைய சிவயோகிகள் விரும்புகிற அத்துவிதக்கலப்பையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, நாடு - தலமாம்; (எ - று)

துர்வாசமுனிவர் இருபதினாயிரம் சீடர்களோடு சிதம்பரத்துக்கு வருகையில், பசியால் இளைப்புற்று எவருமுணவளிக்கவில்லையாதலால் "எமக்கு முழுத்த இல்லையீசனுமிங்கில்லை" எனவுரைத்துப் போகவிருக்கும்பொழுது, சிதம்பரத்திலுள்ள சிவகாமியம்மை முதுபார்ப்பனியுருவங்கொண்டு அவர்க்குத் திருவமுதுபடைக்க, அம்முனிவர் அதனையுண்டு பசிதணிந்து "எமக்கு முழுத்தது இல்லை யீசனுமிங்குண்டு" என மாற்றியுரைத்தன ரென்பது கதை. 'வானமுலகு' என்பதற்கு விண்ணுலகத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் எனவும் உரைக்கலாம். திருமாலின் அவதாரங்கள் பத்து—மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம், பரசுராமன், தசரதராமன், பலராமன், கண்ணன், கற்கி என்பன. அத்துவிதம், மோனம்-வடசொற்றிரிபுகள். மோனம் - பேசாவிரதம். அத்துவிதம் - சிவான்மா பரமான்மாவினின்றும் பிரிவறநிற்கும் நிலை; அத்துவிதம் - இரண்டற்றது. ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியும் போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டறக் கலக்கும் என்பது சைவசித்தாந்திகள் கருத்து; மாயாவாதிகளோ ஆகாயமும் குடவாகாயமும் போலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தம்முளபேதமொன்றுமென்பர். (௧௩)

௧௪.—(இ - ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய, நகையால் - (தமது) புன்சிரிப்பினாலே, தீ - எரிகின்ற, புரத்தின் - திரிபுரத்திலே, வாழ் - வாழ்ந்திருந்த, மூவரை - மூன்று அசுரர்களை, காவல் பூண - (திருவாயில்) காக்குந்தொழிலைக் கொள்ளும்படி, அளித்து - (சிவபிரான்) கருணைசெய்துகாத்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆணவத்து ஆம - ஆணவமலத்தினாலாகின்ற, மெய் கரு - உடம்பின் தோற்றத்தினுடைய,

துவந்தனையால் - தொடர்ச்சியினால், மிக்கு உழலா - மிகுந்து வருந்தாத, மிக்கோர்கள் - (சிவஞானமுடைய) பெரியோர்களது, மெய் கருத்து - உண்மையையே கருதுந்தன்மையுள்ள மனத்தினாற் செய்யப்படுகின்ற, வந்தனையான் - வணக்கத்தை யேற்றுக்கொள்பவனு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - இடமாம்; (எ - று.)

திரிபுரத்தில் வாழும் அசுரர்களுள் மூவர்மாத்திரம் புத்தவேஷங்கொண்ட திருமாலின் உபதேசத்தால் சிவபத்தி குலையாமலிருக்க, பின்பு சிவபிரான் தமது சிரிப்பினாலாகிய நெருப்பினால் அம்முப்புரத்தையும் அவற்றில்வாழும் அசுரர்களையவருடனே யெரித்திடுகையில், அம்மூவரைமாத்திரம் அழித்திடாமல் சிதம்பரத்தில் திருக்கோயில்வாயிற்காவலாளராம்படி அருள்செய்து ஆட்கொண்டன னென்பது கதை. "முப்புரங்களை முக்கணன் முனிந்தநாள் மூவரும் முழுத்தீயிற், றப்பினருளர்" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். அம்மூவர் - சுதருமன், சுசீலன், சுபுத்தி என்பவர். தீபுரம் - வினைத்தொகை. மும்மலங்களுள் ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால், 'ஆணவத்தாம் மெய்க்கருத்துவந்தனை' எனப்பட்டது. 'ஆணவமாம்' என்ற பாடத்துக்கு - காரணகாரியங்களை ஒற்றுமைப்படக் கூறிய தென்க. கரு - கர்ப்பம்; இங்கே, இலக்கணையால், பிறப்பு. துவந்தனை - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருத்தல்: அலைவுமாம். ஆணவமாமெய்க்கருத்துவந்தனையால் மிக்குழலா மிக்கோர்கள் என்றது - கடவுளருளாற் கருமமொழிந்து பிறப்பறுத் தவருந்திப்பெறுநிலையிலுள்ளவர்களை, இவர்கள் சீவன்முக்த ரெனப்படுவர். உழலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்; அப்படிப்பட்ட வினையெச்சமாக் கொண்டு, பிறப்புத்தொடர்ச்சியால்மிக்குஅலையாதபடி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மிக்கோர்கள்மெய்க்கருத்துவந்தனையானென்றதில், கீழ்மக்களது பொய்க்கருத்தாற்செய்யப்படும் வந்தனைக்கு எட்டாதவ னென்றும் கருத்து ஏற்படும். (௩௪)

௩௫.—(இ - ள்.) சம்பந்தர்க்கு - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு, அந்தணர்கள் தம்மை - தில்லைவாழந்தணர்களை, சிவ கணம் ஒப்பும் - சிவபிரானைச் சூழ்ந்துள்ள கணங்களை யொத்திருக்கின்ற, பண்பை - உண்மைத்தன்மையை, காட்டும் - புலப்படுத்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—அம்புலி வான் எட்டு ஆகம் - சந்திரனுலாவப்பெற்ற ஆகாயத்தை அளாவிய [மிகநீண்ட] (தனது) திருமேனி, மஞ்சு ஆர்ந்தான் - மேகத்தை யொத்திருக்கப்பெற்ற திருமால், ஏத்த - (தம்மைத்) துதிக்க, மறையோடு இருபான் எட்டு ஆகமம் சார்ந்தான் - வேதங்கள்நான்கிலும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களிலும் பொருந்தியுள்ளவராகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்.

சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாருடன் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடேசப்பெருமானைத்தரிசித்[illegible], சந்நிதானமாகிய தலத்தில் நிரந்தரவாசஞ்செய்தற்கு அச்சமுற்று அருகிலு[illegible]த்திரமே இ[illegible]த்திலே வசித்திருக்கும்நாளில், ஒருநாள், நடராசமூ[illegible] கூற, நாயனார் [illegible]பறுபெற்ற தில்லைவாழந்தணர்களது மகிமையைச்[illegible], அவ்யானை உயிர்பெ[illegible]தம்பரத்துக்குச் செல்லுகையில், அவ்வ[illegible] திருநாலத் துதிக்கையால[illegible]ளாற் சிவகணநாதராகப் புலப்படத் தரிசி[illegible]வத்தன்மையைவிளக்கி அந்[illegible]ராயத்தில் உமாமகேசுவரர்களால் அருளுட[illegible]தன்றும், அதனால் அந்நாலுக்குப்பற்றுச் சிவபிரானருளால் உமாதேவி ஞானப்[illegible]பெயர் வந்த தென்[illegible]உண்டாகிய தத்துவஞானத்தின் சம்பந்தத்தை யுடை[illegible]ணிஜயும்என்[illegible]னால், இந்நாயனார்க்குத் திருஞானசம்பந்தரென்று திருநாமம். ஒப்பும் என்பதில், ஒப்பு - பகுதி. 'ஒக்கும்' என்றும் பாடங்கொள்ளலாம். அஞ்சு ஆர்ந்தான் எனப் பிரித்து - தனது திருமேனியில் பஞ்சாயுதங்கள் பொருந்தின திருமா லென்றும் உரைக்கலாம்; அஞ்சு

எண்ணலளவாகுபெயர். இனி, சந்திரனும் ஆகாயத்திலுளாவும வடிவத்தையு டைய மேகத்தை (வாகனமாக)ப் பொருந்தின இந்திரனுந் திக்க என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். இருபத்தெட்டுச்சிவாகமம் — காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம, அம்சுமான், சு ப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம, ரௌ ரவம், மகுடம், விமலம, சந்திரஞானம், முகவிம்பம், பிரோத்கீதம, லளித ம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேச்சுவரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. இருபத்+எட்டு=இருபானெட்டு; ஆன்சாரியை வர நிலைமொழியின அது கெட்டது: [நன் - உருபு - கo.] கணம்-கூட்டம். (ருரு)

ருசு.—(இ - ள்.) வாதவூரன் - திருவாதவூரில்அவதரித்த மாணிக்கவா சகசுவாமிகள், கோவை - திருக்கோவையாரென்னும் நூலை, புகல - பாடி ச்சொல்லிவர, (அதனை), வைத்த அருளால் - (அவர்பக்கல்) வைத்த திருவ ருளினால், புத்தகத்தில் தீட்டும்-எட்டுச்சுவடியில் (சிவபிரான்) எழுதுதற்கு இடமான, புலியூரே - திருப்புலியூரானது,—துத்தி அரா - படப்புள்ளியை யுடைய நாகங்களும், வானத்து அமர் இந்து - ஆகாயத்திலே பொருந்தகி ற சந்திரனும், ஆர் - பொருந்திய, மா மவுலியார் - சிறந்த சடையையுடைய வரும், எழு நா - எழு (சுவாலைகளாகிய) நாக்குக்களையுடைய அக்கினிதேவ னது, வான் அத்தம - பெரிய (எழு) கைகளையும், அரிந்தார் - அறுத்தவரு மாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - இருப்பிடமாம; (எ - று.)

மாணிக்கவாசகர் தில்லையி லெழுந்தருளியிருக்கையில், சிவபிரான், பா ண்டியநாட்டில் அவரோடு முன் பழக்கமுள்ள ஒருஅந்தணனது வடிவத்தை எடுத்து வந்து அவரதுஅனுமதிபெற்று அவர்பாடியதிருவாசகத்திருப் பாடல்களை எழுதியபின்பு, ஒருகோவைப்பிரபந்தம் பாடவேண்டு மென்று கூறி, அங்ஙனமே அவரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட திருச்சிற்றம்பல க்கோவையாரென்னுந்திவ்வியநூலையுந் தாமேயெழுதிமுடித்தன ரெனபது கதை. கோவை - இங்கே அகப்பொருட்கோவை; அது - இருவகைப் பட்ட முதற்பொருளும், பதினன்குவகைப்பட்ட கருப்பொருளும பத்துவ கைப்பட்டஉரிப்பொருளும்பொருந்திக்கைக்கிளைமுதல்உற்றஅன்புடைக்கா மப்பகுதியவாங்களவொழுக்கத்தினையுங்கற்பொழுக்கத்தினையுங் கூறுதலே யெல்லையாகக் கட்டளைக்கலித்துறை நானூற்றால் திணைமுதலாகத் துறை யீறாகக் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு அகப்பாட்டுறுப்பும் வழுவின்றித் தோன் றப் பாடுவது. அருளால் தீட்டும என இயையும். அருளால் புகல என இயை த்து -(அடியார்களை உய்விக்கவேண்டு மென்று அவர்களிடத்து உண்டான) கருணையினால் வாதவூரடிகள் பாட என்று முரைக்கலாம். புத்தகம் - பு ஸ்தகம், அத்தம் - ஹஸ்தம்; வடசொற்றிரிபுகள். இந்து, மௌலி- வடசொ ற்கள். எழு[illegible]ம் பிரிவற் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரண[illegible] கன்னெளியுடை[illegible]து அக்கினிக்குப் பெயராதலை "அமிழ்தெனவெ ழுநா வ[illegible]ம் எனபது சைவசுரும் விண்ணோர் மிசைகுவர்" என்ற பழம்பா டலினுங் க[illegible]காயமும் போலப் [illegible]க்கு 'ஸப்தஜிஹ்வா' என்று ஒருபெயர் கூறுவர். எழு[illegible] ந்த பெயராகவும் எடுக்கலா ம். அக்கினியின [illegible]ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய[illegible], தக்கன்வேள்வி தகர்த்த பொழுதி லென்க. (ருசு)

ருஎ.—(இ - ள்.) சீர் [illegible]புரத்தின் - திரிபுர[illegible] காவல் புண[illegible]ருந்தின, அசரீரி - உடம்பு விளங்காத ஆகாயவாணி, சேக்கிழ[illegible]கரு[illegible]க்கிழார்நாயனருக்கு, ஆதி மொழி - (பெரியபுராணம்பாடுதற்கு) முத[illegible]சொல்லை, பூரித்து - மகிழ்ச்சி மிக்கு, உரைக்கும் - சொல்லுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—நீ ரை காந்து வைத்த வேணியார்- கங்காநதியின் வெள்ளத்தை உள்ளடக்கி

வைத்த சடையையுடையவரும், காதினில் தாவி கூய் - (தமது) திருச்செவியில் தாவிக் கூவிக்கொண்டு, கரம் நிவைத்த - (தமதுஇடத்)திருக்கையிற் பொருந்தி ஒலிக்கின்ற, மணியார் - மானையுடையவருமாகிய சிவபிரான், காப்பு - காக்குமிடமாய்; (எ - று.)

சமணசமயக்கொள்கையைப் பாராட்டத்தொடங்கின அநபாயசோழ மகாராஜாவை உய்விக்கும்பொருட்டுச் சிவனடியார்சரித்திரத்தை ஒருபெருங்காப்பியமாகப் பாடுதற்கு அவ்வரசனது முதல்மந்திரியாகிய சேக்கிழார்நாயனார் சிதம்பரத்தையடைந்து சபாநாயகரைத்தரிசித்து, அடியெடுத்துத் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே சபாநாயகரது திருவருளினாலே "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன" என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழ, அதனைவாக்கையே முதலாகக்கொண்டு அவர் திருத்தொண்டர்புராணம் பாடிமுடித்தன ரென்பது கதை. உற்றசரீரி - பெயரெச்சவீறு தொகுத்தல். உற்ற எனப்பிரித்து - சிறப்புப் பொருந்தி எனறுமாம். அசரீரி - தெய்வவாக்கு. தொண்டைமண்டலத்தில் குன்றத்தூரில் வேளாளவருணத்தில் சேக்கிழார்மரபிலே உதித்த அருண்மொழித்தேவர், தாம் உதிக்கப்பெற்ற சேக்கிழார்மரபை விளக்கினமையால், அவருக்குச் சேக்கிழார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. பூரித்து எனபதைப் பூரிக்க என்னும் எச்சத் திரிபாகக் கொண்டால், பாடிமுடிக்க என்று பொருள்படும். தமது திருச்செவியருகில் ஒலிமையாகக்கூவும்படி சிவபிரான் காதிலேயேந்தினது, தாருகவனத்து முனிவர்களாலேவபபட்டு அண்டம்வெடிபட ஆரவாரித்து வந்ததொரு மானை யெனக. (௩எ)

௩அ —(இ - ள்.) வாள் - வாளாயுதத்தையேந்திய, கை - கையையுடைய, அச வாணிபர் - ஆட்டுவணிகர்குலத்தில் தோன்றிய உய்யவந்த தேவநாயனார், சொல் - கூறின, மா நூலினை - சிறந்ததொரு சைவசித்தாந்தசாஸ்திரத்தை, படி கல் பூட்கை - படியிலுள்ள கல்யானை, எடுக்க - எடுத்துத்தர, கோள் - (அதனை யாவரும்) அங்கீகரித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தாள் கமலம் போது உளவன் - நாளத்தையுடைய தாமரைமலரில் உள்ளவனான பிரமனும், நத்தன - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், புருகூதன் - இந்திரனும், (எனனும் இவரால்),போற்றும்- துதிக்கப்படுகிற, அந்தி போது உள வனத்தன் - மாலைப்பொழுதுபோலுள்ள செந்நிறத்தையுடைய சிவபிரானது, புரி - நகரமாம்; (எ - று.)

சிதம்பரத்திலிருந்த திருக்கடவூருய்யவந்ததேவநாயனார், தமதிஞானாசாரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரால் உரைக்கப்பட்டதும் சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்கினுள் முற்பட்டது மான திருவுந்தியாரென்னும் நூலின உட்பொருளை விளக்கும்பொருட்டுத் தாம் ஒருநூலியற்றிச் சபாநாயகர்சந்நிதானத்தில் வாசிக்கத்தொடங்கும்பொழுது, 'சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கல்யானை இந்நூலை யெடுத்துவைத்தால்மாத்திரமே இதனைவாசிக்கத்தகும்' என்று தில்லைவாழந்தணர்முதலியோர் கூற, நாயனார் அதற்கு உடன்பட்டு அக்கல்யானைமேல் நூலைவைக்க, அவ்யானை உயிர்பெற்று எழுந்து தன்மேல்வைக்கப்பட்ட அத்திருநூலைத் துதிக்கையாலெடுத்துப் படியின்மேல்வைத்து அதன்தெய்வத்தன்மையைவிளக்கி அந்நூலையனைவரும் அங்கீகரிக்கும்படி செய்த தென்றும், அதனால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்று காரணப்பெயர் வந்த தென்றுங் கதை. அஜம் - ஆடு. வாணிபம் - வியாபாரம்; வாணிஜ்யமென்னும் வடசொற் சிதைவு. 'பூழைக்கை' என்பது, ஐகாரங்கெட்டு ழகரம் டகரமாத்திரிந்து பூட்கையெனநின்றது; துவாரத்தையுடைய துதிக்கையையுடைய தெனப் பொருள்படுகிற வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி. அத்தன் எனப் பதம்பிரித்து - பிரமனது

தந்தையாகிய திருமாலென்று உரைப்பாருமுளர். புருகூதனென்னும் வடசொல் - புருவென்னும் அசுரனைக் கொன்றவனென்றும், வேள்வியில் அழைக்கப்படுபவனென்றும் பொருள்படும். அந்தி - ஸந்த்யாஎன்னும் வடமொழித் திரிபு; இது - இங்கே, சிறப்பாய், மாலைச்சந்தியை யுணர்த்திற்று. இனி, அந்தி - (பகற்பொழுதின்) அந்தமாகவுள்ளதென மாலைக்கால மாகலாம். அந்திப்போது உள வன்னத்தன் என்றது - செவ்வானம்போன்ற திருநிற முடையவனென்றபடி. 'அந்திவண்ணன்' என்று சிவபிரானுக்கு ஒருதிருநாமம். வனம் - வர்ணம்; வடசொற்சிதைவு. (௩௮)

௩௯.—(இ - ள்.) ஆசை எட்டினுக்கு இறையும் - எட்டுத்திக்குகளுக்குத் தலைவரான (இந்திரன் முதலிய) திக்குப்பாலகர் எண்மரும், ஆசை எட்டி - அன்பு மிகுந்து, ஆசை விட - (தமது) மலக்குற்றத்தை ஒழியுமாறு, பூசை இட்டு - (சிவபிரானைப்) பூசனை செய்து, போற்றும் - துதித்தாகிட மான, புலியூரே - புலியூரானது,—பேச எட்டா - (தமது சிறப்பை யெடுத்துப்) பேசுதற்குமுடியாத, வேத அந்தர் - வேதமுடிவின்பொருளாகவுள்ளவரும், உம்பர் அமர் விண் நாடு அளந்த - தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தை யளாவியுயர்ந்த, நெல்லை - திருநெல்வேலியிலுள்ள, வே - மூங்கில்கள், தாம் தரும் - தாம் பெறப்பெற்ற, பரமர் - சிறந்தகடவுளு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - இருப்பிடமாம்; (எ - று)

அஷ்டதிக்பாலகர்களும தில்லையில் தத்தம்திசையெல்லையிலிருந்து சிவபிரானைப்பூசித்துக் குறைதீர்ந்து பேறுபெற்றன ரென்பது கதை. ஆசு - குற்றம். ஆசையெட்டி ஆசைவிட என்றது-முரண்விரோதவணி. ஆசைவிட என்பதற்கு-தம் ஆசைதீர வென்று உரைப்பாருமுளர். பூசை-பூஜா என்னும வடசொற் றிரிபு. பேசவெட்டா என்பதற்கு - சொல்லுதற்கரிய சிறப்பையுடைய என்று முரைக்கலாம். விண்ணுடைளந்த வே என இயையும். எல்லாமழியும் பிரளயகாலத்தில் தமக்கும்அழிவுநேரிடுமென்று கவலையுற்று வேதங்கள் பலநாள் சிவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து அவரதுதரிசனத்தைப்பெற்று 'பிரளயகாலத்தில் தேவரீர் தாமிரசபையில் நின்று செய்யுந் திருநடனத்தை நாங்கள் தரிசிக்கவேண்டும்; பிரளயத்திலுமழிவில்லாத அத்தலத்தில நாங்கள் மூங்கிலாய்நின்று எப்போதும் நிழலைசெய்ய, நீர எங்களிடம் முத்தாய்த்தோன்றி எங்களுக்குப் பிள்ளையு மாகவேண்டும்' என்று வரங்கேட்க, கடவுள் அதற்குஇணங்கித் திருநெல்வேலியில் வேணுவனத்தில் மூங்கில்முத்தாகி அம்மூங்கிலின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்றன ரென்பது கதை. "அரிபிறந்த தன்று தூணி லரனும் வேயி லாயினன்" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். நெல்லை - நெலவேலி; மரூஉமொழி. தாம்-அசை. வேய் என்பது வே என விகாரப்பட்டது; சிந்தாமணியில் பேய் எனபது பே என நின்றாற்போல. (௩௯)

௪0.—(இ - ள்.) சூரியனும்—, பச்சை துழாய் முகிலும - பசுநிறமான திருத்துழாய்மாலையையணிந்த மேகம்போற்கருநிறமுடைய திருமாலும, தென் பூருவ திக்கில்- தென்கிழக்குத்திசையிலே, பூசனை செய்-பூசைசெய்தற்கிடமான, புலியூரே- புலியூரானது,—கூரிய வேல் - கூர்மையையுடைய வேலாயுதத்தை யேந்திய, ஆறு முடி குமரனால் - ஆறுதிருமுடிகளையுடைய முருகக்கடவுளினால், உபதேசம பெறுவான் - (பிரணவப்பொருளின்) உபதேசத்தைப் பெற்றவனும், ஆறு முடிக்கும்- கங்காநதியை(ச்சடையில்) தரித்தருளின, அரன் - அரனென்னுமொருதிருநாமமுடையவனு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

ஒருகாலத்தில் பிரமன்முதலிய தேவர்களனைவரும் வந்து சிவபெருமானைத்தரிசித்துக் கைலாசத்தினின்று மீண்டுசெல்லும்பொழுது, அங்கிருந்த முருகக்கடவுளைப் பிரமனொழிந்த பலதேவர்களும் வணங்கிச்செல்ல,பிரமன்

மாத்திரம் அச்சிவகுமாரனைச் சிறுபிள்ளையென்று கருதி அலட்சியஞ்செய்து வணங்காதிருப்ப, அக்கடவுள் அவ்வயனுக்கு அறிவுவுருவிக்கவெண்ணி அவனைநோக்கி 'பிரணவமந்திரத்துக்குப் பொருள் சொல்வாய்' என்ன, அவன் அதுகூறத்தெரியாது மயங்க, குமாரக்கடவுள் 'பிரணவத்துக்குப் பொருளறியாதவன் படைப்புத்தொழிலை நடத்தத்தக்கவனல்லன்' என்றுசொல்லி அயனைத் தலையிலே குட்டிச் சிறையிலிட, சிவபிரான் தான் சென்று குமரனுக்கு நல்வார்த்தைகூறி அயனைச் சிறையினின்று விடுவித்தபின், குமரனை யெடுத்து மடிமீதிருத்தி உச்சிமோந்து 'நீ பிரணவப்பொருள் உணர்ந்ததுண்டோ? தெரியுமாயின் சொல்லுவாய்' என்ன, முருகமூர்த்தி 'அது இரகசியமாகவன்றி வெளிப்படையாக உரைக்கத்தக்கதன்று' என்று கூற, உடனே சிவபிரான் செவிதாழ்த்துக்கொண்டு அதனைக்கேட்டு ஆனந்தித்தன ரென்பது கதை. பகைமையென்னும் பண்புப்பெயர், விகாரப்பட்டு ஐகாரச் சாரியைபெற்றுப் பகைசையென்று நின்றது. அஜாய - ஜாயீ என்னும் வடசொற்சிதைவு. முகில் - உவமையாகுபெயர். (௩0)

௩௧ —(இ - ள்) மெய் - சத்தியமாகவே, கவுடர் கோன் - கௌடதேசத்தார்க்கு அரசனாகிய இரணியவர்மன், செம்பூ சாம்பூநதத்தால் - சிறந்த பொன்னினால், மேவு இலங்கும் மூன்று ஆலயங்கள் - மேம்பாடுள்ள பொன்மயமான தேவலோகத்தை யடையும் ஆலயங்களை, செய்யும் - செய்தற்கிடமான, [illegible] சம்பந்தர் அத்தர் - திருஞானம் பொருந்திய சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்குத் தந்தையானவரும், தராதலம் எல்லாம் புணரும் சம்பு - எல்லாவுலகங்களிலும் கலந்த சம்புவென்னுந் திருநாமமுடையவரும், அம்பரத்தர் - ஆகாயவடிவமாயுள்ளவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

கௌடதேசத்தரசனான இரணியவர்மன் தந்தைகட்டளைப்படி தில்லையையடைந்து சிவகங்கையில் மூழ்கி உடற்குற்றமொழிந்து பொன்னுருப்பெற்று இரணியவன்மனெனத் திருநடனதரிசனஞ்செய்து தனதுநாட்டைவிட்டுச் சோழநாட்டையாண்டு திருவம்பலம் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றைச் சுவர்ணமயமாகச் செய்வித்தன னென்பது கதை. ஆலயம் - திருக்கோயில். கவுடர் - முதற்போலி. சாம்பூநதம் - நால்வகைப்பொன்களுள் ஒன்று; மற்றவை - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம் என்பன. மேருவிலுள்ளதொரு நாவல்மரத்தின்கனிகளின் சாரமாகப்பாயுஞ் சம்புநதியிற் பிறத்தலால், சாம்பூநதமென்று பெயர்; "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை" என்பர் நக்கீரதேவரும். சீகாழியில் திருஞானசம்பந்தர் மூன்றும்பிராயத்தில் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் ஸ்நானம்பண்ணுதற்குப் போம்போது தாமுங் கூடச்சென்று அவர் தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபொழுது அவரைக்காணாமல் கதறியழுது சிவபிரானுடைய திருத்தோணிவிமானத்தைப்பார்த்து 'அம்மே! அப்பா!' என்று அழைக்க, சிவபிரான அக்குழந்தையினிடம் தந்தைபோல அன்புடையவராய் உமாதேவியைக்கொண்டு அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி ஆட்கொண்டருளின ரென்பது கதை. சிவபிரானது இளையகுமாரராகிய சுப்பிரமணியமூர்த்தியே சம்பந்தமூர்த்தியாயின ரென்பது நூற்கொள்கையாதலாலும், சிவபிரானைச் சம்பந்தரத்த ரென்னலாம். தராதலம் - பூமியினிடம். தராதலமெலாம் புணருஞ் சம்பு என்றது, யாதாமொன்றையறியுமிடத்து உடனுமிருந்து தன்னில்ஒன்றுபட்டு அறியும் அறிவைப்பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும், யாதாமொன்றைக் காணுமிடத்துக் கண்ணினொளியும் ஆதித்தப்பிரகாசமுந் தன்னிலொன்றுபட்டுநிற்குந் தன்மையைப் பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும், சிவனும் பிரபஞ்சமுந் தன்னிற்பிரித்தற்கரியதாய் அநந்யமாயிருக்கு மாதலின். பஞ்சபூதங்களுக்குரிய சிவஸ்தலமைந்துள்

சிதம்பரம் ஆகாசலிங்கஸ்தானமாதலால், அந்தரத்தர்தலம் என்றது. கவுடர்கோன் செய்யும் - ஏவுதற்கருத்தா. (௪௧)

௪௨.— (இ - ள்.) பண்டு - முற்காலத்தில், ஊர்த்த நடத்தால் - (சிவபிரான்) மேல்கீழாகச் செய்த திருநடனத்தினாலே, உக்கிர சாமுண்டி - பயங்கரத்தன்மையுடைய காளிதேவியும், நாணம் புக்கு - வெட்கத்தையடைந்து, வந்தித்து - வணங்கி, ஏத்தும் - துதித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,— அக்கு வலையாம் கழுத்தில் உளவன் - ருத்திராக்ஷமாலையைக் கண்டத்திலே தரித்துள்ளவனும், வாரியில் மீனுக்கு ஆ - கடனீரிலுள்ளதொரு மீனைப்பிடித்தற்பொருட்டாக, வலை - வலையை, அக்கு - அக்கடலிலே, அழுத்தி - அழுந்தச்செய்த, உளவன் - சூழ்ச்சியையுடையவனுமாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

மஹிஷாசுரசங்காரஞ்செய்து காளி செருக்குற்றிருந்த பத்திரகாளியைப் பங்கஞ்செய்விக்கும்பொருட்டுச் சபாநாயகர் பலவகைநடனஞ்செய்ய, அவளுந் தோல்வியடையாமல் அப்படியே உடனாடிவர, பின்பு சுவாமி தமது குண்டலங் கழன்றதைக் காலிலே தானே சேர்க்கும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்ய, அவளும் அப்படியாடுதற்கு நாணித் தோல்வியுற்றனளென்பது முற்பாதியின்கதை. கர்வபங்கமடைந்த பின்பு காளி நாணத்துக்குள்ளாகியென்று இருந்ததனால், உக்கிர சாமுண்டியென்றார். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. ஊர்த்தம் - ஊர்த்துவம் என்பதன் விகாரம். நாணம் - தொழிற்பெயர்; அம் - விகுதி. அக்கு - அக்ஷமெனனும் வடசொற்றிரிபு. வலயம - வலையம்; ஐடைப்போலி. அக்குவலையம்-ஜபமாலையுமாம். பாண்டியநாட்டில் துறைப்பாக்கமென்னுங் கடற்கரைச்சேரியில் வாழுகின்றவொரு வலைஞர்தலைவன், பலநாளாகப் பலவாறுவலைவீசி முயன்றும் பிடிக்கப்படாததொரு கடலினுள்ளபெருமீனைப் பிடிப்பவனுக்குத் தனமகளை மணஞ்செய்துகொடுப்பதென்று நிச்சயித்திருக்க, சோமசுந்தரக்கடவுள் தாமொருவலைஞருருக்கொண்டுசென்று யாவரும் வியக்கும்படி வலையைவீசி, தம்மால் முன்னேசபிக்கப்பட்ட நந்திதேவராது வடிவமாகிய அம்மீனைப் பிடித்துக்கரைமேற்போகட்டுவிட்டுத் தமதுசாபத்தாற்பிறந்த உமாதேவியின் வடிவமான அம்மகளை மணஞ்செய்துகொண்டாரென்பது கதை. ஒருகாலத்தில் உமாதேவி சிவபிரான் செய்த உபதேசத்தையும், அக்காலத்தில் நந்திதேவர் சிவபெருமான்செய்த கட்டளையையும் பராமுகஞ் செய்ததனால் சாபமேற்றனரென்க. உளவு - தந்திரம். (௪௨)

௪௩.—(இ - ள்.) மா தவத்து - சிறந்த (சிவஞானமாகிய) தவப்பயனையுடைய, மாணிக்கவாசகர் - திருவாதவூரடிகள், மன்றுள் - கனகசபையிலேயுள்ள, ஒளிக்குள் - சோதியினுள்ளே, பூதியத்தோடு - பஞ்சபூதசம்பந்தத்தாலாகிய (தமது) மானுடசரீரத்துடனே, ஒன்றும் - கலப்பதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—பூ கேதகை தாமம் கழித்து - அழகிய தாழைமலரை அணியாதுநீக்கி, அளி பார்தனனொடு அண்டம் - குளிர்ச்சியான நிலவுலகத்தோடு பலஅண்டகோளங்களையும், ஊழிதொறும் - யுகாந்தகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து - தாமே அவ்விடத்தில் (ருத்திரரூபியாய்ச்) சங்கரித்து, அளிப்பார் - (பிரம விஷ்ணுரூபியாய் மீட்டும்) படைத்துக் காப்பவராகிய சிவபிரானது, சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னுந்திருமுறைகளைச் சபாநாயகர் அந்தணவடிவமாய் எழுதிமுடித்தபின்பு, தில்லைவாழந்தணர்கள் மாணிக்கவாசகரைத்தரிசித்து 'இத்திருமுறையினுள்ளபொருளை எமக்குத்தெரிவித்தருளல்வேண்டும்' என்றுவேண்ட, சுவாமிகள் 'நாம் உணர்த்திவோம் வாரும்' என்று அவர்களையழைத்துச்சென்று

திருவம்பலஞ்சேர்ந்து 'இவர்சென்னர்ப்பார் காணுமோ இதற்குப்பெற்றருளாவார்' எனக்கட்டி அவருக்கன்றோர் பாவநாவகாணை, சோதிப்புட்சேர்தியாய் இரண் டாக்கலைதனை வெளிட்டதறுமாமிவிற்கலந். இவ்வைவாய்மொழிகள் மாணிக்கம் போலச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்யப்பட்டமையின், மாணிக்கவாசகர் என்றுஇருநாமம். புகழ்ப்பேர்ச் சூயாளர், புதிய; வடமொழித்ததத்திதாந்த நாமம். முதற்கண்ணே அனற்பிழம்பு வடிவமாய்நின்ற சிவபிரானது அடிமுடி களைத் தேடத்தொடங்கிய பிரமவிஷ்ணுக்களுள், அன்னப்பறவை வடிவமாய் முடியைநோக்கி யெழுந்தருமசன்ற பிரமன் அதனைக்காணாதிளைத்து, அப்போது அத்திருமுடியினின்று வீழ்கின்றதாழமலரைநோக்கி, தான் முடியைக்கண்டதாகப் பொய்ச்சாட்சி கூறவேண்டுமென்று இரக்க, அம்மலர் அவ்வாறு பொய்ச்சாட்சி கூறினமையின், அதனை இனிஏற்பதில்லை யென்று கடவுள் கைவிட்டனர் என்பது கதை. தாமமெனனும் மாலையின் பெயர், இங்கே பூவுக்குக் காரியவாகுபெயர். (௬௩)

௬௪ —(இ-ள்) நாட்டம் உறு - (யாவரும்) விரும்பத்தக்க, மாசி மகம் நாள் - மாசிமாதத்து மகநக்ஷத்திரத்தினன்று, வணிகன் - ஒருவைசிய னது, பாசம் வினை பூட்டு - அவவிச்சாரியமான கருமத்தின் பந்தத்தை, அறுத்து - ஒழித்து, அருளும் - (அவனை) அடிமைகொண்ட, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானது,— மாட்டு உலவு ஏறு ஆயகர் - இடபத்தின்மேல் எழுந்தரு ளுகிற பெருமையையுடையவரும், அப்பர் அவை - (எல்லாவுயிர்களுக்குந்) தந்தையாரைப்போல்பவரும், ஏட்டதனில் கோவை எழுதிய கரம பரனார் - ஏட்டுச்சுவடியிலே (மாணிக்கவாசகர் சொல்ல) திருக்கோவையாரென்னும் நூலை யெழுதியருளின திருக்கையையுடைய (யாவரினும்) மேம்பட்ட கடவுளு மாகிய சிவபிரானது, இல் - இடமாம்; (எ - று.)

பாதகனாகிய ஒர்கடலனென்பானொருவணிகன் பலரோடுந் தோணியி லேறி மாசிமகத்தினன்று கடலிற்பாசமறுத்ததுறையில்வருகையில், தோணி யுடன்அமிழ்ந்து தீவினையொழிந்து நற்கதிபெற்றனன் என்பது கதை. "அற் கடனென்றோர் பாவி அணிதருவணிகனென்போன், கறகடமனையசிந்தைக் காதகனாகமாதத், திறகடலுருகாலுற் றிறைதருதுறையிறவில்லை, நற் கடற்படிய முத்திநண்ணினனெண்ணிலார்கள்" என்பது கோயிற்புராணம். நாட்டம் - நாடுதல், விரும்புதல்: தொழிற்பெயர்; அம் - விகுதி. அப்பு அர னார் எனப்பிரித்து - (கங்கா) சலத்தை யேந்தின அரனென்னுந்திருநாமமு டையவ ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (௬௪)

௬௫ —(இ-ள்.) தேசிக நமசிவாயர் - குருநமசிவாயரென்பவர், களிப்பு பெற - பேரானந்தமடையும்படி, செப்பும் நடத்தை - (யாவருஞ்) சிறப்பித்துக்கூறுந் திருநடனத்தை, காட்டும் - (சிவபிரான்) தரிசனங்கொடு த்தற்கிடமான, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானது,—ஒப்புஅது இலா ஓர் ஏற்றினன் - உவமையற்றதொரு இடபத்தை வாகனமாகவுடையவ னும், மறையான் - வேதங்களைக்கூறினவனும், உள்ளத்து இரங்கும் அடி யோர் ஏற்றினால் - மனத்தில்அன்புகனிந்துஉருகுகிற அடியவர்கள் (ஒருஅர்ச் சாவிக்கிரகத்தில்) ஏறியருளப்பண்ணினால், மறையான் - (அங்குத்தன்னை) மறையாமற்புலப்படுத்துபவனுமாகிய சிவபிரானது, ஊர் - இடமாம்; (எ-று.)

குருநமசிவாயர் சபாநாயகரருளால் அவருக்குச்சாத்தும்பொருட்டுத் திருச்சிலம்புங்கிண்கிணியுஞ் செய்விக்கத்தொடங்குகையில், தில்லைவாழந்த ணர்கள் 'இவற்றைச்சாத்தினால் எம்பெருமான் திருநடனஞ்செய்வரோ' என்று பராமுகமாகச்சொல்ல, நமசிவாயர் அவ்வணிகலங்களைச்செய்வித் துச் சாத்தித் தில்லைவாழந்தணர்களை வருவித்து "அம்பலவா வோர்கா லாடினாற் றாழ்வாமோ, வும்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்

புலே, வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்கு நந்தியெனை, வொத்திப் பதஞ்சலிக்குமோ” என்று கடவுளை நோக்கிக்கூற, உடனே சிவபிரான் திருநடனஞ்செய்தருளின னென்பது கதை. நடம் - நடனஞ்செய்தல். மறையான - வேதங்களிற் புகழப்படுவ னென்றுமாம். ஏத்தில - ஆனந்தத்தைச்செய்தாலென்ற படி. அடியோர் ஏற்றிலை மறையான் என்பதற்கு - அடியவர்கள் (தம்மைக் காக்கும்பாரத்தைத் தம்மீது) வைத்தால் (அதனை) மறக்காதவனென்றும் உரைகொள்ளலாம். இனி, ‘ஏத்திலை’ என்பது யமகப்பொருத்தத்தின் பொருட்டுத் தகரம் றகரமாகத் திரிந்த தெனக்கொண்டு, துதித்தாலென்று உரைப்பாருமுளர். (சரு)

சசு.—(இ - ள்.) நந்தி முதல் தேவர் - நந்திதேவர்முதலிய தேவகணங்களும், பல ஞான முனிவோர் - பலஞானமுடைய முனிவர்கள்பலரும், பூசை - சிவபூசையை, புந்தி மகிழ்ந்து - மனமகிழுமாறுசெய்து, ஏத்தும் - துதித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தம தனையைக்கு - தமதுபெண்ணுக்கு, ஆம் மரு கேசம் - அழகாகிய நறுமணத்தையுடைய கூந்தலை, சரிப்பார் - அரியச்செய்தவரான மானக்கஞ்சாறநாயனாரது, அன்பினுக்கு - பத்தியைநோக்கி உவந்து அதற்காக, முத்தி இட்டோர் - (அவர்க்குச்) சிவகதி யருளியவரும், ஆ மருங்கே சஞ்சரிப்பார் - எருதினிடத்திலே சஞ்சரிப்பவருமாகிய சிவபிரானது, ஆலயம் - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

நந்திமுதலதேவர் - நந்தியாகிய தலைமைத்தேவரென்றும், பலம் ஞானம் எனப்பிரித்து - எல்லாப்பயன்களையுந் தருந் தத்துவஞான மென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். கஞ்சாறூரில் வேளாளர்குலத்தில் தோன்றிய மானக்கஞ்சாறநாயனார் சிவனருளால் ஒருபெண்ணைப்பெற்று ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாருக்கு விவாகஞ்செய்துதர நிச்சயிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே பரமசிவன் ஒருமகாவிரதிவடிவங்கொண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார்வீட்டுக்குச்சென்று அங்குத்தம்மைவணங்கியெழுந் தமனைப்பெண்ணினுடைய கூந்தலைப்பார்த்து ‘இப்பெண்ணின் தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடியாக மார்பிலதரிக்கப்படுதற்கு உதவும்’ என்று உரைக்கூற, கஞ்சாறர் உடனே உடைவாளையுருவி அக்கூந்தலை அடியோடு அரிந்துகொடுக்க, கடவுள் மகாவிரதிவடிவத்தையொழித்து நிஜரூபத்தோடு தோன்றி நாயனாருக்குத் தம்முடைய சன்னிதானத்தைக் கொடுத்து மறைந்தன ரென்பது கதை. மருக்கேசமென்பது மருகேசமென்றும், மருங்கே என்பது மருகே யென்றும் இடையொற்றுக் கெட்டு நின்றது, யமகத்தைநோக்கி. ஆ - இங்கே பசுவின் ஆண்மை குறித்தது. சரித்தல் - சரியச்செய்தல். (சசு)

சஎ.—(இ - ள்.) வன்பர் புலையோர் எனினும் - கொடும்பாவிகளும் நீசசாதியருமாயினும், வாசம் செயில் - (தனதெல்லையில்) வசித்தல்செய்தால், (அதுமாத்திரத்தைக்கொண்டு), அவர்தம புல பிறவி மாற்றும் - அவர்களது இழிவான பிறப்புக்களை யொழிக்கவல்ல, புலியூரே - புலியூரானது,—அன்பு திகழ் வத்திரங்கள் ஐந்தார் - (அடியார்களிடத்து) அருள்விளங்குகிற ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரும், வனத்து - தாருகவனத்திலுள்ள, இருடிமாதர் - முனிவர்மகளிரது, இடை - அரையிலுடுத்துள்ள, வத்திரம் - ஆடைகளை, களைந்தார் - நீக்கியருளினவருமாகிய சிவபிரானது, மனை - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

ஐந்துதிருமுகங்களாவன - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம் என்பன. இவற்றுள், ஈசானம் - ஊர்த்துவமுகம், தத்புருஷம் - கிழக்குமுகம், அகோரம் - தெற்குமுகம், வாமம் - வடக்குமுகம், சத்தியோசாதம் - மேற்குமுகம். ஐந்துமுகங்களையுமுடைமை, சதாசிவமூர்த்திக்கு உள்ள தென்க. மூன்றுமடியில், வத்திரம் - வக்த்ரம்; கான்கா

[illegible] வடமொழித்திரிபுகள். இருடி - [illegible] முனிவர்களது பத்தினி [illegible] கண்டு காதல்கொண்டு விருந் [illegible] கதை. இட - [illegible] அதுவே [illegible] தன்மை ; [illegible] [illegible] "[illegible] வந்திடும்" என்றதுபோல.

[illegible] குலத்திலே தோன்றிய பெ [illegible] வாசாரியரைக் [illegible] மறுபடிபிறத்தலையும், போதல [illegible] தற்கிடமான, புல்ல [illegible] மையையுடைய மறுவாயுதத் [illegible] பனிமதி குடும் - [illegible] சிவானமா [illegible] முழுவதும் மகிய [illegible]

[illegible] கண்டு [illegible] தனிப்பிறந்த [illegible] காலைதுபோய் [illegible] கதிலே, பலரால் கடுத [illegible] செய்ய, [illegible] ற்கெ [illegible] சொருமுகத் [illegible] தன்கோ [illegible] கவியை மாற்கது அத [illegible] கதை. முதல் [illegible] ககமவிறப்பை [illegible] கைகை. பா [illegible] முனிவர் [illegible]. தருமானை - [illegible] (கூஅ)

கூக — (இ - ள்) [illegible] புல் - மைவளர்த்தேசங்களிலே, இரநதோர் - மரணை [illegible] உடைத்தயர்களது, நல் எனபு - நல்லவுடைய [illegible], [illegible] எல்லைதலைல - அதனிலேயபடியே [illegible]. போட்டிட - கொண்டுவந்துபோகட்டமாத் திரத்திலே. ஆன்மா -(அவ்வெலும்புக்குடைடயயவர்களாது) உயிர்கள், வீடு எய் தும் - முத்தியைப்பெறும் மகிமையையுடைய, [illegible] - புல்லூரானது,— கோடு [illegible] வாசவன் -(நான்கு) தந்தங்களையுடைய (ஐராவதமென் னும்) வெள்ளையானையை (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிநடத்துகிற இந்திர னும், அசத்திலவ் - ஆட்டுக்கடாவாகனத்தையுடைய அக்கினியும், வாழ்த்தி [illegible] - துதிக்கவைகப்பட்கிற, சுனைம வாசம் வனசத்திருன் - பரிமளத்தையுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையுடையவனுகிய சி வபிரானது, வாழ்வு - தங்குமிடமாம் ; (எ - று.)

இறந்தவரெலும்பு இவ்விடத்திற்போகடப்பட்டமாத்திரத்தில் அவ்வி றந்தவர் முத்திபெறுவரென்பதும், தேவேந்திரனும் அக்கினிதேவனும் அத்திருப்பதியிற் சிவபூசைசெய்து பேறுபெற்றனரென்பதும் இதிற்குறித்த வரலாறுகள். ஆன்மா - ஆத்மா; வடசொற்றிரிபு. வாசவன் - அஷ்டவசுக்க

ளுக்குத் தலைவன்: அல்லது, செல்வமுடையவன்; வஸு - தேவர்களில் ஒரு வகையார்: அல்லது, ஐசுவரியம். வாசவனைச்சரணத்திலுள்ள் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. "அன்னியதலத்துட்பொன்றிடுவோன், பற்றாருள்சொன்ன டத்தலத்திற்புதைக்கிவ்விலைகெடமுத்திபெறுவானன்றே" எனபது சிதம்பர புராணம். (௪௯)

௫௰.—(இ - ள்.) ஏழ் உலகு ஏத்தும் - ஏழுலோகத்துயிர்களுந் துதிக்கத்தக்க, ஒன்பான் இலிங்கம் பிரதிட்டை - ஒன்பதுசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகளை, பூழியர் கோன் - பாண்டியர்மரபிலவந்த ஓரரசன், செய்த - செய்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—வாழ் சிவலோகத்தர் - (என்றும்) அழியாதநிலைபெறுகிற சிவலோகத்தையுடையவரும், கனல் சிப்படையார் - மழுவாயுதத்தையுடையவரும், [illegible] உணரா தொண்டத்தர்கண் - (தம்மை) விரும்பித்தியானியாத மன[illegible]பவர்களிடத்து, இச்சைப்பு அடையார் - விருப்பத்தைப்பொருந்தாதவரு[illegible] சிவபிரானது, காப்பு - பாதுகாக்குமிடமாம்; (எ - று.)

ஒருபாண்டிநாட்[illegible] ஒன்பதுசிவலிங்கபிரதிஷ்டை செய்து சிறப்புப்பெற்றான [illegible]. பிரதிட்டை - ப்ரதிஷ்டா என்னும் வடசொற் றிரிபு; மந்திர[illegible] சடங்குமுடித்துத் தாபித்தல். பூழியர் - பாண்டியர். உன்னாத - நினையாத (௫௰)

௫௧.—(இ - ள்.) ஆன பல சத்திரத்தும் - பொருந்திய அநேகசத்திரங்களிலும், போனகம் பாலிக்கும் - உணவைக் கொடுக்கப்பெற்ற: ஆழ் கமலம் வாவியினும் - ஆழ்ந்த தாமரைத்தடாகங்களிலும், போனகம் ஆர்க்கும் - சௌறசங்குகள் ஒலிக்கப்பெற்ற: [illegible] - [illegible]புலியூரானது,—பான் எனும் தற்போதம் ஒழிய ஆயினோர் - (தானென்[illegible]) யானெனகிற சீவபோதம [அகங்காரம்] ஒழி[illegible] பாதி - மனத்திலே, சுடர் - விளங்குகிற, [illegible] - [illegible]வரும், வேதம் மொழி வாயினர் - நான்கு வேதங்களையும் சொல்லியருளிய நான்குதிருவாயையுமுடையவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

போனகம் பாலிக்கும் என்றது, வேவ்வேறுவகையாகப் பிரிந்து இருபொருள்பட்ட தனால், பிரிமொழிச்சிலேடையணி. சத்திரம் - போசனவிடம். தற்போதம் - வடசொல்; தத் - ஜீவன். போதம்-அறிவு. வேதமொழிவாய்-சத்தியோசாத மொழிந்த நான்கு மென்பர் (௫௧)

௫௨.—(இ - ள்.) ஓதிமமும் - அன்னப்பறவைகளும், போது அகமே நிற்கும் - தாமரைமலரினிடத்தே தங்கப்பெற்ற: வேந்தர் உலவும் பெரு வீதிகளும் - அரசர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற பெரிய இராசவீதிகளும், போதகமே நிற்கும் - யானைக்குட்டிகள் நிறைக்கப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மாதவர்க்கு வீடு அளித்தார் - பெருந்தவமுடைய சிவயோகிகளுக்கு முத்தியுலகத்தைத் தந்தருளினவரும், மாட்டினூர் - இடபத்தை வாகனமாகவுடையவரும், வேணி புயத்து - (தமது) சடையின்மேலுந் தோள்களின்மேலும், அளி - வண்டுகள்மொய்த்தற்கிடமான, இதழ் ஏடு - கொன்றைமலர்களின் இதழ்களாலமைந்த, ஆர் தார் - நிறைந்தமாலையை, மாட்டினூர் - அணிந்துள்ளவருமாகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்; (எ - று.)

வேணிபுயம் - உம்மைத்தொகை. புயத்து - ஏழனுருபுத்தொகை; அத்து - சாரியை. ஆர் - ஆத்திமலரெனறுங் கொள்ளலாம். 'புயமீதிதழ்' என்றும் பாடம். ஏடுஎன்னும் பூவிதழின்பெயர் பூவுக்குச்சினையாகுபெயரென்றுங் கொள்ளலாம். மாதவர்க்குவீடளித்தார் என்பதற்கு - திருமாலுக்கு நற்கதி தந்தவரென்றும், வேணி புயத்தார் என எடுத்து - சடைதொங்குந் தோள்களையுடையவ ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (௫௨)

௫௧.—(இ - ள்.) மா தயங்கு சோலைகளும - பெருமைவிளங்குகிற சோலைகளும், மகிழ் - மகிழமரத்தினது, பூ தழை கப்பு - மலர்களையுந் தழைகளையுமுடைய கிளைகள், ஆடும் - அசையப்பெற்ற: வந்த அப்பர் தாழும் - (தரிசிக்க வந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரும்,மகிழ் பூத்து அழைக்க-(சிவபிரான்)மகிழ்ச்சிக்கு(த்தம்மைத் தாழுகைக்கு) அழைத்தருளும்படி, பாடும்-(தமிழ்ப்பதிகம்) பாடுதற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—வாய்த்த - (சிவபக்தி) பொருந்தின, புலியோடு - வியாக்கிரபாதமுனிவருடனே, அ பதஞ்சலியார் - அந்தப் பதஞ்சலிமுனிவரும், உள மகிழ - (தரிசித்து) மனங்களிக்கும்படி, மன்றில் - கனகசபையிலே, நடம் ஆட - ஆநந்ததாண்டவஞ் செய்தருளி, பதம சேர்ப்பார் - (தமது) திருவடி இணைப்புறுதவராகிய சிவபிரானது, ஊர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

மா - வண்டென்றும், அழகென்றும், மாப்பொதுப்பெயரென்றும்,மாமரமென்றுங் கொள்ளலாம். அப்பதஞ்சலி- அகரச்சுட்டு பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. (௫௧)

௫௨.—(இ - ள்.) கண் பங்கய - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய, மின்னார் - மின்னலையொத்த மகளிரது, கார் குழலில் - மேகத்தையொத்த [கரிய] கூந்தலிலும், புட்பம் சாம் சேர் - மலர்கள் மாலைகளாகப் பொருந்தப்பெற்ற: அந்திமாலில் - மாலைப்பொழுதிலும, புள் பஞ்சரம் சேர் - பறவைகள் (தத்தம) கூடுகளில் அடையப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—நட்பினோடு - அன்பினுடனே, பேசி - (தம்மைத்) துதித்து,கும்பிட்டார் - வணங்கின அடியார்களுடைய, மெலிவு - பலவகைத்துன்பங்களையும், ஒழிப்பார் - நீக்கியருள்பவரும், வந்தி இட - வந்தியெனனும மலட்டுக்கிழவி கொடுக்க, இச்சிக்கும - விரும்பியுண்ட, பிட்டார் - பிட்டினையுடையவருமாகிய சிவபிரானது, இடம் - இடமாம; (எ - று.)

புட்பம - புஷ்பம்; வடசொல. பிட்டு - ஒருவகைச்சிற்றுண்டி. வந்தியிடும் பிட்டுக்களை யிச்சித்தது, கரைபுரண்டவையையாற்றை அடைப்பதற்கு அவளது வேலையாளாகச் சிவபிரான் வந்தமர்ந்தபொழுதி லெனக. கள் பங்கயம் மின்னார்- தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழுந திருமகள் போன்றவ ரென்றுமாம. (௫௨)

௫௩.—(இ - ள்.) சார் ஒலி நீடு - பொருந்தியஓசைமிக்க, ஆவணமும் கடைவீதிகளும், கற்பூரம மணம் தனனும் - பச்சைக்கர்ப்பூரத்தின்பரிமளம் மிகப்பெற்ற: தம பதியை மாதரும் - தங்கள்கணவனை மகளிரும், கற்பு ஊர மணந்து உன்னும்-கற்புநிலைமைமிகக்கலந்து(அவனையேதெய்வமாகக்) கருதப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—பாரினுடன்- பூமியும், ஊதை - வாயுவும், அங்கி - அக்கினியும், அமபு - சலமும, வான் - ஆகாயமும், (ஆகிய பஞ்சபூதங்களினுடைய), உள புறம்பான் - உள்ளிலும் வெளியிலும் உள்ளவனும், மாதர்பக்கல் - ஒருபெண்ணினிடத்து, அங்கு - அக்காலத்தில், தூதை - தூதுமொழிகளை, இயம்புவான் - சொல்லுந்தனமையனுமாகிய சிவபிரானை, தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

ஆவணம - ஆபணம்; வடசொல். செய்யுளாதலின், ஐம்பெரும்பூதங்களின்முறை பிறழவைக்கப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்ட சங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிககோபங்கொண்டிருந்த அவரது முதன்மனைவியாராகிய பரவையார், நாயனார் தம்மிடம்வருதற்கு உடன்படாமல 'வந்தால் பிராணத்தியாகம் பண்ணுவேன' என்றுசொல்ல, அதனையறிந்த சுந்தரமூர்த்தி பரமசிவனைத் தியானித்து'பரவையாருடையவீட்டுக்குத் தூதுசென்றருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அவார்ச்சனைசெய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவ

ந்து வடிவங் கொண்டும் தாமாந்தன்மையையறிதற்கேற்ற திருக்கோலத்தோடும் அர்த்தராத்திரியில் இருமுறை தூது நடந்துசென்று சமாதானஞ் சொல்லி அவள்கொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்து நாயனாரை அவளிடத்துப் போம்படி அருள்செய்தனரென்பது கதை. 'தாங்கடக்கல்' என்றது தாங்கடத்தற்கு, பரவைநாய்ச்சியாரைத் தாசியென்றது - அவர் திருக்கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடைய சேடியரிருவருள் ஒருவராகிய கமலினியென்பவரது அவதாரமாதலாலும், அவர் திருவாரூரில் பதியிலாரெனப்படுகிற உருத்திர கணிகையர் குலத்திற் பிறந்தவராதலாலுமென்க: தாசு - அடியவள், சேடி மகள். தோய்வு - தொழிற்பெயர். (௫௩)

௫௪.—(இ - ள்.) மீ தாவு திங்களை - ஆகாயத்திலே தவழ்ந்துசெல்லுகிற சந்திரனையும். ஆல் பூத்த சடைக்கு - ஆலமரம்போலத் தழைத்தவனாற் சடை மாசடைக்கப்பெற்ற: மீன் பாய்கின்ற அம்மையில் - மீன்கள் தாவிவிழுந்து வாழைமரங்களையும், பூ தாறு உடைக்கும் - பூவோடுகூடிய குலைகளை உடைக்கப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—கூடல் நகர் - திருநடனம் புரிந்து, பாதம் சிவந்தார் - திருவடி செந்நிறமடைந்தவரும், ஆலவாயினில் - மதுரைப்பதியில், ஓர் போது - ஒருகாலத்தில், பழிக்கு அஞ்சி வந்தார் - பழிக்காக அச்சங்கொண்டுவந்தவருமாகிய சிவபெருமானது பதி - திருநகரமாம்.

மதுரைநகரத்தின்பழையபெயரை அறியவேண்டுமென்று வேண்டிய வம்சசேகரபாண்டியனுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள், தம் கையில் ஆபரணமாக அணிந்துள்ள நாகத்தைநோக்கி 'நீ இந்நகரத்தின் எல்லையைச் சுற்றிக் காட்டு' என்று கட்டளையிட, அது தன்வாலும் வாயும் ஒன்றுபடும்படி உடம்பை வளைத்து அந்நகரைச் சுற்றிநின்று அதன்எல்லையைக் காட்டியதனால் மதுரைக்கு - ஆலவாயென்ற பெயர்பெறும்; ஆலவாய் என்றது விஷமுள்ள வாயினையுடைய தென்றவாறு: இது-ஆலாஸ்யமென்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. அனந்தகுணபாண்டியனகாலத்தில் ஒருபிராமணன் தன்மனைவியோடுங் குழந்தையோடும் பக்கத்திலிருந்த மதுரைக்குவரும் வழியில் ஒரு ஆலமரத்தின் நிழலில் மனைவியையிருக்கச்செய்து தாகந்தீர்க்கத் தண்ணீர் கொண்டுவரப் போய் மீண்டுவந்தபொழுது, மனைவி அம்பினால் இறந்துகிடக்கக் கண்டு கலங்கி, அங்கு இளைப்பாறிநின்ற வேடனைக் கொலைகாரனென்று கருதிப் பிடித்து அரசனிடம் கொண்டுபோய்விட, அரசன் பலவாறு விசாரித்தும் உண்மையறியக்கூடாமையால், சொக்கநாதனைப் பிரார்த்திக்க, அவர் அருளியபடி அந்தணனோடு மாறுவேடம்பூண்டு பட்டணமைங்கு வாயில் வணிகன் மனையிற் சென்று அங்கேயிருந்து மதுரைக்குப் போய் ஆலமரத்தின் இலையிற் பலருக்கு முன் ஒரு அம்பு தைத்திருக்க அம்பு காற்றின் விசையால் தாவிவிழப் பார்ப்பினி இறந்துபோயினளென்று அறிந்து தெளிந்து வேதியனையும் தெளிவித்தாரென்பது கதை. பெண்கொலைகாரணமாக வேடனுக்கும் அரசனுக்கும் வரும்பழியை யஞ்சி அதனைச் சிவபிரான் உண்மைஅறிய உபாயஞ்சொல்லித் தீர்த்ததனாலே, 'பழிக்கு ஆலவாயினிலோர்போது அஞ்சிவந்தார்' எனப்பட்டது. அஞ்சிவந்தார் என்றது, அசரீரி வாணியாக வந்தெழுந்து விரகுகூறினமையின். இமகரன - குளிர்கிரணன்; பனிமையைச்செய்பவ னென்றுபொருள்; குளிர்ந்தகிரணங்களையுடையவ னென்றுமாம். அரம்பை - ரம்பா என்னும் வடமொழித் திரிபு. (௫௪)

௫௫.—(இ - ள்.) அல் பகல் - இராத்திரியிலும் பகலிலும், சோடு அன்றில் - இணையான ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும், அன்பால் - அன்பினால், உம்பர் உக்கும் புறபதிமேல் - தேவலோகமுஞ் சிதைதற்குக்காரணமான [மிகவுயர்ந்த] பனைமரத்தின்மேல், ஆரும் - (பிரியாது) வசிக்கப்பெற்ற: ஆம் தவத்தால் - சித்திபெற்ற தவத்தினாலே, புல்பதி - புலிக்காலையுடையவியாக்கிர

[illegible]முனிவர், எல்லாருக்கும் மேலாகுதும - தேவர்களினும் மேன்மையடையப்பெறாம்: புலியூரே - புலியூரானது.—வெற்பினை ஒருவும் தக்க - மலை [illegible] வடிவமாய்ப்பொருந்தின, அழல் ஆடினார் - அக்கினிமிசையே தியானவாதம், [illegible] - கனகசபையிலே, எவருக்கும் - பாவருக்கும், [illegible] [illegible]-தாமரைமலர்போன்ற (தாம்,)திருவடிகளை மனத்தகமலத்திற்சோ [illegible] வராகிய சிவபெருமானது, [illegible] - இடமாம்; (எ - று.)

[illegible] ஒருவனைக்கப்பறவை; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] விகாரம்; 'புககம்' போல. (௫௰)

௫௰௧.—(இ - ள்) [illegible] - மாமரங்களை [illegible]யாகச் சூழ்ந்துள்ள, கா இடங்கும் - சோலைகளிடங்களினும், பூவை வண்டு ஊதும - மலர்களை வண்டுகள் (வாயால்) ஊதி மலர்த்தப்பெறுவ: தென் - அழகிய, மால உறு மின்னார் இடத்தும்-காமமிக்க மகளிரிடத்தும், பூவை வாவை தூது உந்தி என் - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போக்கி (நீ, அவரதுபாற் தூதாகச்செல்லவா யென்று சொல்லுதலையுடைத: புலியூரே - புலியூரானது,—நாஅணிந்து-[illegible]ணிவிப்பதொன்று, பட்டு இந்தம் மென்று - (வந்து கொடுத்த) பட்டினது சுவையையுடைய, 'பாப்பாகா - பரமனுகிய சாரதியே! தட்டு ஓதும- தட்டையுடைய தேனை, கொடு வா-கொண்டுவா,' என்றார் - என்று (திரிபுரத்தகனகாலத்திற) கூறினவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

'கொணர்வாய' என்ற பாடத்துக்கும், கொண்டுவருவாயென்றே பொருள்; ஏவலொருமைமுற்று: கொணர் - பகுதி. மூன்றாமடியில், இரதம் - ரஸம்; வடசொல். 'மாலுறுமின்னார்' என்ற பாடத்துக்கு-இவ்வுரை; 'மாலுருமின்னார்' என்ற பாடத்துக்கு - ஆசையைவிளைக்கும் அழகியவடிவமுடைய மகளிரென்க. வேட்கைகொண்ட ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவரிடத்து ஒருவர் பறவைகளைத் தூதுவிடுதல் மரபு. (௫௰௧)

௫௰௨.—(இ - ள்) பண்டு - முனனொருகாலத்தில், தவம் செய்திடவும் - பெருந்தவத்தைச் செய்ததனாலும்,புண்டரிகம - புலிவடிவம், அல்கும் -(மழு முனிவருக்குத்) தங்குதற்கிடமான: பள்ளர் - பயிர்செய்யுஞ் சாதியார், அலத்தால் - கலப்பையைக்கொண்டு, உழவும் - உழுதலாலும், புண்டரிகம் - தாமரைமலர்கள், மல்கும் - (எங்கும்) நிறைந்துவிளங்குதற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,— விண்டும் - திருமாலும், மறை வேந்தும் - வேதங்களுக்குத்தலைவனுன பிரமனும், (என்னும் இவர்களால்),அறியார்- உண

றப்படாதவரும், இருக்குமே அறியார் - சிறந்தவேதங்களாலும் அறியப்படாதவரும், தீ அகலோடு ஏந்தும் மறியார் - (வலத்திருக்கையில்) நெருப்புத்தகழியையும் (இடத்திருக்கையில்) மானையுந் தரித்துள்ளவருமாகிய சிவபிரான், இருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, இல - இடமாம்; (எ - று.)

தவஞ்செய்திடவும் என்பதற்கு - எல்லாத்தவங்களினும் மேலான சிவபூசனையை நன்குசெய்யும்பொருட்டு என்றும் உரைக்கலாம். அலம் - ஹலம், விண்டு - விஷ்ணு, இருக்கு - ருக்; வடசொற்றிரிபுகள். பிரமனை மறைவேந்து என்றது, எப்பொழுதும் நான்குமுகங்களாலும் நான்குவேதங்களையும் ஓதுகின்றமையின். இருக்குமே, ஏ - உயர்வுசிறப்பு. இருக்குமேய் அறியார் எனப்பிரித்து - வேதங்களாற்பொருந்தியறியப்படாதவரென்றுரைக்கலாம். மறி - மான். நீர்வளத்தாற் கழனிகளில்மிகுதியாயுள்ள தாமரைகள் உழவருழுபடைகளாற் சிதைவுண்டு எங்கும் நிறைந்திருக்குமென்க. (௫௯)

௬௰.—(இ - ள்.) சாற்று - (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகிற, திருத்தொண்டரும் - மேன்மையையுடைய சிவனடியார்களும், உச்சம் மதி போற்ற - (தம்மைத்) துண்டிக்கிறதிலறிவு சிதைக்க, வளம் மிக்க - சிறப்புமிகுந்தவிடமான: செய் சங்கு இனமும் - கழனிகளிலுள்ள சங்குகளின்கூட்டமும், மூன்றாம் மதி போல் தவளம் மிக்க - பிறைச்சந்திரன்போலவெண்ணிறம்மிகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கம் தாங்கத்தர் - சங்குகளையுடைய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால், ஏறு உரு ஆய் - இடபத்தின்வடிவமாய், தாங்க - (தம்மைச்) சுமக்க, மகிழ்வோர் - திருவுள்ளமுகந்தருளுபவரும், உமை ஓர் பங்கத்தர் - உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவரும், அங்கத்தர் - எலும்புமாலையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பி வசிக்குந்தலமாம்; (எ - று.)

திரிபுரசங்காரகாலத்தில் அமைந்த பூமியாகிய தேர் சிவபிரானேறிய மாத்திரத்தில் அக்கடவுளைச்சுமக்கஆற்றலில்லாமல் அச்சுமுறிந்து சிதைய விருக்க, அச்சமயத்தில் திருமால் இடபவடிவமாய்க்கீழ்நின்று அத்தேரை வீழ்ந்திடாதபடி தாங்கினாரென்பது கதை. தாங்கம் - அலை; கடலுக்குச் சினையாகுபெயர். தாங்கம் - பிரளயசமுத்திரமுமாம். தாங்கத்தர் - கடல்போலுங்கருநிறமுடையவரெனினுமாம். சங்கம - தாங்கத்துக்கு அடைமொழி. தாங்கத்தர்க்கு அடைமொழியாயின், பாஞ்சசன்னியமென்க. சங்கத்து அரங்கத்தர் எனப்பிரித்து - கையிற்சங்கையுடைய திருவரங்கமென்னுந்திருப்பதிக்குஉரியவரான திருமாலென்று உரைப்பாருமுளர். பங்கு அத்தர் என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளலாம். அம் கத்தர் எனப்பிரித்து - அழகிய கடவுளெனினுமாம்; கத்தர் - கர்த்தர். அங்கத்தர் - உத்தமஅங்கமாகிய பிரமகபாலத்தை யுடையவருமாம். (௬௰)

௬௧.—(இ - ள்.) தெள் இமையோர் - (மனந்) தெளிந்த தேவர்கள், போற்று தொறும் - (சிவபிரானை வந்து) துதிக்கும்பொழுதிலெல்லாம், கன்னி - இளமையையுடைய, செம - செந்நிறமுள்ள, புள் - கருடனாகிய வாகனத்தில், இவரும் - ஏறுந்தன்மையுள்ள, மால் - திருமால், சேர் - (அவர்களுடன் வந்து) சேரப்பெற்ற: தேம் பொழில் தொறும் - இனிய சோலைகளிலெல்லாம், கனி செம் புள்ளி வரும் - பழங்களிற் சிவந்தபுள்ளிகள் பொருந்திய, ஆல் - ஆலமரம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—வெள்ளி சயிலத்து இருப்பார் - வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சனி பிறப்பில் - சனிபோலக் கொடிய ஜன்மத்திலே, என்னை பயில இருப்பார் - என்னைப் பொருந்தும்படி மீளச்செய்யாதவருமாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

கனி - கன்னி; தொகுத்தல். கன்னி - அழியாத என்றுமாம். முத்தி பெற்றவர் இங்கு மீண்டுவந்து பிறப்ப திலையாதலின், பிறப்பிலென்னைப் பழுலத்திருப்பா ரெனப்பட்டது. சனி - நவக்கிரகங்களி லொருவன். இனி, சனித்தலாகிய பிறப்பென்றுங் கொள்ளலாம். சனிப்புழுஇறப்பில் எனப் பதம்பிரித்து, பிறப்பு இறப்புக்களி லென்றுமாம். • (௯௧)

௯௨.—(இ - ள்.) தங்கம் அவை - பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்க - தரிசிக்கும்பொருட்டு, அரும் புஙகவரே - அருமையான புருஷச்ரேஷ்டர்கள்தாம், சேரும் - வந்துசேருதற்கிடமான: தண் நறை வண்டு உண்ண - குளிர்ச்சியான தேனை வண்டுகள் பருகும்படி, அரும்பும் கவரே சேரும் - முகிழ்க்கின்ற மாக்கிளைகள்தாம் பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—அம் கைதனில் ஏந்து தலை ஓட்டினார் - அகங்கையிலே ஏந்தின பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும் அன்பர் தாய் முலை பால மாந்துதலை ஓட்டினார் - (தம்மைத்) துதிக்கின்ற மெய்யடியார் (மீளவும்பிறந்து)தாயின் முலைப்பாலையுண்ணுதலை யொழித்தருளுந் தன்மையரு மாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

முதலுரைக்கு - வரும் புஙகவ ரென்றும உரைக்கலாம் ஒருகாலத்திற் பிரமன் தானேமுதற்கடவு ளென்று கூறிச் செருக்குற்றிருக்கையில், சிவபிரான் தாமேமுதல்வரென்று தெரிவிக்குமாறு திவ்வியசொருபத்தோடு எதிரிலே தோன்ற, அவ்வயனது ஐந்தாம்முகம் 'எனதுநெற்றியினின்றுந் தோன்றிய நீயோ முதல்வன்' என்றுகூறிச் சிவனைப்பரிகசித்தவளவில், அப்பெருமான் தமது அம்சமாகிய வைரவரை நோக்கியருள, அவர் தமதுஇடக்கைவிரலின் நகத்தினுனியால அவ்வயன்தான்தலையைக் கொய்துவிட, அக்கபாலம் அப்படியே அவர்கையிலொட்டிக்கொள்ளுதலும், உருத்திரமூர்த்தி, தருமத்தை உலகத்தவர் அறிந்து அனுஷ்டிக்குமாறு தாம அநுஷ்டித்துக்காட்டும்படி வைரவரைநோக்கி 'இப்பாவநதொலையப பிச்சையெடுக்கவேண்டும்' என்று உரைக்க, அவர் அங்ஙனமே பலகாலம பலதலங்களிலுஞ் சென்று கைக்கபாலத்தோடு பிக்ஷாடனஞ்செய்துதிரிந்து, பின்பு காசியிற்சேருகையில், அந்தக்ஷேத்திரமகிமையால் உடனே கையைவிட்டு அது நீங்கிற் றென்பது கதை. அன்பர தாய்முலைப்பால் மாந்துதலை யோட்டினார் - பக்தர்கள்பிறப்பை யொழித்து நறகதியருள்பவ ரென்றபடி. (௯௨)

௯௩.—(இ - ள்.) பூசை - சிவபூசை, முத்தி தரும் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், என்று - என்றுநிச்சயித்து, புது அரவம் - புதுமையானபாமபின் வடிவமான பதஞ்சலிமுனிவர், ஆற்றும் - (அப்பூசனையைச்) செய்தற்கிடமான: மூகைதனை பேசிடு என்று - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவாயென்று அருள்செய்து [பேசுவித்து], புத்தர் அவம் மாற்றும் - (மாணிக்கவாசகர்) புத்தசமயத்தாரது கொடுமையை ஒழித்தற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—சித்தி மதி நேமித்தார் - (எட்டுவகைச்) சித்திகளையும் (பலவகை) அறிவுகளையும் ஏற்படுத்தியவரும், அத்தனார் - (யாவாக்குந்) தலைவரும், நித்திய கல்யாணி - எப்பொழுதும் மங்களமுடையவளாகிய, சிவகாமி - சிவகாமியம்மையை, தாரத்தினார் - மனைவியாகவுடையவரு மாகிய சிவபிரான், காப்பு - (உயிர்களைக்) காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

முத்திதரும் பூசை - மோக்ஷங்கொடுக்கவல்ல பூசையை, என்றும் - எப்பொழுதும் எனறும் பொருள் கொள்ளலாம். மூகை, தாரம் என்பவை - மூகா, தாராः என்னும் வடமொழித் திரிபுகள். புதுமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னொற்றிரட்டிற்று. புத்தரவம் என்றது - ஆதிசேஷன் தனக்கு இயல்பாகவுள்ள பெரியவுருவத்தை நீத்துச் சிறியதோருருவைக் கொண்டமையின். சித்தி - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிரா

ய்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன; இவற்றுள், எல்லாப் பொருளினும் நுண்ணியதாதல் அணிமா, பெரியதாதல்-மகிமா, பாரமுள்ளதாதல்-கரிமா, நொய்தாதல்-லகிமா, வேண்டியவனஅடைதல்-பிராப்தி, நிறைவுள்ளவனாதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுளனாதல்-ஈசத்துவம், எல்லாந்தன்வசத்தாக்கவல்லவனாதல் - வசித்துவம். நேமித்தார் - நியமித்தார் என்பதன் மருஉ. சிதம்பரத்திலுள்ள உமாதேவிக்குச் சிவகாமியம்மையென்று பெயர்; சிவனால் வேட்கைகொள்ளப்பட்டவளென்றும், சிவன்பால் வேட்கையுள்ளவளென்றும் பொருள்படும். (௬௩.)

௬௪.—(இ-ள்.) சொல் பழுத்த - புகழ் மிகுந்த, மா முனியும் - சிறந்த பாலமுனிவரும், பல் பதத்த ஆரும் புலியின்காலைப் பொருந்தப்பெற்றிடமான: குழும் அறவினரும் - (அவ்வாறுச்) கூறிய முன்னுள்ள அறவறத்தவர்களும், புல் பதத்தை ஆரும்-பலவிதமாயிறைவனிற உணவை விரும்பியுண்ணுதற்கிடமான: புலியூரே-புலியூரானது,—உற்பவித்த - (திருமாலுக்குப்) தோன்றின, கஞ்சம மலர் - தாமரைமலராசனத்தையுடைய, வீட்டினோர் - (தமக்கு) இருப்பிடமாகவுடைய பிரமதேவர்க, மம - தலையை, பறித்தார் - கொய்தவரும், செம் பதத்தால் - சிவந்த (தமது) திருவடியால், வெம் சமனை வீட்டினார் - கொடிய யமனைச் செருக்கொழித்தவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம்; (எ - று.)

அறவினர் - இல்லறம் துறவறங்களைத் தருத்தலையுடையவர்; அறத்தல்- நீங்குதல். உபமித்த - தோன்றிய; ... காமம. கஞ்சம - நீரிற்பிறப்பது; வடசொல். மலர் வீட்டினார் பாடமாயின், மாண்டியாகலாம். மன் ஐ வீடு எனப்பிரித்து - நிலைபெற்ற அழகிய தானத்தைப் பொருந்தவுமிருக்கின்றனர் அறவினர், புல்பதத்தை ஆரும்- தாமரைக்கண்ணான் திருமால் பொருந்த இடமான என்றுமாம். சொல் பழுத்த-சாபானுக்கிரகசக்தி வாய்ந்த என்றுங்கொள்ளலாம்.

௬௫.—(இ - ள்) நல்ல உருமாதரும -(எல்லா) அழகுகளும மிக்க பெண்களும், பொன் கவின் ஆர் கிரணம் - அழகிய பதியைத் தாங்குமும் பொருந்தப்பெற்ற: அநல்லார்கள் முன்றில்களும் - அந்த அழகிய பெண்களின் வீட்டின் முன்னிடங்களும், பொன் கல் படுக்கும்-பொன்னும் இரத்தினங்களும பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மெல-மென்மையான, வள் - தேனையுடைய, கமலம - தாமரை மலர்போன்ற, அடி-(தமது) திருவடிகளை, வந்தியார்கட்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார் - கருணைசெய்யாதவரும், ஞானம அமலம வடிவு - ஞானமயமான சுத்தமான (தமது) திருமேனி, அந்தியார் - சாயங்காலத்துச் செவ்வானத்தின் நிறமாக வுள்ளவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு -விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ-று.)

நன்கு - பண்புப்பெயர்; நல - பகுதி, கு - விகுதி. நல்லாள் என்று இலக்குமிக்குப் பெயராதலால், நல்லாரென்றது - பெரும்பாலும் மகளிரையே யுணர்த்தும். கள் - விகுதிமேல்விகுதி. முன்றில் - இல்முன் என்பது முன்பின்னாக மாறிவழங்கிய இலக்கணப்போலி. பொன் - இலக்குமிபோல எனறுமாம். கற்பு - கொழுநனையே தெய்வமென்று ஒழுகும் மேற்கோள்; இது- பெரியோர்கள் கற்பித்தலால் ஆகுவது. இரண்டாமுறைக்கு, பொன் கல் படுக்கும் - பொன்னிழைமைக்கப்பட்ட கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற என்றுங் கொள்ளலாம். வடிவம் தியார் எனப்பிரித்து - தமது சொரூபம் அக்கினியானவரென்றும் உரையிடலாம்; தியார் - தீயார் என்பதன் குறுக்கல்: "நன்றென்றேன் தியேன்" என்பதில 'தியேன்' என்பதுபோல. (௬௫)

௬௬.—(இ-ள்.) தேம் பொழில்மேல்- இனியசோலைகளின்மேலே, சேல் பாய - சேல்மீன்கள் தாவிப்பாய்தலால், பூ பழன் - அழகியபழங்கள், நஞ்சு-ந்துவிழுந்து, ஆரும் - நிறையப்பெற்ற: மேதி- எருமைகள், செம் கழை

யை - சிவந்தகரும்புகளை, உண்ண-உண்ணும்பொருட்டு, பூ பழனம் சாரும்- (நீர்வளம்குறியால் தாமரைமுதலிய) பூக்களையுடைய கழனிகளிற் சேரப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மேம்படும் எண் தோளுக்கு- சிறப்புற்ற (தமது) எட்டுத்திருத்தோள்களுக்கும், ஆசை பட்டார் - எட்டுத்திக்குக்களையே பட்டாடையாக வுடையவரும், தொண்டு ஆம் இயல் பகை இல்லாளுக்கு - (தமக்கு) அடிமையான இயற்பகைநாயனாரது மனைவியின்பொருட்டு, ஆசைப்பட்டார் - விருப்பமுற்றவரு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

பழன் - இறுதிபோலி. நஞ்சு - நைந்தென்பதன்போலி. சிவபிரானுக்கு எண்டோளுடைமை கூறலைச் சேஷாத்திரிலெனக; திரிபுரதகனகாண்டத்துள் [illegible] ண்டார்: "மாருப்போர் மணியிடற் றிறைவனைகையாய் கேளினி" என்று [illegible] தொகையிலும். ஆசைப்பட்டார் -(வேறு ஆடைதரிக்காமல்) திக்கு [illegible] யவன் றவர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வைசியர்குலத்தி லுதித்த இயற்பகைநாயனார் சிவனடியார்திறத்தில் அன்புபூண்டொழுகும் உறுதியை [illegible] யிடும் பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டவராய் அவர் வீட்டுக்குச்சென்று அவர்செய்யும் உபசாரத்துக்கு மகிழ்ந்து 'உமதுமனைவியை எனக்குத் தரவேண்டும்' என்ன, அதற்கு இசைந்து அவர்கொடுக்கத் தாம்பெற்றுச்செல்லுகையில், அந்நாயனாரது சுற்றத்தார் வந்துசூழ்ந்து அத்தீச்செய்கைக்கு இசையாது இறைவரைத்தடுக்க, நாயனார் சென்று அவர்களைக் கண்டித்து இறைவர்க்கு வழிவிட்டுமீளுகையில், சிவபிரான் ஓரிடையூறுவந்தவர்போல நாயனாரை மறுபடி கூவியழைத்து இடபவாகனாரூடராய்க் காட்சிதந்து அவர்க்கும் அவர்மனைவியார்க்கும் முத்தியளித்தன ரென்பது கதை. உலகத்தாரியல்புக்குமாறாக மனைவியைப் பிறர்க்குத்தந்தமையின், இவர்க்கு இயற்பகையென்று பெயர்போலும். இல்லாள் - வீட்டிலிருந்து சமுசாரகாரியங்களை நடத்துபவள்; இல்-வீடு. ஆசைப்பட்டார்-ஆசைப்பட்டவர்போலநடித்தவரென்றபடி. பழம் சாயும்படி சேல் நீரினின்று துள்ளி மரங்களின்மீது பாய்தல், நீர்வளச்சிறப்பினாலாகும். (கூகூ)

கூஎ —(இ- ள்.) கார் புணர்ப்பில்- மேகம்போன்ற (தனது) உடம்பிலே, பொன் கலையை - பொன்னாலாகிய பீதாம்பரத்தை, போர்ப்பவன் - தரித்துள்ள திருமாலை, அன்பு ஆர்க்கும்-சிவபக்தியாகிய தளையாற் கட்டுண்ணப்பெற்ற: காமுகர்க்கு ஆ - காமமுடையோரை வருத்தும்பொருட்டு, வேள் வரவை - மன்மதனது வருகையை, போர் பவனன் - போர்செய்யவல்ல வாயுதேவன் [மந்தமாருதம்], பார்க்கும் - எதிர்பார்த்தற் கிடமான: புலியூரே -புலியூரானது,—பார்ப்பதி ஆம்- பார்வதிதேவியாகிய, பெண்-சிறந்த பெண், தன் ஆகத்து - தம்முடைய திருமேனியில், அடுத்தார் - பொருந்தப்பெற்றவரும், பேர் மணத்தில் - பெரிய கலியாணகாலத்திலே, சுந்தரனை - சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, தொண்டன் ஆக - (தமக்கு) அடியவனாகும்படி, தடுத்தார் - தடுத்து ஆட்கொண்டவரு மாகிய சிவபிரான், தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

போர்ப்பவனன் என்றது, காமுகரைத் தென்றலிளங்காற்று மிகவருத்துதலால். பார்ப்பதி- (இமய)மலையின்மக ளென்று பொருள்; வடசொற்றிரிபு. அடுத்தார் என்றதற்கேற்ப, தம் ஆகத்து என்னாமல், தன்ஆகத்து எனறது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் ; இனி, பெண்தன் ஆகத்து அடுத்தார் - உமாதேவியினது உடம்பிற் பொருந்தினவ ரென்றும்பொருள்கொள்ளலாம். திருக்கைலாசமலையில் சிவபெருமானது அடியார்கூட்டத்தில் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் சிவபூசனைக்காகப் பூப்பறித்தற்குத் திருநந்தனவனத்துக்குப்போனபொழுது அங்குப் பார்வதிதேவியாருக்காக அலர்கொய்

துகொண்டுநின்ற அத்தேவியாரதுசேடியர்களாகிய அநிந்திதை கமலினி யென்னும் பெண்களிருவரையுங் கண்டு அவர்கள்மேற்கொண்ட ஆசையாற் கடவுள்கட்டளைப்படி மானுடசன்மமெடுத்துத் திருநாவலூரில் ஆதிசைவர் குலத்தில் இசையனார் என்பவருக்குச் சிவஞானியார்வயிற்றிற் பிறந்து வளர்ந்து புத்தூரிலிருக்கிற சடங்கவிசிவாசாரியருடையபுத்திரியை மணஞ்செய்ய இருக்கையில், சிவபிரான் ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்கொண்டு 'நீ எனக்கு அடியவன்'என்று சொல்லி வழக்கிட்டு அத்திருமணத்தைத் தடுத்து அச்சுந்தரமூர்த்தியை யழைத்துச்சென்று திருவெண்ணெய்நல்லூரை யடைந்து தரிசனந்தந்து அவர்க்குச் சமுசாரபந்தந் தொடராதபடி அவரையாட்கொண்டருளின ரென்பது கதை. (௬௭)

௬௮.—(இ - ள்.) தென் ஆர் பொழிலிடத்தும் - அழகுமிக்கசோலைகளினிடங்களிலும், புன்னாகம் தோடு ஆர் - சுரபுன்னைமரத்தின் பூவிதழ்கள் நிறைந்த: செம் கனகம் மன்று இடத்தும் - சிவந்தபொன்மயமான திருவம்பலத்தினிடத்திலும், புலி நாகத்தோடு ஆர் - வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவரோடு பொருந்தப்பெற்ற. புலியூரே - புலியூரானது,—நல் நீரை விட்டு விளக்கு இட்டார் - சுத்தஜலத்தைவார்த்து விளக்கெரித்த நமிநந்தியடிகள்நாயனாரது, வினை - கருமத்தை, தொலைந்து - ஒழித்து, அன்பு ஒட்டு - (தம்மிடத்துப்) பக்தியாகிய சம்பந்தம், விள [விள்ள] - நீங்கினால், ஆர்மாட்டினும் - எவரிடத்திலும், கிட்டார் - நெருங்காதவராகிய சிவபிரான, உறைவு - தங்குமிடமாம், (எ - று.)

தென்ஆர்-தென்றுதென்றென்று வண்டுகளொலிக்குமொலி மிக்க என்றுமாம். சோழநாட்டிலேயுள்ளபெருமூர் நமிநந்தியடிகள்நாயனார் திருவாரூரில் அரனெறியெனனுமாலயத்திலுள்ள சிவபிரானைத் தரிசிக்கையில் திருவிளக்குக்குறைவாயிருக்கக்கண்டு அங்குத் தீபகைங்கரியஞ் செய்யக்கருதி அருகிலுள்ளதொருவீட்டிற் சென்று நெய்கேட்க, அவ்வீட்டுக்குடையவன் சமணசமயத்தவனாதலால் நெய்கொடாது இகழ்ந்துபேச, அதுகேட்டுத் தளர்ந்தநாயனார் உடனே அசரீரிவாக்கியருளியபடி அருகிலுள்ள குளத்தின் நீரை யெடுத்து வார்த்து அத்திருத்தொண்டைப் பெரிதாகநடத்திப் பேறுபெற்றுய்ந்தன ரென்பது கதை விள-தொகுத்தல். உறைவு - தொழிலாகு பெயர். புல் - புலி. (௬௮)

௬௯.—(இ - ள்.) பெட்பின் - விருப்பத்துடனே, முகில் - மேகத்தை, கண்டால் - பார்த்தால், எல் தோகை புள் - ஒளியையுடைய கலாபத்தை யுடைய(மயிலாகிய) பறவை, பரதம் காட்டும் - கூத்தாடுதலைச்செய்துகாண்பித்தற்கிடமான: பிறந்து இறந்தால் - (தன் எல்லையில்) பிறந்துமரித்தால், எற்று ஓகை புட்பரதம் காட்டும் - (ஜநநமரணங்களை) ஒழிக்கத்தக்க மகிழ்ச்சியைத்தருகிற புஷ்பவிமானத்தை (அவ்வுயிர்களுக்கு அந்திமதசையில்) அடையச்செய்கிற: புலியூரே - புலியூரானது,—உள் பரிவால் - மனத்திலேயுள்ள சிவபக்தியினால், கை ஆரம் மா உரைத்தார் - (தமது) கையைச் சந்தனக்கட்டையாகக்கொண்டு (கல்லில்) தேய்த்த மூர்த்திநாயனாரை, காத்து - பாதுகாத்து, ஆல கீழ் - கல்லாலமரத்தின்கீழிருந்து, நூல் - சாஸ்திரங்களை, நாலவர்க்கு - நான்குமுனிவர்களுக்கு, ஒய்யாரம் ஆ - ஒழுங்காக, உரைத்தார் - உபதேசித்தருளினவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - தலமாம்.

பெட்பு - தொழிற்பெயர்; விரும்புதல்: பெள் - பகுதி, பு - விகுதி. "எல்லே யிலக்கம்" என்னுந் தொல்காப்பியஇடையியற்சூத்திரத்தால், 'எல்' என்பது-ஒளியைக்குறிக்கும்பொழுது, இடைச்சொல்லாமென்று அறிக. மதுரைப்பதியில் வணிகர்குலத்திலுதித்துச் சிவபக்திகொண்டு அத்தலத்துச் சொக்கநாதக்கடவுளுக்கு நாள்தோறும் சந்தனக்காப்புஅரைத்துக்கொடுக்

திருப்பணியை மேற்கொண்டொழுகும் மூர்த்திநாயனார், வடதேசத்தினின்றுவந்து பாண்டியனைவென்று அவனரசாட்சியைக் கைக்கொண்டு சமணர்கைவசப்பட்டிருக்குங் கர்நாடராசன் தமக்கு எங்கும் சந்தனக்கட்டை கிடைக்கவொண்ணாதபடி பண்ணித் தமது திருப்பணிக்குத் தடைசெய்ய, நாயனார் 'சந்தனக்கட்டை கிடையாமற்போனாலும் அரைக்கிற கைக்குத் தடையில்லையே' என்று தமது முழங்கையை மிகுதியாகத்தேய்த்து, அப்பொழுது சிவபிரான் அருளியபடி அக்கர்நாடராசனிறந்தவுடனே அரசாட்சியையடைந்து இறுதியில் முத்தியடைந்தனரென்பது கதை. ஆரம் - ஹாரம்; வடசொல். உரைத்தாக்காத்து - உயர்திணையில் சிறுபான்மை ஐயுருபு தொக்கது; [சன் - உருபு - கு] நாலவர் - தொகைக்குறிப்பு; ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்குமாரர், ஸநத்ஸுஜாதர் என்பவர். இவர்கள் ஒருகாலத்திற் கைலாசகிரியையடைந்து சிவபிரானைத் திருவடிதொழுது 'எங்களுக்குத் தத்துவஞானத்தை உபதேசித்தருளல்வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கருணைகொண்டு அவ்வெள்ளிமலையின் தென்சிகரத்திலே கல்லாலமரத்தின்கீழே தக்ஷிணாமூர்த்திவடிவமாய்த் தனியேயெழுந்தருளியிருந்து அவர்களுக்குச் சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூவகையினையும் முதலிற்போதித்துப் பின்னர் நான்காவதாகிய ஞானநெறியையும் அனுக்கிரகிக்கக்கருதி அது இத்தன்மையதென்று அறிவிக்குமாறு சின்முத்திரையாகப் பிடித்திருக்கையோடு ஒருகணப்பொழுது மௌனமாய் வீற்றிருந்தனரென்பது கதை. ஓகை - உவகையென்பதன் மரூஉ. ரதம் - இங்கே, வாகனமென்னும்மாத்திரையாய் நின்றது. ஆம்ரம் - சூதமரம். (சுகூ)

எO.—(இ - ள்.) கட்டு உடை - முறுக்குப் பொருந்தின [தளையவிழாத], கோடு பூ - மரக்கிளைகளிலுள்ள பூக்கள், தேன் - வண்டுகள், நூறி - (கால்களால்) துகைத்த, புட்டு - விண்டு, அரிக்க - நீக்க, வீறும் - மலரப்பெற்ற: கமலம் பூ - தாமரைமலர்கள், தேன் ஊறி - தேன்சுரந்து, புள் தரிக்க - அன்னப்பறவைகள் தங்க, வீறும் - சிறப்புப்பெற்றுநிற்கிற இடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—சிட்டர் தொழ - நல்லொழுக்கமுடைய வியாக்கிரபாதர் முதலியோர் வணங்க, மின் ஆடகத்தினால் மேய்ந்த மன்றுள் - மின்னல் போலவிளங்குகிற பொன்னினாலே அமைந்த திருவம்பலத்திலே, (செய்கிற), ஆனந்தம் நல் நாடகத்தினன் - பேரானந்தத்தைத்தருகிற சிறந்ததிருநடனத்தையுடையவராகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

பிள் என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பிட்டு என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம், இங்கே சிலேடைப்பொருத்தத்திற்காக, புட்டெனச் சிதைந்து மருவிற்று. மேய்ந்த - வேய்ந்த என்பதன் மரூஉ. சிட்டர் - சிஷ்டர்; வடசொல். ஆடகம் - ஹாடகம்; நால்வகைப் பொன்களுள் ஒன்று. புள் - வண்டாகிய பறவை யென்றுங் கொள்ளலாம். (எO)

எக.—(இ - ள்.) மேகம் பயில் குழலார் - மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடைய மகளிரது, மெல் களமும் - கண்ணுக்கினிய கண்டமும், பூகம் பொருவும் - பாக்குமரத்தையொத்திருக்கப்பெற்ற: தண் பணையும் - குளிர்ந்த [நீர்வளமுள்ள] கழனிகளும், பூ கம்பு ஒருவும் - (உழுகிறகாலத்தில்) நீர்ப்பூக்களுஞ் சங்குகளும் நீங்கப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—நாகமொடு - பெரியவிண்ணுலகத்தாரோடு, தாலம் - மண்ணுலகத்தாராலும், பணிந்திடுவார் - வணங்கப்படுபவரும், தாழ் - தொங்குகின்ற, பவளம் கோடீரம் மேல் - பவழம்போலச்செந்நிறமான சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு - (கங்காநதியின்) நீரை, அணிந்து - தரித்து, இடுவார் - (அதனைப் பகீரதன்பொருட்டுச் சிறிது) கொடுத்தவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - தங்குமிடமாம்; (எ-று.)

பயில் - உவமவுருபு; இனி, மேகம் பயில் குழலார் - மேகத்தின்தன்மை

தன்னிடத்திற்பொருந்தின கூர்தலையுடையவ ரென்றுமாம். இளங்கமுகமரத்தினது கழுத்து-வரையிலும் நெய்ப்பிலுங் கண்டத்துக்கு உவமையாம்; "ஈனாத விளங்கமுகின் மரகதமணிக் கண்ணும், ...தானாகி......,கானார்ந்த திரள்கழுத்து" என்றார் சிந்தாமணியிலும். மேகம், களம், பூகம், கோடீரம், அம்பு - வடசொற்கள். இனி, மகளிர்கண்டம், பூ கம்பு ஒருவும் - அழகிய சங்கம் வடிவில்தோற்றுநீங்குதற்கிடமான என்றும்; குளிர்ந்தகழனி, பூகம் பொருவும் - பாக்குமரம்பொருந்தப்பெற்ற என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். தாலம் - ஸ்தலம்என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகிய தலம் என்பதன் நீட்டல். மாகம், தாலம் - இங்கே இடவாகுபெயர்கள். (எக)

எஉ.—(இ- ள்.) கங்குல்வாய்- இராத்திரிகாலத்தில்(வைக்கப்படுகிற), தீபங்களுக்கும் - திருவிளக்குக்களுக்கும, பொங்கு அரா மணி - விளங்குகிற நாகத்தின்மாணிக்கங்கள், ஈடு ஆம் - ஒப்பாகப்பெற்ற: வெயிலுக்கும்-வெயில்வெப்பத்துக்கும், மணி பொங்கர் ஆ - அழகியசோலையிலுள்ள ஆச்சாமரங்கள், வீடு ஆம் - தங்க நிழலைத்தரும்இடமாகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,— சங்காரா என்பார் இடத்தினான் - சங்காரனேயென்று துதிக்கும் அடியார்களிடத்திலுள்ளவனும், ஈமத்திடை-மயானத்தில, நடித்த - (தன்னுடன்) கூத்தாடின, வல் பாரிடத்தினான் - வலியபூதகணங்களையுடையவனுமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழ்ந்திருக்குமிடமாம; (எ - று.)

மணிப்பொங்குஅரா என்றது, பதஞ்சலிமுனிவரது ஐந்துதலைகளிலுமுள்ள மாணிக்கங்களையு மாகலாம். எல்லாவுயிர்களுமொடுங்குஞ் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகமுழுவதும் மயானமாகு மாதலால்,ஈமத்திடை யென்றது. பூதங்கள் - தாருகவனமுனிவர் ஏவியவை. பொங்கர் - விளங்குந்தன்மையதனைச் சோலைக்குக் காரணக்குறி: பொங்கு - பகுதி, அர் - பெயர்விகுதி.

எங.—(இ - ள்.) அல்லி சுனைகளிலும் - ஆம்பல்களையுடைய நீர்நிலைகளிலும், நாரியே புல்லி குடையும் - மகளிரே பொருந்தி நீராடப்பெற்ற: ஆலையிலும-கருப்பியந்திரங்களிலும், நாரியே புல் இக்கு உடையும்-தேனபோலினியஇரசம் பொருந்தின கரும்புகள் சிதையப்பெற்ற: புலியூரே-புலியூரானது,—கல்லில் தலையை தா மோதினார்தமமை - பாறையிலே தமது தலையைத் தாவித் தாக்கின திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாரை, ஆண்டு- அடிமைகொண்டு, எணஎண்கலையை தாம ஓதினார் - அறுபத்துநான்குவகைக் கல்விகளைத் தாம் (உயிர்களின்பொருட்டு) வெளியிட்டுக்கூறியவ ராகிய சிவபிரானது, காபபு - காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

அல்லி - பிறநீர்ப்பூக்களுக்கும உபலக்ஷணம். நாரிஎன்னுந் தேனின்பெயர், இங்குக் கருப்பஞ்சாற்றுக்கு இலக்கணை. காஞ்சீபுரத்தில ஏகாலியர்குலத்திற்பிறந்த திருக்குறிப்புதொண்டநாயனார் மிக்கசிவபக்திகொண்டு சிவனடியார்களுக்கு வஸ்திரங்களை அழுக்குப்போக்கிச் சுத்தமாக்கிக்கொடுத்துவருநாட்களி லொருநாள, அவரதுபக்தியுறுதியை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிருத்தவடிவங்கொண்டு அவரது வேண்டுகோளால் தமது அழுக்குக்கந்தையைத் தோய்த்து உலர்த்தி அனறுமாலைப்பொழுதினுள் தரும்படி அவரிடங்கொடுத்து,அதறகுஉடன்பட்டஅவர் அங்ஙனம் செய்யவொண்ணாதபடி பெருமழையையும் வருவித்துவிட, நாயனார், அச்சிவனடியார்க்கு வேறுஆடையில்லாமையால், அவர்வருந்தும்படி அடியார்திருப்பணிக்கு நமக்கு இடையூறுவந்ததே யென்று வருந்தி, தமதுதலையைத் துணிதோய்க்கும் பாறையில் மோதுமபோது, சிவபிரான் வந்துதரிசனந்தந்து நற்கதியளித்தன ரென்பது கதை. எண்ணெண்கலை - பண்புத்தொகைப்பன்மொழித்தொடர்; அவை-அக்கரவிலக்கணம்முதல் அவத்தைப்பிரயோகம்

சருக நூல்களிற் கூறப்படுவன. தா - தாவியென்பதன் விகாரம்; பகுதியே வினையெச்சப்பொருள்பட்ட தென்னலாம். புல்இக்கு-வினைத்தொகை.

எ௪.—(இ - ள்.) வெற்ப - மலைகளோடு, இணைக்கும் - உவமிக்கப்படுகிற, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மின்னார் - மின்னற்கொடிபோன்ற மகளிரது, வீடும் - மாளிகைகளும், பொன் பளிக்கும் சாரும் - பொன்னோடு ஸ்படிகக்கல்லும் அமையப்பெற்ற: செம் தாமரையும் - செந்தாமரைப்பூக்களும், பொற்பு அளி குஞ்சு ஆரும - அழகிய இளவண்டுகள் நிறையப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—கல் - கருங்கல்தூணையே, புணை ஆ - தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம் - கடலை, கடந்து வந்தார் - தாண்டிமீண்டுவந்தவராகிய திருநாவுக்கரசுநாயனார், ஓது - கூறின, தமிழ் - தமிழ்ப்பாடல்களை, கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, இரு பொன் பாதங்கள் - பொன்போலரிய தமதிரண்டு திருவடிகளை, தந்து - கொடுத்து, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவராகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

பளிக்கு - ஸ்படிகமென்னும்வடமொழிச்சிதைவென்பர். குஞ்சு - இளமைப்பெயர். திருமுனைப்பாடிநாட்டில திருவாமூரில் வேளாளர்குலத்தில் புகழனார் என்பவருக்குக் குமாரராய்ப்பிறந்த மருணீக்கியாரென்பவர் மூதறிவற சமணசமயத்தையடைந்து அங்குத் தருமசேனரென்னும்பெயர்பூண்டு ஒழுகுநாளில், திருவதிகை வீரட்டானத்தில திருத்தொண்டுசெய்திருந்த அவர்தமக்கையாராகிய திலகவதியாரது வேண்டுகோளால் சிவபிரான் அத்தருமசேனாக்குச் சூலைநோயை யுண்டாக்கிச் சமணசமயமந்திரங்களால் தீராதஅதனைப் பின்னர்த் தமஅருளால் தீர்த்து அவரைச்சைவசமயத்தவராக்கி அவருக்குத் திருநாவுக்கரசென்னுந்திருநாமந்தந்து ஆட்கொள்ள, அதனையறிந்த சமணர்கள் தமது மதததைச் சேர்ந்துள்ள அரசனது அனுமதிபெற்று அந்தத் திருநாவுககரசுநாயனாரைக் கல்தூணிற்கட்டிக் கடலிடையிற் கொண்டுபோய்ப் போகட்டுவிட, அவர் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப்பதிகம் பாடிச் சிவனருளால் அக்கல்லேபுணையாக மிதந்துமீண்டுவந்து கெடிலநதிவாயிலாய்த் திருப்பாதிரிப்புலியூரிற கரையேறின ரெனபது கதை. இணைக்கும், இணை - பகுதி; கு - சாரியை. (எ௪)

எ௫.—(இ - ள்) மிக்க - மிகுந்த, கதிர் - ஒளியையுடைய, தேர் - இரதங்கள், விசும்பை - ஆகாயத்தை, விரு - விரைவாக, புக்கு - சேர்ந்து, அளவி - கலந்து, தாக்கும் - மோதப்பெற்ற: மேலோர் - பெரியோர், தவத்தை - தபசை, விருப்புக்கள் அவித்து ஆக்கும் - (பலவகை) ஆசைகளையும் அடக்கிச் செய்யப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—சக்கரத்தை - சக்கராயுதத்தை, நந்து அரிக்கு - சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இட்ட - கொடுத்த, அன்பு உடையான் - கருணையையுடையவனும், நாளும் - எப்பொழுதும், சிவகாமசுந்தரிக்கு - சிவகாமியம்மைக்கு, இட்டன் - இஷ்டனாகவுள்ளவனும், புடையான் - (எப்பொழுதும் அவளைப்) பக்கத்திலுடையவனுமாகிய சிவபிரான், தோய்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

விரு - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். 'விருவிரு'என்பதன் விகாரமென்னலாம். இனி, விரு - விருட்சங்கள், விசும்பை அளவி - ஆகாயத்தையளாவி, மிக்க கதிர் தேர் புக்கு - சிறந்தஒளியையுடைய(சூரியனுடைய) இரதத்தைச்சேர்ந்து, தாக்கும - மோதப்பெற்ற எனவுரைப்பாரும் உளர்; இவ்வுரைக்கு, விரு- வடசொற்சிதைவு. சிலேடையில் ஒருரைக்கு விருஎன்பதையொழித்து மற்றவற்றிறகுமாத்திரம் பொருள்கொள்வாருமுளர். நந்து அரி - வினைத்தொகையாய், நீண்டுவளருந் திருமாலு மாம். இட்டன்பு - தொகுத்தல்; 'வேட்டகம்' போல. சுந்தரி - அழகியவள். (எ௫)

எசு.—(இ - ள்.) மன்னும் மலை தந்து - நிலைபெற்ற [அசலமான] இமயமலையாற் பெறப்பட்டு, மா களிற்றை - சிறந்த யானைமுகக்கடவுளாகிய விநாயகமூர்த்தியை, உவந்து பெற்று - மகிழ்ச்சியோடு ஈன்று, [மன்னும் அலை தந்து வந்து - மிகுந்த அலைகளை வீசிவந்து, மா களிற்றை பெற்று - பெரிய களிற்றுமீன்களை யுடையதாய்], உமை நேர் - உமாதேவியை யொக்கிற, பொன்னி நதி - காவேரியாற்றினால், சூழும் - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—சென்னி மதி பெம்மான் - முடியிற்பிறையையுடைய எம்பெருமானும், இடக்கையான் - டமருகமென்னும் வாத்தியத்தைக் (கையில்) உடையவனும், பேர் அம்பலத்து ஆடும் - பெருமையையுடைய கனகசபையிலே திருநடனஞ்செய்கின்ற, மான் செம் இடம் கையான் - மானையேந்தின சிவந்த இடத்திருக்கையை யுடையவனு மாகிய சிவபிரான், சேர்பு - சேருமிடமாம்; (எ - று.)

முதலடி, சிலேடைபற்றிவந்த உவமையணி. களிறு - மீனின்ஓர்வகை; ஆண்சுறு வென்பர். இனி, நதிவிஷயத்திலும், களிற்றைப்பெற்று எனபதற்கு - யானைகளைப் புரட்டி யென்றும பொருள்கொள்ளலாம். பொனனைக் கொழித்துவருதலால், பொன்னியென்று பெயர். பெம்மான் - பெருமான் என்பதன்மரூஉ. டம்பம்என்பது இடம்பம்என வருதலபோல, டக்கா என்னும் வடமொழி-இடக்கையென முதலில் இகரம்பெற்று விகாரப்பட்டது.()

எஎ.—(இ - ள்.) மேதகு விண் தாவுறலால் - மேலுள்ள விண்ணுலகத்தை அளாவியிருத்தலாலும், மேல அம்புலி உறலால - தனமேலேசந்திரன் பொருந்துதலாலும், [மேதகு விண் தா உறலால-மேன்மைபொருந்தினதேவலோகத்தவர் இடமாகக்கொண்டு வசிக்கப்பெறுதலாலும், மேல அம்புலி உறலால் - மேன்மையயுடைய அழகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசித்தலாலும்], பூதரம் ஒப்பு ஆகும் - மலைக்குச்சமானமான, புலியூரே - புலியூரானது,—மோதி பொரு மாதங்கத்து உரியார் - தாக்கிப்போர்செய்தயானையின் தோலையுடையவரும், போற்று-(யாவராலும) துதிக்கப்படுகிற, உலகு ஏரேழும் தரு-பதினன்குலோகதத்துஉயிர்களையும்பெற்ற, மாது - உமாதேவியை, அங்கத்து உரியார் - (தமது) உடம்பில உரிமையாகச் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேருமிடமாம; (எ - று.)

யானைத்தோலுடுத்த கதை;—அருந்தவமியற்றிப் பெருவரம்பெற்ற கஜாசுரனென்பவன் தேவர்முனிவர்முதலியோரை இடைவிடாது வருத்தித் திரத்த, அஞ்சியோடின அவர்களது பிரார்த்தனையால் பரமசிவன் தம்மையெதிர்த்துப்போர்செய்யவந்தஅவ்வசுரனைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிக் கொன்று தோலையுரித்துப்போர்த்தருளின தென்றுயினும்; தாருவனமுனிவர் ஏவியயானையினுட்சென்று உருத்திரமூர்த்திஉடலைப்பிளந்து அதனுரிவையைப்போர்த்துக்கொண்ட தென்றுயினுங் கொள்க. உரி - உரிக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள்விகுதிபுணர்ந்துகெட்டபெயர்: கோட்டால உரிவையெனவும்படும். "சிவன் சத்தியோடுறிற செகம்விரிந்திடும், சிவன் சத்திநீங்கிடிற செகமதில்லையே" என்றபடி சிவபிரான் தன்னுடைய பராசக்தியான உமையாளுடைய உதவியைக்கொண்டே உயிர்களைப்பெற்றருளுதலால், 'உலகீரேழுந் தருமாது' எனப்பட்டாள்; "பெற்றாள் சகதண்டங்க ளனைத்தும" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். 'தேவலோகத்தினுந் தில்லை சிறத்தலாலும் தமது சிவபக்தி மிகுதியாலும் தேவர்கள் தம்முலகினின்று இங்கு வந்து வசிக்கின்றன ரென்க. (எஎ)

எஅ.—(இ - ள்.) ஆம் - நீரையும், கம்பு - சஙகுகளையும், அலை - அலைகளையும், சங்காரம் - (உலகத்தை) அழிக்குந்தொழிலையும், செறிவால்-பொருந்தியிருத்தலால், [ஆம் - மிக்க, கம்பலை - ஓசையும், சங்கு - சங்குவளை

யல்களும், ஆரம் - முத்துக்களும், செறிவால் - (தன்னிடம்) பொருந்தியிருத்தலால்], அங்காடி - கடைவீதி, பொங்கு ஆழி சேர் ஆம் - பொங்குந்தன்மையுள்ள கடலுக்கு ஒப்பாகப்பெறுற, புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கு ஆழிமால் ஆம் - சங்கசக்கரங்களையுடைய திருமாலாகிய, சாத்தர் - அம்பையுடையவரும், மணம்மலி - வாசனைமிகுந்த, செம் பொன் மடலே போல் ஆம் - சிவந்தபொன்னின்றாலாகிய பூவிதழை யொக்கின்ற, சாத்தர் - கொன்றைப்பூமாலையையுடையவரு மாகிய சிவபிரானுடைய, புரி - நகராம்; (எ - று.)

அங்காடி - இது தெலுங்கில் அங்கடியெனவழங்கும். கம்பலையென்னும் சொல் ஒலியையுணர்த்தும் உரிச்சொல்லாதலை "கமலை சும்மை கலியே யழுங்க, லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள" எனனுந் தொல்காப்பியத்தா லறிக. சங்காரம் - ஸம்ஹாரம்; வடசொற்றிரிபு. (எ௯)

எ௧.—(இ - ள்.) வாய்ந்த வலம்புரி - (தனக்குக்) கிடைத்த (பாஞ்சஜன்னியமென்னும்) வலம்புரிச் சங்கத்தையும், பூ மா - நிலமகளையுந் திருமகளையும், தழுவி - கலந்து, [வாய்ந்த வலம்புரி பூ - பொருந்தின நஞ்சாவட்டைப்பூக்களும், மா - வண்டுகளும், தழுவி - (தன்னிடம்) பொருந்தி], நந்தவனம் - பூந்தோட்டம், பூ அளவத்தோன் ஆம் - அழகிய திருத்துழாய்மாலையையுடைய திருமாலையொத்திருக்கப்பெறுற, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆய்ந்த மலர் - சிறந்த தாமரைமலர்போன்ற, செம் கைக்கு - சிவந்த திருக்கையிலே, உழையின்றா - மானையுடையவரும், திண் தோள தொடும் - வலிய தோள்களைப் பரிசிக்கும்படி தாழ்ந்துள்ள, காதில் - காதுகளிலே, சங்கு ஐ குழையினர் - சங்கினாலாகிய அழகிய தோடென்னும் அணியையுடையவருமாகிய சிவபிரான், சார்பு - சார்ந்துள்ளஇடமாம்; (எ - று.)

வலம்புரி - பிரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்துள்ளது. சாதாரண சங்கத்தினும் ஆயிரமடங்கு சிறந்தது, வலம்புரி. பூ,மா - பூதேவிஸ்ரீதேவிகளைக் குறிக்கும் போது, வடசொற்கள். கைக்கு - உருபு மயக்கம். "சங்கவெண் டோடுடையான்" என்றார் பெரியாரும். (எ௧)

அ௦.—(இ - ள்.) தாலம் படைத்து - உலகத்தைச் சிருஷ்டித்து, அலர்க் கண் தான் ஒழுகலால் - தாமரைப்பூவில் தான் வசித்தலால், [தாலம் படைத்து - பனைமரங்களையுடைத்தாய், அலர் கள் தான் ஒழுகலால் - விளங்குந்தன்மையுள்ள மதுவைத் தான் பெருகவிடுதலால்], பிரமன்போலும் - பிரமதேவனை யொக்கின்ற, பொழில் - சோலைகள், சூழ் - சூழ்ந்துள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆலம் அருந்த - (பாற்கடலிற்றோன்றிய) ஆலாகல விஷத்தை உண்டதனால், கண்டம் கறுத்தார் - (தமது) திருக்கழுத்துக் கருநிறமடைந்துள்ளவரும், அன்பர் - (தமது) அடியார், அல்லல் வினை வருந்த - துன்பங்களைவிளைக்கும் கருமங்களால் வருத்தமடைய, கண்டு - பார்த்து, அங்கு அறுத்தார் - (அவற்றை) அப்பொழுதே ஒழித்தருள்பவருமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

ஆலம் - ஹாலம்; வடசொல். பாற்கடல் கடைந்தகாலத்து அதினின்று எழுந்த பயங்கரமான விஷத்தின் வெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அஞ்சியோடின தேவர்கள்முதலியோரது வேண்டுகோளாற் சிவபிரான் அதனை உட்கொண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தி அவர்களைக் காத்தருளினரென்பது கதை. (அ௦)

அ௧.—(இ - ள்.) மின்னும் மணி வேழத்தால் - விளங்கியசைகிற அடிக்கும்மணிகளையுடையஐராவதயானையை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - விரும்பப்படுகிற ரம்பையென்னுந்தெய்வமகளை யுடைமையாலும், [மின்னும் அணி வேழத்தால் - விளங்குகிற அழகிய கரும்புகளை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - பொருந்திய வாழைமரங்களை யுடைமையா

னும்], வயல்கள் - கழனிகள், பொன் உலகுக்கு ஒப்பு ஆம் - பொன்மயமான தேவலோகத்திற்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—உன்னி - (நம்மைத்) தியானித்து, ஒரு கால் நமா என்றார் - ஒருதரம் 'நமஃ' என்று கூறி வணங்கிய அடியார்களது, கருத்து - மனத்திலே, உற்று - பொருந்தி, உருத்து எதிர்த்த தானம் மா வென்றார் - கோபித்து எதிரிட்ட மதசலத்தையுடைய விலங்காகிய யானையை வென்றிட்டோராகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ- று.)

அரம்பை, நமா - வடசொற்றிரிபுகள். நமஃ - வணக்கம். (அக)

அஉ.—(இ - ள்.) மா கம் உறைந்து - சிறந்த விண்ணுலகத்தில் வசித்து, ஆம் மை - பொருந்திய மேகத்தையும், வெள்ளை வாரணம - (ஐராவதமென்னும்) வெள்ளையானையையும், ஊர்ந்து - (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிநடத்தி, [மா கம் உறைந்து - மிகுந்த நீர் பொருந்தி, ஆமை வெள்ளை வாரணம் ஊர்ந்து - ஆமைகளும் வெண்ணிறமான சங்கங்களும் தவழ்ந்து], ஓடை - நீரோடைகள், மகம் போகி நிகர் ஆகும் -(நூறு) அசுவமேதயாகத்தையுடைய தேவேந்திரனுக்குச் சமமாகப் பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—தோகை மயில் பள் ஏறி வருவார் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகிய பறவையின்மேல் ஏறிவருகிற முருகக்கடவுளுடைய, போதம் மழலைக்கு - ஞானோபதேசமாகிய குதலைச்சொற்களுக்கு, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவரும், வெள் ஏறு இவருவார் - வெண்ணிறமான இடபத்தின்மேல் ஏறுபவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு- தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

போகி - போகமுடையவன்; போகம் - சுகாநுபவம். வெள்ளை - பண்புப்பெயர்; ஐ - விகுதி. இவருவார், இவர் - பகுதி, உ - சாரியை. (அஉ)

அங.—(இ - ள்.) தேன் திகழும் - வண்டுகள் மொய்க்குமபடியான, மா மலர் - சிறந்த பூக்களை, ஏந்தி - (கைகளில்) எடுத்து, பரவி - துதித்து, தாழ்ந்து - வணங்கி, [தேன் திகழும் ஆம் அலர் ஏந்தி - தேன்போல இனிமையாய் விளங்குகிற மிகுதியான நீரை யுடைத்தாய், பரவி - விசாலமாய், தாழ்ந்து - ஆழமாய்], அடியார் போன்ற - சிவனடியாரையொத்த, அகழி - அகழியினால், சூழும - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—உளத்தின் ஊன்றி - (தத்தம்) மனத்திலே பதியவைத்து, அயன் - பிரமனும், நத்தன - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், உவந்து - விரும்பி, தொழுது - வணங்கி, ஏத்தும் - துதிக்கப்படுகிற, குளத்தில நயனத்தன - நெற்றியில (நெருப்புக்) கண்ணையுடைய சிவபிரானது, குடி - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று.)

போன்றகழி - விகாரம். அகழப்படுவது, அகழி; அகழ்தல் - தோண்டுதல், இ - செயப்படுபொருள்விகுதி. (அங)

அச.—(இ - ள்.) நூல் அளவிட்டு - சாஸ்திரங்களை. அளவுசெய்து முழுவதுமறிந்து, உயர்ந்து - மேன்மைபெற்று, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, [நூல் அளவு இட்டு - எற்றுநூலால் அளவுசெய்யப்பட்டு, உயர்ந்து - ஓங்கி, நீறு அணிந்து - வெண்ணிறச்சுண்ணம பூசி], ஆசு இல் மதில் - சிறப்புக் குற்றமில்லாத மதில்கள், பூசுரர்போல்ஆகும் - அந்தணர்போலாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மாசு கழலாத - குற்றம் நீங்காத, வல் மதியார்கண்- கொடிய அறிவையுடைய அடியவரல்லாதவரிடத்து, உறார் - பொருந்ாதவரும், கண் ஆம் - (தமது மூன்று) கண்களாகிய, அழல் ஆதவன் மதியார் - அக்கினியையுஞ் சூரிய சந்திரரையும் உடையவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

பூசுரர்- பூமியில் தேவர்போல விளங்குபவர். ஆங்கு-அசை. (அச)

அரு.—(இ - ள்.) எல் கோ - விளக்கமான கண்களையுடைய, வரை- மலைபோலப் பெரிய, ஆகு - பெருச்சாளியை, இவரலால- (வாகனமாக)ஏறு

தலால், [எல் கோ வரை ஆகி வாலால் - பகற்பொழுதுக்குத் தலைவனை சூரியன்வரையிலும் உயர்ந்துவருதலால்], ஐங்கரன் கோ - விநாயகமூர்த்தியைப்பெற்ற, பொன் கோபுரம் சேர் - அழகிய கோபுரங்களை யுடைய, புலியூரே - புலியூரானது,— நல் கார்க்கு இசைக்கும் - (தனது) நல்ல [அழகிய] கால்களில் ஒலிக்கின்ற, சிலம்பினான் - சிலம்பெனனும் அணியையுடையவனும், ஈரைம் முகத்தான் அலைக்கும் - பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனை அலைக்கப்பட்ட, கலையினான் - (கைலாச) பருவதத்தை யுடையவனுமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பிவாழ் இடமாம். (எ - று)

ஒருகால் பெருச்சாளிவடிவங்கொண்ட [illegible] முனிவர்களை வருத்த, அவர்கள்வேண்டுகோளால் விநாயகமூர்த்தி அ[illegible]த்தை யடக்கி வாகனமாகக் கொண்டனரென்பது கதை. ஐங்கரன் - ஐந்து திருக்கைகளோடு துதிக்கையுமாகிய ஐந்தை யுடையவன. (௮௫)

௮௬.—(இ - ள்) அறிந்தோர்க்கு - (தன்னை) அறிந்த அடியார்களுக்கு, கால் [illegible] - (தனது) [illegible] தரிசனந்தந்து, ஆறு தலை [illegible] - [illegible] தரிசனந்தந்து, [[illegible] - (தன்னிடம் [illegible]) [illegible]க்கு, [illegible] - [illegible] (தன்னிடம்) காண [illegible] காட்டி - [illegible]யைக் காண்பித்து], [illegible] - [illegible] யுடைய முருகக்கடவுளை பெற்ற, கா[illegible] - [illegible] புலியூரானது,— அயல் - [illegible] கட்டிகளுக்கு, பால் ஊட்டினோர் - [illegible], [illegible] - [illegible]த்தில், மாமனுக்கு - (தமது) [illegible] ஆகிய [illegible] - ஆட்டுத் தலையை, [illegible] - [illegible], கூட்டினோர் - பொருத்தினவருமாகிய சிவபிரானது, ஊர் - தலமாம். (எ - று.)

பிருகஸ்பதிபகவானது சாபத்தின்படி இளமையிலேயே தந்தையையுந்தாயையும் இழந்த பன்றிக்குட்டிகள் [illegible] பாலின்றிவருந்தத் தந்தை மதுரைச்சோமசுந்தரக்கடவுள் [illegible] திருவுளங்கொண்டு தாய்ப்பன்றியின்வடிவமெடுத்து வந்து [illegible] பாலூட்டி அவற்றைக் காத்தருளின ரென்பது கதை. இப்[illegible] கூறியது, இழிந்த அப்பிறவியைப்பெற்[illegible] அருள்கூர்கிற கடவுளதுகாருணியத்தைக் காட்டுதற்கு. பாண்டிநாட்டில் குருவிருந்ததுறை யென்னுமூரில் வாழும் சுகலனென்னும் ஒருவேடன் பெற்ற பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் பெற்றோரிறந்தபின் வேடரோடுகூடி வனத்திற்சென்று அங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிருகஸ்பதிபகவானது யோகநிலை குலையும்படி அவர்மேற் கல்முதலியவற்றை வாரிவீச, அவர் சினங்கொண்டு பன்றிகளாம்படி சபிக்க, அங்ஙனமே அப்பிள்ளைகள் பன்றிக்குட்டிகளாயின ரென்றும், இவற்றின் தந்தையுந் தாயு மாகிய பன்றிகள் ராஜராஜபாண்டியனால் வேட்டையிற் கொல்லப்பட்டு இறந்தன வென்றும் அறிக. சிவபிரான்கட்டளைப்படி வேள்வியையழித்துத் தக்கமுனிவனைத் தலையைத்துணித்த வீரபத்திரக்கடவுள், பின்பு பிரமன்வேண்டுகோளால் அச்சிவனருளிய ஆணையின்படி ஓராட்டுத்தலையைத் தக்கனுடம்பின்மீது வைத்துப்புணர்த்தி அவனையுய்ந்தெழும்படி செய்தருளின ரென்பது கதை. உமாதேவி ஒருகாலத்தில் தக்கன்மகளாய்ப் பிறந்து பரமசிவனை மணஞ்செய்துகொண்டதனால், தக்கன் சிவனுக்கு மாமனாராவன்; மாமன் - இங்கே, மனைவியின் தந்தை. (௮௬)

௮௭.—(இ - ள்) மெய் பவம் காய்ந்து - உண்மையாக (த்தன்னையோதுவாரது) பாவங்களை ஒழித்து, அங்கு அமலம் மிக்க - அவ்வாறு தூய்மை மிகுந்த, [மெய் பவம் காய்ந்து - (தன்னில்மூழ்கியவரது) உடம்போடுகூடிய

பிறப்புக்களை யொழித்து, அம் கமலம் மிக்க - அழகிய தாமரைகள்நிறைந்த], சிவகங்கையது - சிவகங்கையென்னும் புண்ணியதீர்த்தமாளது, பொய்ப்பு இல் மறைக்கு ஒப்பு ஆம் - பொய்படுதலில்லாத வேதங்களுக்குச் சமமாகப் பெற்ற,புலியூரே - புலியூரானது,—மை பனைபோல் தொயகு-கரியபனையைப் போல(ப்பரியதாய்)த்தொங்குகிற,அத்தனுக்கு-(துதிக்)கையையுடையவிநாயகமூர்த்திக்கு, ஐயர்-தலைவரும், தூய நெடு மால் வரை ஆம்-தூய்மையையுடைய உயர்ந்த பெரிய மேருகிரியாகிய, தங்கம் தனு - பொன்மயமான வில்லை ஏந்திய, கையர் - கையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், சார்பு - சார்ந்துள்ள இடமாம்; (எ - று.)

பொய்ப்பு இல் மறை - உண்மையேகூறும்வேதம். அத்தன்-ஹஸ்தன்; வடசொற்றிரிபு. மேரு பொன்மலையாதலின், தங்கத்தனு என்றது. (அஎ)

அஅ.—(இ - ள்.) கால் ஆயிரத்தால் - ஆயிரங்கால்களையுடைமையாலும், கதிர் மணி சூட்டால் - ஒளியையுடைய மாணிக்கத்தையுடைய உச்சிக்கொண்டையையுடைமையாலும், [கால் ஆயிரத்தால் - ஆயிரந்தூண்களையுடைமையாலும், கதிர் மணி சூட்டால் - விளங்குகிற இரத்தினங்களைப் பதித்த சிகரத்தையுடைமையாலும்], சேடன் போல் - ஆதிசேஷனையொக்கின்ற, ஆலயம் - மண்டபம், சேர் - பொருந்திய, புலியூரே - புலியூரானது,—பால் ஆழி தந்த நஞ்சும் - பாற்கடலுண்டாக்கிய விஷத்தையும், அப்பு ஆர்தமையும் - கங்காஜலம் ஆத்திப்பூமாலை என்பவற்றையும், களம் சடை இட்டு - (முறையே) கண்டத்திலுஞ் சடையிலும் வைத்து, இந்தநம் சுமப்பார் - விறகைச்சுமந்தவராகிய சிவபிரானது, இடம் - வீடாம்; (எ-று.)

பாம்பிற்கு உடம்புமுழுவதிலும் கால்களுள்ளன வென்பாராதலின், 'காலாயிரத்தால்' என்றது. ஆலயம் என்றது, இங்கே கோயிலின் ஒருபகுதியாகிய ஆயிரக்கால்மண்டபத்தை. நஞ்சு களத்து இட்டு, அப்பு ஆர்தமைச் சடையிட்டு என்று முறையே சென்று இயைதலால், மூன்றாமடி - முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். வடதேசத்திலிருந்து அநேகஜயவிருதுகளுடனே தனதுமாணாக்கர்பலரோடும் மதுரைக்குவந்து அரசனால் பலவாறு சம்மானிக்கப்பட்டு அளவுக்குமிஞ்சினசெருக்குக்கொண்டு இருந்த ஏமநாதனென்பானொரு வீணைப்பாடகனை வெல்லவிரும்பிய அம்மதுரையில்ராஜஸமஸ்தானபாடகனாகிய பாணபத்திரனென்பவனது வேண்டுகோளாற் சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒருவிறகுதலையாளாய்ச்சென்று ஏமநாதன்வீட்டையடைந்து வீணைமீட்டி அதிரசாதாரியென்னுமிராகத்தையமைத்து வாசித்துக் கருவியுங்கண்டமுமொக்க யாவருமவியக்குமாறு பாடி அவனை அன்றைக்கேநாணங்கொண்டு அஞ்சியோடிப்போம்படி செய்தனரென்பது கதை. இந்தநம் - வடசொல.

அகூ.—(இ - ள்.) தக்க கலை தெரியும் தன்மையால் - அநந்தசாஸ்திரங்களை ஆராய்தலினால், [(ஆகமவிதிப்படி தனக்கு) ஏற்றஆடையையும்பூமாலையையுமுடைமையாலும்], வியாசரை ஒப்ப - வேதவியாசமுனிவரைப் போறுதலையுடைய, கொடி கம்பம் - த்வஜஸ்தம்பம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—எக்கியத்தில் - (தக்கமுனிவனது) வேள்வியில், ஆதவனார்-சூரியதேவனை, பல் உகெட்டு - பல்லுடைந்து, பாற - சிதறும்படி, புடைத்து - அடித்து, மறை சொல்லுக்கு எட்டாதவனார்-வேதவாக்கியங்களுக்கு எட்டாதவராகிய சிவபிரான், தோய்வு- பொருந்துமிடமாம் ; (எ - று.)

கலைதெரியல் - உபமானத்தில், இரண்டனுருபுத்தொகை ; உபமேயத்தில்,உம்மைத்தொகை. வியாஸர் என்னும் வடசொல்லுக்கு - (வேதங்களை) வகுத்தவரென்று பொருள். கம்பம் - ஸ்தம்பம், எக்கியம் - யஜ்ஞயம், ஆதவன் - ஆதபன்; வடசொற்றிரிபுகள். ஆதபன் - நன்றாய்த்தபிப்பவன். வீரபத்திரக்கடவுள் தக்கன்வேள்விதகர்த்தகாலத்திற் பல்லுதிரதவனை

துவாதசாதித்தருள் பூஷாளென்பவனென அறிக. வியாசர் தக்கதெரியல் - வேதங்களையும் புராணங்களையும் ஆராய்ந்து வரையறைசெய்து ஒழுங்குபடுத்தல். (௯)

௧0.—(இ - ள்.) பாடும் இசையால் - பாடுகிறசங்கீதத்தையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - கொங்கைகளாகிய குடங்களையுடைமையாலும், [பாடும் இசையால் - (யாவராலும்) துதித்துப்பாடப்படுகிற கீர்த்தியையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - பொன்னிறமாகிய கலசத்தையுடைமையாலும்], கனகம் - தேவாலயம், பூடணம் வெள் மின்னனாம் - ஆபரணங்களை அணிந்த வெண்மையான நிறமுடைய மின்னல்போன்ற சரசுவதியை ஒக்கும், புலியூரே - புலியூரானது,—வேடன் அடி தரிக்கும் - வேடர்குலத்திலே தோன்றிய கண்ணப்பநாயனாரது பாதத்தை மேற்கொண்ட, [illegible] - கண்ணினையுடையவரும், ஆலம் குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அமரர் துயர் அரிக்கும் - தேவர்களுடைய துன்பங்களையொழித்த, கோவார் -(யாவர்க்கு)ம் தலைவராகிய சிவபிரானது, அடி - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

இவ்வுலகவாசிகள் [illegible] தெரிவிக்கும்பொருட்டு, சிவபிரான், [illegible], தமது வலக்கண்ணினின்று இரத்தஞ்சொரியப்பண்ண, திண்ணனார் பலவகைமருந்துகள்செய்து [illegible] அம்பினாலே [illegible] இரத்தந் தடைப்பட்டதைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து [illegible], இடக்கண்ணினின்று இரத்தஞ்சொரியப்பண்ண, அங்கும் தமது மற்றொருகண்ணைத் தோண்டியப்பக் கருதி, அக்கண்ணையிழந்தகாலத்தில் சுவாமியுடைய கண் இன்னவிடத்தில் இருக்கிறதென்று தமக்குத் தெரியும்பொருட்டு தமது வலக்காலை அவர் கண்ணினருகிலே யூன்றிக்கொண்டு, பின்பு தமதுகண்ணைத் தோண்டத்தொடங்கினரென்பது கதை. தனம் என்னுஞ்செல்வத்தின் பெயர், இங்கே இலக்கணையாய்ப் பொன்னையுணர்த்திற்று. கனகம்-ஜிநக்ருஹம் என்னும்வடசொல்லின் சிதைவு; இது ஜிநாலயத்தின்பெயர், பின்பு எல்லாஆலயங்கட்கும் பொதுப்பெயராய் வழங்கலாயிற்று: இதனை அஜநக்ருஹமென்றதன் சிதைவென்றுங் கொள்ளலாம்: பிறப்பில்லாத கடவுளின்கோயி லென்று பொருள்படும். பூஷணம் - வடசொல்; அலங்காரஞ்செய்வதென்று பொருள். (௧0)

௧௧.—(இ - ள்.) வான்மீது எழும்புகையால் - ஆகாயமார்க்கத்திலே உயர்ந்துசெல்லுதலாலும், மா இரதத்தால - குதிரைபூண்ட தேரையுடைமையாலும், [வான்மீது எழும் புகையால-ஆகாயத்தின்மேல எழுகிற புகையையுடைமையாலும், மா விரதத்தால-சிறந்த விரதங்களை அநுஷ்டித்தலாலும்], கதிரோன் போல்- சூரியன்போன்ற, மா மகம் - பெரிய யாகங்களை, செய் - செய்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தேன் மாறா - தேன் நீங்காத, ஆயிரம் தோடு அலர்ந்த - ஆயிரம இதழ்கள் விளங்குகிற, அம்புயன் - தாமரைப்பூவில் வாழும் பிரமனது, தலையை - சிரசை, ஓடு ஆய் - பிச்சையோடாகக்கொண்டு, இரந்தான்-பிச்சையெடுத்தவனாகிய சிவபிரான், உறைவு - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று)—தான்-அசை.

ஆய் - ஆக; செயவெனெச்சத்தின் திரிபு. அம்புஜம் - நீரிற்பிறப்பது.

௧௨.—(இ - ள்.) ஆம் கருணையோடு-பொருந்தின அருளுடனே, அமுது ஈந்து-(தனது) அமிர்தகிரணங்களைக் கொடுத்து, அங்கு அ அலை நீக்கி - அவ்வாறு அப்படிப்பட்ட இருளை ஒழித்து, [ஆம் கருணையோடு - நிறைந்த பொறிக்கறியுடனே, அமுது ஈந்து - இனியவுணவை (எவர்க்கும்) கொடுத்து, அம கவலை நீக்கி - நீரைபபற்றிய தாகக்கவற்சியையு மொழித்து],

மடம் - சத்திரங்கள், பூ கலை இர்து ஒப்பு ஆம் - அழகிய கலைகள்நிறைந்த சந்திரனுக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே-புலியூரானது,—வாங்கும்-பெற்ற, வரம்-வரத்தையுடைய, கம்பலம்-அச்சந்தருந் தன்மையுள்ள, வாணன் - பாணாசுரனது, வாயில் - வீட்டுவாயிலில், காத்து - காவலபூண்டு, அன்பர்க்கு இரங்கு தன்அடியார்க்கு அருள்செய்யுந்தன்மையுள்ள, அம்பலம் வாணன் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவனாகிய சிவபிரானது, இல்-இடமாம்; (எ - று.)

பாணாசுரனென்பவன் ஒருகாலத்தற் சிவனைக்குறித்து பலநாள அருந்தவஞ்செய்து முடிக்க, சிவபிரான் அவனுக்குப் பிரத்தியட்சமாய்த் திருநடனக் காட்சி தந்தருள, அப்பொழுது அவன் இரண்டு கைகளாலும் அழகாக மத்தளங்கொட்ட, சிவபிரான் அருள்கூர்ந்து அவனுக்கு ஆயிரங்கைகளையும் ஒரு ப்புமதிலையும் அளவிறந்தபலத்தையும் மிக்கசெல்வத்தையும் மற்றும பல வரங்களையுங் கொடுத்தருள, பெற்றவாழுந்திருந்த அவ்வசுரராசன மற்றொருகாலத்தில கைலாசத்துச்சென்று பரமசிவன் நடனஞ்செய்கையில தனது ஆயிரங்கைகளாலும் மிருதங்கம் அடிக்க, சிவபிரான் அவன்பக்கல மிக அன்புகொண்டு, 'வேண்டியவாயகேள்' எனன, அவன் அப்பொழுது 'யான் உன்னை எப்பொழுதும் தரிசிக்கும்படி நீ அமபிகையோடும் விநாயக சுப்பிரமணியரோடும் பிரமதகணங்களோடும் என்மாளிகைவாயிலில இருந்தருளவேண்டும்' என்று வேண்ட, அவனுக்கு அங்ஙனமே அருளாதாது அவன்வாயிலிற் கடவுள் காவலசெய்திருக்கின்றனரென்பது கதை. கமடலையெனபது, கம்பலமென ஈறுதிரிந்தது; அன்றி, கம்பலம - போரையுடைய வாணனென்றும் உரைக்கலாம்; ஒருகாலத்தில சிவபிரானையே வாணன் செருக்கிறைற் போருக்கழைத்தான். கம் பல என்று பிரித்து, பலதலைகளையுடைய என்று உரைத்தல் கதைக்குப்பொருந்தாது. வாணன் - வடசொறறிரிபு. வாயில் - இல்வாய் என்பதன் இலக்கணப்போலி; வீட்டின முனையிடமென்று பொருள். அல்என்பதன இரண்டாம்வேற்றுமையாகிய அலலையன்பது, அலை யெனத் தொக்கது. வாணன் - வாழ்நன். மடம் - பெரியோர்வசிக்குமிடம்.

௬௩.—(இ - ள்.) ஐ அம்பு எய்து - ஐந்துமலரம்புகளைப் பிரயோகித்து, தார் அணி மகிழ் இட்டு - மாலையாகப்பொருந்தின மகிழம்பூவைத் தரித்து, [ஐயம் பெய்து - (இரப்பவர்க்குப) பிச்சையிட்டு, தாரணி மகிழ் இட்டு-உலகத்தவாக்கு மகிழ்ச்சியைசசெய்து], அநங்கனைபோல- மனமதனையொக்கின்ற, பொய் இல சத்திரம - (எவர்க்கும) தவறுதலில்லாத சத்திரங்கள், சூழ் - சுற்றிலுமிருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— பை அரவு மீது ஆய் - படத்தையுடைய பாமபுகள (ஆபரணமாக) மேலே பொருந்தப்பெற்ற, புயத்தினர் - திருத்தோளகளையுடையவரும, மிக்க முயல மேல் அழுத்தும - வலிமைமிக்க முயலகன்மேலே அழுந்த வைத்த, பாத அம்புயத்தினர் - திருவடித்தாமரையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - விருமபியெழுந்தருளியிருக்கு மிடமாம்; (எ - று.)

"விலக்கில் சாலை யாவர்க்கும்" என்றார் சிந்தாமணியாரும். முயல் - முயலகன் என்பதன் விகாரம். தாருகவனமுனிவர் ஏவிய முயலகனென்னுங் கொடியவனது முதுகின்மீது பரமசிவன திருவடியை ஊன்றி நடித்தன ரென்பது பிரசித்தம். மன்மதனது பஞ்சபுஷ்பபாணங்கள் - தாமரை, அசோகம், மா, மல்லிகை, நீலோற்பலம் எனபன. தாரணி - தரணி; வடசொல்விகாரம். ஏ-அசை (௬௩)

௬௪.—(இ-ள்.) மால் புணர்ந்து- பெருமையைப் பொருந்தி, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, மா மதி மேலிட்டு - சிறந்த அறிவு மிகுந்து, [மால் புணர்ந்து - மேகமண்டலத்தைச்சேர்ந்து, நீறு அணிந்து - வெண்ணிறச் சுண்ணம் பூசப்பட்டு, மா மதி மேல் இட்டு-பெரிய சந்திரன் தன்மீது

பொருந்தப்பெற்று], உயர்ந்தோர் போல் - பெரியோர்களை ஒக்கின்ற, பல மாடம் - அநேக உபரிகைவீடுகள், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—சூல் பெறு - சினையைப்பெற்ற, வெண் கோடு - வெண்ணிறமான சங்குகளை, உந்து - கொழித்துத் தள்ளுகிற, அலை - அலைகளையுடைய கடல், வளை - சூழ்தலையுடைய, பார் - நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள், கூப்ப - (தம்மைக்) கைகுவித்து வணங்க, மறை செய்க்கு - வேதம்வல்ல பிராமணகுமாரன்பொருட்டு, அயன் முன் தேடும் தலை வளைப்பார் - பிரமன் முன்னொருகால் தேடிக்காணமற்போன (தமது) முடியை வணக்குபவராகிய சிவபிரான், சேர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

பிற்பாதியிலுள்ள கதை, கீழ் ஐந்தாஞ்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டது. பார் - ஆகுபெயர். (௧௪)

௧௫.—(இ - ள்.) எப்போதும் நல மணம் தோய்ந்து - எல்லா மலர்களுடைய நறுமணத்தோடு வாசனைபொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - வந்து யாசிப்பவர்க்குத் தானஞ்செய்து, [எப்போதும் நலமணம் தோய்ந்து - எப்பொழுதும் நல்ல கலியாணங்கள் பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - தக்கவர்க்கு இடங்கொடுத்து], ஐந்தரு ஒப்பு ஆகும் - பஞ்ச தேவதருக்களுக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படுகிற, வதி - வீதிகளையுடைய, புலியூரே - புலியூரானது,—மெய்ப்பு ஆன - உண்மையானதுமான, நந்தி - நந்திதேவரை, பரியார் - வாகனமாகக்கொண்டவரும், நளினத்து அயனை அரிக்கும் - தாமரைப்பூவில் வாழ்கிற பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும், சந்திப்பு அரியார் - சேர்தற்கு அருமையானவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

ஐந்தரு, ஐந்து தரு - சந்தானம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம், அரிசந்தனம் என்பன. மெய்ப்பு - மெய்ச்சுதல், கொண்டாடப்படுதல் என்றுங் கொள்ளலாம். பரியென்னுங் குதிரைப்பெயர், இங்கு, வாகனமென்னுமாத்திரையாய் நின்றது. நளினத்தயனை அரிக்குங்கூட்டி, திருவுந்தித்தாமரையையுடையா என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (௧௫)

௧௬.—(இ - ள்.) சோபனத்தை சேர்ந்து - மங்களத்தை யடைந்து, செங்கோல் தாங்கி - செங்கோலேந்தி, [சோபனத்தை சேர்ந்து - படிகளைப்பொருந்தி, செம் கோல் தாங்கி - ஒழுங்கான தூண்கள் நாட்டப்பட்டு], உயர் தோரணம் - உயர்ந்த தோரணம், பூபதிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—தாபரம் - நிலைபெற்ற, எண்திக்கு எனும் - எட்டுத்திக்குகளென்கிற, ஆசாரத்தார் - ஆடையையுடையவரும், சிட்டர் மனத்துள் தித்திக்கும் - பெரியோர்களதுமனத்தில் இனிக்கிற, இக்கு எனும் மா சாரத்தார் - கரும்பையொத்த மிக்கசுவையையுடையவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

தோரணம் - வெளிவாயிலென்றுங் கொள்ளலாம். சோபனம் - படியென்னும் பொருளில் ஸோபாநம் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். பூபதி - பூமிக்குத்தலைவன். தாபரம் - ஸ்தாவரம், சிட்டர் - சிஷ்டர்; வடசொற்றிரிபுகள். தித்திக்கும் என்னும் பெயரெச்சத்தில், தித்தி - பகுதி. (௧௬)

௧௭.—(இ - ள்.) அம் மழை கண்ணால் - அழகிய மழைபோலக்குளிர்ந்த கண்களையுடைமையாலும், காலால் ஆடுதலால் - (தமது) பாதங்களால் நர்த்தனஞ்செய்தலாலும், [அம் மழை கண்ணால் - அந்தமேகமண்டலத்தினிடத்தே தவளாவுதலாலும், காலால் ஆடுதலால் - காற்றால் அசைதலாலும்], கேதனங்கள் - துவசங்கள், பொம்மல் முலையார் ஆம் - பொலிவையுடைய தனங்களையுடைய மகளிரை யொத்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—பொங்கு அரவின் - சீறுகின்ற நாகங்களாகிய, நல் பணி - சிறந்த ஆபரணங்களை, சம்மதி ஆய் - உடன்பட்டு, வார் பொன் சடைக்கு இட்டார் -

நீண்ட பொன்னிறமானசடையில் தரித்தவரும், கிரணம் செம் கரம் இணைந்து பணிவார்-கிரணங்களாகிய சிவந்தகைகளையுடைய சூரியனால் வணங்கப்படுபவருமாகிய சிவபிரான், சேர்வு-சேருமிடமாம்; (எ - று)

கேதகம், ஸம்மதி, இநன் - வடசொற்கள். பொம்மல்-பருமையுமாம். ஆம் - உவமவுருபு. (௬எ)

௬அ.—(இ - ள்) மால் அகலம் உற்று - திருமாலின திருமார்பைச் சேர்ந்து, மணி வடம் பூண்டு-இரத்தினஹாரத்தை அணிந்து, [மால் அகலம் உற்று-மிக்கவிசாலம்பொருந்த, மணி வடம் பூண்டு-(அடுக்கும்) மணிகளையும் (இழுக்கும்) வடங்களையும் உடைத்தாட], இந்திரையாள் போல-திருமகளை ஒக்கின்ற, இரதம் - தேர்கள், ஆரும்-பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே-புலியூரானது,—பாலனை கொலவான் - (தமது) குமாரனைக் கொன்றவரான சிறுத்தொண்டநாயனாரது, அகத்தை - மாளிகையிலுள்ள, ஊண்-தசையை, [illegible]-புசித்தருளாதவரும், வாளரக்கன் மா முடிமேல-வாளாயுதத்தையுடைய இராவணனது பெரிய தலைகளின்மேல, கால் நகத்தால் ஊன்றினார்-(தமது) இடக்காற்பெருவிரலினகத்தை அழுத்தினவருமாகிய சிவபிரான், காப்ப-காக்குமிடமாய்; (எ - று)

இந்திரை-இந்திராவென்னும்வடமொழி ஈறுதிரிந்து ஐகாரத்தை உற்று [illegible] ... வாளரக்கனுக்கு வாள், சிவபிரான் பின்னர் அவனைச்செய்தசாமவேதகீதத்துக்கு மகிழ்ந்து ஈந்தது. கால் நகத்தால் ஊன்றினார் - தமது திருவடியால் கைலாசமலையை அழுத்தியவ ரென்றுங் கொள்ளலாம். இராவணன் தனதுபோராற்றலால் இருபதுகைகளையுங் கீழ்க்கொடுத்துக் கைலாசமலையைப் பெயர்த்தெடுத்துத் தனது பத்துத்தலைகளின்மேலும் வைத்துத்தூக்கி அப்பாலெறிந்துவிட்டுச் செல்வதாக முயலுகையில், சிவபிரான் திருவடிவிரலையூன்றியழுத்த, அம்மலையினகீழ்ப்பட்டு அவ்விராவணனது தலைகளுங் கைகளும் நெரிந்தன வெனக; "கடுகிய தேர்செலாது கயிலாயமீது கருதேலுன்வீர மொழிநீ, முடுகுவ தன்று தன்ம மெனநின்று பாகன் மொழிவானை நன்று முனியா, விடுவிடு வென்று சென்று விரைவுற் றரக்கன் வரையுற் றெடுக்க முடிதோள், நெடுநெடு விற்று வீழ விரலுற்ற பாத நினைவுற்ற தென்றன் மனனே" எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும், "பாங்கிலா வரக்கன கயிலையன் றெடுப்பப் பலதலை முடியொடு தோளவை நெரிய, வோங்கிய விரலா லூன்றியன் றவற்கே யொளிதிகழ் வாளது கொடுத்து" எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், "அரக்கன் முடிகரங்க ளடர்த்திட்டவெம் மாதிபிரான்" எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க. 'இரதமூரும்' என்றபாடத்துக்கு -தேர்கள் செலுத்து மென்க. (௬அ)

௬௯.—(இ - ள்.) செலவம் திருந்திடலால் - ஐசுவரியம் மிகுந்திருந்ததலால், சேர் மூடத்தால் - பொருந்தின மூடத்தன்மையினால், [செல் வந்து இருந்திடலால்-மேகம் வந்து (தன்மீது) தங்கப்பெறுதலால், சேர் மூடத்தால் - பொருந்தின வளைவுத்தன்மை யுடைமையால், பிங்கலன் நேர் புலனும் - குபேரனுக்குச் சமமாகப் பொருந்தின, தெங்கு - தென்னைமரங்கள், ஓங்கும் - உயர்ந்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மெல் இதழ் வாய் விண்ட- மென்மையான பூவிதழ்கள் முறுக்குமலர்ந்த, கடுக்கையான்- கொன்றைமாலையையுடையவரும், மேல் நாள் -முன்னொருகாலத்தில், அமரருக்கு ஆ - தேவர்களைக் [illegible]க்கும்பொருட்டாக, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, கடு - விஷம், [illegible] - கைக்கப்பெறாதவருமாகிய சிவபிரானது, ஊர்-ஊராம்; (எ - று.)

கைலாசமலையின் ஒருபக்கத்திலிருந்து தவஞ்செய்துநின்ற குபேரன் அங்கிருந்த உமாதேவியை ஊன்றிப்பார்த்தகாரணத்தால் கண்ணொளிமழுங்கி 'ஏகாக்ஷிபிங்களன்' எனப் பெயர்பெற்றான். பிங்கலன் - பிங்களநிறமுடையவன்; பிங்கலம் - கறுப்புக்கலந்த பொன்னிறம். குபேரனுக்கு முடத்தன்மை சேர்ந்தவரலாற்றை வந்தவிடத்திற் காண்க; தக்ஷமுனிவரியாகத்தில் வீரபத்திரரால் சூரியன்முதலியோர்க்கு உறுப்புக்குறைகள் நேர்ந்தது போல, இவனுக்கும் அங்கு முடத்தன்மை நேர்ந்திருக்கலாம்: முடம் - உறுப்புக்குறைபொதுமாத்திரமாய், கண்ணொளிமழுங்கியதையேயு மாகலாம்.

௧௦௦.—(இ - ள்.) மா கமண்டலம் தாங்கி - சிறந்த கமண்டலமென்னுஞ் சலபாத்திரத்தை (க்கையில்) தரித்து, வண் தமிழ் பூத்து - சிறந்த தமிழிலக்கணத்தைத் தந்து, ஆறு விட்டு - காவிரிநதியைப் பெருகவிட்டு, [மாகம் மண்டலம் தாங்கி - பெரிய விண்ணுலகவட்டத்தை (த்தன்மேல்) உடைத்தாய், வண்டு அமிழ் பூ தாறு விட்டு - வண்டுகள் (தேனில்) மூழ்கப்பெற்ற பூக்களையும் குலைகளையும் வெளிவிட்டு], பூகமும் - பாக்குமரமும், கும்பன் சீர் - அகத்தியர்க்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூர் - புலியூரானது,— ஆகமங்கள் கூறு ஐந்தும் மா வாக்கினர் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்களை வகுத்திட்ட சிறந்த திருவாயையுடையவரும், கூடல் இறைக்கு ஆம் - மதுரைப்பதியரசனான அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்காக, நரியை - நரிகளை, ஏறிடும் மா ஆக்கினார் - ஏறுகின்ற குதிரைகளாகச் செய்தருளியவருமாகிய சிவபிரானது, இல் - இடமாம். (எ - று.)

கமண்டலமுனிவர்க்குரியதாதல் "நாலெகாக முக்கோல் மணையே, ஆயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய" என்னுந் தொல்காப்பியத்தாலும் அறிக. கங்காதீர்த்தங்கொண்டுவந்த அகத்தியமுனிவரது கமண்டலம் குடகுமலைச்சாரலிற் காக்கைவடிவங்கொண்ட விநாயகராற் கவிழ்க்கப்பட்டு அதிலிருந்து காவேரிநதிபெருகிய தென அறிக. அகத்தியர் கைலாசத்திற் ஸர்வஜ்ஞராகிய சிவபிரானிடத்தும் சுப்பிரமணியமூர்த்தியிடத்தும் தமிழிலக்கணங்களை உபதேசம்பெற்று வடதிசையினின்று தென்திசைவந்து மலயமலையிலிருந்து சிற்றகத்தியம் பேரகத்தியம் என்னுந் தமிழிலக்கணநூல்களை இயற்றி, அவற்றைத் தொல்காப்பியர் முதலிய மாணாக்கர்பன்னிருவர்க்குங் கற்பித்துக் கொடுத்து அந்தப்பாஷையைச் சுதந்தமாக உலகத்திற் பரவச்செய்தன ரெனக. அகத்தியர் - தமிழுக்குரிய முனிவராதலின், அவரை உவமைகூறியதோடு இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்தை முடித்தனர், இந்நூலாசிரிய ரென்க. ஊர்வசியைக்கண்டு காதல்கொண்ட மித்திரன் வருணன் என்னும் இரண்டுதேவர்களது விருப்பத்தால் ஒருகுடத்தினின்று பிறந்தவரிவராதலின், இவர்க்குக் கும்பனென்று ஒருபெயர்; கும்பம் - குடம். சீர் - உவமவுருபு. சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்துமுகங்களுள்ளும், சத்தியோசாதமுகத்தினின்று - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், வாமதேவமுகத்தினின்று - தீப்தம் சூக்குமம் சகச்சிரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்று - விசயம் நிச்சுவாசம் சுவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், தற்புருடமுகத்தினின்று - ரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் முகவிம்பம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், ஈசானமுகத்தினின்று - புரோற்கீதம் இலளிதம் சித்தம் சந்தானம் சருவோக்தம் பாரமேசுரம் கிரணம் வாதுளம் என்னும் எட்டாகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுந் தோன்றின. இவை - ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (௧௦௦)

புலியூர்வெண்பா முற்றிற்று.

புலியூர்வெண்பா.

(இ - ள்.) சிறப்பெற்ற புலியூர்விஷயமாக ஒழுங்குபடக்கூறப்பட்ட வெண்பாக்கள் நூறும்; அவற்றுள், ஆராயுமிடத்து, முதலிருபத்தைந்துவெண்பா ஒருவகையாம்; அதன்பின்னுள்ள ஒவ்வொரு இருபத்தைந்தும் ஒவ்வொருவகையாம்; (எ - று.)

முதல்இருபத்தைந்து கவிகள் - முன்னிரண்டடி தலமகிமையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி தலமகிமையும், பின்னிரண்டடி யமகமுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடைபற்றிய உவமையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும் வந்தவாறு காண்க. இந்நூலின் முதலைம்பதுபாடல்களிற் பெரும்பாலும் இத்தலத்தைப்பற்றிய கதைகள் வந்துள்ளன. எல்லாச் செய்யுள்களிலும் பின்னிரண்டடி சிவபிரான்மகிமையைப் பலவகையாலுங் கூறும். யமகமாவது - எழுத்துக்கூட்டம் ஒற்றுமைபட்டுச் சொற்பொருள்கள் வேறுபட்டிருப்பது; இது தமிழில் மடக்கெனப்படும். திரிபாவது - செய்யுளடிகளில் முதலெழுத்துமாத்திரம் வேறுபட்டிருக்க இரண்டாவது முதலிய பலவெழுத்துக்கள் ஒற்றுமைப்பட்டுப் பொருளில் வேறுபடுவது. சிலேடையாவது - பலபொருள் தருவது. சிலேடைமுகமாக வரும் உபமானம், சிலேடையுவமையெனப்படும். '[illegible]' என்றும் வழங்கும்.

இந்தப்புலியூர்வெண்பா நூலாசிரியர், மாரிமுத்துப்பிள்ளை யென்பவர். இவர், சோழநாட்டில் சிதம்பரத்திற்கு ஈசானதிசையிலுள்ள தில்லைவிடங்கனென்னுமூரில் சைவவேளாளர்குலத்தில் தெய்வங்கள்பெருமாள்பிள்ளை யென்பவரது புத்திரர். இப்பொழுதைக்குச் சற்றேறக்குறைய நூற்றறுபத்து வருஷங்களின்முன் இருந்தவர். இவர் இளமைப்பிராயத்திலேயே சிவபிரானது திருவருளால் கவிபாடுந் திறமைபெற்றுப் பிறவிக்குருடனொருவனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்துக் கீர்த்தியடைந்தனரென்பர். இவர் குரு, சிவகங்கா நாததேசிக ரென்பவர். இவர்க்கு அப்பாவுப்பிள்ளையென்னும் மறுபெயரையுடைய தெய்வங்கள்பெருமாள்பிள்ளை யென்றும், சபாபதிப்பிள்ளையென்றும், குமாரசாமிபிள்ளையென்றும் புத்திரர் மூவர். இவர்களுள், இடையிலுள்ளவரொழிந்தவர், புலவர்கள்; இவர் தமது மூத்தபிள்ளை இளமைப்பிராயத்தில் சித்தப்பிரமமுடையவராயும் குடும்பசிந்தையில்லாதவராயுந் திரிந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டு கவலைகொண்டு ஒருநாள்கடவுளைத் தியானித்தவாறே துயிலுகையில், சபாநாயகர் ஒருதில்லைவாழந்தணர்வடிவாயக் கனவில்வந்து காட்சிதந்து 'உமதுகவலைதீரும், இவ்வூருக்கு ஒருபிரபந்தமியற்றும்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைய, இவர் துயிலுணர்ந்து திருவருளைச்சிந்தித்துப் பேரானந்தங்கொண்டு அங்ஙனமே புலியூர்வெண்பாவென்னும் இந்நூலைத் தொடங்கிச் செய்துமுடித்தமாத்திரத்தில் இவர்புத்திரரது மனமயக்கம் தெளிந்ததென்பர். இவர் இயற்றிய வேறுநூல்கள்:—சிதம்பரேசுரர்விறலிவிடுதூது, வருணபுரிஆதிமூலேசர்குறவஞ்சி, [illegible]யார்நொண்டி, செட்டியார் தாய்மகளேசல், அம்பலப்பள்ளிக்கும் கோவிந்தப்பள்ளிக்கும் ஏசறப்பள்ளு, ஐயனார்நொண்டி, அநீதிநாடகம், நடராசப்பெருமான்மேல கீர்த்தனம் பதங்கள், ரதபந்தம் நாகபந்தம்முதலிய சித்திரகவிகள், பலவிதவண்ணங்கள், புலியூர்ச்சிங்காரவேலர்பதிகம், விடங்கேசர்பதிகம் முதலியன. இந்நூற்பாயிரமாகிய "ஐயன் சபைநாதனைப்பாய்ப் புலிசைவெண்பா, செய்யென் றினிதுரைக்கச் செப்பினேன்—மெய்யென்று, பாட்டிற் பிழையிருந்தாற் பார்த்துப் பெரியோர்கள், காட்டித் திருத்தக் கடன்" என்னும்பாடலையும், இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரமாகிய "திருவளருந் தில்லை விடங்கனுறை சீர்த்தி, வருபுல

[redacted]வெண்பா.

…ரிமுத்து மால்சிர்-திருபுலியூர், வெண்பா மடந்தையா மேலியற்றி …ர்க்கு வெண்பா மடந்தையா மேல்", "எழுத்தறியா மூன்னடைந்தால் …வர்தாம் பாடார், வழுத்தரியாமாரிமுத்துவள்ளல்—விழுத்தவன்போல், …ம்பல வாண லயிற்கணென்பார் மன்னுதில்லை, அம்பல வாண னருள்" என் …ம் பாடல்களையும் அறிக.

இந்நூல் ௧௮௮௧ - ஆம்வருஷம் பி-ஏபட்டப்பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக …ருந்தகாலத்தில், சென்னைக்கவர்ன்மெனட் நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப் …வராயிருந்த ம - ா - ா - ஸ்ரீ. தி. க. சுப்பராயசெட்டியார்அவர்கள் …ந்நூலுக்கு முதலில்உரை பெற்றுவெளிப்படுத்தினார்கள். பின்பு, இந்நூ …சிரியர்அமாயில் நான்காவதுத் முறைபாயுள்ளவரும், இப்பொழுது …ந்தி …பசசைபப்பனைறஸ்கூல் தமிழ் …லவருமாகிய ம - ா - ா - ஸ்ரீ. ச. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள், …உரையியற்றிப் பிரசுரஞ்செய்துள்ளார்; இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி இங்… …விவரம், இவ்வுரையின்முதலிற் கண்டது.

நேரிசைவெண்பாவாவது-நான்… …அடிகளாய், ஈற்றடிமுச்சீரடியாகவும் மற்றையடி நாற்சீரடிகளாகவும் …, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்க ளும் வெண்சீர்வெண்டளையும் இயற்சீர்வெண்டளையும் கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறாமல், இரண்டாமடியின் இறுதிச்சீர் முதலிரண்டடிக ளின எதுகைக்கேற்றதனிச்சொல் … …து, காசு பிறப்பு நாள் மலர் என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றுபெற முடிவது, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இரு விகற்பத்தாலாயினும் வருவது [வெண்சீர்வெண்டளையாவது - காய்முன் நோவருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது - மாமுன்நிரையும்,விளமுன்நேரும் வருவது; "காய்முன் நேரும் மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது வெண்டளை" ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும் ஒருஎதுகையாய்வருவது. இருவிகற்பமாவது - முன்னிரண்டடியும் ஒருஎதுகையும், பின்னிரண்டடியும் …ருஎதுகையுமாய் வருவது.]

இன்னிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல்லின்றிவருவது; தனிச் …ற்பெற்றும் மூன்றுவிகற்பதால்வரின், இன்னிசைவெண்பாவாம்.

புலியூர்வெண்பாமுழுவதும் இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா.

நாலடியாரில், ஒருவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா—௨0௬, ௨0௮, ௨௧௮, …, ௨௨௨, ௨௨௪, ௨௨௯, ௨௩௬, ௨௩௭, ௨௪0, ௨௪௩, ௨௪௬.

பலவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா - ௨0௧, ௨௬௧, ௨௬௨.

மற்றவையெல்லாம் இருவிகற்பநேரிசைவெண்பாவாம்.

…ப்புண்ணை
…ருவேடக
…ச்சிக்கப்
…ண்டு இ
…ர
